

CONVENȚIA DE LA PITTSBURGH

ALEGEREA CADRELOR DE CONDUCERE

Convenția Studenților Bibliei din Pittsburgh din 6 și 7 Ianuarie, a fost un timp de camaraderie binecuvântată. Când Societatea a început să facă aranjamente legate de alegerile anuale ale cadrelor de conducere, cerute de Cartă, care alegeri vor fi ținute în Pittsburgh, pe 6 ianuarie, s-a hotărât că ar fi bine să existe o convenție legată de acest lucru și prin urmare s-a stabilit organizarea unei convenții de două zile în această perioadă.

Aceasta a fost prima convenție ținută de Societate de la decesul fratelui Russel. Așa cum era de așteptat, spiritul manifestat de prietenii participanți a fost la înălțime, toți dovedind că trăiseră foarte aproape de Domnul. Prezența în ziua de sâmbătă 6 ianuarie, a fost de aproximativ 600 iar adunarea s-a ținut la clădirea Carnegie Hall din North Side, Pittsburgh. Discursurile Fratelui Ritchie și Fratelui Hirsch au fost apreciate mult de prieteni.

Adunările de duminică s-au ținut la Teatrul Lyceum, deschiderea ședinței fiind dată de slujba Betel de la ora 9: 45 dimineața, care a fost urmată de laude aduse Domnului și de o adunare de mărturie. La ora 11 Fratele Macmillan, conducătorul convenției, la care au participat cu aproximație 1000 de frați. Seara Fratele Rutherford a transmis un apel către 1500 de persoane, de față fiind un public de aproximativ 500 de persoane. Atenția publicului a fost maximă și un număr mare de carduri s-au primit de la cei ce ascultau adevărul pentru prima dată.

Discursul de seară al Fratelui Van Amburgh a fost foarte apreciat și a fost urmat de o slujbă dedicată dragostei creștine, la care au luat parte în jur de 500 de persoane.

CADRELE DE CONDUCERE ALE SOCIETĂȚII

Sâmbătă a fost ziua stabilită pentru alegerea cadrelor de conducere care să fie în serviciul Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii pentru anul ce vine. Mult interes au stârnit aceste alegeri printre prietenii din toată lumea. Fratele Russell a deținut funcția de Președinte, de la organizarea societății în 1884, până la moartea sa. Aproximativ 150.000 de voturi s-au dat direct sau prin împuternicire (procură). Sesiunea a fost deschisă de către Vicepreședinte, Fratele A.I. Ritchie, cu slujbe de închinare. El a afirmat că prima lucrare avea să fie numirea Comitetului însărcinat cu regulile și regulamentele. Cum ar fi durat puțin timp pentru Comitet ca să-și îndeplinească lucrarea, ora patru după-amiaza a fost stabilită ca ora prezentării raportului. Era aproape cinci când Președintele convenției a declarat deschisă adunarea. Raportul Comitetului a fost citit și adoptat de către convenție.

Următorul punct de pe agendă a fost propunerea și alegerea unui Președinte. Fratele Pierson, prin fraze foarte potrivite și prin expresii de apreciere și iubire pentru Fratele Russell, a spus că a primit împuternicire de la prietenii din toată țara ca să voteze în numele lor pentru Fratele J.F. Rutherford ca Președinte și a afirmat mai departe că el era în deplin acord cu aceasta și avea să-i propună numele pentru acest post. Acest lucru fost secondat de diverși frați din Pittsburgh, Boston, Cleveland, Washington, Pennsylvania, New York, și din alte orașe. Nemaexistând alte propuneri, s-a dat o moțiune ca numărarea voturilor să fie suspendată și Secretarul convenției să fie instruit să dea toate voturile pentru Fratele J.F. Rutherford. Secretarul a dat votul după această regulă, și Fratele Rutherford a fost declarat ales în unanimitate de către convenție ca Președinte al Societății pentru anul care vine.

Propuneri pentru Vicepreședinte au urmat, și Fratele A.N. Pierson împreună cu Fratele A.I. Ritchie a fost ambii nominalizați, ambele nominalizări fiind secondate de diverși frați. Numărarea voturilor a arătat că Fratele Pierson a primit numărul mai mare de voturi. O moțiune a făcut apoi ca alegerea Fratelui Pierson ca Vicepreședinte să fie declarată unanimă.

A existat o singură nominalizare pentru Secretar Trezorier și Președintelui Convenției i s-a cerut să dea votul convenției pentru Fratele W.E. Van Amburgh, care a fost declarat ales.

Prietenii de pretutindeni se rugaseră cu inima deschisă pentru călăuza Domnului și îndrumarea lui în chestiunea alegerilor; și când acestea s-au încheiat toată lumina a fost mulțumită și fericită ,

încredințați că Domnul le călăuzise deliberările și răspunsese rugăciunilor lor. Armonia perfectă a existat printre toți cei prezenți.

S-a dat o rezoluție prin care s-a stabilit că atât timp cât Președintele este Cadru de Conducere Executiv și Managerul General al afacerilor Societății, atât în America cât și în toate țările străine unde își are filiale Societatea, el poate numi o Comisie de Experți din când în când pentru a se sfătui și a se consulta cu ea în legătură cu dirijarea afacerilor Societății. S-a dat de înțeles că rezoluția a trecut la sugestia Fratelui Rutherford, pentru ca Președintele să aibă persoane sigure pe care să le poată convoca în orice moment pentru ajutor și sfaturi în problemele mai importante legate de afacerile Turnului de Veghere și Societății Căii.

După alegeri, Fratele Rutherford, adresându-se adunării a spus printre altele:

„Dragi prieteni, nu pot să las această ocazie să treacă fără să vă spun câteva cuvinte: Inima mea se va revărsa, atât este de plină. Sunteți martori că nu am căutat în nici un fel postul de Președinte al acestei Societăți. Până la această oră nu am discutat aceasta cu nimeni. Am evitat dinadins să fac asta, deoarece aveam credința că Domnul avea să înfăptuiască scopul său. Simt că Domnul a direcționat ceea ce s-a făcut azi și mă plec cu smerenie voinței lui. Numai lui îi este sortită întreaga onoare și glorie

Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii este cea mai mare corporație din lume, deoarece din momentul organizării și până acum Domnul a folosit-o pe post de canal prin care face cunoscute veștile bune către mii de oameni, care vești bune vor fi cunoscute în curând de către toată lumea. Este un mare privilegiu să fii unul din cadrele sale de conducere. Sunt conștient de marea răspundere care apasă pe cel ce încearcă să ocupe postul de Președinte. Sunt mai ales conștient de neputința mea de a fi la înălțimea deplină a cerințelor.

Atunci când cineva urmează unui mare om într-o funcție totdeauna găsește că este o sarcină mai dificilă să ocupe acea funcție decât a fost pentru predecesorul său, mai ales fiindcă faptele lui sunt măsurate prin prisma standardelor înalte atinse și menținute de acel mare om care l-a precedat. Fratele Russell a fost cu adevărat un om mare, fiindcă era special potrivit cu scopul ales de Dumnezeu pentru el. Nimeni nu-i poate lua locul. Deși sunt deplin conștient de acest fapt, totuși îmi dau seama că prin Isus Cristos care îmi dă putere, pot să fac toate lucrurile care sunt voința lui să le fac eu. De aceea voi încerca, prin harul său, să continui să fac cunoscute veștile bune ale împărăției Mesianice, pe care le-a răspândit așa cum n-a făcut-o niciun alt om din zilele Apostolului Pavel. Politicile inaugurate de Fratele Russell mă voi strădui să le continui. Fratele Russell era foarte sigur că mai este o mare lucrare de terminat; că Iordanul trebuie lovit, că oamenii trebuie să cunoască mesajul împărăției și că Domnul își va folosi poporul să dea multe din aceste cunoștințe lumii înainte ca împărăția să fie complet stabilită. Fără îndoială sunt încă multe de făcut de către noi.

În îndeplinirea datoriilor de Președinte voi simți mai puternic ca niciodată că sunt servul vostru. Este dorința mea să slujesc cu credință. Voi avea nevoie de rugăciunile voastre, ale tuturor, de adâncă înțelegere și de cooperarea voastră și tocmai de aceea vi le cer. Cred că voi avea parte de ele. Voi aveți rugăciunile mele și dragostea și simpatia mea.

Ultimul an a fost unul plin de evenimente. Noul an poate fi și mai bogat în evenimente. De aceea să nu ne simțim absolut deloc descurajați. Cel ce ne-a codus până acum va continua să o facă. Fie ca noi să avem inimi curajoase, minți pregătite și mâini voitoare, având totdeauna încredere implicită în Domnul, privind spre el pentru călăuzire. El ne va duce spre o victorie sigură. Reînnoindu-ne legământul cu el astăzi, uniți în legăturile sfinte ale dragostei creștine, fie ca noi să înaintăm proclamând lumii: „Împărăția cerurilor este aproape”. „Cel ce culege are răsplata” Fie ca noi să ne îndeplinim misiunea cu succes culegând cu credință atâta timp cât avem această posibilitate. Fiți puternici, fiți curajoși, fiți loiali! Fie ca binecuvântările lui să fie asupra voastră, celor ce sunteți aici și asupra copiilor lui Dumnezeu de pretutindeni! Mulțumim lui Dumnezeu că ne-a permis să fim membrii unei societăți atât de alese!”

PRIMII DISCIPOLI AI DOMNULUI ISUS

[Acest articol a fost retipărirea articolului intitulat „L-am găsit pe Mesia” publicat în numărul din 1 ianuarie 1905, pe care vă rugăm să-l consultați]

IOAN BOTEZĂTORUL ȘI ISUS

[Acest articol a fost retipărirea articolului intitulat „Depunând Mărturie pentru Isus”, publicat în numărul din 15 decembrie 1904, pe care vă rugăm să-l consultați]

DISTRUGEREA MONARHIILOR GEMENI

„Aceasta o știm, că omul vechi e răstignit împreună cu el, pentru ca trupul păcatului să fie distrus iar noi de-acum înainte să nu mai servim păcatul.” - Romani 6: 6.

Apostolul Pavel în epistolele sale prezintă lumea ca fiind sub domnia ticăloasă a Păcatului și a Morții. (RomanI 5:12, 14, 17, 21 ; 6:12; 1 Corinteni 16:26.) Prezintă acest fapt ca și cum cei doi ar fi Monarhi Gemeni. Păcatul și Moartea domnesc peste lume de 6000 de ani. Păcatul leagă și încătușează lumea și în final o predă Morții. Sub domnia ei bolnăvicioasă, miliarde de oameni au ajuns în mormânt degradați mental, moral și psihic.

Nu stă în puterea noastră să îi distrugem pe acești mari monarhi. Ei pot fi distruși numai de Acel ce a primit toată puterea. Acest mare Personaj poate salva toată omenirea de la Păcat și Moarte și o poate ridica din mizerie și degradare până la înălțimea purității, a vieții și a fericirii. În cele din urma el îi va distruge în întregime pe acești mari dușmani. Atunci Păcatul și Moartea nu vor mai fi.

ADUNÂND ÎNTREGUL CORP DE VOLUNTARI

În timpul acestei vremi Evanghelice Dumnezeu își adună un corp de voluntari format din soldați curajoși, care dețin Spiritul lui și care duc o luptă aprigă împotriva păcatului – o luptă dreaptă de partea adevărului și a neprihănirii. Aceștia sunt chemați la marele război. Cel ce-l urmează pe Isus, marele Căpitan, este soldat în acest corp special de voluntari. Ei sunt ceata deosebită a lui Ghideon. Noi cei ce am răspuns la chemare avem datoria să ne dovedim devotamentul către marele nostru Cap și Conducător.

Trebuie întâi să ne consacram viețile pe deplin lui Dumnezeu pentru ca să ne naștem din Spiritul său sfânt și să devenim făpturi noi. Dragostea noastră pentru Dumnezeu și pentru neprihănire este cea care ne face să urâm nedreptatea și să călcăm pe urmele pașilor Conducătorului nostru Isus Cristos. După ce am fost asemeni unor străini înfiați în familia lui Dumnezeu, născuți ca fii, primiți ca membrii ai corpului lui Cristos, am primit o nouă legătură cu el, și orice înclinare către păcat ar fi lipsă de devotament față de Căpitan. De aceea suntem legați, ca soldați adevărați ai Domnului Isus Cristos, Ghideonul nostru, să ducem o luptă aprigă împotriva păcatului.

Vechiul om, firea noastră umană, care altfel ar fi devenit dreaptă și perfectă pe durata Mileniului, noi am sacrificat-o de buna voie, voluntar, prin jertfirea ei, așa cum și Isus a renunțat la firea-i umană. Acest vechi om este iertat prin meritul atribuit lui Isus Cristos. Domnul nostru spune: „Acum sunteți curați.” Apostolul enumeră faptele cărnii, săvârșite de oameni, spunând: „Si așa erau și unii dintre voi, dar voi sunteți spălați, voi sunteți sfințiți, voi sunteți făcuți drepti.” Noua făptură este cea care este născută din Spiritul sfânt și se dezvoltă până la desăvârșirea sa, iar făptura ce trebuie omorâtă este vechiul om. Mare parte din bătălia cu copleșitorul păcat se dă în lăuntrul nostru. Și mai mult trebuie să nu uităm că vechiul om, făcut drept, este jertfa noastră. Dar pe când facem această jertfă, îndeplinind-o zi de zi, meritul neprihănirii lui Cristos ne acoperă trupul de carne atât timp cât suntem credincioși Domnului Dumnezeu. Și trebuie să menținem aceste jertfe pe altar până ce arderea este complet îndeplinită.

RĂSTIGNIȚI CU CRISTOS

Domnul nostru a fost răstignit în conformitate cu hotărârea divină. El nu a murit ca păcătos, ci a murit ca Mântuitorul oamenilor. Și prin urmare firea noastră umană intră în moarte nu ca fiind păcătoasă, ci ca făptură făcută dreaptă, prin hotărârea lui Dumnezeu. Cuvântul spune că noi trebuie să fim morți cu Cristos, să suferim alături de el, să fim răstigniți împreună cu el. Aceasta nu înseamnă că noile noastre minți sunt răstignite. Înseamnă însă că așa cum Domnul nostru, ca om, a fost răstignit ca jertfă de păcat pentru lume, tot așa noi ca membrii ai Cristosului murim ca oameni, devenind astfel părtași la această răstignire a lui Cristos. Deja trecem drept morți, dar procesul natural este acum în desfășurare, și nu va fi înfăptuit decât atunci când trupurile noastre vor fi murit.

Deci suferințele lui Cristos, răstignirea lui Cristos, în acest înțeles mai amplu al cuvântului, au fost în desfășurare de-a lungul întregii vremi Evanghelice. Suferințele fiind complete, gloria și onoarea și schimbarea către natura divină promisă celor „mai mult decât biritori” va avea loc, și prețul pentru răscumpărarea lumii va fi fost plătit.

Care este finalul acestei răstigniri a fiecărui membru al bisericii noastre împreună cu Domnul său? Apostolul îl declară în cadrul textului. Scopul este pentru distrugerea trupului păcătos. Păcatul odată domnea în noi. Dar el a fost detronat. Puterea ce o avea asupra noastră a fost distrusă. Păcatul este acea făptură uriașă care conduce lumea de șase mii de ani împreună cu Moartea. Acești uriași au avut o domnie îngrozitoare de suferință, dar acum ei vor fi înfrânți. Biserica acum suferă alături de Cristos. Dacă noi suferim cu credință alături de el până la sfârșit, vom domni alături de el și vom duce la distrugerea păcatului și al morții, ceea ce va fi înfăptuit în timpul domniei Milenare. Romani 5: 17 ; Apocalipsa 3 :21; 5: 10; 20:46; Daniel 7 :22; Psalmii 149 :6-9.

„Ca de atunci să nu mai fim supușii păcatului.” Noi ca oamenii Domnului suntem izbăviți de această domnie a păcatului. Nu mai auzim sub robia păcatului. Dumnezeu ne socotește ca fiind trecuți de la moarte la viață, de la păcat la neprihănire.

Cernerea Recoltei

„Căci noi nu luptăm împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întinericului acestei lumi, împotriva ticăloșiei spirituale din cercurile înalte.” - Efeseni 6: 12

CEL RĂU INCEARCĂ DIN NOU SĂ DISTRUGĂ SOCIETATEA

**DECLARAȚIE CONFIDENTIALĂ ASUPRA FAPTELOR PETRECUTE,
FĂCUTĂ LA CERERE**

Ne adresăm Studenților Internaționali ai Bibliei, răspândiți în întreaga lume:

DRAGI FRAȚI ÎNTRU CRISTOS: -

În aceste momente de durere amestecată cu bucurie, ne gândim la cuvintele Sfântului Petru, care se potrivesc atât de bine pentru aceste vremuri: „Dragilor, nu vă gândiți ca la ceva ciudat la focul din rândurile voastre ce vrea să vă încerce, ca și cum s-ar fi întâmplat ceva ciudat cu voi.” (1 Petru 4:12.)

Iar și iar, Pastorul nostru iubit ne-a dat de știre că va veni acest timp, iar acum acest timp a venit. În Turnul de Veghere, în anul 1897, la pagina 44, el a spus:

„De aceea toți oamenii Domnului să se aștepte la încercări de foc, mai cu seamă în această zi a Domnului. Pe cât de sigur este că noi suntem fiii lui Dumnezeu, pe atât de sigur este că noi vom avea parte de ele; și când ele vor veni, noi vom recunoaște imediat misiunea lor pentru noi și vom vedea că ele sunt aduse la îndeplinire în numele dumnezeirii, a sobrietății, a credinței profunde și

înflăcărate.”

Atunci cine va putea rezista? Domnul ne răspunde: toți cei a căror inimă este perfectă. - 2 Cronici 16:9

Văzând uneltirile Adversarului și că o mare judecată se apropie, am sperat și m-am rugat ca Biserica să fie cruțată de această mare încercare, dacă aceasta va fi voia Domnului, dar evident, este voința Sa ca focul să ardă toată zgura; ca numai aurul cel rafinat să rămână. Vă asigur, frați iubiți, că atunci când fac această declarație nu nutresc niciun fel de sentimente neprietenoase către nimeni. Pe când îmi cercetez inima sunt sigur că ea este fără cusur față de toți. Domnul este judecătorul meu. Cred că în condițiile actuale, am datoria de a-mi deschide sufletul în fața voastră și a face o prezentare clară a faptelor și apoi de a-l lăsa pe fiecare dintre voi să judece ce este bine și fie ca Dumnezeu să vă îndrume atunci când ascultați. Mă rog ca fiecare dintre voi să fie calm, să vegheze și să se roage în timp ce citește și să nu aibă prejudecăți sau sentimente nici pro, nici contra; și să nu vă formați nicio opinie definitivă până ce nu citiți această declarație până la capăt. Pentru ca voi să înțelegeți va fi necesar ca eu să dau numele fraților de care vorbesc, chiar dacă acest lucru va fi dureros pentru mine.

Fratele Russeel ne-a avertizat de mult că spiritele rele pot avea o mare putere în orele din urma ale peregrinărilor Bisericii, și eu mă întreb dacă aceste spirite sunt cauza acestui proces îngrozitor.

Domnul va clarifica lucrurile la timpul potrivit. A se citi comentariile la Apocalipsa 7 din vol 7 al STUDIILOR ÎN SCRIPTURI.

Pentru ca voi să puteți înțelege de ce eu a trebuit să numesc patru membri ai Comitetului Director pentru ca banii Societății să nu fie blocați în litigii, iar lucrarea Societății să fie distrusă, așa cum existau zvonuri, trebuie să vă relatez unele lucruri care s-au întâmplat de când am devenit Președintele vostru. Pentru aceasta mă simt obligat să vă spun ce s-a întâmplat în Marea Britanie în legătură cu Fratele Johnson, pe care l-am iubit foarte mult. Unii dintre cei patru frați menționați mai jos, membri ai Familiei Betel, acționând la sfatul unui avocat, care nu este prea bun prieten cu Adevărul și la sfatul altei persoane, care nu este avocat, au mers prin clase, unde au făcut declarații denigratoare la adresa Președintelui, a Secretarului și Trezorierului și a altor membri ai Societății, cu scopul de a crea un sentiment ostil față de aceștia în mintea prietenilor. Ei au făcut acest lucru deși călătoreau pe cheltuiala Societății și a cadrelor de conducere ale ei. Deoarece ei au spus aceste lucruri în public și au tulburat mințile multora dintre prieteni, este de datoria mea să fac o declarație cu privire la aceste fapte.

REZOLUTIA COMITETULUI DIRECTOR AL TURNULUI DE VEGHERE BIBLIC ȘI SOCIETĂȚII CĂII

AVÂND ÎN VEDERE că Președintele Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii a prezentat astăzi o declarație scrisă în fața subsemnaților, care sunt în prezent membri ai Comitetului Director, în care a prezentat activitatea sa de la moartea Fratelui Russel până la alegerea lui ca Președinte;

AVÂND ÎN VEDERE că acest Comitet Director consideră că Președintele trebuie să redacteze și să publice pentru folosul întregii Biserici o declarație factuală cu privire la activitatea sa conform cerințelor de mai sus;

AVÂND ÎN VEDERE că este bine cunoscut faptul că s-a format o opoziție față de Președinte;

AVÂND ÎN VEDERE că am ascultat o declarație amănunțită a Fraților Rutherford, Hirsh, Hoskins, Wright, Ritchie, Macmillan, Van Amburgh, Baeuerlein și alții;

AVÂND ÎN VEDERE că din faptele ce ne-au fost prezentate reiese că din punct de vedere legal Frații I.F. Hoskins, R.H. Hirsh, A. I. Ritchie și J.D Wright nu au fost membri ai Comitetului Director al Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii decât timp de șase luni, înainte de aceasta și că în prezent ei nu sunt membri ai acestuia; și că a apărut necesitatea unui Comitet Director complet și deplin; și că Președintele, acționând în conformitate cu autoritatea ce i-a fost conferită de prevederile Cartei și de legile Statului Pensilvania, a numit patru membri pentru a completa Comitetul Director;

SĂ RĂMÂNĂ DECI HOTĂRÂT, că noi, subsemnații membri ai Comitetului Director, ne

exprimăm aprobarea totală față de măsurile și atitudinea Președintelui nostru, care este și Director General și Director Executiv al Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii și care dorim să rămâna în această funcție; și folosim această ocazie pentru a exprima totala noastră încredere în el ca frate și serv al Domnului, și îl elogiem prin rugăciunile noastre pline de dragoste și prin asigurarea sprijinului nostru către toți cei ce îl iubesc pe dragul Pastor Russell și cei care cred că el a fost trimis spre a fi călăuza Bisericii până la sfârșitul zilelor ei;

SA RĂMÂNĂ DECI DEASEMENI HOTĂRÂT, că noi credem că dragul nostru Frate Rutherford este omul pe care Domnul l-a ales să continue munca ce rămâne de făcut în numele Pastorului Russell și în numele Domnului; și că nimeni altcineva din cadrul Bisericii nu este atât de calificat să facă această muncă, nimeni altcineva nu a primit din mâna Domnului mai mari dovezi ale dragostei și favorurilor Sale;

SA RĂMÂNĂ DECI DEASEMENI HOTĂRÂT, că Președintele să fie cel ales și el este rugat prin prezenta declarație să pregătească o prezentare a faptelor care au dus la situația existentă acum în activitatea din Brooklyn, o prezentare a necesității numirii membrilor din cadrul Comitetului Director și o explicație de ce acest lucru s-a făcut, precum și alte asemenea fapte dacă este nevoie în acest context pentru bunăstarea Bisericii în general; Această declarație va fi publicată dacă se va aprecia că este necesar.

În numele Stăpânului Recoltei, Domnul și Mântuitorul nostru Isus Cristos, Amin!

A.N. PIERSON

W.E. SPILL

W.E. AMBURGH

J.A. BOHNET

A. H. MACMILLAN

GEO H. FISHER

BROOKLYN, NEW YORK,

17 IULIE, 1917.

REZUMATUL FAPTELOR PREZENTATE MAI DEPARTE

Ca să puteți urmări în cunoștință de cauză în continuare datele prezentate mai departe, vă fac întâi un scurt rezumat a ceea ce dovedesc acestea:

- (1) Fratele P.S.L. Johnson a fost trimis în Europa în Noiembrie anul trecut pentru a face muncă de pelerin pentru Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii și, pentru a primi un pașaport i-a fost înmănată o scrisoare de autorizație care el a înțeles bine că îi limita activitatea la: predicarea Evangheliei, verificarea prin cercetare a anumitor fapte despre slujbele desfășurate acolo și raportarea lor către Societate. Din anumite motive și-a depășit autoritatea, a acuzat mai mulți frați de lipsă de devotament față de Fratele Russell; a demis fără a deține acest drept doi dintre directorii de la biroul Societății londoneze și i-a obligat să părăsească Betelul londonez.
- (2) Comitetul executiv al Societății a numit o comisie formată din cinci frați capabili, aflați în Marea Britanie pentru a merge la Londra și a constata faptele și a le raporta. Fratele Johnson a încercat în mod incorect să influențeze comisia înainte ca ea să se reunească; și neputând face acest lucru, el a repudiat-o și a refuzat să apară înaintea ei și de aceea a fost chemat acasă din Anglia printr-o telegramă.
- (3) Fratele Johnson a anunțat în diverse locuri din Anglia că el era „Administratorul Bănuțului” pomenit în parabola Domnului. (Matei 20: 3) și și-a însușit toată puterea și autoritatea pe care o deținea Fratele Russell; el a spus că avea un plan bine ticluit ca să pună mâna pe toată lucrarea Societății din Marea Britanie și să stabilească acolo un nou Turn de Veghere , el a

înștiințat pe prietenii din Marea Britanie că el trebuia să fie Președintele Societății, dar a refuzat să accepte.

- (4) Când comisia s-a reunit la Londra în scopul examinării faptelor, Fratele Johnson a respins atunci demersul Acționarilor de a alege Președintele Societății la Pittsburgh pe 6 Ianuarie 1917, și l-a ignorat pe Președinte și a început să comunice cu Fratele A.I.Ritchie și, prin intermediul lui să se adreseze Comitetului Director.
 - (5) Atunci când s-a lovit de rezistență din partea Fratelui Hemery, directorul rămas la biroul londonez, Fratele Johnson, împreună cu un complice, a pus mâna pe chei și cu forța au ocupat biroul londonez, au preluat corespondența Societății, a deschis seiful și a extras de acolo o sumă mare de bani care aparținea Societății și apoi a dat în judecată la Înalta Curte Financiară de la Londra, singur în numele Societății, în calitate de cadru de conducere, pe directorul biroului londonez și banca unde erau depozitate fondurile Societății, și banii au ajuns să fie blocați în bancă. Acest proces a fost decis în defavoarea Fratelui Johnson și avocatul lui a fost obligat de Înalta Curte să plătească cheltuielile de judecată; mai târziu Fratele Hirsch și aliații săi la insistențele Fratelui Johnson au încercat să pună Societatea să-l plătească pe avocatul Fratelui Johnson, dar nu au reușit.
 - (6) Totul la biroul din Brooklyn mergea fără probleme până ce Fratele Johnson a cerut Președintelui Societății ca el să fie trimis înapoi în Anglia și fiind refuzat, și-a exercitat influența asupra Fraților Hirsch, Hoskins, Wright și Ritchie pe care i-a făcut să creadă că Președintele îi ignora. El i-a influențat pe aceștia să ceară o adunare a Comitetului Director, care să-i acorde o a treia audiere legată de ceea ce a făcut în Europa, iar când Președintele a refuzat să anunțe o întrunire în acest scop, el i-a sfătuit să ignore un amendament care trecuse de Acționari și de Comitetul Director și să-i ia Președintelui întreaga autoritate și să o dea acestor patru frați. Fratele Johnson în ziua de 25 iulie a recunoscut că problemele descrise mai departe au fost rezultatul faptului că cererea lui pentru o nouă audiere legată de întoarcerea lui în Anglia, a fost refuzată.
 - (7) Ceilalți patru frați, acționând sub îndemnul Fratelui Johnson, au început o campanie susținută printre frați, lansând acuzația că Președintele ignoră testamentul Fratele Russell și acționează contrar principiilor stabilite de Fratele Russell. Ei au conceput un plan și, acționând la sfatul Fratelui Johnson și al avocatului și-au propus să îi atâțe pe unii dintre frații proeminenți împotriva Președintelui și să exercite presiune asupra lui ca să cedeze autoritatea asupra Societății acestor patru frați. Ei au conceput un plan perfect paralel celui urmat de Fratele Johnson în Anglia, și au declarat deschis că dacă Președintele și Asociația Amvonul Poporului se opune acțiunilor lor, ei ar recurge la tribunale și ar bloca toți banii Societății, ca să nu poată fi folosiți, și că ei sau vor conduce Societatea sau o vor distruge și că acțiunile lor greșite erau împiedicate de către Președinte.
-

FRATELE JOHNSON MERGE ÎN ANGLIA

Toamna trecută, Fratele Russell se ocupase de organizarea vizitei Fratelui Johnson în Europa și cei rămași să se ocupe de aceasta după plecarea dintre noi a Fratelui Russell au considerat că se cuvine să ducă la îndeplinire dorințele lui și sa-l trimită pe Fratele Johnson. Fratele Johnson s-a prezentat la Departamentul de Stat, la Washington și la Biroul pentru Cetățenie de la New York, pentru a se informa despre pașapoarte. La întoarcere, el a informat Comitetul că era necesar ca el să aibă scrisori de acreditare din care să reiasă că era absolut obligatoriu ca el să viziteze acele țări străine în interesul Societății; în lipsa acestora, din cauza războiului, guvernul nu îi va da pașaportul. Eu însumi, împreună cu Fratele Johnson, am redactat o scrisoare adresată Departamentului de Stat, considerând că aceasta era necesară *pentru obținerea pașaportului*.

Când însă s-a pus problema semnării scrisorii, Fratele Van Amburgh, Secretarul, a refuzat să semneze, deoarece scrisoarea îi acorda o autoritate prea cuprinzătoare Fratelui Johnson. Atunci s-a explicat în prezența Fraților Van Amburgh, Ritchie și a mea personal, precum și a Fratelui Johnson

că *singurul scop* al scrisorii era de a-i da fratelui Johnson posibilitatea să obțină un pașaport și că autoritatea sa va fi aceeași ca a oricărui alt pelerin sau predicator. Fratele Ritchie i-a spus atunci Fratelui Johnson că ar fi bine ca el să se intereseze la birourile Societății pe care le va vizita în Europa despre modul în care acestea își desfășoară activitatea, iar Fratele Johnson a fost întrutotul de acord. A devenit astfel necesar ca el să aibă o scrisoare de recomandare către biroul din Londra și, evident, această scrisoare trebuia scrisă într-o manieră care să fie în armonie cu cealaltă scrisoare, deoarece guvernul Marii Britanii va examina toate aceste documente atunci când Fratele Johnson va ajunge la frontieră și orice dezacord între acestea ar duce probabil la expulzarea lui din țară; de aceea, el a scris o scrisoare similară către Biroul din Londra, *în același sens*.

PROBLEMELE INCEP ÎN ANGLIA

În jurul datei de 5 februarie, s-a primit de la Fratele Johnson o telegramă cu următorul conținut:

„Situatie intolerabilă. Shearn, Crawford dați afară. Fac apel la voi. Așteptați cu răspunsul până primiți scrisoarea mea.”

Aproximativ în același timp s-a primit următoarea telegramă de la Frații Shearn și Crawford:

„Evenimente uluitoare la birou și Tabernacul. Vă rugăm să amânați orice judecată.”

ASOCIAȚIA INTERNAȚIONALĂ A STUDENȚILOR BIBLIEI, organizată în conformitate cu legile din Marea Britanie, are un consiliu format din cinci membri. Frații Hemery, Shearn și Crawford erau membrii din Anglia iar Fratele Russell și cu mine eram cei doi membri de aici. Aceiași trei frați menționați mai sus erau conducătorii biroului din Londra, unde își desfășurau activitatea.

Cunoscând că Fratele Johnson nu avea nicio autoritate pentru a-i elibera din funcție pe Frații Shearn și Crawford și având propriile mele îndoieli cu privire la situația respectivă, am trimis următoarea telegramă Fratelui Johnson:

„Cere părților în conflict să semneze o declarație comună cu privire la fapte și trimite-mi-o pentru a lua o decizie.”

Apoi, după câteva zile am plecat în California. La puțin timp după ce am ajuns la Los Angeles am primit vești de la Frații Crawford și Shearn, cât și de la Fratele Johnson că cei doi frați pomeniți mai sus fuseseră demși de la biroul din Londra și de la Betelul londonez. Am numit cinci frați capabili din Marea Britanie pe post de comisari pentru investigații și ei mi-au trimis următoarea telegramă:

„Shearn, Hemery, Crawford, Johnson, Londra.”

„Shearn, Crawford demisie categoric, fără autoritate. Repuneți imediat. Trebuie procedat corect înaintea comisiei mele. Arătați telegrama comisarilor. Aștept raportul.”

A doua zi am primit o telegramă din Liverpool cu data 24 februarie 1917 care spunea:

„Rutherford, Societatea Turnul de Veghere,
Brooklyn, New York”

„Surprins de telegramă. Nu ați primit scrisorile mele din 2, 11, 21 ianuarie? Shearn, Crawford conduc a șasea cernire. Ezechiel nouă. Păzea. Campania de telegrame ticluită de Crawford, Shearn, Ezra, Nehemiah, experiența mea aici tip Mordecai. Din 28 ianuarie sunt Administratorul Matei, 28. Shearn, Haman spânzurat pentru mine. Am primit puteri Estera 8, 2, 15 ca și Russell.

Crawford, Sanballat, Shearn, Tobiah, Batrânul Guard, Gishen. Ești mâna mea dreaptă? Trebuie să rămân vigilent.

„Johnson”

(Această telegramă cât și următoarele trimise de Fratele Johnson au costat Societatea sute de dolari pentru transmitere.)

În următoarele 2-3 zile am primit următoarea telegramă de la Fratele Hemery, datată Londra 26

februarie:

„Johnson pretinde control deplin tot. În calitate de cadru de conducere din partea voastră rezist. Dispută cu co-directorii lui, nu cu ai mei. Telegrama din Los Angeles este în atenția noastră. Care sunt puterile lui Johnson?”

Pe 27 februarie i-am trimis Fratelui Johnson o telegramă după cum urmează:

„Lucrarea Londra terminată, întoarce-te în America; important.”

Crezând din informațiile pe care le dețineam și din limbajul folosit de Fratele Johnson în telegrama în care se declara „administrator” cu puterile depline înainte deținute de Fratele Russell, am fost convins că și-a pierdut mințile și că el compromitea lucrarea din Marea Britanie. De aceea am telegrafiat din Los Angeles, Fratelui Hemery următoarele:

„Johnson dement. Nu are putere. Scrisorile de acreditare date pentru procurare pașaport. Trimiteți înapoi în America. Compasiunea noastră.”

O telegramă din Londra, datată 7 martie 1917 adresată Fraților Ritchie și Van Amburgh a fost primită de la Fratele Johnson și spune următoarele:

„Interesele Societății cer ca eu să păstrez puterea dată mie de Comitetul Director, și nu de Comitetul executiv. Prin tine fac apel la Comitetul Director împotriva respingerii reprezentantului Comitetului de către Fratele Rutherford. El este supus Societății. Reprezentantul Societății supus Consiliului, împotriva lui. Scrisoarea va veni. Continuă numirile și scrisorile referință. Altfel creșterea pericolului de accidentări. Congregația m-a votat în unanimitate pe mine împotriva lui Shearn și Crawford. Comitetul lui Rutherford mă aprobă pe mine. Nu îl aprobă pe el. Cei din Betel susțin demisiile. Acțiuni în conformitate cu puterile mele. Protestez în numele lui Dumnezeu prin tine la Comitetul Director.”

Mai târziu Fratele Hemery, aflând de această telegramă, a trimis următoarea telegramă, datată Londra 18 martie adresată Fratelui Rutherford:

„Înțeleg că Johnson a telegrafiat neadevăruri Ritchie. Sper în curând să anunț înlăturarea lui.”

Următoarea telegramă a fost primită de la Fratele Hemery, datată Londra, 14 Martie, adresată mie:

„Johnson dezlănțuit. El [și] Housden confiscă scrisori și bani. Grăbiți anularea autorității. Cormack și alți doi simpatizanți. Avocatul recomandă înlăturarea forțată a lui Johnson. Sechestru pus pe banii din bancă.”

După numirea comisarilor și după ce Fratele Johnson a aflat că urma ca ei să plece la Londra pentru a investiga faptele și a raporta, *el i-a vizitat personal pe fiecare* și a încercat să-i influențeze pe rând în folosul lui și împotriva celorlalți. Faptele sunt dovedite de către următoarele scrisori de la Fratele Crawford:

SCRISORI DE LA FRATELE CRAWFORD

20 Ianuarie 1917

Lancaster Gate, London, W, Anglia.

Domnul. J. F. RUTHERFORD

și Comitetul Executiv,

Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii,

Brooklyn, New York

„Dragi Frați întru Domnul:

...Pe scurt situația se prezintă astfel. Cam la o lună după ce dragul nostru Frate Russell a trecut în neființă, Prezbiterii de la Tabernaclul din Londra – dându-și seama că aranjamentele existente atunci la Tabernaclu nu mulțumeau pe deplin membrii congregației - au hotărât *în unanimitate* să convoace o ședință și să cerceteze circumstanțele care se află la baza problemei...La puțin timp

după aceea a venit vestea că Fratele Johnson era pe drum și ne-am întrebat dacă nu cumva fusese însărcinat de Fratele Russell să-i exprime punctul de vedere asupra problemei. Însă când Fratele Johnson a ajuns el nu știa nimic despre corespondență și imediat a început, așa cum credea el, să lămurească lucrurile la Tabernaclu. Toți i-am urat să îl lumineze Dumnezeu și i-am acordat tot sprijinul posibil. Vă dați seama de surprinderea mea când, peste câteva zile, am descoperit că toți cei 11 Prezbiteri fuseseră condamnați de Fratele Johnson iar eu însumi împreună cu doi alți frați din personalul Biroului primisem următoarele trei acuze: - (1) încercarea de a-l înșela pe Fratele Russell (2) tănuirea adevăratului motiv al Rezoluției, (3) prezența unui motiv nelegiuit în semnarea Rezoluției.

La început nu am luat acuzațiile în serios și am încercat să cred că Fratele Johnson cu siguranță nu-i putea declara pe toți cei 11 Prezbiteri din Tabernaclu ca fiind ipocriți, fără nicio dovadă și fără nicio audiere, în același timp declarându-i pe cei trei frați din Birou chiar mai rău. - 1 Timotei 5: 1, 19...

Situația creată a devenit astfel imposibilă, pentru că, în primul rând niciuna din cele trei persoane implicate nu erau conștiente de vreo mârșăvie sau vreo faptă nelegiuită nici nu nedreptățiseră pe nimeni cu vorba sau cu fapta; în al doilea rând a le ridica prezbiteria în cazul a doi dintre ei (unul fiind eu) însemna să-i faci deschiși în fața Actului Militar, un demers care ar părea greșit fără îndoială oricărei gândiri rezonabile. Răspunsul Fratelui Johnson la această observație a fost că deoarece comisesem păcatul trebuia acum să suport consecințele. În al treilea rând, această procedură era în întregime contrară politicii promovate de Fratele Russell – care recomandase ca Pelerinii și lucrătorii Biroului care reprezentau Societatea ca lectori trebuie să fie Prezbiteri fie într-o Biserică fie într-un Tabernaclu

După câteva zile Fratele Johnson a venit la Londra unde am vorbit cu el și am încercat să-i arăt cât de nerezonabilă era atitudinea lui...

Fratele tău și serv în cele Unse
W. Crawford.”

Deasemeni următoarea scrisoare scrisă cu zece săptămâni mai târziu este de interes:

42 Selborne Rd. Ilford est, 3 aprilie 1917.

„Dragă Frate Rutherford:

Fără îndoială Fratele Johnson te-a informat că m-a scos pe mine și pe soția mea din birou și din casă și ne-a spus să părăsim imediat locul. Cum nu aveam timp să fac vreun alt aranjament și Fratele Johnson mă amenința că o să-mi scoată mobila sau o va folosi dacă nu o scot imediat, am fost forțat să o duc la adresa de mai sus pentru a fi depozitată.

Îmi pare rău că trebuie s-o spun dar Fratele Johnson se schimbă din rău în mai rău. Gândesc că sau este influențat de spiritism sau și-a pierdut temporar echilibrul mental. Niciun om întreg la minte nu ar acționa și nu ar face ce face el de vreo lună de zile încoace. Fără niciun motiv ci doar datorită unor bănuieli nelegiuite, el m-a denunțat timp de ore întregi la Tabernaclu, spunându-le că eu am murit spiritual și că nu mai sunt frate, etc, etc. S-a dus de repetate ori și la nevasta mea când nu eram acasă, spunându-i aceeași poveste ridicolă și încercând să ne despartă. Odată i-a ținut așa o predică în acest sens încât când am venit am găsit-o plângând aproape isteric.”

...Fratele Johnson spune claselor că el este administratorul parabolei Banuțului și că el trebuia să fie Președinte numai că a refuzat ca numele lui să fie propus.”

O halucinație ciudată de-a lui pe care o predică claselor este că Frații Shearn, Guard și cu mine reprezentăm anumite tipuri consemnate în Neemia, Capitolul 2: 4 și 6. El zice că eu sunt „Sanballat”, Fratele Shearn este „Tobias” și Fratele Guard „Gishen”.

Clasele de aici sunt incercate mult de vizitele lui. Pare să fi tulburat aproape toate clasele pe care le-a vizitat. Frații însă și-au găsit o mare usurare în telegrama trimisă de tine și sunt bucuroși să știe că comportamentul lui nu reprezintă Societatea.

Fratele Johnson însă nu îți recunoaște autoritatea de a recomanda demiterea lui și spune că aceasta poate fi făcută numai de către Comitetul Executiv. El refuză să lase ca Fratele Shearn și cu mine să fim repuși în funcții.

... Acum doar două vorbe să spun despre Comisia de Anchetă. A fost foarte frumos din partea ta să

faci acest aranjament și apreciez mult efortul depus pe care l-ai depus pentru a servi dreptatea. As vrea însă să fac câteva observații în legătură cu membrii Comisiei și desfășurarea anchetei. Nu a fost, bineînțeles vina membrilor *că toți fuseseră interogați de Fratele Johnson* și că mințile lor fuseseră influențate în oarecare măsură de vederile Fratelui Johnson. Fratele Johnson petrecuse *câteva zile în casa Fratelui M. Clay* încercând să-l convingă de vederile sale și era acolo când a sosit telegrama ta cu instrucțiuni.

Al tău prin harul Lui,
W. Crawford.”

FRATELE JOHNSON ÎI SCRIE FRATELUI HEMERY

Cităm deasemeni dintr-o scrisoare adresată Fratelui Hemery scrisă și semnată de Fratele Johnson. Această scrisoare apare ca probă la Înalta Curte de Justiție în cazul intentat în mod greșit de Fratele Johnson în numele Societății împotriva directorilor din Londra. Documentul este dat mai jos:

1917 W. Nr. 541.

**„LA ÎNALTA CURTE DE JUSTIȚIE
SECȚIUNEA FINANCIARĂ
DOMNUL JUDECĂTOR EVE
TURNUL DE VEGHERE BIBLIC ȘI SOCIETATEA CĂII
-CONTRA-
HEMERY ȘI CEILALȚI.**

Aceasta este proba numită 'J.H.4' menționată în depoziția lui Jesse Hemery care a depus jurământul în fața mea azi 22 martie 1917,

„A.S. Jackson
Comisar al Jurămintelor
A.J. Greenop & CO..
Casa Bush Lane
Str Cannon,
Londra, E.C., 4

BIRKENHEAD, 24 Februarie, 1917.

Domnului. J. Hemery,
34 Craven Terr., Londra, W.

IUBITE FRATE HEMERY:

Har și pace. Mă bucur să îți primesc scrisoarea. Voi răspunde întâi la ea și apoi îți trimit ceva nou. Anume îți spun de o călătorie viitoare. Este mai bine să rămân la Londra de la sosirea mea acolo până joia sau vinerea viitoare, apoi să plec la Glasgow, cu o zi liberă poate în Manchester. Voi vedea ce ne va aduce Manchester săptămâna viitoare. Pe drumul de întoarcere, după câte văd, mi-ar place să am o audiență la Edinburgh ca să clarific problema înaintea Bisericii din Edinburgh. *Peste tot unde mă duc dau rapoarte legate de această problemă.* Aceasta trebuie făcută pentru a dejuca răul care a început să lucreze. Se uneltește o campanie întreagă și aceasta trebuie noi să o anihilăm. Shearn împrăștie zvonul că eu m-am amestecat în succesul lui în problema militară. Dacă voi mai avea alte audieri după Edinburgh depinde de cursul evenimentelor. Fiți atenți, vă rog la posibile probleme. Acestea sunt cele pe care aș vrea să le adresez.

Mulțumesc pentru informația despre Sora Annie și despre adopție. Din scrisoarea ta înțeleg că nu

va fi necesar să merg la tribunal pentru rezolvare – că acordul nostru în fața familiei Betel o face obligatorie și legală; mă bucur.

Referitor la alimente: doresc, dragă Frate, să urmezi sugestiile mele cu privire la aceasta. Vorbesc în cunoștință de cauză când spun că este obligatoriu ca alimentele de bază să fie procurate și depozitate într-un loc sigur, la care să nu ajungă oamenii și șobolanii. Te rog să ai grijă ca ele să fie cumpărate din locuri diferite. Vă sugerez confecționarea unui plafon dublu, pentru înmagazinare, care să fie în întregime căptușit cu tablă, ca o măsură de apărare împotriva șobolanilor. Lucrurile cele mai importante de care este nevoie sunt grâul și arahidele. Foametea va lovi foarte rău în curând iar prețurile vor crește foarte mult. Îți aduci aminte că Elișa atrage atenția asupra foametei, și la aceasta mă gândesc și eu acum. Amintește-ți că ți-am spus când am venit prima dată că în curând va veni foametea și acum știu că ea ne bate la ușă și de aceea vă propun ca să se ia măsuri imediate, pentru binele familiei. Am o soluție pentru a răspunde la aceste probleme care este foarte bună și eu voi asigura aprovizionarea cu hrană. Îți voi spune despre aceasta când te văd.

Referitor la mobila Fratelui Shearn: Cred că ai făcut achiziții foarte bune. Restul mobilei trebuie însă să plece din casă cât mai curând posibil. Vom aștepta indicații și, de aceea, în momentul de față vom lăsa mobila așa cum este.”

COMISARII INTERVIEVAȚI DE FRATELE JOHNSON

„Mulțumesc pentru chestiunea Manchester. Ea este analizată de mine și de Fratele Smedley. Intenționez să dictez un formular de scrisoare către toți cei opt frați care mi-au comunicat numele lor, în care la cer să vină la Betel pentru a se întâlni cu mine, pe 3 martie la ora 2 p.m. Am de gând să le prezint întreaga situație. Fratele Rutherford i-a numit *pe patru din cei opt, pentru a forma un Comitet* care să investigheze situația; Fratele Housden este al cincilea membru al acestui Comitet. Am încrederea că Sora Cormack s-a întors și îți mulțumesc pentru ce ai făcut cu privire la Prezbiteri și Diaconi. Referitor la Fratele Cormack: Îți mulțumesc pentru că m-ai informat. Voi face așa cum îmi propui; trebuie să punem capăt luptei pentru putere a tuturor celor implicați. Îi voi scrie azi despre aceasta și voi trimite scrisoarea la birou.

Referitor la cei șase Prezbiteri aleși, care au semnat Rezoluția: după cum știi din Estera, în prima zi în care evreii s-au răsculat pentru viețile lor, care după câte înțeleg ar însemna duminica trecută, cei zece fii ai lui Haman erau pur și simplu considerați ca și omorâți și a doua zi ei erau spânzurați. După cât înțeleg această a doua zi va fi pe 4 martie. Atunci, deoarece sunt fiii lui Haman Agatitul (Agatitul reprezintă o persoană care păcătuiește prin ambiție), sunt sigur că fiecare dintre acești frați au fost ambițioși și că ambiția, printre altele, i-a făcut să semneze acea Rezoluție și de aceea, după ce voi dovedi acest lucru, voi recomanda excluderea lor. Acest proces va reprezenta execuția lor. Dar mai întâi voi rezolva problema cu Shearn și Crawford, dar toată această problemă va fi rezolvată pe 4 martie iar după aceea credincioșii se vor bucura și vor fi mulți nou-veniți întru Adevăr, care vor lua locul celorlalți. Mă tem tot mai mult că Fratele Cormack este ginerele lui Sanballat și ceea-mi scrii nu face decât să-mi sporească temerile. Dacă se va dovedi că acest lucru este adevărat, 'am să-l izgonesc de la mine'.

Mulțumesc pentru telegrama de la Fratele Rutherford. Fără îndoială el este victima unei campanii duse prin telegrame, puse la cale de Shearn și Crawford. În această dimineață i-am trimis Fratelui Rutherford o *lungă telegramă* în care îi spuneam că eu sunt antitipul lui Ezra Neemia, Mordecai și că pe 28 ianuarie, după ce l-am spânzurat pe Fratele Shearn pe eșafodul pe care el îl pregătise pentru mine, *am fost numit de Domnul așa cum scrie în Estera 8:2, 15, administratorul pomenit în Matei 20:8* și i-am cerut *să fie mâna mea dreaptă*. Mi-am exprimat uimirea cu privire la telegrama lui și am întrebat dacă el nu primise scrisorile mele din 2, 11 și 21 ianuarie; i-am spus că Haman îl reprezenta pe Shearn în Estera iar Tobiș din Evrei îl reprezintă pe el, pe când Crawford era reprezentat de Sanballat și Geșem reprezenta pe Guard Senior. Am încredere că aceasta va schimba atitudinea sa, pentru că el a devenit brusc tulburat. I-am spus că nu puteam să nu ma amestec. Acum, dragul meu Frate Hemery, eu voi fi responsabil pentru toate. Cred că ai văzut destul pentru a înțelege ce a făcut și face Domnul pentru mine. Am credința că tu consideri că deducțiile mele din

aceste Cărți sunt corecte. Tot ce decurge din ele îmi arată tot mai clar că Domnul m-a luminat dându-mi înțelegerea corectă a acestor cărți. În telegrama mea către Fratele R am uitat să spun că în unanimitate congregația mi-a dat votul său de încredere și a aprobat ceea ce am făcut pentru ei împotriva lui Shearn și Crawford. Evident, Domnul mi-a dat din nou voie să uit, astfel ca tu în calitate de Președinte și Fratele Seeck, în calitate de Secretar să puteți transmite știrea. Am fost *cam prea inactivi cu telegramele* și le-am permis celorlalți să încingă cablurile. Dar Domnul este de partea noastră și împotriva tuturor celor ce se ridică împotriva noastră. Am aflat din revista TURNULUI că Fratele Rutherford se află în Santa Barbara pe 25. Sper ca telegrama mea să-i parvină. Cred că Domnul îl va lăsa să zăpăcească lucrurile temeinic, *până ce îi va arăta pe cine a ales El pentru a fi urmașul Fratelui Russell*. Fratele Rutherford mi-a scris că nu mai există Comitetul Executiv. Mă întreb cum o fi asta. Din aceasta reiese evident, că el acționează singur, asumându-și întreaga autoritate. Poate că așa este bine, dar eu nu înțeleg. Cred că Fratele Rutherford va ajunge în curând să vadă lucrurile corect. Telegrama pe care i-am trimis-o în această dimineață ar trebui să-i deschidă ochii.

În ce privește Prezbiterii și Diaconii: Aș vrea să văd pe Prezbiteri și pe Diaconi împreună o parte din timp și apoi pe Prezbiteri singuri, seara, în timpul rămas. Ce părere ai de Fratele Dingle ca Prezbiter și vorbitor la Tabernaclu? Te rog spune-mi părerea ta. Ai vreo altă recomandare? Potrivit lui Neemia, vor exista 12 Prezbiteri în congregație și nu 18. Observați textul care vorbește de Ezra ridicându-se cu șase preoți de fiecare parte. Aceasta este la poarta apelor care înțeleg că se referă la Prezbiteri. Una după alta, aceste porți mi se clarifică în minte. Acum le înțeleg aproape pe toate și cred că la timpul convenit toate mi se vor limpezi.

Nu mă simt bine deloc. Mintea mi-e obosită și Domnul evident din milă pentru mine, mi-a aranjat o singură întrevedere pe zi până la încheierea acestei călătorii. Annie îmi este de mare ajutor, sunt sigur că Domnul mi-a dat-o ca să-mi aducă mult dorita ușurare. Fără această ușurare am certitudinea că aș fi avut o repetare a căderii mele nervoase din 1910, dar Domnul mă va sprijini să termin munca pe care mi-a dat-o de făcut.

Trimit familiei, directorilor asociați, soției tale și ție, multă iubire creștinească. Domnul să te binecuvânteze și să te țină.

Fratele și servitorul tău,
P.S.L. Johnson”

LITIGIU DESCHIS FĂRĂ A DEȚINE AUTORITATEA NECESARĂ

Când Fratele Johnson a văzut că nu poate influența Comisarii, el a tăcut câteva zile și apoi deodată i-a venit ideea să nege faptul că fusesem ales Președinte al Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii. El a început să-i telegrafieze Fratelui Ritchie și să-i scrie scrisori și apoi a început să ia cu forța scrisorile și banii din biroul londonez și a angajat un avocat după care a deschis un litigiu la Înalta Curte din Londra în numele Turnului de Veghere Biblic și al Societății Căii și împotriva Fraților Crawford, Hemery și Shearn și a băncii în care sunt ținuți banii Societății și a blocat toate fondurile Societății. La acestea Fratele Hemery mi-a trimis următoarea telegramă:

„Johnson cere în instanță vinerea viitoare ordin de îngrădire bancară. Telegrafiază imediat instrucțiuni.”

Imediat i-am telegrafiat Fratelui Hemery pentru a se opune ordinului și ca răspuns am primit de la el următoarea telegramă:

„Mă consult cu Greenop. Te rog trimite-i o telegramă direct pentru a se opune ordinului și pentru a urma pașii necesari, îngrădiți amestecul lui Johnson ca nereprezentând în niciun fel Societatea.”

Apoi am telegrafiat următoarele lui Greenop, avocatul londonez al Societății:

„Opuneți ordin Johnson. Nu reprezintă Societatea. Îngrădiți-l.”

Pe 24 martie Fratele Hemery mi-a telegrafiat:

„Chestiunea Johnson perimată. Situația iar normală. Primit majoritatea banilor. Depozitele în siguranță. Susținătorii lui Johnson se căiesc. A părăsit brusc Betel printr-un geam de la etaj.”

În aceeași zi Fratele Hemery mi-a scris în detaliu o scrisoare, din care vă prezint o copie:

SCRISOARE DE LA DIRECTORUL NOSTRU DIN LONDRA

24 Martie 1917.

„DRAGUL MEU FRATE RUTHERFORD: -

Pot în sfârșit să-ți scriu cu un oarecare grad de mulțumire legat de această tristă experiență, care a fost subiectul atâtor telegrame trimise între sediul vostru și biroul nostru din Londra...

Situația imediată este cea indicată de telegrama mea. Răzvrătirea lui Johnson și încercarea lui de a pune mâna pe întreaga lucrare din Marea Britanie și pe fondurile ei din depozitele bancare a dat greș, deși problema ordinului judecătoresc este încă la Înalta Curte până la clarificarea cheltuielilor. Domnul judecător Peterson a amânat audierea moțiunii până vinerea viitoare. Dar cazul nu va fi deschis iar la Curte. La primirea telegramei din ziua de 10 în care mă instruești să preiau în întregime problema, eu, având idee cum funcționează mintea lui Jonson imediat am luat legătura cu banca ca să asigur depozitul de 800 de lire sterline. Am fost inspirat căci imediat după aceea a venit el ca să încerce să-și folosească scrisoarea de la sediul central ca să capete controlul asupra banilor. Noi ne-am luptat pentru asta. În cele din urmă el a obținut un ordin din partea judecătorului de la Înalta Curte privind dreptul de creanță asupra banilor și împotriva băncii care îi reținea. Documentul era returnabil ieri. Dar, ieri când cazul a ajuns în fața judecătorului, avocatul lui Johnson, după ce a citit declarația mea sub jurământ, a spus că el nu propunea să se meargă înainte cu moțiunea sa; dar noi, aici, încercând să ne protejăm am făcut o mică greșală, dându-i astfel posibilitatea să se târguiască în legătură cu cheltuielile de judecată, acesta fiind singurul lucru care a rămas de finalizat în legătură cu moțiunea. Asta înseamnă că contul bancar de aici este pe numele Fraților Shearn, Crawford și al meu, și acest aranjament va fi foarte convenabil până ce va fi necesar să se facă un nou aranjament în conformitate cu ceea ce vei hotărî tu.

„Acum trebuie să-ți spun cum au evoluat evenimentele în aceste zile. După telegrama ta în care se comunica anularea tuturor activităților lui Johnson, el a stat liniștit pentru circa douăzeci și patru de ore, apoi a înflorit brusc când a aflat de declarația că alegerea Președintelui nu era în regulă. El a afirmat că este dreptul său să stea în capul mesei în familia Betel și, pentru a fi sigur de dreptul său el s-a așezat în **Scaun** înainte de întrunirea familiei. Am refuzat să-i recunosc dreptul de a vă reprezenta și am spus familiei că fapta lui era răzvrătire pe față. Le-am cerut să nu sprijine în niciun fel această răzvrătire împotriva autorității tale de conducător al Societății. Spre surprinderea mea majoritatea fraților au rămas cu Johnson și au continuat să se ocupe de lucrare. În acea dimineață Johnson a urlat la mine câteva ore și m-a demis de șase, șapte ori. Insistența lui și scandalul pe care îl făcea i-a făcut pe unii dintre frați să creadă că el *era* persoana care deținea conducerea și, din păcate, îi auzseră declarația cum că el era antitipul multor eroi scripturali și așa cum spun ei acum – căci între timp s-au căit – părea că își pierduseră facultățile mintale. Cam pe la mijlocul săptămânii am început să descifrez esența problemei, că Johnson între timp nu încerca numai să preia controlul biroului, ci avea și un alt scop în minte: *preluarea conducerii întregii zone britanice, a fondurilor ei și formarea unui Turn de Veghere separat*. Privind în urmă văd multe lucruri care arată uneltirile din gândirea lui, pe care el le ascundea cu grijă. Am încercat să adun familia, dar trei frați au rămas cu el, ajutându-l să ducă ordinele la bun sfârșit, pe când Fratele Cormack a preferat cum o spunea chiar el, să rămână neutru, deși neutralitatea lui îi aducea multe întâlniri cu Johnson dar niciuna cu mine. Le-am cerut să declare sumele de bani primite și cheltuite, dar cererea mi-a fost refuzată. În tot acest timp păstram legătura cu avocații noștri, Dnii Greenop și faceam tot ce puteam pentru apărarea laturii financiare a lucrării noastre fiind însă destul de sigur că, deși putem avea în prezent anumite greutăți, suma niciodată nu ar fi putut fi acaparată de Johnson. Frații

Shearn și Crawford au fost chemați în calitate de membri ai consiliului I.B.S.A și asociați la lucrare...

Sâmbăta trecută m-am întâlnit în oraș cu câțiva din Prezbiterii și Diaconii bisericii engleze și le-am explicat care este situația. Ei imediat au început să ia măsuri să rezolve problema și începând din noaptea de sâmbăta trecută totdeauna a fost câte cineva în casă.

Un plan pe care-l făcusem pentru începerea confiscării scrisorilor începând de luni dimineată a dat greș datorită unui act de trădare, dar am început marți dimineată și de atunci fiecare scrisoare expediată a fost trimisă prin grija mea. Johnson s-a înfuriat. El și Fratele Housden au petrecut multe ore meditănd asupra problemei. Am cerut din nou banii și declarația crezând că banii erau la loc sigur în seif. La primirea unui refuz părea ca era necesar să luăm măsuri mai stringente căci nu puteam în niciun fel să facem să fie arestat Johnson pentru demență.

FONDURILE SOCIETĂȚII SCOASE DIN SEIF

„Deci miercuri atât Fratele Johnson cât și Fratele Housden ducându-se la culcare destul de devreme, usa lui Johnson a fost blocată pe când Fratele Cronk, unul din Prezbiteri și cu mine ne-am dus la camera lui Housden și am cerut să ni se dea cheile. Două ajutoare erau în apropiere și la refuzul lui Housden de a ni le da, ele au fost luate din buzunarul lui, deși fără violență căci el nu s-a opus în niciun fel. Mergând la seif am constatat că banii dispăruseră. Ei scosese un depozit de 50 lire sterline în aur pe care îi aveam la noi, 40 de lire care fuseră dați ca ajutor pentru rezolvarea situației militare și care nu erau nici banii Societății nici ai Bisericii și o sumă măricică de aproximativ 150 lire, câștigurile din zilele când ei au confiscat scrisorile. Pe lângă bani s-a găsit un cec în valoare de 350 de lire, primit ca donație, pe care cred încă ca îi vom recupera pentru noi, deși în acest moment există o mică îndoială. Housden a refuzat să spună unde sunt banii și a trebuit să-i vorbim pe șleau. Ne-a promis însă că nu îl va mai ajuta pe Johnson. I-am spus că este posibil să intervină poliția. Aici trebuie să-ți spun că în ziua precedentă, Fratele Dingle, căruia Johnson îi sucise capul cu vorbăria lui, a văzut totuși absurditatea situației, și-a cerut scuze și a repudiat poziția lui Johnson. Simțind o asemenea responsabilitate, el s-a dus în camera Fratelui Housden pentru a-l ruga. Jaluzelele erau ridicate, Fratele Dingle a aprins lumina și s-a ambalat atât de mult în conversația cu Housden încât niciunul dintre ei nu și-a dat seama că încălcau dispozițiile cu privire la iluminat. Pe la ora 11.30 p.m a sunat clopoțelul la ușă și am coborât să văd ce s-a întâmplat. La ușă era un polițist care cerea explicații de ce sunt încălcate regulile foarte stricte cu privire la iluminatul în Londra. El a insistat să-i vadă pe cei care erau responsabili și a trebuit să-l duc sus. Imaginați-vă situația! Un polițist care apărea la ușa dormitorului imediat după ce noi vorbisem despre venirea unui polițist. Situația a fost însă curând clarificată și polițistul a plecat, bineînțeles fără să știe nimic despre discuția noastră.

PLECAREA DE LA BETEL PRIN FEREASTRA DE LA ETAJ

„Pe la șase dimineata Fratele Johnson a început să dea cu piciorul în ușă și nu a avut vreo mare greutate în a înlătura bucățica de lemn care fusese împinsă sub ea ca să o fixeze. Avea obiceiul în ultimul timp să umble prin casă între două și patru dimineata, evident pentru a vedea dacă lucrurile lui erau în siguranță căci are un temperament foarte suspicios. Fratele Cronk, care dormea împreună cu un alt frate, a vorbit cu Johnson și i-a spus că putea să se ducă la baie dacă vroia, dar trebuie să țină minte că nu poate să facă după placul lui și că un polițist fusese să-l vadă pe Fratele Housden cu o noapte înainte. Sigur asta era oarecum o cacealma ca să-l țină pe Johnson la locul său. S-a dus la camera lui Housden și când a văzut că Fratele Housden nu iese, a început să bănuiască că este ceva în neregulă. În loc să se ducă la baie, el s-a îmbrăcat în grabă, și-a lăsat lucrurile deschise, a ieșit pe balcon și lăptarii au văzut imaginea ridicolă a unui bărbat cu joben și redingotă și spun ei, doar cu galoși, coborând de pe balcon în stradă. Dacă nu ar fi fost o chestiune atât de gravă ne-ar frapa ridicolul situației, căci doar dorința de a-și salva pielea, impulsionată de o conștiință nelegiuită, l-a făcut să se poarte atât de nesăbuit.

Ușa de la intrare era deschisă, ar fi putut coborî și ieși pe ușă. Ne-am întrebat ce-o fi făcut, dar câteva apeluri telefonice ciudate pe parcursul zilei ne-au asigurat că el stătea lângă aparat încercând să obțină informații despre prietenul lui, Fratele Housden. A trecut ieri pe la Sediul și a văzut isprava lui nereușită scrisă în litere de-o șchioapă în prezentarea evenimentelor Sediului.

După aceea a spus că era gata să se întoarcă în America și Fratele Housden și-a exprimat disponibilitatea de a merge și el, făcând să pară că gândea că trebuie să meargă să aibă grija de Johnson dar, cred eu cu teama în inimă că această delapidare poate atrage consecințe serioase.

În timpul zilei, Fratele Housden a trimis Fratelui Gentle cu care stătuse de vorbă, un pachet cu bani conținând în jur de 220 de lire sterline în aur, bancnote de trezorerie și alte hârtii de valoare, dar aici părea o mică înșelăciune, deoarece el zisese că era pregătit să-mi dea mie acești bani, căci Fratele Gentle 'telefonase să spună că banii erau în grija lui, dar că avea să-i păstreze până primea o confirmare de la avocații lui Johnson care să-i dea libertatea de a-i preda. Imediat i-am amintit Fratelui Gentle de pericolele mânuirii unor bunuri practic furate și de ce spusese chiar el Fratelui Housden în această problemă. Nu i-a fost greu să ia o hotărâre și am luat eu banii, 217 lire sterline noaptea trecută. Ei și-au plătit avocatul cu 40 lire pentru a acoperi cheltuielile preliminare dar noi cerem o declarație deplină de chitanțe și cheltuieli, dar dacă le vom și primi asta nu putem ști. Cecul în valoare de 350 lire, care Fratele Housden a zis că este în pachet, nu era acolo – Banii au fost renumărați în prezența Fratelui Gentle. Aștept în clipa de față vesti cu privire la acest cec și s-ar putea să fiu în măsură să dau un raport înainte ca această scrisoare să fie trimisă.

(Mai târziu – Cecul este înapoi în sertar și nu poate ajunge la Fratele Johnson).

Costurile acestui episod trebuie să fie mari căci Johnson nu a avut nevoie doar de avocați ci și de consiliere. Ordinul a fost dat și băncii și nouă și ei și-au folosit avocatul și consilierul iar noi am fost nevoiți să procedăm la fel. Legea spune că un avocat care începe o acțiune de acest fel devine personal responsabil de costuri dacă cazul eșuează. Îmi închipui după prezența avocatului angajat de ei că el nu are prea mulți bani și de aici dorința lui de a primi 40 de lire ca să poată continua. Poate i-au plătit mai mult dar eu nu știu de așa ceva. Avocații noștri, Dnii Greenop, vor să insiste asupra acestei probleme, pentru a da o lecție avocatului Fratelui Johnson și, evident, pentru interesul nostru. Johnson a încurcat lucrurile în mod îngrozitor, căci poziția Băncii este ca acel cont nu este contul Turnului de Veghere, ci se află sub controlul primilor semnatori. Nu s-a pus problema valabilității scrisorilor lui de împuternicire, pentru bunul motiv că declarația mea sub prestare de jurământ a pus capăt afacerii. Dacă s-ar fi pus oricât de puțin problema valabilității, probabil ele ar fi fost respinse deoarece ele nu erau semnate de un notar în fața Consulului Britanic din New York. Este foarte improbabil să mai avem probleme cu aceste scrisori, dar, pentru a fi siguri să sperăm că documentele de anulare vor avea semnătura Consulului Britanic și ar fi bine să ții seama de asta în cazul când aceste documente ar fi folosite în viitor.

Johnson spune că vrea să se întoarcă în America, dar rămâne de văzut care vor fi acțiunile lui viitoare. Toate eforturile lui sunt zădărnice și nu este nimic mai ridicol în toată această afacere și care poate fi considerat un sfârșit meritat pentru pretențiile lui anormale, decât faptul că acest Plenipotențiar – cuvânt pe care l-a folosit de sute de ori în ultimul timp - adică investit cu deplina autoritate, din frică, pentru a-și apăra pielea din cauza inimii lui lașe și a conștiinței sale vinovate a sărit peste balustrada dormitorului său, cu jobenul pe cap, pentru a scăpa de un pericol inexistent, care exista doar în propria sa imaginație”.

UN EPISOD PLIN DE ÎNVĂȚĂMINTE

„L-am primit ca pe un frate bun, acceptându-i propria evaluare de sine și acum trebuie să recunoaștem că am fost păcăliți iar el a fost aici ca un impostor. Dar spunând acestea, nu vreau deloc să credeți că aici a desfășurat o viață și o muncă de ipocrit. Întregul episod este unul ciudat și a fost pentru noi plin de învățăminte – modurile de manifestare ale Providenței Divine. Din momentul în care Fratele Johnson a coborât de pe vaporul St. Louis la Liverpool, numai despre sine ne-a vorbit. Nu era ușor sa-ti dai seama ce fel de om era, căci, fiind un om neobișnuit, și circumstanțele fiind tot neobișnuite, părea mai înțelept să așteptăm până aveam să știm mai multe

despre el. Un timp a părut că acționează foarte precaut și atent, dar lovindu-se, în mintea lui, de o ușoară opoziție, care poate chiar exista, a ieșit la lumină o latură urâtă a caracterului său. De când a simțit că ar exista opoziție în Frații Shearn și Crawford și el și-a impus autoritatea, s-a umflat în mod vizibil de propria-i importanță. Așa cum v-am spus înainte, eu cred că lucrarea pe care a făcut-o el aici, deși făcută într-un mod atât de grosier a fost făcută conform Providenței Divine. și spun acestea după o îndelungată reflecție și deși sunt atât de implicat în această poveste. Dar situația neobișnuită în care s-a găsit Fratele Johnson, i-a permis să dezvolte în minte foarte rapid niște lucruri care erau latente de 6 sau 7 ani. Din când în când îmi spusese de gânduri din mintea lui și de unele dintre întâmplările din perioada căderii lui nervoase din 1910. (Poate îți amintești că atunci când eram cu tine în Statele Unite în 1910 Fratele Johnson era bolnav și noi nu l-am văzut.) Din ce mi-a spus nu am nicio îndoială că el se vedea în minte ca succesor al Fratelui Russell. Vocile pe care le auzea în 1910 și-au lăsat amprenta asupra lui. Venind aici pare să fi gândit că lucrarea lui avea ca antitip însărcinarea lui Ezra de a ajuta lucrarea spirituală a Ierusalimului. Lovitura lui zdrobitoare împotriva Fraților Shearn și Crawford în același timp vădea ideea unei lucrări de reconstrucție. De aceea îi era ușor să se gândească la Neemia și la reconstruirea zidurilor Ierusalimului. Se pare că-și petrecea toate clipele libere privindu-și lucrarea și înainte să plece de la noi acum două zile, găsisse un număr de 25 – 30 de cazuri unde trecuseră 52 de zile între ce făcuse sau spusese un frate și vreun alt eveniment. Este adevărat, i-am spus că există o legătură între el și Neemia, nu numai pentru că ambii erau evrei ci și în modul în care Neemia smulgea părul dușmanilor și spunea Domnului că el, Neemia, trebuie ținut minte pentru toată lucrarea pe care o realizează. După ce s-a văzut precum Ezra și Neemia mai întâi ca făcând lucrare de pelerin și apoi de delegat, a început să dea de înțeles că văzuse o posibilă viitoare lucrare tipizată în Estera. Nu a spus în ce constă, dar în cele din urmă a spus că se gândea că poate fi o lucrare de *Administrator*.”

PRETINZÂND CĂ ESTE 'ADMINISTRATOR'

„Mergând la Liverpool, și-a pierdut reticența necesară unui Plenipotențiar și s-a proclamat în mod deschis „Administratorul din Parabolă”. Am auzit de telegrama pe care ți-a trimis-o și de ceea ce a spus și imediat, așa cum te-am informat am luat atitudine opunându-mă declarațiilor lui. Din acel moment planurile lui ascunse au primit o mare lovitură, căci a înțeles că dacă eu nu îl sprijineam ar avea puține șanse să progreseze în calitate de conducător. A încercat să lingusească și să măgulească dar la refuzurile mele de a ceda vreun pic a trecut la opoziție deschisă. Nu pot spune că Fratele Johnson este nebun dar are un fel de nebunie a mândriei în inimă. Că îi lipsește echilibrul este clar, nu ar fi trimis asemenea telegrame dacă mintea îi era echilibrată. A vrut miza mare și se părea în mintea lui acum două săptămâni că exista posibilitatea să câștige acest joc al lui. Acum este ca un balon de săpun spart. Îmi pare rău că trebuie s-o spun dar nu mai am nici un pic de încredere în el. Are o mare viclenie, care nu este nebunie și este atât de concentrat pe treburile sale, că nu pot trage altă concluzie decât să spun că el a încercat o mare impostură asupra celorpe care spera el să-i atragă și prin care spera să-și continue stratagema.

În toată această poveste ciudată nu a existat lucru mai surprinzător pentru mine decât că anumiți membri ai familiei noastre au vrut să fie de partea lui. Am pomenit numele Fratelui Cormack în telegramă. În mintea mea el a avut un rol nedemn în această poveste tristă. În loc să ia singura atitudine care putea fi luată de cineva devotat lucrării, pentru un motiv cunoscut doar de el și Domnul el a spus că preferă să aștepte până când îi sosesc documentele de anulare Fratelui Johnson. Cu alte cuvinte el a ignorat telegrama voastră și cea trimisă cu semnătura Societății Turnului de Veghere. Frații Dingle și Guiver care mi-au creat o mare tristețe cu comportamentul lor au venit să vadă greșeala pe care au făcut-o ajutându-l pe Fratele Johnson și și-au exprimat adâncul și eu cred, sincerul, regret. Fratele și Sora Cormack sunt singurii din casă care așteaptă anularea documentelor lui Johnson căci Johnson este, bineînțeles ieșit din casă iar Fratele Housden a plecat acasă. Eu cred că dacă Fratele Cormack, a cărui lungă asociere cu lucrarea ar fi trebuit să îi formeze un caracter mai hotărât, ar fi adoptat singura atitudine rezonabilă, nici Fratele Dingle nici Guiver nu ar fi fost atât de derutați de cuvintele lui Johnson și – cred eu – de promisiunile lui. Nu mai știu ce

să spun de Fratele Cormack. În conformitate cu Programul Național de Recrutare, nimeni aici nu poate angaja un nou salariat decât cu permisiune specială. Consider că nu este corect ca Fratele Cormack să mai rămână în casă și am îndoieli cu privire rămânerea lui în serviciul de Pelerinaj. Nu cred că îl pot lăuda astfel încât tu să-i dai o recomandare favorabilă, dar îmi pare bine că îl cunoști și că știi că el a slujit mul timp pentru cauza Adevărului și mă bucur să cred că Domnul te va îndruma în hotărârea pe care o vei lua în privința lui. În ceea ce-i privește pe Frații Dingle și Guiver, cred că ei se căiesc sincer și de aceea propun ca să li se permită să continue munca de aici, într-un mod convenabil. Până acum Fratele Guiver nu a intrat sub incidența Legii Serviciului Militar grație eforturilor făcute de noi pentru a-i scuti pe unii dintre cei ce ne ajută. Dacă munca lui de aici este întreruptă, el intră imediat sub prevederile Legii Militare. Fratele Dingle a depășit vârsta și noi am intra sub programul Serviciului Național menționat mai sus. Dar eu cred că acum sentimentele lor sunt corecte, deși poziția lor în Biserică va fi cu siguranță afectată. Cât despre Fratele Housden, în acest moment nu știu încă de ce parte este. El a dat banii înapoi, dar cred că a făcut-o mai degrabă din frică pentru ceea ce a făcut decât din credința că pretențiile Fratelui Johnson sunt nesăbuite. Vreau să păstrez legătura cu el pentru a-l salva, dacă este posibil. În prezent, suntem în măsură să ne continuăm activitatea ca în vremurile normale. Fratele Kirkwood poate face munca generală de birou – executarea ordinelor, etc și el este un frate foarte util. Avem stenografi buni și nu avem nicio dificultate în munca noastră.

Deoarece doresc ca cele de mai sus să-ți parvină cât mai repede, îți trimit acum prin poștă această parte a scrisorii mele. În curând îți voi trimite și partea a doua. În ea sper să-ți împărtășesc gândurile mele despre legătura dintre această chestiune și activitatea generală din țară și să-ți fac un raport despre Biserica de la Londra și sper să te informez despre întoarcerea Fratelui Johnson.

Până atunci, cu dragoste fierbinte întru Domnul și rugându-mă ca Domnul să-ți îndrume pașii în toate, rămân, dragă Frate Rutherford,

'Fratele tău și slujitorul Lui,
J Hemery.'

FRATELE JOHNSON PLEACĂ DIN ANGLIA

După cum s-a văzut mai sus, Fratele Johnson a părăsit Betelul din Londra și nu s-a mai știut nimic despre el până pe 4 aprilie, când s-a primit următoarea telegramă de la Fratele Hemery, din Londra.: „Am aflat că Johnson a plecat (cu vaporul) la St. Louis sâmbătă.”

Aflând astfel că Fratele Johnson era în drum spre America, s-au luat măsuri ca mai mulți frați să-l întâmpine la chei și să-l aducă la Betel. Soția lui personal m-a rugat să-l ținem acolo până se însănătoșește. Când a apărut la Casa Betel, era sănătos din toate punctele de vedere, cu excepția faptului că nu era el însuși. M-a întrebat dacă poate să-și prezinte cazul în fața Comitetului Director. I-am convocat în Birou pe membrii Comitetului Director și pe câțiva alți frați și timp de două ore l-am ascultat pe Fratele Johnson. I-am arătat o copie a telegramei pe care mi-o trimisese, în care el pretindea că este „Administratorul” din Matei 20:8 și l-am întrebat dacă el a trimis-o. După multe eforturi, în cele din urmă a recunoscut că da, el a trimis-o.

Cu altă ocazie, Comitetul Director și alți frați l-au ascultat timp de două ore pe Fratele Johnson, care le-a spus cum Scripturile au anticipat experiența sa din Anglia și activitatea pe care a desfășurat-o el acolo. A fost părerea unanimă a celor prezenți că Fratele Johnson nu era sănătos la minte. După aceea, în prezența celorlalți, eu i-am spus în esență următoarele: Frate Johnson, în această chestiune noi vom accepta că tu ai *crezut* că ești împuternicit să faci ce ai făcut în Marea Britanie și că tu ai acționat cu bună credință. Sa uităm de aceasta și să nu ne mai gândim la această problemă. Ne-am strâns mâinile cu amabilitate și el s-a dus în camera lui. El a rămas în casa Betel timp de două luni, fără întrerupere și doar o singură dată a spus la masă că el este 'Administratorul' menționat în Matei 20:8, dar după câteva zile și-a retras afirmația. Noi am sperat că el se vindecă și ne-am bucurat.

INCEPUTUL NECAZURILOR ÎN AMERICA

„Însă, în spre sfârșitul lunii iunie el s-a apropiat de mine în sufragerie și a zis: „Mă simt acum în stare să mă întorc în Anglia și să îmi reiau lucrarea.” I-am răspuns: „Frate Johnson, nu te întorci în Anglia, nu ai nicio lucrare acolo”. El a insistat să meargă, dar eu i-am spus că nu se poate. Ne-am despărțit atunci și el mi-a declarat că va face apel la Comitetul Director. (Pe 23 iulie, 1917, Fratele Johnson a recunoscut că apelul pe care l-a adresat Comitetului Director este la baza problemelor cu Frații Ritchie, Hirsh, Wright și Hoskins.). După aproximativ două zile el, s-a întors insistând ca eu să convoc o adunare a Comitetului Director ca să poată apărea înaintea lor. Am refuzat să fac acest lucru spunându-i că problema era în întregime încheiată, că Societatea nu avea să-l trimită înapoi în Anglia și că cel mai bine pentru el este să stea liniștit. Când am refuzat în mod ferm să contactez Comitetul, el a devenit agitat și a spus ceva de genul: „Ești un uzurpator și voi apela la Comitet pentru o audiență.” A doua zi dimineață el a venit la mine în sufragerie și mi-a dat o scrisoare pe care v-o prezint în copie:

Brooklyn , N.Y., 13 iunie 1917

„DRAGĂ FRATE RUTHERFORD: -

Noi, subsemnații, membri ai Comitetului Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii cerem prin prezenta să convoci o adunare a Comitetului ca să îl audieze pe Fratele Johnson legat de activitatea lui în Marea Britanie și ca să examineze datele cazului său. Am dori ca această adunare să fie convocată cât mai repede cu putință.

Cu rugăciunea ca binecuvântările Domnului să fie asupra deliberărilor noastre în această problemă până la soluționarea lor, ca să fie spre gloria lui Dumnezeu și spre binele cauzei pe care toți o iubim, rămânem cu multă dragoste,

Frații tăi și servi în Domnul,
ISAAC F. HOSKINS
A.I. RITCHIE
R. H. HIRSH
J.D. WRIGHT”

Această scrisoare fusese redactată de însuși Fratele Johnson, și el o dusesese la Fratele Hoskins, Ritchie, Hirsh și Wright și îi pusese pe toți să o semneze, cerându-mi să convoc o adunare a Comitetului Director, unde doi din acești frați au stat în preajma mea la toate mesele, unul chiar în stânga mea și ceilalți patru în sala de mese și ar fi putut ușor sa-mi vorbească de audiere. Ei nu au menționat o audiere nici Fratelui Van Amburgh, care este și membru al Comitetului Director. A părut un lucru ciudat că ei au urmat această procedură, așa că i-am invitat în camera de zi ca să discutăm acest subiect. Acești patru frați au insistat să convoace o întâlnire a Comitetului Director ca să-l audieze pe Fratele Johnson. În cele din urmă le-am spus că problema era deja închisă; că nu era un subiect de abordat de către Comitet; ar fi fost o nebunie să ne gândim să-l trimitem pe Fratele Johnson înapoi în Anglia; el nu trebuie să se mai ducă acolo iar eu nu-i permit să forțeze o întrunire a Comitetului așa cum dorea el, însă am cerut celor patru frați să discute cu el, să analizeze datele dacă doreau și să dea raportul la o întâlnire a Comitetului. Apoi le-am înmănat raportul comisarilor și concluziile mele asupra raportului, precum și alte documente legate de acest caz.

COMISARI ÎȘI EXPRIMĂ PĂRERILE

Următoarele scrisori de la Frații MacKenzie, McCloy și Warden, trei dintre Comisarii care au examinat episodul de la Londra, cât și scrisori de la alți frați englezi reprezentativi arată cum ar fi primit Fratele Johnson în Marea Britanie azi:

Glasgow, 4 iulie 1917.

„DRAGUL MEU FRATE RUTHERFORD: -

Salutare! În mica mea scrisoare către tine în legătură cu numirea ta în funcția de Președinte al Societății am indicat că doresc în curând să-ți scriu mai mult, și sa-ți spun cum ne descurcăm la Glasgow. De atunci însă multe s-au întâmplat și am tot amânat până acum să îți scriu.

Ades mă gândesc la tine, și mereu îmi amintesc de time la tronul Harului Divin, înțelegând mai bine ca niciodată nevoia ta de ajutor și putere în îndatoririle dificile care depind de tine.

Aș vrea să-mi exprim aprecierea pentru încrederea ce mi-o acorzi alegându-mă ca unul dintre comisarii pentru dificultățile survenite la Londra și să-mi exprim dorința de a face orice lucru care îmi stă în putință și vreau să-ți spun ce mult îți apreciez judecata *calmă și caritabilă*, recomandările tale ferme dar iubitoare pentru cei implicați în această poveste și ce mult regret că nu le-am urmat de îndată. Includ o copie a scrisorii pe care am scris-o Fratelui Crawford (după ce hotărârea ta îi fusese comunicată) ca răspuns la niște scrisori pe care le aveam de la el. Această scrisoare îți va arăta părerea mea despre întreg acest subiect.

Fratele P.S.L. Johnson a fost în mod evident folosit de Domnul în aducerea la lumină a mare parte din neînțelegerea și lipsa de armonie care existau în Tabernaclu și Biroul londonez, dar cu siguranță nu a abordat problema așa cum trebuia. A venit la noi cu mari mesaje de dragoste și sprijin și ne-a încurajat dar mi-e teamă că nu se poate spune în vreun fel că misiunea lui a fost terminată cu succes ci mai degrabă a făcut ca o mare încercare să se abată asupra fraților săi.

Si-a început lucrarea bine și eram toți impresionați de onestitatea și zelul său și poate că l-am stors de putere prea mult de la el și așa i-am produs căderea nervoasă.

Unele din afirmațiile pe care le făcea, de exemplu cine și ce era el și că numai el și cu Fratele Russell obținuseră sau puteau obține adevărul din *STUDII ÎN SCRIPTURI* ne făceau să ne întrebăm unde bătea și apoi când am aflat de ceea ce făcea și spunea la Londra am tras concluzia că bietul frate își pierduse mințile și am oprit pregătirile ca să-l avem aici cu noi în Sala Sfântului. Andrei. Apoi când m-am dus la Londra și am văzut și am auzit de comportamentul lui de acolo nu am mai avut nicio îndoială că mintea lui era scoasă din țâțâni. Sigur noi nu îl învinuim pe dragul nostru Frate Johnson,; nu a fost vina lui dar adevărul este că ce a avut loc după aceea și înainte de plecarea lui în Statele Unite a fost cel mai lipsit de demnitate comportament de care am auzit eu vreodată la un frate. A fost o mare ușurare să aud că s-a întors la Brooklyn și sper sincer că i se reface sănătatea și puterea trupului și a minții și că inima lui face bine.

Cineva a spus că el (Fratele Johnson) simte că mai are de continuat lucrarea în Anglia. Sunt sigur că dacă vine iar aici cu aceleași idei mari despre persoana sa și aceleași păreri mărunte despre restul lumii nu va fi nici binevenit, nici de vreun ajutor, dar dacă acum este deplin restaurat și are mintea lui Isus Cristos (umilința lui) am fi cu toții încântați să-l avem iar cu noi. Dar, dragă Frate Rutherford, nu este posibil să vii chiar tu? Stii ce bine te-am primi și ce mângâiere și ajutor ne-ai fi. Domnul te-ar ajuta să vii dacă vrea ca prin tine să ne trimită un mesaj verbal.

Nu ți-am spus nimic despre cum o ducem noi în Glasgow, și nu-ți scriu prea multe acum, numai să-ți spun că avem multă armonie în mijlocul nostru și că ne străduim să păstrăm unitatea spiritului în slujba păcii. Este în creștere numărul celor ce apreciază Studiile Bereene atât de laudate de dragul nostru Frate Russell și atât de călduros recomandate de tine iar aceia dintre noi care am învățat să le apreciem pe deplin îl slujesc pe Domnul, dorim foarte mult ca binecuvântările obținute prin aceste Studii să ajungă la toți.

Cu multă dragoste pentru tine și voi toți
Cu tine în singura mare Speranță
Gilbert Mackenzie”

Birkenhead, 29 iunie 1917

„DRAGUL MEU FRATE RUTHERFORD:-

Tocmai l-am văzut pe Fratele R.G. Smith și am primit cu bucurie urările tale de bine. Sunt foarte mulțumit să aud că Fratele Paul Johnson se însănătoșește și sper ca odihna să își spună cuvântul în sănătatea lui. Fratele Smith îmi spune că Fratele Johnson dorește să revină în țara aceasta ca să îndrepte impresiile greșite pe care le-a creat aici. Dorința-i este bună dar cred că ar fi un lucru foarte neînțelept și sunt sigur că judecata voastră mai solidă nu-i va permite mult timp să mai vină aici, până ce vizita lui nu s-a șters în mod natural din amintirea oamenilor. Dacă interpretarea dată de el Scripturii este așa cum era când era aici nu ar fi decât o tulburare pentru frați în loc să fie o mângâiere. Sunt sigur că Fratele Johnson va vedea înțelepciunea judecății tale dacă acum este bine în gând și în trup.

Sunt sigur, dragă frate, că ai mâinile pline dar toți ne rugăm pentru tine și suntem siguri că Domnul îți va da tot ce ai nevoie. Credința se poate bizui cu fermitate pe El orice-ar fi. Fratele Johnson mai comunică cu Fratele Housden, influențându-i vederile? Eu aș crede că da. Nu cred însă că este bine. Acum, iubitul meu frate în Domnul, primește toată dragostea noastră.

Al tău în aceeași speranță,
Thomson McCloy”

„Dumbreck, Glasgow.

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD: -

Am auzit că Fratele Johnson are dorința să se întoarcă în Marea Britanie ca să termine ceea ce el consideră că este lucrarea lui aici.

Înainte ca Fratele Johnson să-l concedieze pe Fratele Shearn și pe Fratele Crawford din biroul londonez am primit o scrisoare de la el pe care am citit-o Prezbiterilor din Glasgow Class, care au fost unanimi în părerea că mintea Fratelui Johnson și-a pierdut echilibrul și ca atare noi am luat imediat legătura cu Londra și am anulat o întâlnire ce fusese programată pentru el la Glasgow, în Marea Sală a Sfântului Andrei. Incidentele petrecute de atunci până la plecarea Fratelui Johnson din Marea Britanie au confirmat în continuare decizia pe care am luat-o și eu personal cred că ar fi în avantajul fraților de aici dacă Fratele Johnson nu s-ar întoarce acum.

„Noi, cei din Glasgow, împreună cu mulți din celelalte clase avem unele dificultăți ale noastre în prezent, și numai cu o grijă deosebită și cu spiritul Domnului în mijlocul nostru putem rezolva aceste dificultăți spre folosul fraților și, dacă sănătatea Fratelui Johnson nu s-a îmbunătățit, nu cred că el ne-ar putea fi de vreun folos. Asta nu înseamnă că Fratele Johnson nu le-a fost de ajutor fraților când a fost *prima dată* în Marea Britanie: eu chiar sunt de părere că el ne-a ajutat în multe feluri, dar acum nu vedem niciun motiv ca să fim de acord cu el în interpretarea Scripturilor cu privire la „administrator.”

Ne gândim în fiecare zi la tine, draga frate, înaintea Tronului Milosteniei, știind câte ceva despre multele greutăți cu care trebuie să lupți și câtă nevoie ai de înțelepciunea care vine de sus. Fie ca Tatăl nostru cel iubitor să continue să te îndrume și să te îndrepte în toate faptele tale de iubire față de dragii lui copii.

Al tău unit într-o Singură Speranță,
W.O. Warden.”

NU MAI ESTE DORIT ÎN ANGLIA

„Manchester, 30 iunie 1917

DRAGUL MEU FRATE RUTHERFORD: -

Salutări în numele Domnului nostru iubit.

Scopul scrisorii mele de astăzi este să-ți dau o idee despre influența exercitată de Fratele Paul Johnson când a făcut vizita ca Pelerin în Marea Britanie

Prima dată când am venit în legătură cu el a fost la Convenția de la Manchester anul trecut, cu ocazia anului nou. Mi-am dat seama că el este un frate cu mare potențial, totuși nu am fost pe deplin mulțumit de prelegerile lui, mai ales de modul cum a interpretat și aplicat Parabola Bănuțului. El a arătat multă loialitate față de dragul nostru Frate Russell, ceea ce mi-a plăcut foarte mult. Totuși, așa cum am avut posibilitatea să-mi confirm de atunci încolo, exista la el o exagerare cu privire la vederile dragului nostru Pastor. L-am întâlnit mai târziu la Glasgow și Aberdeen și apoi am fost două zile cu el aici, la Manchester. Aceste două zile m-au întristat foarte mult și nu au făcut decât să-mi confirme îndoielile pe care le avusesem și mai înainte cu privire la sănătatea sa mintală.

Fără îndoială ești la curent cu numeroasele sale pretenții, pe care nu este nevoie să le mai prezint eu, scopul meu fiind să-ți scriu și să-ți arăt că prezența lui aici nu a fost de mare sprijin fraților, ci dimpotrivă. Dacă i s-ar fi permis să-si continue turneul, rezultatul ar fi fost crearea de multe probleme în multe Biserici. Te asigur că dacă s-ar fi făcut propunerea ca el să se întoarcă în Marea Britanie, *majoritatea claselor ar fi cerut ca el să nu fie primit*. Dacă Fratele Johnson simte că are de făcut o lucrare în această țară, cu siguranță acea lucrare nu este lucrarea Domnului, decât dacă el și-a schimbat multele sale interpretări și aplicațiile sale personale. El ne-a spus la Manchester că era sigur că Fratele Russell a fost înălțat de-a dreapta Domnului și că stânga este *rezervată pentru UN ALTUL*.

Trebuie să înțelegi spiritul acestei scrisori și să ai credința că în aceste vremuri ea te va ajuta.

Fratele tău prin harul Său,
JOHN J. COCHRAN”

O scrisoare de la Fratele Hemery, datată Londra, 29 iunie 1917 spune:

„Fratele Johnson a venit la noi ca și cum era însărcinat cu o misiune specială să îi aline pe frații englezi. Era evident că avea multă apreciere pentru privilegiul său și pentru putința sa de a înfăptui această lucrare. Era ciudat pentru mine că ministeriatul său public era atât de neproductiv, și aceasta din aproape orice punct de vedere priveai. Nu alina nici necazurile publicului nici ale fraților printre care activa ca preot, cu excepția primelor zile de la venirea lui. Afirmațiile lui de mai târziu îl descalificau să mai fie un ajutor pentru frați, căci ei voiau să fie devotați căii date de Domnul, și nu puteau înțelege ca cineva să încerce să se declare canalul Domnului și totuși să fie în opoziție cu principalul purtător de cuvânt al acelui canal. Fratele Johnson poate crede că îmi descriu propriile sentimente când spun acestea, dar eu scot acestea din context și privesc problema din punct de vedere al lucrării Domnului, așa cum o văd eu. Sunt foarte sigur că dacă ar fi să-i întrebăm pe frații reprezentativi din țară, aceștia ar spune în unanimitate: 'Sub nici un motiv să nu ni-l mai trimiți pe Fratele Johnson.' Talentele lui erau apreciate, el era apreciat până ce și-a exprimat ciudatele declarații și a dovedit atât de clar că avea *dorință pentru poziție și putere*. O nouă vizită acum, chiar dacă el ar avea atitudinea potrivită, ar fi prea aproape în timp de fostele sale greșeli și o asemenea preoție ar fi fără îndoială primită cu suspiciune și ar da greș în ceea ce privește efectele scontate.

ȘI ALȚII SUNT DESCOPERIȚI ÎN CONSPIRAȚIE

În 1917, la începutul primăverii, Fratele Ritchie a întreprins o călătorie de pelerinaj în Statele din Nord și în unele zone din Canada. Au început să ne sosească rapoarte că el spunea unora dintre

prieteni că în casa Betel are loc o scindare și că dacă el ar fi fost ales în conducerea Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii el s-ar fi considerat membru al Clasei Marii Societății. Aceste rapoarte au venit din numeroase surse și au fost gândite să creeze perturbări. Am discutat personal cu Fratele Ritchie despre problemă, în prezența Fraților Van Amburgh și Pierson. El a recunoscut că făcuse asemenea declarații, dar a promis să nu mai facă. Dar după o săptămână își încălcase promisiunea făcându-i Fratelui Hazlett o declarație similară. Cu puțin timp înainte de asta, Fratele Sturgeon îmi făcuse o declarație că era în general știut în Casa Betel că folosisem metode politice să îmi asigur alegerea ca Președinte al Societății. Când am insistat să-mi dea numele celor ce zic așa, el l-a pomenit pe Fratele Ritchie. Într-o dimineață la micul dejun, în prezența Fratelui Pierson, am menționat problema familiei, la care Frații Pierson, Van Amburgh și Macmillan, care au dat cele mai multe voturi la convenție au făcut fiecare la rândul lor o declarație că eu nici nu le vorbisem despre alegeri înainte ca ele să aibă loc.

Profîit de această ocazie pentru a spune că nu există persoană pr pămînt care poate spune sincer că le-am cerut vreodată direct sau indirect să mă voteze. Am crezut cu fermitate că cel ce va fi selectat în această poziție trebuie ales de Domnul iar eu nu aş permite nimînui să fie influențat de ceea ce spun eu.

Fratele Sturgeon a ridicat problema că unele clase mă aleseseră pe post de consilier, spunînd că eu creasem un post în Biserică ca să capăt *prestigiu și putere*. Am încercat cu blîndețe să-i arăt fratelui că nu aveam nici o dorință sau intenție în sensul declarat de el; eu sunt de profesie avocat, de peste 25 de ani. Am fost cîțiva ani avocatul Fratelui Russell și al Societății. În plus am servit pe mulți prieteni din toată țara în această capacitate.

Timp de peste 30 de ani, Președintele Turnului de Veghere Biblic și al Societății Căii a administrat în mod exclusiv afacerile acesteia și așa-numitul Comitet Director avea prea puțin de a face cu acestea. Nu spunem acest lucru ca pe o critica, ci pentru că activitatea Societății în special are nevoie să fie condusă de o singură minte. Sunt așa de multe detalii încât dacă mai multe persoane ar trebui să se ocupe de ele, mai bine de jumătate din timp ar fi folosit pentru consultări. Acest lucru a fost demonstrat clar de Comitetul Executiv și s-a văzut că a fost nevoie de trei oameni care să se ocupe cîte doua ore zilnic pentru a face ceea ce un singur om ar fi putut face într-o treime din acel timp, din cauza timpului pe care l-au consumat pentru consultări cu privire la detalii deși acești frați care făceau parte din comitet lucrau în perfectă armonie și în același timp.

În concordanță cu dorința exprimată de Acționari prin vot unanim la alegerile de la Pittsburgh din data de 6 ianuarie 1917, în calitate de Președinte al Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii, am încercat să conduc afacerile acesteia. Cît de bine am reușit, nu este necesar să spun chiar eu. La data de 17 iulie 1917 am prezentat un raport Comitetului Director cu privire la ce s-a realizat și, printre altele am spus cum harul Divin m-a inspirat ca după moartea Fratelui Russell să aduc Societății economii de peste 50.000 dolari. Este ușor de înțeles că acestea nu s-au datorat vreunei greșeli de gestionare din partea cuiva, dar după moartea Fratelui Russell, deoarece el cunoaștea foarte bine problemele, era greu de găsit cineva care să încerce să le preia. Am făcut unele înțelegeri cu părți terțe cu privire la anumite lucruri, dar acei terți au încercat să rezilieze contracte sau să ceară despăgubiri și în două din aceste cazuri s-au realizat economii în numerar de 40.000 dolari. Într-o altă afacere în care era nevoie să se acționeze urgent, s-a mai făcut o ecomie de 11.000 dolari și, dacă ar fi fost necesar să ne oprim să consultăm Comitetul Director, ar fi fost probabil prea târziu ca să mai salvăm ceva. În plus la cele de mai sus, am obținut o decizie favorabilă la Curtea Supremă cu privire la impozite, ceea ce probabil va aduce Societății economii suplimentare de peste 20.000 dolari. În acest interval mi s-a permis de asemenea să recuperez printr-o contestație o sumă de peste 5.000 dolari pentru Societate. Am avut de asemenea privilegiul să mă ocup de un proces la Los Angeles în numele unora dintre frați, ceea ce a dus la o mare mărturie întru Adevăr. În plus, pe lîngă aceste lucruri am acordat atenție organizării activității din străinătate și am putut să fac progrese mai mari în acest domeniu datorită relațiilor mele personale cu directorii din aceste țări, pentru că am vizitat fiecare filială europeană de mai multe ori. Mi-ar fi trebuit mult mai mult timp să-i familiarizez pe alții cu faptele decît să mă ocup personal de probleme.

Cu puțin timp înainte de moartea sa, Fratele Russell l-a îndepărtat pe Fratele Ritchie de la conducerea biroului, i-a dat o însărcinare la Casa Betel și l-a numit pe Fratele Martin în postul de conducător al biroului.

ARANJAMENTELE FRATELUI RUSSELL AU CONTINUAT

Următorul extras din minuta ședinței din 7 noiembrie 1916 este de interes:

„Următoarea rezoluție a fost prezentată Comitetului Director de Fratele Hoskins:

AVÂND ÎN VEDERE că Pastorul C.T.Russell, Președintele Corporației, în ziua de 16 octombrie 1916 a reorganizat forța de muncă la biroul din Str. Hicks Nr.17, precum și activitatea de la Casa Betel din Columbia Heights și a desemnat anumite persoane pentru a fi responsabile pentru departamentele respective, după cum urmează:

Fratele A. L. Ritchie pentru a supraveghea Biblioteca; Salonul și toți vizitatorii importanți de la Casa Betel, etc, pentru a răspunde la corespondența adresată Fratelui Russell și a primi telegrame;

Fratele R.J.Martin pentru a supraveghea personalul biroului și munca la Tabernaclul din str. Hicks nr.17;

Fratele J.L.Cooke ca Superintendent pentru Firma Angelophone și activitatea legată de aceasta;

Fratele Emerson pentru a se ocupa de așezarea membrilor Familiei Betel la masă și brutăria Familiei, sub supravegherea Fratelui Macmillan;

Fratele Baker, sub conducerea Fratelui Macmillan să se ocupe de toată aprovizionarea cu alimente pentru Betel, inclusiv de cărbune, unt, etc; de asemenea să se ocupe de spălatul rufelor, de cămară și de alte lucrări ce-i vor fi indicate de fratele Macmillan;

Sora Roberts să supravegheze mersul lucrurilor la Betel ca Intendentă și să le supravegheze pe surorile aflate la lucru, în sala de mese și să se ocupe de treburile gospodărești în general, cu excepția salonului; aflat sub supravegherea Fratelui Macmillan;

SI AVÂND ÎN VEDERE că este dorința acestui Comitet să continue organizarea în departamente așa cum a lăsat-o Fratele Russell:

S-A HOTĂRÂT PRIN URMARE, ca persoanelor sus numite să li se ceară să își continue funcțiile respective, să îndeplinească îndatoririle cerute și să raporteze Comitetului Executiv prin reprezentantul său până la primirea de noi ordine din partea Comitetului Director.

Fratele Hoskins a propus adoptarea rezoluției, care fiind secondată de Fratele Pierson, a fost adoptată în unanimitate de Comitet.

Moțiunea a fost făcută de Fratele Van Amburgh, și secondată de Fratele Wright, ca Fratele A.H. Macmillan să fie numit în funcția de cadru de conducere al Comitetului Executiv, pentru a desfășura îndatoririle stabilite de Comitet și a raporta acestui comitet, la cererea acestuia. Moțiune aprobată în unanimitate.”

Printre alte schimbări: Fratele Russell l-a scos pe Fratele Hoskins din Departamentul de Vanzători Ambulanți și i-a repartizat o altă activitate. L-a luat pe Fratele Macmillan dintr-un Pelerinaj și l-a rugat să preia conducerea lucrărilor biroului ca Supervisor General precum și ca reprezentant al Președintelui în tot ce ține de lucrările Societății la Sediul. Reproducem mai jos scrisoarea lui către Fratele Macmillan cât și un facsimil al scrisorii cu semnătură către Tabernaclu și corpul Betel, deasemeni o scrisoare de instruire către Fratele Martin care i-a succedat Fratelui Ritchie ca Șef de Serviciu.

5 August, 1916

„Domnului A. H. Macmillan,

Brandonville W. Virginia

DRAGĂ FRATE MACMILLAN

Am primit scrisoarea ta din data de 2 a lunii curente. Cum îți vorbisem deja de problemă, l-am

rugat pe Domnul să te călăuzească fie în a primi, fie în a respinge sugestia. Eu, la fel, îți accept răspunsul ca fiind o indicație a voinței Domnului în această problemă, și îți urez din inimă bine ai venit.

Când te putem aștepta?

Cu multă dragoste creștină pentru tine și familie și toți prietenii în Adevăr din acele părți, ca totdeauna,

Fratele tău și servitor în Domnul,
C.T.Russell.”

August 22/16

To the Brethren of
Brooklyn Tabernacle
and Bethel

Beloved of the Lord: Please
give Brother A.H. MacMillan the
fullest information respecting your
departments, as he may desire and
request the same

Yours faithfully
C.T. Russell

(TRADUCEREA SCRISORII

22 august – 1916

Către Frații de la
Institutul Brooklyn
și Betel

Iubiți ai Domnului: Vă rog dați Fratelui A.H. MacMillan cele mai complete informații cu privire la departamentele voastre, așa cum vă va cere el.

Al vostru

C.T.Russell)

16 octombrie, 1916

„DRAGĂ FRATE MARTIN: -

Deși așa cum știi Fratele Macmillan în îndeplinirea funcției de Asistent al Președintelui se ocupă de supravegherea generală a întregii lucrări, dar atunci când absentează Fratele Ritchie ar trebui să existe cineva la Tabernaclu care să se ocupe de supravegherea treburilor (cooperând cu Fratele Macmillan) Este cerința mea dragi frați ca să acceptați această poziție, care sunt sigur vă va ține foarte ocupați cu o anumită parte a scrisorilor.

Cu dragoste creștină,
Fratele tău și serv în Domnul,
C.T. Russell”

AU URMAT BINECUVÂNTĂRILE DOMNULUI

Fratele Macmillan a acceptat funcția de Asistent al Președintelui și și-a îndeplinit bine sarcinile și, datorită modului eficient în care el și Fratele Martin au îndeplinit dispozițiile primite de la Fratele Russell cu puțin timp înainte de plecarea acestuia biroul funcționează acum pe baza unei depline eficiențe și este administrat mai bine decât oricând, după știința mea. Întregul birou este fericit și lucrează în armonie, făcând o muncă minunată. După alegerea mea ca Președinte am considerat că este voința Domnului ca să păstrez pe toată lumea în funcțiile în care îi numise Fratele Russell, dacă este posibil. De aceea, Fratele Macmillan a fost numit în aceeași funcție pe care o deținea pe vremea Fratelui Russell și el s-a dovedit credincios și loial. Frații Hoskins și Hirsh au venit la mine cu plângeri împotriva Fratelui Macmillan. Când am prinit poziția de Președinte, mi-am stabilit o regulă să nu ascult nicio acuzație împotriva unui frate sau a unei surori, decât în prezența celui acuzat, pentru a se putea apăra. I-am comunicat această regulă Fratelui Hirsh și i-am spus: „Dacă vrei să să-i aduci acuzații Fratelui Macmillan, hai să ne adunăm acum toți trei și să discutăm despre asta.” El a refuzat. În trei ocazii diferite el a încercat să-mi vorbească împotriva Fratelui Macmillan, dar eu am refuzat să ascult, condiționând aceasta de prezența Fratelui Macmillan, deoarece mi se părea că aceasta este calea arătată de Domnul. Fratele a devenit foarte pornit împotriva Fratelui Macmillan.

Timp de mai bine de trei luni după alegerea mea colaborarea cu Comitetul Director a mers fără probleme. Am avut mai multe întruniri decât în vremea Fratelui Russell, așa cum reiese și din cele câteva extrase din Minutele întâlnirilor:

La o ședință a Comitetului Director care a avut loc în 7 noiembrie 1916. Prezenți: Frații A.I, Ritchie, A.N, Pierson, J.D Wright, Van Amburgh, H.C. Rockwell, I. F. Hoskins și J.F Rutherford.

Djn nou, pe 17 noiembrie 1916 a avut loc o ședință a Comitetului Director pentru a vota unele chestiuni oficiale.

La data de 13 decembrie 1916 a avut loc o ședință cu participarea tuturor membrilor. Minuta ședinței arată că Fratele Hoskins a făcut următoarea propunere, susținută de Fratele Wright, care a fost votată :”Ca să se dea dispoziție Comitetului Executiv să prezinte un raport Comitetului Director la orice ședință a acestuia din urmă, cu privire la orice problemă asupra căreia Consiliul ar putea cere Comitetului să raporteze.

La 4 ianuarie 1917, ședință a Comitetului Director. Prezenți: toți membrii, cu excepția Fratelui Hoskins, care era bolnav. S-a discutat problema transferării Dramei către Fratele John G. Kehn și s-a votat în unanimitate vânzarea ei.

Contractul pentru vânzarea Dramei a fost semnat de Fratele Ritchie, în calitate de Vicepreședinte și de Fratele Van Amburgh, ca Secretar și Trezorier.

La 19 ianuarie 1917, a avut loc o ședință comună a Comitetelor Directoare ale Societății Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii precum și a Asociației Amvonul Poporului; la această ședință comună au fost adoptate rezoluțiile și dispozițiile executive adoptate la adunarea anuală de la Pittsburgh, unde au fost votate în unanimitate.

La 31 ianuarie 1917 a avut loc o ședință a Comitetului Director, unde au fost votate diferite probleme de interes pentru Societate..

La 3 Februarie 1917 a avut loc o ședință a Comitetului Director, la care Fratele Ritchie a prezentat un raport cu privire la Angelophone, de care răspunde. La acel moment se aflau în bancă în creditul companiei Angelophone aproximativ 18.000 de dolari din banii Societății. Fratele Ritchie a propus ca acești bani să fie transferați pe numele lui și el își va asuma obligațiile firmei Angelophone și va încerca să convingă partenerii care au încheiat contractele cu Asociația Internațională a Studenților Bibliei să-l pună pe el în locul Societății, iar Asociația Internațională a Studenților Bibliei împreună cu el să desfășoare afacerea în numele său propriu. Frații Ritchie și Wright au votat în favoarea acestei propuneri, dar ea a fost respinsă.

Ulterior, Angelico Co. a fost transferată Fratelui Cooke, Societatea păstrând discurile și toate drepturile la legate de ele, Fratelui Cooke revenindu-i numai dreptul de a produce și a vinde mașinile noastre, ceea ce Asociația și Societatea nu au dreptul să facă. Fratele Cooke a declarat că

aceasta a fost ideea inițială a Fratelui Russell.

La 8 februarie 1917 Comitetul Director s-a reunit – toți fiind prezenți – Fratele Rockwell și-a prezentat demisia. Ea a fost înregistrată, dar nu s-a luat nicio măsură. La acea reuniune s-a votat în unanimitate ca să nu fie finalizată vânzarea Dramei către Mena Film Co., ci ea să fie luată înapoi.

La 16 februarie 1917, Comitetul Director s-a reunit din nou.

La 28 martie 1917 a avut loc a nouă ședință a Comitetului Director..

Minuta arată că la această întrunire, Fratele Rutherford a prezentat un raport cu privire la activitatea din Anglia și la situația creată în legătură cu Fratele Johnson și ce măsuri a luat în legătură cu aceasta .

La 16 aprilie 1917 a avut loc ședința următoare.

SEMINTELE INCEP SĂ INCOLȚEASCĂ

Către sfârșitul lunii aprilie, Fratele Hirsh a început să manifeste o dorință de a exercita autoritate asupra Comitetului Director și de a îndeplini îndatoririle de Director Executiv. Eu i-am atras atenția cu blândețe că problema menționată era în întregime de domeniul Executivului și nu era o chestiune de care să se ocupe Comitetul Director. Acest lucru i-a displicut. Mai târziu mi-a adus o scrisoare pe care o scrisese unui frate, în care spunea în esență că Comitetul Director era cel care conducea și Președintele era subordonat controlului lor. I-am arătat politicos Fratelui Hirsh că acest lucru nu se potrivea cu realitatea și că nu vedeam necesitatea trimiterii unei asemenea scrisori. Acest lucru i-a displicut.

Obiecții asemănătoare au fost făcute și de Fratele Hoskins și de mai multe ori el a declarat că „Noi, Comitetul Director suntem conducătorii și noi dăm ordinele.”

În ciuda faptului că la Pittsburgh acționarii au votat o dispoziție executivă în care se declară că Președintele va fi întotdeauna atât Directorul Executiv al corporației cât și Directorul General iar această dispoziție executivă a fost ulterior votată de Comitetul Director, acești frați au nesocotit-o și au insistat ca Comitetul Director să administreze afacerile Societății. Am încercat să-i fac să înțeleagă, dar degeaba. La 20 iunie a fost convocată o ședință a Comitetului Director pentru a asculta raportul Comitetului cu privire la vizita Fratelui Johnson în Anglia.

După ce această chestiune a fost analizată în mod satisfăcător pentru toată lumea, Fratele Hirsh a scos din buzunar o rezoluție pe care o avea pregătită dinainte și a prezentat-o. Această rezoluție prevedea că conducerea corporației trebuie luată din mâinile Președintelui și că Comitetul Director ar trebui să se ocupe și să dea dispoziții cu privire la ceea ce trebuie făcut. Fratele Hoskins a spus: „Ne-am consultat cu avocați și știm ce avem de făcut.” Am încercat să-i explic că o asemenea rezoluție ar nesocoti dorința masei de acționari. La aceasta ei au răspuns: „*Comitetul Director nu este răspunzător în fața acționarilor.*” Fratele Pierson i-a dojenit cu blândețe, spunând: „*Fraților cred că este mai bine să nu deranjăm lucrarea acționarilor.*” După discuții considerabile s-a convenit de către toată lumea ca Comitetul Director să fie amânat timp de o lună în care timp problema va fi rezolvată. Fratele Pierson a anunțat că va nu va fi convenabil pentru el să se întoarcă înainte de sfârșitul lunii.

Pe când stăteam de vorbă cu Fratele Johnson el mi-a declarat că ar putea întreprinde un Pelerinaj. Am cerut biroului să-i pregătească un traseu, ceea ce s-a făcut iar prietenii de pe acest traseu au fost anunțați. În aceeași zi un traseu de pelerinaj a fost creat pentru Fratele Hoskins pentru două săptămâni. Cum atunci nu se ocupa de nimic iar posibilitățile de slujire erau bune ne-am gândit că ar fi bine să plece în călătorie. Și eu plecam în călătorie timp de două săptămâni în aceeași perioadă. L-am rugat pe Fratele Hoskins să meargă. A doua zi dimineață am primit un bilet de la Fratele Hoskins, care nu acceptase să plece în acest pelerinaj. În aceeași dimineață l-am întâlnit pe Fratele Johnson în sala de mese și el a venit la mine spunând: „Nu mă simt în stare să plec în acest pelerinaj.” Am sugerat să nu aibă mai mult de o întâlnire pe zi, și să se ducă până la Columbus, unde era casa lui, căci nu își mai văzuse soția din noiembrie. Atunci el a zis „Nu, refuz să plec.” Eu am zis: „Frate Johnson, unii dintre prietenii din casă cred că uneltești rele și că conduci o conspirație ca să dezbină lucrarea de aici așa cum ai făcut în Marea Britanie. Iti cer în numele păcii

și al armoniei să pleci de la Betel” El a răspuns „Refuz să o fac; Domnul este nemulțumit de tine, ești un uzurpator; nu plec.” Atunci am zis: „Frate Johnson îți poruncesc să pleci de la Casa Betel”. El a răspuns: „Voi face apel la Comitetul Director” și a plecat. A doua zi dimineață Fratele Johnson a venit la mine și a zis: „De ce nu putem să discutăm acest subiect?” Am zis „Foarte bine, dar acum n-am timp.” El a început să spună câteva vorbe că sunt un uzurpator și că Domnul este nemulțumit de mine iar eu am răspuns: „Frate Johnson, Domnul este judecătorul meu, nu tu.” Atunci mi-a zis mănios făcându-mi cu degetul: „Ne vom consulta cu avocați și atunci noi vom ști ce să facem cu tine.” Fratele Martin și Fratele Eshleman erau în apropiere și i-am chemat să fie martori la spusele lui, dar el a plecat mănios și a refuzat să repete.

ÎȘI VA FORȚA ÎNTOARCEREA ÎN MAREA BRITANIE

În aceeași zi, 21 iunie 1917 am primit următoarea scrisoare:

Betel, 21 iunie 1917.

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD: -

„Având în vedere cele întâmplate care necesită atenție imediată, noi, subsemnații, dorim ca să convoci o adunare a Comitetului Director al Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii, care să nu se întrunească mai târziu de miercuri 27 iunie. Aceasta va permite timp destul ca să notificăm pe toți membrii Comitetului Director.

A. I. Ritchie

J. D. Wright

R. H. Hirsh

I. F. Hoskins

Ca răspuns la această scrisoare am vorbit personal cu frații zicând că nu ar fi convenabil să avem o întâlnire deoarece Fratele Pierson nu putea fi de față. Ei au venit a doua zi și au insistat ca eu să convoc adunarea oricum. Le-am spus că îi voi scrie Fratelui Pierson să vadă dacă poate să vină. El a răspuns că nu putea deoarece făcuse aranjamente cu fiul său ca să rămână la sediul afacerii sale până la mijlocul lui iulie. Mai târziu am primit de la acești frați următoarea scrisoare:

Betel 27 iunie, 1917.

„DRAGĂ FRATE RUTHERFORD: -

Deoarece petiția anterioară nu a obținut aprobarea Președintelui, noi, subsemnații, membri ai Comitetului Director al Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii, repetăm cererea noastră pentru o întrunire a Comitetului Director, având următorul temei: Noi, membrii ai Comitetului Director dorim informații cu privire la „Templu” deasemeni în legătură cu situația financiară a Societății și cu alte chestiuni importante – Convenții, etc, și pentru lămurirea altor chestiuni ale Societății care se cuvine să fie aduse înaintea Comitetului.

Nu este însă în gândul nostru ca la această adunare să încercăm să rezolvăm chestiunile neterminate de la întrunirea anterioară a Comitetului.

Deși Fratele Ritchie susținea lăsarea chestiunilor neterminate de la ultima ședință pentru o întâlnire viitoare a Comitetului în iulie, totuși el a insistat ca potrivit cererii noastre să ne respectăm petiția și să convoci o ședință a Comitetului Director azi.

A. I. RITCHIE

J. D. WRIGHT

ISAAC F. HOSKINS

R. H. HIRSH”

Acestei scrisori i-am răspuns după cum urmează:

„D-nii A.I. Ritchie, R. H. Hirsh, I F. Hoskins și J. D. Wright,
Betel,
DRAGI FRAȚI: -

Scrisoarea voastră de azi, înmănată mie după prânz de către Fratele Hirsh, este înaintea mea. Ați cerut ca o adunare a Comitetului Director să aibă loc azi pentru motivele prezentate în scrisoare.

În ce privește condițiile financiare ale Societății, nimeni nu poate da aceste informații în detaliu în afara Fratelui Van Amburgh, și el este plecat din oraș, eu nu dețin nicio informație importantă pe care aș putea să v-o dau.

În ce privește Convenția, etc, toate informațiile pe care le am, le-am furnizat Comitetului Editorial și sunt acum în curs de apariție, cu excepția programelor, pe care le pregătește Departamentul de Pelerinaj împreună cu Fratele Macmillan. Le voi cere să vă dea o copie a Programului și orice alt lucru legat de Convenții.

Cred că am atins toate punctele ridicate de voi și am răspuns cât am putut de complet.

Fratele vostru și serv prin harul Său.
J.F.Rutherford.”

Fratele Van Amburgh, Secretarul, era plecat și era imposibil să le dau informația pe care o cereau. Eu am plecat timp de două săptămâni. Aproape tot timpul cât am fost plecat, Fratele Van Amburgh, Secretarul și Trezorierul a fost acasă. Fratele Macmillan care este Vicepreședinte al Asociației Amvonul Poporului, Asociație care deține toate proprietățile din New York și controlează biroul și casa și care este deasemeni Reprezentantul Președintelui, este cel care a deținut controlul.

Din când în când unii din cei patru frați menționați mai sus au dezvoltat la diverși membrii ai biroului că în curând ei vor deține controlul și că atunci lucrarea se va desfășura în alt mod. Aceasta a creat o tulburare în birou pentru că lucrătorii biroului nu erau doriți să lucreze sub îndrumarea fraților menționați mai sus deoarece ei se îndoiesc mult de capacitatea acestora de a administra lucrarea, ca și de dreptul lor de a face acest lucru..

REGULI ACCEPTATE DE TOȚI, ÎNCĂLCATE ÎN MOD DESCHIS

Biroul are un set de reguli care sunt tipărite și toți lucrătorii și toți din Casa Betel au copii. Aceste reguli au fost citite atât la Casa Betel cât și la Tabernaclu, după ce a fost aprobat de Comitetul Director și toată lumea, prin ridicare de mână, a fost de acord să le urmeze, inclusiv Frații Hirsh, Hoskins, Wright și Ritchie. Una din regulile biroului este următoarea:

„Se înțelege că nici un membru al Comitetului Director nu are autoritatea să dea ordine sau dispoziții individuale legate de lucrare; că Comitetul Director acționează într-o capacitate oficială *atunci când este în sesiune ca Comitet* și atât timp cât un membru al Comitetului este implicat în lucrarea de birou el va fi supus acestor reguli ca și cum nu ar fi membru al Comitetului Director.”

„Biroul nu este loc public în timpul orelor de program, și doar cei angajați în birou vor fi primiți acolo în timpul acestor ore, în afara oficialilor Societății, secretarii acestora sau reprezentanții lor sau membrii unui comitet oficial care pot fi primiți la orice oră.”

Cei patru frați menționați mai sus nu sunt cadre de conducere, nici reprezentanți ai acestora nici membrii vreunui comitet oficial.

Acești patru frați pe o perioadă de trei, patru săptămâni, au ținut conferințe de câteva ori pe zi la Casa Betel, în diverse camere, desconsiderând și neglijând lucrarea Societății. În ziua de 5 iulie în timpul uneia dintre conferințe unul dintre membrii a fost auzit spunând: „Să mergem la birou chiar acum și să spunem că vrem” cutare și cutare. Ascultătorul a înțeles că ei spuneau că trebuie să preia controlul. Comunicând acest fapt biroului, în câteva minute după aceea cei patru s-au prezentat și

apropiindu-se de șeful biroului, Fratele Martin, ei au cerut să știe de ce dăduse el anumite ordine legate de primirea în birou. El a scos regulile și le-a arătat lor. Pe când discuția era în desfășurare, Fratele Macmillan, Vice Președintele și Directorul General, în absența Președintelui s-a apropiat de cei patru și a spus: „Fraților deranjați biroul, vă comportați contrar regulilor.” La acestea Fratele Ritchie a răspuns „Du-te și stai jos, asta nu este treaba ta.” Fratele Hirsh, amenințându-l cu pumnul pe Fratele Macmillan, a spus: „Ești un mare farsor; nu poți să ne păcălești pe noi.” iar Fratele Hoskins a spus: „Noi, Comitetul Director, te-am pus unde ești și noi îți vom da ordine.” Acest limbaj și această conduită neobișnuită au tulburat biroul. Fratele Macmillan de trei ori i-a invitat în afara biroului că să discute problema și ei de trei ori l-au refuzat.

AMINTINDU-ȘI ACAPARAREA BIROULUI DIN LONDRA

Cum Fratele Macmillan primise cu câteva minute înainte un mesaj telefonic de la Betel de la cel ce a auzit conversația celor patru frați cum că ei aveau să meargă la birou ca să preia comanda și știind ce făcuse Fratele Johnson în Anglia încercând cu forța să preia biroul, seiful și corespondența și blocând banii în bancă prin litigiu; și fiind instruit chiar de mine să păzească bine biroul Trezorerului și seifurile ei și să aibă grijă ca nimeni să nu preia cu forța conducerea și temându-se că acești frați erau sub conducerea Fratelui Johnson ca să preia cu forța conducerea, Fratele Macmillan a chemat un polițist ca să-i scoată pe acești frați. Între timp ei s-au dus la biroul Secretarului, Fratele Van Amburgh și au cerut ca el să li se alăture lor în cadrul adunării Comitetului. Secretarul a refuzat spunând că Președintele era absent și el și a refuzat să aibă de-a face cu aceste ședințe.

Această informație fiindu-mi comunicată mie telegrafic în Duluth, Minnesota, unde eram atunci și fiind deasemeni informat că ei au consultat un avocat pe care îl cunoșteam i-am trimis acestuia o telegramă, „Te rog lasă problema deschisă până la întoarcerea mea.”

Pe 10 și 11 iulie eram în Chicago, implicat într-un proces pentru unul dintre prieteni. În noaptea de 10 iulie, Fratele Wisdom a sosit la hotelul unde eram eu cazat și m-a informat că făcuse o călătorie deosebit de lungă ca să mă vadă într-o problemă de mare importanță. Apoi mi-a spus că pe când era la Betel cu câteva zile în urmă el avusese o discuție cu unii dintre frații mai sus menționați și îi găsise într-o stare de spirit foarte proastă. El a spus printre altele: „Vorbele mârșave sunt folosite fără opreliști de acești bieți frați cu mintea rătăcită. Îi plâng din toată inima.” Apoi m-a informat că sâmbătă seara fusese cu trenul cu Fratele Hirsh mai bine de cinci ore și că discutaseră problema treburilor Societății. Citez vorbele Fratelui Wisdom: „Ei (adică cei patru sus menționați) sunt hotărâți, prin urmare, să te termine și spun sus și tare că nimic nu le va clinti țelul în afară de moartea unuia din membrii Comitetului Director” Fratele Wisdom a mai spus: „Am încercat să vorbesc rațional cu acest sărman frate, dar rațiunea pare să-l fi părăsit în totalitate.” Mai departe Fratele Wisdom mi-a spus: „Am aflat de la ei că sunt hotărâți să-l excludă pe Fratele Macmillan și să îți permită să continui ca Președinte fără putere și că ei vor conduce tot cu aprobarea ta, consimțământul tău nu va fi cerut.” Fratele Wisdom a mai spus că Fratele Hirsh i-a spus că dacă nu pot pune mâna pe putere pașnic atunci scopul lor este să se adreseze instanței, să blocheze în bancă banii Societății așa încât nimeni să nu-i poată scoate în afara lor.” În plus a spus: „Atunci dacă nu te înclini înaintea lor vei arăta că ești răzvrătit.” Apoi au spus Fratelui Wisdom „Dacă ruina ne lovește, va fi în întregime din cauza 'Judecătorului' (adică eu), singurul care va fi răspunzător.”

SCRISOAREA FRATELUI WISDOM

După câteva zile, Fratele Wisdom mi-a trimis următoarea scrisoare:

„DRAGĂ FRATE RUTHERFORD: -

Având în vedere încercările grele prin care treci tu împreună cu asociații tăi cred că se cuvine să-ți

trimit un rezumat scris cu privire la cele ce ți-am spus personal la Chicago.

Esența acuzațiilor ce îți sunt aduse de către „Membrul Comitetului Director” care se pare că și-a asumat sarcina de a vorbi în numele celorlalți trei cu care este în cădășie poate fi cuprinsă într-o singură propoziție: *Ești un uzurpator al autorității*

Dar, ca să fiu mai specific: pe scurt ai încălcat Carta Societății, ai lăsat de o parte dispozițiile ei executive și ai ignorat Testamentul Fondatorului. Pe scurt, conduci totul cu o autoritate exagerată, fără a ține seama de legea lui Dumnezeu sau a omului.

'Punctul nevralgic' pare a fi faptul că nu te-ai 'consultat' cu cei pe care cineva i-a numit „Cei patru mari” cu privire la cele mai mici detalii ce țin de conducerea activității – cu alte cuvinte și mai pe șleau că ei ar vrea și ar trebui să fie Adevărații *directori*.

Ți se aduc acuzații deschise – și acest lucru mi s-a spus mie în mod repetat – că ți-ai propus *să distrugi* Societatea dacă nu poți să o *conduci* așa cum vrei tu, cu alte cuvinte ești cu totul stăpânit de 'Spiritul Învinge sau Distruge'. Citând cuvintele Pastorului nostru victorios, 'Ei sunt vinovați chiar de lucrurile de care te acuză pe tine.' (Acest citat este dintr-o scrisoare pe care el a scris-o cu puțin timp înainte de a muri și din care eu am o copie.)

Ei spun că sunt considerați niște 'manechine', dar de fapt ei ar vrea să facă din tine 'un om de paie'. *Adevăratul lor scop* pare a fi să ia toată autoritatea din mâinile tale și să-ți lase doar *ce ar vrea ei* ca tu să faci.

Se afirmă în mod deschis că tu te-ai rupt de măsurile luate de Fratele Russell în conducerea activității la nivelul central. Ei citează în acest scop contractul de vânzare a Dramei, 'aruncarea', cum o numesc ei societății Angelophone și schimbarea metodelor de conducere a Lucrării Pastorale. Apoi l-ai *pus* pe fratele Macmillan peste toți și peste toate, cel pe care ei îl consideră un țar și un ticălos. Ei par să pună tot atâta preț pe „vorbe nelegiuite” ca pe plăcerea de a te așeza ca să mănânci o masă gustoasă. Nu pot să repet lucrurile îngrozitoare pe care mi le-au spus despre dragul Frate Mac – nu doar pentru o *gândire greșită* ci pentru o *inimă greșită*, că este o rușine pentru cauza Domnului. Am ascultat toate acestea fără să îi dojenesc căci vroiam să văd până unde ajung și cât din Spiritul Adversarului manifestau ei, în plus știam că *muștrările* ar fi mai mult decât nefolositoare, ar fi o pierdere de energie. Eram sigur că aceasta-i lucrătura Diavolului. Din anumite alte informații care mi-au venit, cred că sunt îndreptățit să presupun că aceste „vorbe nelegiuite” sunt *fără remușcare* folosite de către acești sărmani frați autoamăgiți. Mi-e *milă* de toți din adâncul inimii căci pe toți îi iubesc.

Deci acesta este genul de om pe care l-ai ales ca Locțiitor și ei sunt hotărâți ca „acest om să nu îi conducă”. Ei sunt hotărâți „să te termine” și spun cu emfază că *nimic* nu îi va abate de la țelul lor, în afară de moartea unuia dintre membrii Comitetului Director – cadrele de conducere nu sunt considerate membrii – Comitetul Director sunt EI.

Domnul a văzut de cuviință ca eu să cunosc aceste lucruri, căci chiar am încercat să evit informațiile care îmi parveneau. (Cum ți-am explicat deja) Am încercat să raționez în mod logic cu acest biet frate dar rațiunea pare să-l fi părăsit cu desăvârșire. Apoi l-am avertizat care ar fi rezultatul dacă ar urma traseul descris mie – că ar distruge cu siguranță lucrarea Societății. A recunoscut că s-a gândit și el la asta, dar că este un MARE principiu acum în discuție pe care dacă l-ar abandona ar însemna pierderea coroanei sale, Recompensa. Așa că la avertizările mele a fost imun. L-am implorat atunci să lase Iubirea Frățească să continue să stăpânească. El *a declarat* o dragoste adâncă pentru tine, dar a protestat că trebuie să rămână *credincios* rolului său de administrator căci altfel ar pierde coroana promisă administratorilor devotați. Era deci obligat să facă ceea ce nu îi făcea plăcere, etc. Toate eforturile mele au fost zadarnice. Nu am putut să-i schimb părerea deloc deși am continuat această discuție de la opt și până la unu fără un sfert. noaptea.

Esența scopului lor este să îl dea afară pe Fratele Mac – și să îți *permită* să continui ca Președinte fără putere – ceea ce ei numesc „*Comitetul Director*” sau „Cei Patru Mari” ar conduce treburile, iar tu să îți dai aprobarea, consimțământul tău nu îi interesează. Dacă nu pot să obțină puterea prin metode pașnice atunci soluția lor e să dea în judecată și să blocheze banii în Bancă așa încât doar aceștia desemnați de ei să-i poată retrage.

Ei protestează însă că aceasta nu ar fi pe placul Cezarului, dar eu aş vrea să ştiu cum altfel să-i zici, aşa cum i-am zis fratelui. Apoi, dacă 'nu te pleci' în faţa lor, aceasta ar 'dovedi că eşti rebel', etc. Ce ar urma ca ei să facă, nu s-a spus, dar dacă în urma unui asemenea demers va urma *ruina*, numai 'Judecătorul' va fi cel responsabil. După cât se pare, aceştia nu-ţi spun *Frate*, când vorbesc despre tine.

S-ar putea ca atunci când am vorbit cu tine să mă fi referit şi la alte lucruri, pe care acum să le fi omis; dacă aşa stau lucrurile, aceasta se datorează numai faptului că mi-au fugit din minte pentru moment. Dar dacă îţi aduci aminte de vreun lucru, care, după părerea ta şi-ar putea fi utile, te rog să mi le aminteşti.

În încheiere, este de datoria mea să spun că dacă nu aş crede cu tărie că tu şi colaboratorii tăi *aveţi toată dreptatea* în această controversă, aş spune-o tot atât de deschis cum am făcut aceste declaraţii. Nu caut aprobarea oamenilor. Eu iau poziţie pentru ceea ce cred că este hotărârea Domnului. Domnul, nu omul, v-a pus pe voi, Fraţilor acolo unde sunteţi.

De aceea eu nu pot să cred că *omul* ar putea să vă scoată.

Dar voinţa *Lui* se va face.

Cu cea mai sinceră dragoste şi simpatie,
Fratele vostru prin Harul Lui,
W. M. Wisdom.”

Aflând că aceşti fraţi erau hotărâţi să-şi asume conducerea Societăţii şi să o conducă sau să o ducă la ruină (ceea ce, după părerea mea se va întâmpla cu siguranţă dacă ei preiau conducerea) şi ştiind că ei nu aveau niciun drept legal să facă acest lucru, m-am gândit foarte serios ce măsuri trebuie să iau. M-am consultat cu câţiva fraţi de vază şi înţelepţi, ce trebuie să fac. I-am întrebat: „Să-mi dau demisia din funcţia de Preşedinte şi să-i las pe oponenţi să preia conducerea?” Fiecare dintre fraţi mi-a răspuns: „Frate, Domnul te-a pus acolo unde eşti, dacă îţi dai demisia sau renunţi, ar însemna să fii lipsit de loialitate faţă de Domnul.”

SINGURA CALE POSIBILĂ PENTRU SOCIETATE

Am plecat de la Chicago în noaptea de 11 şi m-am dus la Pittsburgh şi acolo am luat măsurile legale pentru a avea un Comitet Director corespunzător şi legal, aşa cum voi explica mai jos. Am făcut acest lucru ca o ultimă măsură. Vineri 13 am ajuns la Brooklyn şi chiar în acea zi am avut o discuţie cu Fratele Ritchie şi i-am spus că probabil va trebui să plec în a doua parte a săptămânii şi i-am propus ca să ne întâlnim în Comitetul Director, marţi 17 iulie. El mi-a răspuns: „Cred că aceasta ne convine mai mult.” După aceea eu i-am comunicat şi Fratelui Pierson şi le-am trimis notificare fiecăruia dintre fraţii nominalizaţi mai sus, anunţând convocarea şedinţei pentru marţi 17 iulie. A doua zi cei patru fraţi au trimis o scrisoare Fratelui Pierson, în care au spus că şedinţa nu se va ţine pe 17. La primirea acestei informaţii, Fratele Pierson mi-a telegrafiat să afle de ce. I-am comunicat printr-o telegramă că eu nu aveam nicio informare potrivit căreia şedinţa nu s-ar fi putut ţine; că cei patru fraţi erau la Casa Betel şi şedinţa se va ţine şi că el să vină. În după amiaza zilei de luni 16 iulie, Fratele Hirsh mi-a înmănat următoarea scrisoare.:

„J. F. RUTHERFORD,
Betel.
DRAGĂ FRATE: -

Am primit scrisoarea ta prin care ne informezi de convocarea unei şedinţe a Consiliului Turnului de Veghere Biblic şi Societăţii Căii, marţi dimineaţă pe 17 iulie. Mulţumim.

Ca răspuns, dorim să arătăm că atitudinea ta cu privire la problema în discuţie a fost de aşa natură şi a complicat lucrurile atât de mult încât acum noi nu suntem pregătiţi să avem o şedinţă a Comitetului Director înainte de data de 20.

Recent noi ţi-am înmănat trei sau patru cereri de convocare a unei şedinţe, la care noi sperăm ca problemele noastre să poată fi rezolvare pe cale amiabilă şi rapid, dar am fost refuzaţi. În plus, au

fost răspândite vorbe mincinoase și false despre noi și am primit amenințări cu violența de la 'reprezentantul tău special' – și au fost chiar încercări de violență asupra a patru dintre managerii numiți în mod legal și cadrele de conducere ale Societății noastre. Nu putem decât să repetăm ceea ce am mai spus: *nu va fi nicio ședință de Comitet Director înainte de 20 ale lunii curente, dacă va fi și atunci.*

Te vom anunța când vom putea participa la o ședință de Comitet Director

Ai tăi foarte sinceri

R.H. HIRSH

JD WRIGHT

AI RITCHIE

I.F. HOSKINS.”

CINE FORMEAZĂ COMITETUL DIRECTOR?

Având în minte experiența de la întrunirea Comitetului Director din 20 iunie și văzând că acești frați aveau porniri rele, am considerat că este necesar să dezvălui ceea ce știam din ianuarie 1909, dar ce nimeni nu știa, în afară de Fratele Russell, după câte știam eu sau avusesem posibilitatea să aflu. Pentru ca să înțelegi de ce am luat măsurile pe care le voi arăta mai jos, eu voi prezenta pe scurt statutul juridic al Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii și al Asociației Amvonul Poporului.

Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii este o corporație din Pensilvania și din punct de vedere juridic activitatea sa este limitată la acel Stat. Legea, precum și Statutul Societății prevăd ca Comitetul Director și cadrele sale de conducere să fie aleși la adunări ținute în Statul Pensilvania și *niciunde alt undeva*. Carta prevede că atunci când apar locuri vacante în Comitetul Director, acestea vor fi ocupate de ceilalți membri ai acestuia în termen de douăzeci de zile de la data când ele au devenit vacante, iar dacă acest loc sau aceste locuri nu sunt ocupate în treizeci de zile, Președintele este autorizat să ocupe acest loc vacant sau aceste locuri vacante și persoana astfel aleasă prin oricare dintre cele două metode va ocupa funcția de Director până la următoarele alegeri anuale ce vor fi ținute de acționari.

Carta prevede de asemenea că Comitetul Director este ales pe viață, dar această parte a Cartei este contrară legislației din Pensilvania, care prevede că acesta rămâne în funcție un an.

Faptele arată că Fratele J.D. Wright a fost ales în 1904 de Comitetul Director și ca atare mandatul său a expirat în ianuarie 1905. I.F. Hoskins a fost ales de Comitetul Director în 1908 și nu a mai fost reales după aceea. A.I. Ritchie a fost ales în 1911 și ulterior a fost ales ca Vicepreședinte, mandatul lui expirând pe 6 ianuarie 1917, când Fratele A.N. Pietersen a fost ales ca succesor al său. Fratele R.H. Hirsh a fost ales prin acțiunea așa-numitului Comitet Director la Brooklyn în martie 1917. Niciunul din acești frați nu a locuit în statul Pennsylvania mai mult de cinci ani. Nici unul din acești frați nu era membru legal al Comitetului Director, așa cum ar apărea din opinia juridică a Domnului H.M. McCaughey, un binecunoscut avocat corporatist din Philadelphia. Cităm opinia lui scrisă: -

OPINIE JURIDICĂ

„In legătură cu prima întrebare: Avem un Comitet Director legal constituit? Dacă da, cine sunt membrii Comitetului? Secțiunea 17 din statut prevede în mod explicit că Comitetul va fi ales anual de către acționari sau membri. Această prevedere a Actului este obligatorie, deoarece este stabilit de autoritatea judiciară că prin carta corporației nu se pot acorda puteri sau privilegii contrare statutului sau în contradicție cu acesta; dacă acest lucru s-ar întâmpla, toate actele realizate pe baza acestei autorități legale, cuprinse în documentele constitutive ar fi nule. (10 Cyc. Lege și Procedură 222 – 223, Albright contra Asociației Lafayette, 102 Statul Pensilvania Str. 411.)

Din nou, 'acolo unde statutul autorizează alegerea Comitetului Director, orice program sau organizație care nu ține seama de statut poate fi considerată o fraudă la adresa legii corporațiilor.' (10 Cyc L.&P.318)

În consecință este evident că acei membri ai Comitetului Director care nu au fost aleși prin votul acționarilor nu pot exercita această funcție în cadrul corporației, nici nu pot beneficia de drepturile și privilegiile ce decurg din această funcție. În caz contrar, Comitetul Director ar exercita o autoritate mai mare decât cea care i-a fost conferită prin Actul de Constituire prin care Societatea însăși a fost înființată. Cu alte cuvinte, membrii Comitetului Director al Societății nu pot avea sau exercita o autoritate mai mare decât cea stabilită prin Actul de Constituire. Societatea este creația Actului de Constituire și toate drepturile și obligațiile membrilor și administratorilor săi trebuie să fie controlate, guvernate și desfășurate după prevederile acestui Act.

Mai mult, orice prevedere a cartei care este contrară legislației statului va fi ignorată, și va fi respectată acea parte a cartei care este în armonie cu legislația statului. De aici decurge că acea parte a cartei potrivit căreia Comitetul Director este ales pe viață nu produce niciun efect juridic, deoarece este în mod explicit în contradicție cu Actul de Constituire, care spune că directorii (membrii Comitetului Director) rămân în funcție un an.

Paragraful 8 din cartă va fi înțeles exact așa cum este, anume că dacă apare un loc vacant în Comitetul Director, atunci ceilalți membri ai Comitetului Director se pot întruni într-un răstimp de douăzeci de zile pentru a numi pe cineva și dacă locul nu se ocupă în treizeci de zile, atunci Președintele poate numi pe cineva în postul vacant, dar persoana numită prin oricare din cele două metode nu poate deține această funcție decât până la primele alegeri anuale pe care le vor organiza membrii sau acționarii. Aceasta este singura interpretare coformă cu legislația statului. De fapt există o regulă conform căreia acolo unde problema în discuție nu conține ambiguități și nu este împovărată de dificultăți, ea va fi interpretată exact în sensul ce decurge din cuvintele respective. De aceea, este evidentă concluzia că Dnii Wright, Hoskins și Ritchie nu sunt membri legali ai Comitetului Director în niciun sens al cuvântului și orice fapte sau acte efectuate de ei în această capacitate ar fi nule și nu ar avea niciun efect juridic și ei vor răspunde individual în fața oricărei persoane care li s-ar adresa.

În privința dlui Hirsh, faptele arată că el a fost ales de Comitetul Director după demisia dlui Rockwell, căruia i-a urmat Conform faptelor, Rockwell însuși nu a fost niciodată din punct de vedere legal membru al Comitetului Director.

Ținând însă seama ca din punct de vedere juridic exista un post vacant, pentru argumentație, cartă prevede în mod expres ca dacă Consiliul nu reușește să ocupe locul vacant în termen de treizeci de zile, atunci și în acel caz Președintele singur este cel care are autoritatea de a numi pe cineva în postul vacant. Demisia lui Rockwell a fost acceptată la data de 8 februarie 1917, iar Hirsh a fost ales de Comitetul Director pe 29 martie 1917, la mai mult de treizeci de zile de la demisia lui Rockwell. La acel moment, dreptul de a numi pe cineva în postul vacant îi aparținea Președintelui și acțiunea așa-numitului Comitet Director reprezenta o uzurpare a autorității Președintelui, fiind în direct conflict cu cartă, și din acest motiv fiind nulă. Un motiv în plus pentru care alegerea lui Hirsh era absolut ilegală este acela că reuniunea s-a ținut în Statul New York, deși cartă prevede ca adunările trebuie să se țină în orașul Allegheny, Pennsylvania. Alegerea sa în Comitetul Director a fost extra-teritorială și din acest motiv suplimentar a fost absolut și indisputabil ilegală și nulă. Deci sub niciun motiv nu se poate spune că Hirsh este membru legal al Comitetului Director și orice acte efectuate de el în această capacitate vor fi nule și nu vor produce efecte legale.

CADRELE DE CONDUCERE SUNT ÎNTOTDEAUNA MEMBRI AI COMITETULUI

„În privința celor ce sunt cadre de conducere legale ale Societății, este evident că D-nii Rutherford, Pierson și Van Amburgh sunt singurele persoane care sunt calificate să acționeze ca atare. Ei au fost aleși în funcțiile respective la adunarea anuală a membrilor sau acționarilor Societății în ziua de 6 ianuarie 1917, în conformitate cu votul acționarilor prezenți și reprezentați în mod legal la Allegheny, Pennsylvania. Acționarii posedă în mod exclusiv dreptul electoral și numai ei pot exercita puterile constitutive și tot numai ei au dreptul de a alege cadre de conducere oficiale. Această adunare a fost ținută cu respectarea strictă a prevederilor cartei. De aici decurge că numai acești oameni dețin autoritatea de a acționa pentru și în numele corporației. Faptul că nu a fost ales

întregul Consiliu de Administrație nu are relevanță. Acționarii au ales trei cadre de conducere care, prin faptul alegerii lor în funcțiile respective și *prin faptul că prin prevederile Cartei este numit primul Comitet Director, dețin toate drepturile și privilegiile ce revin Directorilor (Membrilor Comitetului Director)*

Pe scurt, întrucât se recunoaște faptul că a avut loc o ședință a membrilor, care s-a ținut la sediul principal al corporației, în conformitate cu prevederile cartei, la care dnii Rutherford, Pierson și Van Amburgh au fost aleși, ei primesc responsabilitatea administrării treburilor Societății și nu pot fi ținuți răspunzători decât în fața Societății. Ei pot răspunde și chiar sunt răspunzători în fața acționarilor care i-au ales în cadrul ședinței anuale ordinare. Deoarece a existat un loc vacant în Comitetul Director iar acționarii au neglijat să ocupe acel loc vacant și nici un Consiliu de Administrație nu a dat pe cineva care să-l ocupe în termen de 30 de zile, Președintele a putut numi membrii care să formeze un Comitet Director complet, cu condiția ca să existe numărul minim de directori care să fie rezidenți în statul Pennsylvania, când s-a făcut numirea.”

ASOCIAȚIA AMVONUL POPORULUI

În anul 1909, Fratele Russell a dorit să mute activitatea Societății la Brooklyn. În vremea aceea eu mă aflam la Pittsburgh, la cererea sa, pentru a ma ocupa de anumite probleme juridice ale Societății. Fratele Russell mi-a cerut să văd dacă Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii putea fi

înregistrată ca o corporație în Statul New York. După o examinare atentă i-am spus că acest lucru nu era posibil pentru că nu era o societate pe acțiuni și este o societate organizată în conformitate cu legile Statului Pennsylvania și în legea Statului New York nu exista nici o prevedere legală referitoare la înregistrarea unei astfel de companii străine. Fratele Russell m-a întrebat ce se putea face în acest caz și i-am spus că am putea înființa o nouă corporație în Statul New York, care să desfășoare munca Societății aici; și el mi-a cerut să pregătesc carta corporației și să mă ocup de înființarea ei, ceea ce am și făcut.

În primăvara lui 1909 a fost înființată Asociația Amvonul Poporului, în conformitate cu legile Statului New York. Așa cum mulți își vor aduce aminte, chiar atunci a avut loc o conspirație împotriva Fratelui Russell, conspiratorii încercând să-l îndepărteze ca Pastor al congregației de la Pittsburgh și să distrugă Societatea.

Fratele Russell m-a întrebat dacă s-ar putea găsi o formă juridică pentru a ne proteja împotriva unei astfel de rebeliuni în organizarea noii corporații. Îmi amintesc că i-am răspuns Fratelui Russell ca voi redacta carta astfel încât să fie imposibil pentru rebeli să-l dea afară atât cât trăiește. Am scris Carta Asociației Amvonul Poporului, care-i dă Președintelui acesteia *puterea absolută și controlul asupra tot ce ține de activitatea Societății în Statul New York*. În Cartă există următoarea prevedere: „Această corporație va avea urmatoarele cadrele de conducere: Un Președinte care va fi ales de Comitetul Director la prima sa ședință și care va deține această funcție pe viață și care va avea datoria să prezideze la adunările corporației sau ale Comitetului Director și care va deține supravegherea generală, controlul și managementul afacerilor și activității acestei corporații.”

După aceea activitatea s-a mutat în Statul New York și toata bunurile cumpărate în numele corporației din New York și, din punct de vedere juridic, toată activitatea Societății s-a desfășurat în numele său.

STATUTUL LEGAL

Fratele Russell și cu mine ne-am întrebat atunci care vor fi privilegiile Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii din punct de vedere juridic în Statul New York. Eu l-am informat că Societatea nu avea personalitate juridică în New York. El a spus: „As vrea să păstrez numele și corespondența să se facă în numele ei, deoarece prietenii cunosc mai bine Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii.” Eu i-am răspuns că acest lucru se putea face atât timp cât nimeni nu ridică nicio problemă juridică și Societatea va fi menținută cu toate puterile sale inițiale cu condiția ca alegerile anuale să

se țină la Pittsburgh.

Legislația din Pennsylvania, în baza căreia funcționează Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii prevede în mod expres ca cel puțin trei membri ai Comitetului Director trebuie să fie rezidenți în Statul Pennsylvania și că membrii Comitetului Director vor fi aleși într-o ședință a acționarilor, ce se va ține în Statul Pennsylvania iar locurile vacante vor fi ocupate de Comitetul Director sau de Președinte, *care va acționa în Statul Pennsylvania*.

După izbucnirea pe care au avut-o dnii Hirsh, Hoskins și alții la Casa Betel, am înțeles că este necesar să se ia unele măsuri. Am încercat să le spun câte ceva despre statutul juridic al celor două Societăți, dar nu am reușit. Am înțeles că va fi necesar să aduc dovezi juridice. Fratele Ritchie a spus: „Dacă îmi poți demonstra prin lege că Președintele are dreptul să fie și manager, atunci mă supun; vreau să fac lucrurile așa cum trebuie.” Am analizat situația și m-am gândit că cel mai bine ar fi să cer opinia unui avocat care nu avea niciun interes personal în această chestiune și m-am adresat unui bine cunoscut avocat din Pennsylvania, care cunoaște foarte bine legile aceluia Stat și i-am prezentat un exemplar din înregistrările oficiale și din cartă; el a elaborat un punct de vedere scris și a susținut, așa cum s-a văzut mai înainte, că nici Wright, nici Ritchie, Hirsh sau Hoskins nu erau din punct de vedere juridic membri ai Comitetului Director și că Președintele avea dreptul să numească patru membri. Administratorii corporației ar fi trebuit să fie aleși la Pittsburgh la alegerile anuale care au loc în ianuarie.

Se naște în mod natural întrebarea: „De ce, nu ai spus aceste lucruri la alegeri? Răspunsul meu este că eu cunoșteam aceste prevederi din 1909; dar dacă aș fi spus aceste lucruri la Pittsburgh, în ianuarie m-aș fi expus criticilor care m-ar fi acuzat că aș fi încercat să schimb cursul urmat de Fratele Russell; criticile care au venit ulterior din partea unor frați dovedesc că aș fi avut dreptate. M-am gândit să lăsăm lucrurile așa cum sunt atât timp cât totul se desfășura în mod armonios, așa cum convenisem cândva cu Fratele Russell; atunci nu era niciun motiv să tulbur lucrurile.

MOTIVUL PRINCIPAL PENTRU ALEGEREA A PATRU MEMBRI AI COMITETULUI DIRECTOR

Când m-am dus la Pittsburgh pentru a alege pe cei patru membri ai Comitetului, aveam în minte următoarele fapte:

Cei patru frați menționați își exprimaseră toată hotărârea de a prelua administrarea afacerilor Societății din mâinile mele, unde fusese pusă în mod legal atât de acționari cât și de Comitetul Director, și a o pune în mâinile lor.

Familia Betel era foarte surescitată datorită comportamentului pe care cei patru îl afixau de câteva săptămâni.

Lucrătorii biroului erau tulburați și au amenințat că pleacă în clipa în care acești patru ar fi preluat conducerea.

Câțiva dintre pelerini își exprimaseră hotărârea să plece dacă aceștia ar fi preluat conducerea.

Unii din cei patru au declarat că se consultă cu avocați pentru a vedea ce este de făcut cu mine.

Unul dintre ei m-a amenințat deschis în prezența altora că Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii ar putea lua fondurile, încât Asociația Amvonul Poporului nu ar putea opera în New York.

Declarația făcută Fratelui Wisdom de Fratele Hirsh, unul din cei patru, anume că voiau „să mă termine” și că nimic nu le putea schimba acest țel în afară de moartea unuia dintre ei și că dacă nu pot să facă acest lucru pașnic aveau să invoce legea ca să blocheze banii în bancă și să nu mai aibă nimeni altcineva acces la ei; și că dacă nu mă plec înaintea loc dovedesc că sunt răzvrătit iar dacă asta ar atrage ruina Societății ar fi vina mea și eu as fi în întregime vinovat.

Amenințarea, împreună cu acțiunea concretă începută de Fratele Johnson în Anglia de a merge la tribunal și a bloca banii Societății, de a scoate banii din seif și de a acapara cu forța biroul și știind că el îi sfătuia pe acești patru frați și le călăuzea pașii mă făcea să cred că ei aveau de gând să își ducă planul la capăt

Întrebarea mea era atunci: *Să stau deoparte și să văd lucrarea Societății distrusă și subminată sau să folosesc puterea legală pe care Dumnezeu a dat-o în mâinile mele prin punerea mea în funcția*

de președinte pentru a preveni acest act injust făcut asupra voastră și asupra tuturor acționarilor din lume?

Am meditat și m-am rugat mult asupra chestiunii, pe lângă faptul că am consultat mulți frați așa cum am indicat mai sus. Am ajuns la concluzia că era datoria mea să folosesc puterea dată mie de Domnul pentru a susține interesele acționarilor și pe toți cei interesați de Adevăr, din toată lumea care se uită spre mine așteptând să îmi îndeplinesc îndatoririle cu devotament și să nu le fiu devotat lor ar însemna să nu îi fiu devotat Domnului. Am hotărât să trec la acțiune.

Știind că legea cere ca trei din membrii Comitetului să fie rezidenți ai statului Pennsylvania, și că numirea ar fi *făcută în Pennsylvania*, m-am dus la Pittsburgh, și pe 12 iulie 1917, l-am numit acolo pe Dr. W. E. Spill și pe Fratele J.A. Bohnet din ținutul Allegheny, Pennsylvania și pe Fratele George H. Fisher, din Scranton Pennsylvania și pe Fratele A.H. Macmillan din New York ca membri ai Comitetului Director.

Fiecare din frații de mai sus a semnat o declarație scrisă prin care accepta numirea. Așa am format un Comitet deplin și complet de șapte membri, anume: Frații Van Amburgh, Pierson, Spill, Bohnet, Macmillan, Fisher și Rutherford. Toți acești frați au semnat o declarație prin care consimțeau la o întrunire a Comitetului Director, fiind de acord ca o întâlnire a Comitetului Director să fie ținută pe 17 iulie 1917. Eu anunșasem pe frații menționați mai sus, de această adunare, Wright, Ritchie, Hirsh și Hoskins, așa cum va reieși din corespondența trimisă și am primit confirmările lor de primire a acestora și un refuz de participare la acea dată la întâlnire deoarece nu erau încă pregătiți. În dimineața zilei de 17 iulie din nou am anunțat la masa Betel întâlnirea Comitetului Director și unul din cei patru menționați mai sus a venit la mine și pe un ton foarte insolent mi-a zis: „Nu va fi azi nicio adunare a Comitetului Director, pricepi asta!” Eu am răspuns doar: „Bine, frate.”

La ora stabilită, Comitetul Director corect și legal constituit al Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii s-a întâlnit așa cum au fost anunțați și așa cum și-au dat acordul în scris și au tranzacționat problema în forma corectă. La întâlnire am făcut un raport scris a activităților și lucrărilor Societății de la moartea Fratelui Russell și după ce au ascultat raportul Comitetul Director a pregătit, a semnat și a adoptat o rezoluție, a cărei copie exactă apare pe prima pagină.

Acțiunile a cel puțin doi dintre cei patru frați numiți mai sus întreprinse după aceea arată intenția lor de a-și duce amenințările la capăt. Planul lor era să stârnească emoții printre prieteni acuzându-mă că eu încălcăm testamentul și ignoram Comitetul Director în administrarea Societății, și după ce aveau să îmi creeze destulă animozitate, să dea apoi o rezoluție care să îmi ia din mână administrarea treburilor Societății. Credeau că o întrunire a Comitetului Director se va ține pe 20 iulie. Duminică noapte, pe 15 iulie, înainte ca ei să aibă vreo indicație că eu luam măsuri pentru numirea de membri în Comitet, Fratele Hoskins și-a anulat întâlnirea din Bridgeton New Jersey și s-a întâlnit cu Fratele Hirsh în Philadelphia, fără să aibă vreunul o întâlnire acolo, au apărut amândoi și la o adunare a Ecclesiei au făcut acuzații împotriva Fratelui Van Amburgh și împotriva mea și i-au tulburat mult pe prieteni. Cu o zi înainte, eu convocasem o adunare a congregației din Brooklyn pentru alt motiv, adunare care să fie ținută miercuri în seara zilei de 18 iulie. Scopul lor era să prevină o adunare a Comitetului până după întâlnirea congregației din Brooklyn când vroiau să pornească un alt scandal și apoi pe 20 să se întâlnească în calitate de Comitet Director, să mă împiedice să acționez și dacă protestam să blocheze fondurile din bancă. Discreditarea mea înaintea a două congregații ar fi apărut ca o justificare să mă lipsească de dreptul de a conduce Societatea.

Toate acestea le făceau, deoarece nu fuseseră onorați atât cât considerau ei că meritau.

Clasa din Philadelphia m-a invitat ca în noaptea de 20 să vin să fac o declarație asupra faptelor. Seara, înainte să pornesc spre Philadelphia, Fratele Hirsh a venit la mine și a zis: „Frate Rutherford, nu putem să îndreptăm lucrurile?” Am răspuns: „Sunt totdeauna gata să îndrept ceva dacă poate fi îndreptat bine.” El a zis: „Nu poți să ne numești în posturile în care eram?” Am zis: Nu, Frate Hirsh, eu nu pot, și nu are rost să mai discutăm.” El atunci a zis: „Dacă mă numești înapoi în Comitet, mă duc diseară în Philadelphia și lămuresc lucrurile și mulțumesc pe toată lumea.” Acest lucru am refuzat imediat zicând: „Nu Frate Hirsh nu am să îți dau posibilitatea să procedezi așa; du-te la Philadelphia ca să spui adevărul. Ai fost foarte nechibzuit când te-ai dus acolo acum două nopți și ai spus ceea ce ai spus. Dacă vrei să faci ce trebuie du-te și spune-le adevărul, dacă crezi că

Domnul vrea ca tu să faci astfel, dar eu nu voi face nicio înțelegere cu tine ca să te oblig să o faci.”

NU S-A GĂSIT NICIO VINĂ REALĂ .

Niciodată nu au făcut cei patru frați numiți mai sus sau alte persoane, vreo acuzație cum că Președintele în vreun fel s-ar fi comportat greșit sau ar fi administrat greșit corporația. Deodată ei par să aibă dorința nefericită de a fi cinstiți ca membri ai Comitetului Director și insistă să își exercite autoritatea în legătură cu felul în care trebuie desfășurată lucrarea. Eu nu pot să exprim acest fapt mai bine decât este el exprimat într-o scrisoare scrisă mie de către unul din frații pelerini, scrisoare pe care o atașez în continuare:

„Waynesboro, Virginia, 9 iulie 1917

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Inima mea este fericită, după șederea mea la Betel, observând devotamentul, moderația și înțelepciunea venite de sus și dovedite de frați, mai ales de cei puși să se ocupe de Administrarea Societății. Cu durere și amărăciune observ gândirea greșită a unora care își închipuie că este o mare greșală că ei nu sunt mai proeminenți. Din observațiile mele de acasă și de pe teren, mă tem că tot acești frați în loc să trezească mintea pură a prietenilor, seamănă necredința față de Adevăr și față de slujire.

În loc ca acest episod să fie primit cu înțelegere este grăitor ce mare dezavantaj ar fi pentru lucrare dacă ei ar primi asemenea puteri superioare. Se observă deasemeni că spiritul greșit conduce la aplicări greșite ale Scripturii și că însăși aceasta citită corect ar dezvălui greșala drumului ales de ei, citită greșit însă le dovedește că au dreptate. Ce trist este să vedem frați dragi apropiindu-se de întunericul „din afară”.

Nu ar fi vina ta, dragă frate Rutherford când un frate își supra-apreciază interesele lui egoiste, și sub-apreciază interesele poporului lui Dumnezeu și astfel își limitează utilitatea și prin urmare importanța lui în slujire. Cât este de evident că o slujire iubitoare față de frați trece pe planul doi sau se pierde complet când se caută să se obțină înțelegerea oamenilor. Ce altceva poate fi aceasta decât brațul cârnii? Tristețea lor nu este că poporul lui Dumnezeu nu este slujit sau că slujba este îngreunată ci întreaga lor tristețe este că: *ei nu sunt onorați*. Aceștia par dispuși să lase cauza să sufere cu condiția ca ei să-și obțină rezultatul dorit

Ce putere există în Cristos în afara celei venite de la Cap? Biserica nu este o democrație, așa cum par ei să creadă. Când oameni caută prin influență, majorități, simpatii să obțină putere și proeminență care nu este dată de Domnul ei cu siguranță trec cu vederea autoritatea Divină din cadrul Bisericii. Pe de altă parte, dragă frate, tu atât de atent cauți gândul și voința Domnului că frații capătă încredere în tine. Din această cauză iubirea și stima pe care ți-o arată este mai de valoare decât cea bazată pe favoritisme omenești.

Putem să ne cutremurăm la gândul posibilelor consecințe ale răzvrătirii împotriva legământului depus de noi, legământ de ascultare a voinței lui Cristos, și favorizarea voinței proprii.

Fii sigur că dacă cineva dovedește în mod evident că nu mai ridică „Capul” până la gradul de respect cuvenit, noi ceilalți vom fi și mai mult atrași de Capul nostru, atrași unul de celălalt și atrași de tine cu credință în slujirea care este pentru noi carne și băutură.

Cu rugăciunea că toate încercările să ne dovedească fideli voinței Lui și legământului nostru de sacrificiu, eu rămân

Al tău în dragostea și slujba lui Cristos
M.L.Herr”

NEMULȚUMIRILE ȘI INTENȚIILE LOR

Cei patru frați care au adoptat o poziție de opunere față de treburile Societății și au refuzat să asiste la întâlnirea Comitetului Director au tulburat atât de mult familia Betel încât a devenit necesar ca să dau o declarație publică în Sala de Mese, ceea ce am făcut marți, 17 iulie la sfârșitul căreia avocatul Domnilor Hirsh, Hoskins și ceilalți au dat o declarație lungă urmată de discursuri pătimate din

partea Fraților Hirsh și Hoskins. Pe parcursul remarcilor sale, Fratele Hirsh a spus că intenția celor patru era să-l scoată pe Fratele Macmillan din funcția în care îl pusese Fratele Russell și că ei credeau că trebuie pedepsit. Negăsind nimic anume de care să mă acuze, Fratele Hirsh, atunci pentru prima oară m-a acuzat că îmi pusese articolele proprii în Turnul de Veghere Biblic în loc pe cele scrise de Fratele Russell. Ca să-i arăt că afirmația lui era nedreaptă, l-am întrebat în mod public cine deținea manuscrisul lăsat de Fratele Russell, și el a răspuns că era în posesia lui, ceea ce era adevărat. Fusese dat în grija lui la puțin timp după ce devenise membru al Comitetului Editorial și eu niciodată nu mă amestecaseam în vreun fel în publicarea lui. Din contra eu pregătisem trei articole despre credință, speranță și iubire și la cererea insistentă a Fratelui Hirsh două dintre ele fuseseră publicate iar cel de-a treilea ar putea fi publicat. Eu nu am cerut ca ele să fie publicate. De fapt nu a existat niciodată vreo neînțelegere în Comitetul Editorial legat de ce trebuie publicat și nici un membru nu a încercat să dicteze ceva iar comitetul lăsase mai ales în seama Fratelui Hirsh să selecteze articolul și să îl arate celorlalți spre aprobare. El a făcut o acuzație similară legată articolul din PUBLICAȚIA LUNARĂ A STUDENȚILOR BIBLIEI - „De ce se războiesc Națiunile?” Doresc să spun aici ceea ce am spus și înaintea familiei, că la cererea urgentă a Fratelui Hirsh, împreună cu cererile Fraților Van Amburgh și Sturgeon, am consimțit eu ca să fie scos acest număr voluntar. În nici un fel n-am cerut eu acest lucru.

DESPRE PROBLEMA VOLUNTARIATULUI DIN 1917

În susținerea acestor fapte atașez aici o declarație scrisă a Fratelui Hudgings, dată sub jurământ, care se ocupă de toate publicațiile Societății, și pe care le-a pregătit în întregime fără să știu sau fără să i-o cer:

„Eu, William F. Hudgings, aflat sub jurământ, certific prin prezenta următoarele fapte cunoscute de mine ca fiind corecte și adevărate:”

(1) Că tot materialul care apare în numărul voluntar curent din PUBLICAȚIA LUNARĂ A STUDENȚILOR BIBLIEI Vol. 9, nr.5, a fost selectat și pus în pagină pentru publicare de către Fratele Robert H. Hirsh; că el a grăbit din tot sufletul publicarea a două din predicile Fratelui Rutherford intitulate: „De ce se războiesc Națiunile?” și „De ce îl atacă Clerul pe Pastorul Russell?” Că Fratele Rutherford a arătat puțin interes personal sau chiar deloc în scoaterea acestui număr voluntar, că nici o instrucțiune, scrisă sau orală nu a fost dată de el Departamentului Publicistic al Societății, legat de aceasta, și că el era plecat într-o călătorie de predicare la vremea când materialul a fost stabilit și aranjat în pagină; că Fratele R. H. Hirsh s-a ocupat de aranjarea în pagină, de titluri, semitonuri de gri etc din proprie inițiativă și că Fratele Rutherford nu a văzut probele alcătuirii finale decât după ce fuseseră realizate formele de tipar și fuseseră puse în presă și un număr de reviste fuseseră scoase; certific că sus numitul R.H. Hirsh mi-a declarat de bună voie, mie personal, că el considerea acest număr voluntar al revistei ca fiind cel mai bun număr publicat vreodată de Societatea noastră, și că nu avea de gând să sugereze absolut nicio schimbare în conținut sau în aranjament.

(2) Că Fratele R.H. Hirsh a sugerat și a compus articolul și titlul care au apărut pe ultimele pagini ale Celei de-a Doua Ediții a Numărului Jubiliar intitulat „Succesorul Pastorului Russell, Judecătorul Joseph F. Rutherford”, că el a grăbit cu insistență publicarea deși atât Fratele Rutherford cât și Van Amburgh au protestat în mod direct, că publicarea Celei de-a Doua Ediții a acestui Număr Jubiliar a fost întârziată timp de peste două săptămâni la cererea Fratelui R.H.Hirsh, care a explicat subsemnatului că dorea timp să comunice din nou cu Fratele Rutherford (care era atunci plecat din oraș) ca să vadă dacă nu-l putea convinge să fie de-acord cu introducerea acestui articol pe care Fratele Hirsh îl scrisese cu mâna lui, că portretele și subtitlurile articolului menționat fuseseră sugerate și aranjate în pagină de R.H.Hirsh.

(3) Că faptele menționate au fost discutate în mod deschis de Fratele R.H.Hirsh și subsemnatul având credință și încredere deplină înainte de data când atitudinea primului catrre Fratele Rutherford a suferit modificări; că orice aserțiune sau insinuare contrară acestei depoziții sunt

contare faptelor așa cum le cunosc eu.

(4) Că această declarație sub jurământ este făcută în întregime din voia și voința mea fără nicio sugestie sau știință venită de la altă persoană și este făcută în întregime din dorința personală de adevăr și justiție în legătură cu probleme greșit interpretate.

WILLIAM F. HUDGINGS”

„Semnat și jurat în fața mea astăzi 24 iulie 1917.

EDWARD STEVENSON,

Notar Public, Kings Co, NY,

(Mandatul meu expiră pe 30 martie 1918)”

CEI CREDINCIOȘI FAMILIEI BETEL

Pentru a arăta că lucrătorii de la birou și membrii familiei sunt în acord cu mine anexează aici o declarație pregătită și semnată de ei fără știrea mea și bineînțeles fără a le cere eu:

18 iulie 1917,

„ÎN ATENȚIA TUTUROR CELOR INTERESAȚI:

Noi, lucrătorii de la Tabernaclu, dorim să ne exprimăm aprecierea față de Președintele nostru ca Administrator al lucrării așa cum este ea condusă în biroul în care suntem servi, anume: niciodată nu ne-a fost adresat vreun cuvânt injurios în timpul orelor de program sau după aceea. Am observat îmbunătățiri și creșteri ale eficienței în Birou ceea ce ne-a adus mari mulțumiri. Niciodată n-a dat dovadă Președintele (Fratele Rutherford) de tendințe dominatoare. De foarte puține ori a vizitat el Tabernaclul sau s-a evidențiat în mod voit. Dorim să ne declarăm în mod deschis dorința de a-l servi credință pe Domnul și poporul Său sub îndrumarea conducerii prezente deoarece credem că ea este binecuvântată de Dumnezeu. Nu avem nimic de reproșat și putem să spunem cu toată sinceritatea că a fost o plăcere să lucrăm în Birou așa cum a fost el condus de la Alegerea Fratelui Rutherford.

W. T. HOOPER

S. LEVINE

J. A. BARUERLEIN

MARY U. WOODARD

GERTRUDE E PENNY

J. A. MEGISSON

HEBMANN H. BOERNER

GORDON STURGEON

LUIE T. VAN AMBURGH

W.BELLA LUSK

MARY T. HARTMAN

IDA WILSON

SISTER MILLER

"PEARL ELLIS

M.E.WOODLEY

J. DE CECCA

A H. MACMILLAN

MABEL. A. RUSSZLL

J..L. MAYER

G.S. MILLER.

N.GUZZEITA

HARRIET BARBER .

FLORENCE PACK

ABNER J. ESHLEMAN

HELEN MAY COEEN

A. S. ESHELEMAN

PEARCE R ARNOLD

W.H. BAUERLEIN

J. W. FEBGVSON

W. E.VAN AMBURGS

M. L ROBERTS .

W. M. F. HUDGINGS

A S. ZAKIAN

SR. M. E WOODLEY

F.G.MASON

FRED L MASON

THEO. BOERNER

A. DONALD

R.J. MARTIN

O declarație similară mi-a fost înmănată mie de lucrătorii de la Betel:

18 iulie 1917.

„DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Înțelegând că ești sub mult stres în momentul de față ca rezultat al acuzațiilor false care au fost aduse împotriva ta, - noi, subsemnații, dorim să exprimăm dragostea și aprecierea noastră pentru tine, pentru credința ta în slujba Domnului și prin harul și ajutorul Domnului noi te sprijinim la bine și la rău până la final.

BRO. MAYBERRY
SR. MAYBERRY
LEWIS T. COHEN
GEORGE JONES
A. C. ANDERSON
W. T. BAKER
FRED G. WHELPTON
C.E. FROST
MRS. JENNIE M. BARBER

HILMA NYLIN
SR. HUDGINGS
SR. J. DECECCA
MARY BARBER
FLORENCE ROBERTS
C. TOMLINS
V. FRANCE
EUGENE KELLENBERGER

Frații care locuiau în Templul din New York au trimis următoarele:

18 iulie 1917

„DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Dorim cu toții ca în aceste momente să te asigurăm de dragostea noastră creștină ferventă și să ne exprimăm apreciere pentru credința ta în Domnul și pentru devotamentul tău Cauzei Adevărului și Fraților.

Zilnic ne rugăm pentru binecuvântări continue de la Domnul asupra slujirii tale.

FAMILIA TEMPLULUI

L.M. KILGOUR
H.E. HAZLETT
R.E. PAINE
G.E. STOFFLET
R. H. LORD
J.A. MACMANN

Pe lângă cele de mai sus, mai multe scrisori individuale de susținere mi-au fost trimise de către diverși membri ai familiei Betel, din care redau mai jos câteva fragmente:

23 iulie 1917,

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD:

Nu avem cuvinte să îți spunem cât de rău ne pare că acest nor s-a oprit deasupra casei. Ne-am rugat sincer pentru fiecare din frații implicați în această problemă, sperând că se pot face ajustările necesare și că iubirea frățească poate continua.

În seara aceasta ne rugăm că providența atotstăpânitoare a Domnului ne va ajuta să fim de acord nu numai pentru binele nostru ci și pentru binele întregii Biserici.

Dacă exista ceva ce am putea face ca să ajutăm am fi foarte bucuroase să fim folosite de Domnul în orice fel, fără să simțim că avem vreo putere deosebită, dar știind că Domnul ne poate folosi ca instrumente slabe și imperfecte – laudele cuvenindu-I-se Lui.

Vrem să te asigurăm, Frate drag, de iubirea noastră de înțelegerea și rugăciunile noastre în aceste

grele încercări.

Surorile tale, întru Domnul:
LOUISE HAMILTON
JESSIE G. HESS”

24 iulie, 1917

DRAGĂ FRATE RUTHERFORD

„Până și Învățătorul nostru care era perfect tânjea după înțelegerea umană a prietenilor Săi. Nu știm alt mod prin care să îți spunem de iubirea noastră, dragă Frate, decât prin cuvinte. Credem că marea majoritate a dragii noastre familii Betel crede așa cum se exprimă în aceste cuvinte.

Asociația noastră ieri pe când trimitea prin poștă Numărul Jubiliar al Turnului cu biografia ta ne-a adus în inimi sentimente pline de iubire pentru tine. Este dorința noastră sinceră ca această expresie a dragostei noastre să fie o măsură de putere și mângâiere în această încercare deosebită a momentului. Tu ești totdeauna o putere și o mângâiere fraților devotați și credincioși care au deslușit în tine spiritul dragului nostru Domn și Cap. Cel ce te-a numit pentru a se reprezenta pe El ca fiind capul familiei lui Dumnezeu la Betel îți va da cu siguranță înțelepciunea Sa, Curajul Său și Puterea Sa infinită. În dimineața asta avem timp numai pentru semnăturile micului grup menționat, dar noi reprezentăm, dragă frate, sentimentele fiecărei inimi credincioase din Betel și al fiecărui devotat membru al lui Cristos pe pământ, uniți cu El prin spiritul nașterii noastre ca Făpturi Noi.

Frații tăi în iubirea Lui și în respectul născut din devotament și credință și din înfrățirea dată de slujirea lui Cristos.

M.L. HERR
ABNER H. ESHELMAN
STELLA M. WILSON
IDA C. WILSON
FLORENCE PACK
HARRIET BARBER

Brooklyn Betel, 4 iulie 1917

„IUBITE FRATE RUTHERFORD -

Fie ca Domnul să te binecuvânteze și să te țină. Fie ca Domnul să se întoarcă cu fața Sa luminoasă asupra ta, să fie plin de har asupra ta și fie ca să ai pace !

Deși m-am ferit sânguinos să discut problema, așa cum s-a cerut, am fost atrasă împotriva voinței mele într-o astfel de discuție aseară, și văd clar că nu folosește la nimic. De aceea, bizuindu-mă numai pe Domnul Isus, mă voi abține cu totul, cerându-ți iertare pentru că am părut prea înfierbântată, deși eu nu făceam *decât să vorbesc în susținerea poziției tale*.

Fără răutate față de nimeni și fără a judeca pe nimeni, dar cu credință în Prețiosul Sânge și în promisiunea milosteniei îndestulătoare,

Sora ta în credința creștină, speranță, dragoste și bucurie,

Alice L. Darlington.”

TOATE ACUZAȚIILE COMPLET NEJUSTIFICATE

Cei patru frați mă acuză că nu respect testamentul Fratelui Russell . O asemenea afirmație este total neîntemeiată. Testamentul Fratelui Russell a fost scris în 1907. În 1908, judecătorul Carpenter, care era principalul avocat al Fratelui Russell într-un proces pe care îl avea la Pittsburgh cu privire la împărțirea voturilor, după știința mea i-a spus că voturile ce-i reveneau nu puteau fi transferate prin testament sau prin orice alt mod. Aceeași problemă s-a pus la procesul deschis împotriva noastră în

dosarul „Vulturul din Brooklyn” („Brooklyn Eagle”) și am discutat această problemă cu el din nou. Fratele Russell nu și-a schimbat niciodată testamentul în această privință; de fapt testamentul a fost sigilat în 1910 și nu a mai fost deschis niciodată până la moartea lui. La scurtă vreme după moartea lui, eu am informat Comitetul Director despre cele de mai sus și am spus că ei greșeau votând aceste cote de participare. Am putea crea un precedent, astfel încât dacă murea altcineva, alE cărui rude erau împotriva Adevărului, acestea ar putea vota cota lor de participare în dezavantajul Societății; și după ce am informat Consiliul și am avut aprobarea acestuia, am solicitat unei firme de avocați o opinie scrisă, care le-a fost citită celor cinci surori de Fratele Van Amburgh și ele au fost de acord că nu era înțelept să dăm drept de vot pentru acele acțiuni. Ele ar fi votat pentru mine, așa că nu se poate spune că eu nu am ținut seama de testament pentru motive ulterioare.

Fratele Russell nu a numit prin testamentul său Comitetul Director. Numai Legile Statului Pensylvania și Carta pot face acest lucru. Nu există niciun singur caz în care să se poată spune că eu am nesocotit testamentul Fratelui Russell, decât atunci când am votat pentru ca Fratele Sturgeon să fie în Comitetul Editorial. Fratele Ritchie și Fratele Van Amburgh au fost cei care au semnat contractul pentru a vinde Foto-Drama și în această acțiune a lor ei au fost susținuți de ceilalți patru frați. Fratele Ritchie a fost cel care a propus Comitetului Director pentru prima oară ca Angelophone să-i fie vândută lui și ca Societatea să-i transfere lui cei 18.000 dolari care se aflau atunci în bancă în creditul firmei Angelophone și care aparțineau Societății, iar el să preia contractele în curs de execuție. Eu am împiedicat realizarea acestei propuneri.

În conformitate cu legile Statului New York și pentru a proteja Asociația Amvonul Poporului și în armonie cu dorința Fratelui Russell, așa cum îi fusese spus mai dinainte Fratelui Cooke, partea de producție din Angelico Company îi fusese vândută Fratelui Cooke și Societatea își rezervase dreptul de a face și a furniza discurile, drept pe care îl are și acum.

A doua ediție a numărului Jubiliar din Turnul de Veghere Biblic, care conținea și o scurtă biografie a mea, a fost difuzată în ciuda protestelor mele repetate. Fratele Hirsh a insistat că acest lucru trebuie făcut în interesul activității. În final, ceilalți membri ai Comitetului l-au susținut și, în cele din urmă eu am spus: „Fraților, puteți face cum vreți, dar trebuie să vă asumați răspunderea.”

Astfel se poate vedea că opoziția care s-a creat nu a fost produsă de vreo pretinsă proastă administrare sau o conduită necorespunzătoare în afaceri. Toată problema s-a născut din cauză că frații al căror nume se știe au dorit să-l scoată pe Fratele Macmillan din postul în care fusese pus de Fratele Russell, ca să dețină ei controlul și să-mi lege mie mâinile astfel ca, practic, eu să nu mai pot face nimic. În consecință, eu supun aceste fapte atenției fraților de pretutindeni, pentru a explica ceea ce am făcut și vă las să judecați dacă eu am acționat așa cum se cuvenea sau nu.

VOLUMUL ȘAPTE NASCUT ÎN DURERE

Ni se reamintește despre o coincidență pe care dorim să o menționăm aici.

Aceasta a fost într-adevăr o mare încercare pentru familie și pentru prietenii noștri dragi din toată țara care au auzit despre aceasta. Fratele Russell a spus odată că Volumul Șapte va fi dat în Biserică *în momentul cel mai greu*, pentru a-i încuraja și a-i mângâia pe oameni, iar Scripturile arată că vor fi murmure, nemulțumiri, etc.

După cum știți, Volumul Șapte este acum publicat. Primele exemplare se aflau în Sala de mese de la Betel la prânz, marți 17 iunie și, la încheierea declarației pe care am făcut-o în fața familiei cu privire la ce a condus la acele condiții, eu am spus că Volumul Șapte era acolo pentru a fi distribuit oricui dorea să-l aibă; și *imediat* după aceea au început atacurile asupra mea, lansate de frații Hirsh și Hoskins.

Noi credem că o citire în rugăciune și cu atenție a Volumul Șapte, care se află acum în mâinile voastre, va da posibilitatea tuturor prietenilor noștri dragi de pretutindeni să fie ajutați și mângâiați și să hotărască ce cale trebuie urmată în condițiile crizei actuale.

Realizarea Volumului Șapte a început curând după moartea Fratelui Russell. Manuscrisul era gata de publicare aproximativ la vremea când a început opoziția menționată mai sus. Eram gata să prezint probele de la tipografie acestor frați și altora în momentul când au apărut problemele, dar

văzând violenta lor opoziție, am știut că publicarea va fi mult întârziată dacă ei insistau ca mai întâi să citească manuscrisul și să comunice observațiile lor. M-am consultat cu Frații Van Amburgh, Macmillan, Martin și Hudgings și s-a ajuns la concluzia că, ținând seama de faptul că acum era momentul cel mai bun pentru a-l publica, deoarece tipografi vor fi în curând foarte aglomerați, trebuie să-l publicăm. S-a observat atunci că probabil acești frați vor pune problema dacă noi am deturnat fonduri pentru publicarea volumului. Domnul însă s-a gândit imediat cum să preîntâmpine o asemenea obiecție. La câțiva timp de la moartea Fratelui Russell, un foarte drag frate intru Adevăr mi-a scris spunându-mi că el are niște bani pe care ar dori să-i folosească oricând pentru o lucrare specială, dacă îi voi comunica despre realizarea unei asemenea lucrări. Cum publicarea acestui volum se apropia, i-am scris acestui frate că Volumul Șapte era în curs de apariție și, având în minte oferta generoasă pe care mi-o făcuse cu ceva timp în urmă, i-am reamintit de aceasta. Cu primul curier am primit o poliță suficient de mare pentru a permite publicarea și am folosit acești bani pentru a-i plăti pe tipografi și a nu mai cere bani de la Trezorier. Am folosit acești bani cu deplina informare, cu consimțământul și îndrumarea fratelui care-mi dăduse banii.

Dorind ca frații din toată țara să poată avea această carte cât mai repede cu putință, deoarece ea este ultima moștenire de la iubitul nostru Pastor către prea-iubitul Israel al lui Dumnezeu, am organizat trimiterea ei prin poștă, astfel încât practic toată lumea să o primească în același timp; iar banii primiți de la acel drag frate despre care am vorbit mai sus au fost folosiți și pentru cheltuielile de expediere.

RAPORTUL FRATELUI HEMERY, CONDUCĂTORUL BIROULUI DIN LONDRA CU PRIVIRE LA SITUAȚIA DIN MAREA BRITANIE

Următorul raport succint cu privire la situația din Anglia a fost prezentat de Fratele Hemery, Seful Biroului din Londra al Societății, în fața congregației din Londra, duminică 1 aprilie 1917:

„Duminica trecută, Fratele Thackway a spus că eu ar trebui să fac o informare cu privire la Fratele Johnson și poziția sa. Mă bucur dintr-un anumit punct de vedere pentru că am privilegiul să vorbesc despre această chestiune și să vă îndepărtiez îngrijorarea pe care probabil că o simțiți, dar, în același timp, îmi pare foarte rău că trebuie să vorbesc despre aceste lucruri. Ați înțeles din ce a spus Fratele Thackway acum două săptămâni că situația a fost gravă. Este o situație gravă și foarte tristă. După cât înțeleg eu, este unul dintre cele mai triste lucruri care vor fi trecute în cronică tuturor evenimentelor din Munca de Recoltare; nu pot să nu mă gândesc că aceasta a fost o tragedie, căci, prin Fratele Johnson, am fost la un pas de cea mai gravă problemă cu care a trebuit să ne confruntăm. Se poate spune că declarația făcută de Fratele Thackway cu două săptămâni în urmă a fost completă, dar de atunci au mai apărut niște evenimente și probabil că va fi necesar să vă mai spun ceva în plus. Voi aveți un drept în această chestiune, deoarece sunteți atât de strans legați de Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii, pe care Fratele Johnson o reprezenta. Fratele Thackway a vorbit de o rebeliune, un cuvânt dur, dar un cuvânt adevărat, căci Fratele Johnson nu era doar necredincios superiorului său ierarhic din lucrare, ci într-o opoziție vădită față de instrucțiunile directe. El și-a ales un alt drum și a negat autoritatea care trebuie primită în aceste cazuri. Voi recapitula foarte sumar contextul, fără să intru totuși în detalii căci foarte multe din acestea vă sunt cunoscute.

Voi știți că foarte curând după sosirea Fratelui Johnson, el a găsit, așa cum a crezut el, opoziție față de traseul ales de el, și a găsit la colegii mei, Fratele Shearn și Crawford, ceea ce a considerat el că este contrar intereselor lucrării, și știți cum i-a demis din funcție. Ei

și-au acceptat concedierile; apoi pentru că se apropiau alegerile în cadrul Bisericii noastre, el s-a opus lansării de candidaturi pentru alegeri datorită felului în care erau implicați ei, și alți prezbiteri. Acest fapt a fost parțial rezolvat dar în ce-i privește pe Frații Shearn și Crawford, candidatura lor încă este valabilă și așteptăm un raport de la Fratele Rutherford legat de decizia sa după ce citește toate datele cazului de la Comisia pe care el însuși a numit-o.

Fratele Johnson în revendicarea sa a afirmat că el avea drept deplin de control asupra biroului și drept deplin de control asupra lucrării din Marea Britanie. M-am mirat la vremea respectivă, dar el

ne-a asigurat că își discutase drepturile cu Comitetul Executiv din Brooklyn, și nu aveam atunci niciun alt răspuns decât să-l privim ca pe un frate bun, pe care îl primiea pe baza estimării proprii a persoanei sale, deși existau niște îndoieli în mintea noastră. Totuși el a acționat astfel și noi am fost de acord, dar când Fratele Rutherford a aflat de faptele Fratelui Johnson, el i-a repudiat acțiunile și i-a trimis o telegramă că nu are autoritatea necesară. Mai târziu Fratele Johnson părănd să crească odată cu puterea pe care o exercita și văzând că ceilalți i se supun, s-a pus într-o poziție mai înaltă decât avea el autoritatea să facă, și a început să aibă o părere exagerat de bună despre sine și a început să vadă spre propria-i satisfacție că el reprezenta anumite tipuri scripturale, tipuri care îl conduceau spre lucruri mai înalte și mai mărețe și a început să se vadă ca o personalitate de mare importanță. Telegrama au fost trimise între el și Fratele Rutherford, și comunicarea continuând de aici la Fratele Rutherford, acesta a trimis o telegramă care a fost citită aici sâmbătă 4 martie de Fratele McCloy, adresată către patru persoane Frații Johnson, Shearn, Crawford și cu mine, zicând că Frații Shearn și Crawford trebuiau repuși în funcție și că acțiunea Fratelui Johnson era complet lipsită de autoritate. În acea săptămână Fratele Johnson s-a dus la Liverpool. Acolo a declarat în mod deschis fraților că el era „Administratorul” din Parabolă (Matei 20: 8). Aceasta a fost o afirmație îndrăznească, căci ar fi însemnat că el este succesorul Fratelui Russell căci deși un număr de voturi hotărâsc Președintele Societății Turnul de Veghere, Domnul Însuși îl făcuse pe Fratele Johnson „Administrator” al bunurilor Lui și îi dăduse capacitatea de a distribui posibilitățile de slujire. Fratele Johnson mi-a sugerat și mie toate aceste gânduri ale lui într-un mod vag, dar când a declarat public aceste lucruri în Liverpool, imediat i-am scris să-i spun că sunt în opoziție cu el, nu personal, ci cu afirmația lui, că o resping în întregime și că dacă el mai insistă în acest sens însemna că munca lui în Marea Britanie s-a terminat, căci am zis eu, era imposibil ca „Administratorul” să fie în Marea Britanie și Președintele singurului canal de binecuvântare a poporului lui Dumnezeu pe care îl știu sau îl recunosc să fie în America.

L-am îndemnat să plece în America imediat, și dacă simțea că are o revendicare întemeiată să o spună la Sediul. Nu am zis că *nu era*, așa ceva știa numai Domnul, dar eu nu *cred*. L-am îndemnat să plece în America să-și susțină revendicarea acolo Pe când în Liverpool a trimis o telegramă lungă Fratelui Rutherford care era atunci în California – a trimis-o direct în California – povestindu-i anumite lucruri pe care le făcuse. Nu le voi repeta, dar în telegramă spune că deoarece făcuse anumite lucruri la Tabernaclu pe 25 ianuarie el fusese numit de Domnul „Administratorul” din Parabolă (Matei 20: 8) și că plecase din Tabernaclu îmbrăcat așa cum fusese Mordecai când a plecat din prezența Regelui. (vezi Estera 8: 15) L-a rugat pe Fratele Rutherford să fie mâna lui dreaptă – frumos din partea lui să ceară asta – și că el nu putea să nu se implice în lucrarea de aici. Fratele Rutherford i-a telegrafiat că lucrarea lui din Londra, adică lucrarea lui reprezentativă se încheiase și că să se întoarcă în America imediat. Ne-a trimis un mesaj la birou că lucrarea Fratelui Johnson aici se terminase și că nu mai deținea nici un fel de autoritate să reprezinte Societatea iar noi să îl trimitem imediat înapoi în America cu vaporul. Ușor de zis, greu de făcut. Poziția Fratelui Rutherford era că un om care trimite o asemenea telegramă așa cum trimisese el nu era mental în stare să reprezinte Societatea, așa că i-a cerut să se întoarcă , și nouă ne-a poruncit să îi anulăm orice lucrare și să îl trimitem înapoi.

Fratele Johnson s-a întors de la Liverpool și câteva zile a stat liniștit, acceptând acest lucru. A numit întâmplarea un pas înapoi dar credea că nu poate ține multă vreme, căci Fratele Rutherford avea să vadă poziția lui. S-a întors la Londra în weekend-ul întrunirii Comisiei. Tot acel weekend a stat relativ liniștit, dar a ajuns la concluzia Sâmbătă noapte că nu va participa la Comisie pentru că a zis el, ea nu are nicio autoritate, și el fiind „Administratorul” îi era superior și a repudiat-o și i-a negat autoritatea. Apoi el a zis că va cere aceeași anulare a documentelor – adică documente ștampilate așa cum primise el când primise însărcinarea în calitate de reprezentant aceditat al Societății.

Puțin mai târziu a negat că Fratele Rutherford ar avea vreo autoritate și că alegerea lui în funcție era ilegală. Înainta continuu pas cu pas negând toate telegramele și orice autoritate. În casă rămânea calm, și mi-a revenit mie, ca reprezentant al Președintelui să-i spun că atât timp cât rămânea în casă așteptându-și întoarcerea în America, putea sta ca musafir respectat pentru lucrarea sa dar că trebuie să nu se atingă de conducere. El a zis că așa va face și mai mult a declarat în acea săptămână,

miercurea după ce plecase Comisia, că scopul său era să se întoarcă în Biserică duminica viitoare și, îl citez, să îi spânzure pe prezbiterii pe care îi ucisese cu câteva săptămâni înainte, să scoată din nou din birou pe frații pe care tu îi alesesei, al căror nume se găseau pe scrisoarea care dăduse atâtea bătăi de cap Bisericii. De data asta i-am spus că mă voi opune lui și i-am spus deasemeni că nu va găsi nicio înțelegere la tine pentru faptele lui, dar el mi-a răspuns că tipul arăta clar că așa trebuie procedat, dar când a văzut că eram hotărât ca el să nu o facă, s-a întors să cerceteze tipul și a zis că acum îi arată altceva, și pentru moment este mulțumit. Însă în weekend-ul următor el și-a exprimat întreaga răzvrătire împotriva Fratelui Rutherford, declarând că Turnul de Veghere nu are Președinte, că alegerea lui era ilegală și că el intenționa să preia controlul întreg al lucrării din Marea Britanie. Asta era rebeliune pe față, i-am spus eu. Am mai primit o telegramă semnată nu doar de Fratele Rutherford ci și de Societatea Turnul de Veghere care spunea că toate activitățile, de orice fel, din această țară erau anulate. Nu putea exista o exprimare mai mai vădită a autorității. Fratele Johnson tot trimitea telegrame și nu primea niciun răspuns, pe când telegramele mele primeau răspuns în mod regulat și fără întârziere. Acest lucru a creat diviziune în casa noastră, căci el recurgea la acțiuni extreme. Nu îi plăcea opoziția mea iar eu nu aveam altă soluție decât să mă opun lui. Nu exista niciun motiv să gândești că Turnul de Veghere, care este revista oficială a Societății, era implicată în vreo conspirație în America sau că acolo era ceva în neregulă. Nu exista motiv să se creadă că Turnul de Veghere mințea sau că autoritățile fuseseră neglijente atunci când îl aleseseră pe Fratele Rutherford Președinte. El a nesocotit toate instrucțiunile. Apoi a făcut ultimul pas pe care-l putea face în acest sens, și trebuie să îți spun că acum două săptămâni, în ziua de luni, m-a demis din birou. M-a demis de peste zece ori și când a descoperit că nu plec, m-a suspendat. Personal, acest lucru nu m-a afectat prea tare, dar problema era că erau unii în casă și în birou care vedeau lucrurile din punctul de vedere al Fratelui Johnson și Fratele Housden și cu alți trei frați din birou colaborau cu el. Ei au spus că considerau că Fratele Johnson avea dreptate, alt frate nu a luat parte la nimic din ce spunea dar arăta cu siguranță înțelegere față de Fratele Johnson. Știi că acum două săptămâni întreaga săptămână au ascuns de mine toate scrisorile care soseau, în afara celor câteva care veneau chiar în numele meu? Eu nu am avut voie să văd vreo scrisoare iar ei s-au ocupat de probleme despre care nu aveau cunoștință. Mi-au interzis folosirea telefonului, și când am vrut să telefonez nu m-au lăsat nici pe mine nici pe secretara mea să îl folosească și deasemeni nu lăsau mesaje să îmi sosească la birou. Între timp Fratele Johnson încerca să ia toți banii pe care-i aveam în Bancă. Era convins în mintea lui, spunea el și în tot cazul păruse că îi convinsese pe ceilalți că era în interesul lucrării din Marea Britanie ca el să controleze banii, și de interes vital pentru lucrare ca eu să fiu dat la o parte. Cum a ajuns el la această concluzie, nu știu; îmi închipui că printr-un tip văzut de el. A convins pe frații care erau cu el că așa trebuie făcut și ei s-au și pus în mișcare. Un lucru cu adevărat trist. Dar pot să îți spun cu multă bucurie că trei dintre frații care acționau cu el, au văzut unul după altul ce greșeală făceau și au venit la mine foarte umili exprimându-și regretul pentru tratamentul la care fusesem supus de ei și pentru atitudinea pe care o avuseseră față de lucrare.

Am început să punem iar lucrarea pe picioare dar au existat momente când am dat înapoi ceea ce a dus la aumite neliniști în țară printre cei ce se întrebau ce s-a întâmplat. Între timp Fratele Johnson a început o acțiune la Inalta Curte pentru a mă restricționa pe mine și cei asociați cu mine să mânuiesc banii Turnului de Veghere. De ce vroia asta pentru el, el știe, eu nu, dar a încercat din greu să obțină acei bani care erau, cam 1500 de lire sterline. Datorită formalităților legislației deja există costuri care ajung la 150 de lire. Acestea erau ca să mă scoată din lucrare și ca să se instaleze el în fruntea filialei Britanice în ciuda întregii dovezi aduse împotriva lui.

Faptele Fratelui Johnson sunt repudiate de Fratele Rutherford din două motive. În primul rând el nu a fost niciodată însărcinat cu lucrările pe care și le-a asumat singur. Fratele Rutherford îmi spune într-o scrisoare pe care am primit-o cu câteva zile în urmă că era clar când s-au întocmit mandatele și au primit ștampila aurită pe care ai văzut-o, că era pentru ca el să primească un pașaport mai bun pentru această țară, că Fratele Johnson a înțeles acestea și că el nu trebuia să se amestece în lucrarea din Marea Britanie. Fratele Rutherford spune că Fratele Johnson știa acest lucru și prefer să-l cred pe Fratele Rutherford decât pe Fratele Johnson. În plus repudierea Fratelui Johnson de către Fratele

Rutherford este de când a trimis acea telegramă nesăbuită și pentru că ea dovedea că el nu era în starea mintală necesară pentru a reprezenta Societatea, sau pe oricui altcuiva.

Iată dragi frați de ce Fratele Johnson nu a apărut înaintea voastră. El nu va apărea aici sau oriunde alt undeva ca reprezentant al Societății. În condițiile acestea, așa ceva nu se poate întâmpla. Este unul din lucrurile cele mai îngrozitoare cu care ne-am confruntat în întreaga lucrare de Recoltare și nu văd decât o singură explicație pentru aceasta. Fratele Rutherford a sugerat că Fratele Johnson și-a pierdut echilibrul mintal și odată cu aceasta a căpătat o părere exagerată despre valoarea sa, în timp ce lucra în Anglia. El avea anumite gânduri cu mult timp înainte de a veni în Anglia, ceea ce a permis ca aceste lucruri să se petreacă cu repziciune, dar din milă pentru el vom spune numai că se datora faptului că mintea îi era slăbită datorită tensiunii în care se aflase. Să spunem că ne pare rău este prea puțin. Marea problemă este, în ceea ce ne privește că inimile și mințile fraților au fost rănite și că ei vor suferi mult timp de acum înainte.

Fratele Rutherford în scrisoarea pe care mi-a scris-o trimite un mesaj congregației. El spune cât de rău îi pare pentru că Fratele Johnson a luat-o pe calea aceea, dar cu toate acestea el are sentimentul că Domnul a permis ca să se întâmple toate aceste lucruri pentru a se face o lucrare a Domnului.

Comisia a prezentat raportul său în America despre munca sa și, după ce acest raport va fi analizat și ni se vor comunica concluziile, atunci vom putea spune mai mult despre relația cu Frații Shearn și Crawford în birou. Până atunci, Fratele Rutherford spune, după ce asigură Congregația de dragostea sa: „Am primit numeroase scrisori de la congregația din Londra. Nu am timp să le răspund la toate. De aceea, te rog pe tine ca în numele meu să declari în fața Congregației de la Londra că în calitate de Președinte al Societății eu dezaprobat cu tărie acțiunile Fratelui Johnson, care fie că a adus acuzații fraților, fie i-a demis; eu pun acest lucru nu pe seama unor sentimente greșite, ci pe seama unei tulburări mintale; te rog să ceri congregației să suspende judecarea oricăror persoane și, cu calm și cu seninătate să aștepte îndrumarea Domnului, știind că le timpul potrivit, El va face ca până și această mare încercare să fie spre binele tuturor celor care au trecut prin această experiență și care îl iubesc și au fost chemați să împlinescă scopul Lui.”

Desigur, noi am făcut acest lucru: am lăsat alegerea celor doi frați să rămână în așteptare. Problema de birou nu ne preocupă în mod deosebit pentru Biserică, cu excepția faptului că, așa cum am mai spus, ea ar putea să prejudicieze minților fraților în legătură cu alegerile. Dar noi nu mai discutăm despre asta până ce nu vor primi vești de la frații aflați de cealaltă parte. Fratele Rutherford ne trimite o scrisoare plină de dragoste și nu știu ce altceva aș mai putea să spun. Este încă un caz care ilustrează ceea ce dragul nostru Pastor ne-a mai spus, și anume că atunci când timpul Jubiliar se apropie, vin vremuri grele pentru Biserică. Se pare că de data asta Domnul i-a permis Satanei să se apropie de Biserică și de poporul Domnului. Dar, așa cum am mai spus de atâtea ori, nimic nu ne poate face rău dacă continuăm să-L slujim pe El. Fraților, să facem acest lucru, astfel ca atunci când ne vom întoarce săptămâna viitoare, joi seară, să putem continua cu mâini curate și cu inimi pure și dacă a existat vreo amărăciune, răutate sau bănuieli pline de răutate, să putem duce aceste lucruri la Domnul și să ne purificăm. În mintea mea eu sunt sigur că în toate acestea a fost mâna Domnului pentru binele Câmpului Recoltei și pentru binele nostru. A existat cu siguranță ceva la Londra care a provocat o incordare și eu cred că Domnul va îndepărta acel lucru. Cred că vom intra în ape mai limpezi; vom naviga spre o prosperitate mai mângâietoare. Am credința că Domnul ne pregătește pentru ca lucrarea să poată merge înainte în țară mai lin ca să poată culege ultimele boabe de grâu. Să nu lăsați nimic să vă tulbure, fraților. Orice istorii ciudate ați auzi, și au fost lucruri ciudate în toată această afacere, duceți-le înaintea Domnului. Nu vorbiți despre asta; nu întrebați pe toți cei pe care îi întâlniți dacă au auzit ultimele vești. Duceți-vă la Domnul și dacă sunt chestiuni de birou pe care să vi le aducem la cunoștință, vi le vom aduce la cunoștință la momentul potrivit. Cum birou este căsătorit cu Biserica, trebuie să se țină seama de această relație. Păstrați-vă răbdarea în suflet și nu uitați că Domnul este puterea noastră.”

REZUMATUL NOSTRU CU PRIVIRE LA DOVEZILE DE MAI SUS

Calea urmată în Marea Britanie, care aproape a perturbat munca de aici, a fost urmărită și aici în

Marea Britanie. Fratele Johnson, cel mai capabil frate din toată țara, a fost principalul instrument al acestui trist episod.

Fratele Johnson a pornit să conducă singur toată munca de acolo, anunțându-se singur ca Administratorul cu toate puterile ce erau deținute de Fratele Russell și a declarat că are intenția să înființeze un nou TURN DE VEGHERE în acea țară.

Pentru a-și realiza scopul el a adus acuzații împotriva mai multor frați, acuzându-i că nu sunt fideli față de Fratele Russell și de Societate și că ei nu dădeau nicio atenție dorințelor sale exprese. Fără niciun drept și fără nicio autoritate, el i-a eliberat din funcție pe cei doi manageri ai biroului din Londra, care sunt membri ai consiliului ASOCIAȚIEI INTERNAȚIONALE A STUDENȚILOR BIBLIEI, i-a scos din Betelul din Londra și a încercat să-l dea afară și pe al treilea, care era singurul Manager rămas. El a mers prin țară spunând întregii clase despre starea îngrozitoare de lucruri pe care o găsisese și otrăvind mințile împotriva acestor frați.

Când turul său european a fost anulat și el a fost rechemat în America și o comisie formată din cinci frați numiți pentru a verifica faptele și a întocmi un raport, el a contestat alegerea Președintelui Societății și a făcut apel la Comitetul Director prin intermediul Fratelui Ritchie; el a ignorat comisia și a refuzat să apară în fața ei.

Cu comportamentul său plăcut și prin invocarea nejustă a unei mari părți din Vechiul Testament, el i-a făcut pe unii dintre membrii Betelului din Londra să-l sprijine. El nu a așteptat să primească instrucțiuni din America, ci cu ajutorul unui complice el a obținut cheile biroului, a pus cu forța stăpânire pe corespondență, pe birou și pe tot ce era în el, a luat o mare sumă de bani din seif și a plecat cu ea.

Nereușind să-i influențeze pe membrii comisiei înainte de întrunirea lor și văzând că uneltirile lui eșuau, el a luat toți banii pe care putea să pună mâna, din care o parte aparțineau Societății și o parte unui fond special care fusese creat pentru a-i ajuta pe bieții frați pentru a se apăra de Legea Militară. Apoi a angajat un avocat, i-a plătit 200 de dolari din banii Societății și a deschis un proces în numele Societății și al său propriu ca Reprezentant Special, împotriva directorilor de la Londra și împotriva băncii, a blocat fondurile Societății și a oprit munca de acolo până la terminarea definitivă a procesului.

Văzând că tribunalul a luat o hotărâre ce era împotriva sa și că ultima sa încercare disperată eșuase, el a părăsit Betelul din Londra, coborând de pe acoperiș și ascunzându-se în Londra până ce a plecat cu vaporul în America

PARTEA A DOUA

La Brooklyn, Fratele Johnson a fost audiat de două ori de către Comitetul Director și de alți frați. Audierile au durat patru ore și la încheierea lor, toți cei prezenți au fost de acord că Fratele Johnson era victima unor rătăcirii mintale.

Noi ne-am ferit să spunem chiar și Familiei Betel despre aceste lucruri, din dorința de a-l proteja. El a rămas la Betel, unde timp de două luni a fost liniștit. Apoi el a venit la mine și mi-a spus că era gata să se întoarcă în Marea Britanie. Când i s-a spus că nu se putea întoarce, că nu avea ce face acolo și că frații din Anglia nu îl mai vor, el s-a enervat și a declarat că va face apel la Comitetul Director. El a cerut ca eu să convoc a ședință a Comitetului Director, ceea ce eu am refuzat. De ce vroia el să aibă loc o ședință a Comitetului Director? Răspunsul era că el spera ca acesta să anuleze hotărârea Președintelui și să-l trimită pe Fratele Johnson înapoi în Marea Britanie. Deși Frații Hirsh, Hoskins, Wright și Ritchie cunoșteau isprăvile lui din Marea Britanie, ei l-au ascultat și la cererea sa au semnat o petiție ce mi-era adresată mie pentru a convoca o ședință a Comitetului Director ca să-l asculte. De ce să asculte ei apelul lui în această problemă?

POSIBILE MOTIVE

Fratele Russell îl numise pe Fratele Macmillan în funcția de Reprezentant și Adjunct al Președintelui, cu depline puteri ca supraveghetor al întregii activități și îl îndepărtase pe Fratele

Ritchhie din funcția de Director al Biroului și pe Fratele Hoskins din Departamentul de Vănzări. Comitetul Executiv l-a numit pe Fratele Macmillan în acea funcție. Când am devenit Președinte l-am menținut pe Fratele Macmillan în aceste funcții. Frații Hoskins, Hirsh și Ritchie au fost nemulțumiți de faptul că Fratele Russell l-a numit pe Fratele Macmillan, precum și de ceea ce el le făcuse și le spusese. Ei vroiau să-i retragă funcția și autoritatea. Fiecare dintre ei vorbise cu mine împotriva Fratelui Macmillan și eu am refuzat să-i ascult în lipsa fratelui Macmillan. Fratele Ritchie nu a avut sentimente favorabile despre conducerea Societății după ce a pierdut alegerile din Pittsburgh.

Fratele Johnson, în maniera sa persuasivă i-a făcut pe acești frați să creadă că eu, ca Președinte, uzurpam puterea pe care trebuia să o exercit. „Uzurparea puterii” este o acuzație favorită a Fratelui Johnson împotriva fraților săi. Vedeți scrisorile prezentate mai sus. (pagina 4) Dacă el ar fi putut convinge Comitetul Director să preia conducerea, atunci el spera că ar fi fost exonerat de cele întâmplate în Marea Britanie și trimis înapoi în acea țară. Era ușor de înțeles că dacă cei patru frați preluau conducerea, ei ar fi putut să-l dea afară pe Fratele Macmillan și să aibă onoarea de a conduce Societatea. Conspirația este o înțelegere pentru a realiza un scop injust. Exista o înțelegere între acești frați? Circumstanțele arată că exista. Dovezile indirecte sunt de multe ori mai puternice decât cele directe. Era în avantajul acestor frați, au gândit ei să mă lipsească de capacitatea de conducere. Imediat și-au unit forțele. Capacitățile superioare ale Fratelui Johnson au dictat traseul. De ce să se alăture lor Fratele Wright? Bietul Frate Wright – ceilalți l-au făcut să creadă că el era ignorat ca membru al Comitetului și că era de datoria lui să se alăture lor ca să mențină demnitatea Comitetului. Fratele Wright a spus de câteva ori de la începerea acestui episod că el fusese târât în această chestiune și făcut să creadă că dacă nu stă alături de ceilalți trei ar însemna că nu este credincios, a mai spus că ar fi vrut să iasă din grup. Simt o adâncă compasiune pentru acest frate drag.

Cu toate acestea, acești patru frați veneau în camera de mese de trei ori pe zi în fiecare zi și mă vedeau dar niciodată nu au cerut o întrunire a Comitetului iar eu niciodată nu am refuzat să convoc o asemenea întrunire și ei nu au avut niciun motiv să creadă că eu aș refuza dacă îmi cereau acest lucru. La insistențele Fratelui Johnson și la sfatul lui, ei au semnat un document scris de Fratele Johnson, cerând ca o întâlnire a Comitetului să fie convocată spre beneficiul Fratelui Johnson și Fratele Johnson mi-a adus mie acest document. Ei au făcut acest lucru deși ei știau că el avusese două audieri și știau că îi spusese Fratelui Johnson că el nu putea să se întoarcă în Anglia.

Am fost surprins de această cerere. Imediat am ghicit că se forma o conspirație ca să perturbe lucrarea de-aici și ca să-l ducă pe Fratele Johnson înapoi în Anglia pentru a mai provoca turbulențe. Imediat i-am chemat pe Frații Wright, Ritchie, Hirsh, Hoskins și Van Amburgh la o conferință în camera de recepție. Aceasta nu era o întrunire a Comitetului. I-am întrebat pe acești frați de ce îmi trimiseră aceste foi prin Fratele Johnson. Le-am spus de ce nu aveam de gând să convoc o adunare a Comitetului la cererea lui; că încerca să-mi forțeze mâna ca să îl trimit înapoi în Marea Britanie. Ca să arate că s-au consultat cu acești frați în privința lipsirii mele de puterea conducătoare, Frații Hirsh și Hoskins, gândind fără îndoială că era o întrunire a Comitetului, au sosit la conferință înarmați cu foi pe care le-au scos și le-au citit în încercarea de a dovedi că era dorința Fratelui Russell ca acest Comitet să se ocupe de treburile Societății și nu Președintele. Am fost foarte mirat de atitudinea lor. Apoi Fratele Hirsh a scos din buzunar copia unei scrisori pe care o scrisesem Fratelui Johnson în Anglia, înainte de alegeri, prin care el încerca să arate că eu fusesem de acord ca acest Comitet să fie în control. El nu putea obține această scrisoare decât de la Fratele Johnson. Fratele Hirsh atunci a încercat să forțeze o moțiune pentru audierea Fratelui Johnson, dar i s-a spus că Comitetul nu era în sesiune. Eu atunci am spus: „Fraților, acest episod din Anglia este o problemă exclusiv de competența Executivului și eu m-am ocupat de el fără a primi vreo obiecție de la cineva până acum, dar nu doresc să ascund vreun amănunt de voi.” Apoi am dat acestor patru frați raportul comisarului și concluziile mele la acel raport și i-am rugat să le examineze și să se consulte cu Fratele Johnson iar apoi să se prezinte la o întrunire a Comitetului pe care aveam să o convoc peste o săptămână.

La această adunare, după ce frații se consultaseră cu Fratele Johnson timp de o săptămână, ei au

venit cu un raport care-l exonera pe Fratele Johnson de tot ce făcuse el în Anglia și a recomandat ca Societatea să plătească 500 de dolari avocatului Fratelui Johnson, în ciuda faptului că judecătorul de la Inalta Curte îl obligase pe avocat să plătească acești bani ca penalizare pentru urmărirea în justiție în mod incorect, fără autorizație după ce primise o scrisoare de la Președintele Societății că asemenea proces nu era corect. Fratele Hirsh a introdus o rezoluție care să realizeze aceasta și a propus adoptarea ei iar eu am declarat-o ilegală și astfel am prevenit ca Societatea să fie văduvită de 500 de dolari.

Ca dovezi în plus că exista o conspirație între părți, Fratele Hirsh imediat a scos din buzunar o rezoluție care fusese pregătită și a prezentat-o. Această rezoluție încerca să anuleze dispoziția executivă dată de Acționari și de către Comitetul Director, să scoată conducerea Societății din mâinile Președintelui și să o pună în mâinile celor patru. Ce s-a întâmplat am relatat mai devreme.

Din nou Fratele Johnson și aliații săi au fost zădărniciți în încercarea lor. Urmând aceleași tactici ca cele aplicate în Marea Britanie, Fratele Johnson și ceilalți frați coalizați cu el au încercat să revolte mințile prietenilor împotriva conducerii de aici. Atât Fratele Johnson cât și Hoskins refuzaseră să plece într-o călătorie de pelerinaj, chiar și pentru o perioadă scurtă. Își ocupau timpul consultându-se între ei și cu avocații și nefăcând absolut nimic în Lucrarea de Recoltare deși trăiau pe banii Societății. Dar acum începuseră să umble să viziteze prieteni și să le toarne în ureche acuzații aduse împotriva conducerii Societății, *exact așa cum făcuse Fratele Johnson în Marea Britanie*.

Urmându-i exemplul, Fratele Hoskins a amânat întâlnirea de sâmbătă seară de pe 15 iulie și printr-o înțelegere stabilită anterior s-a întâlnit cu Fratele Hirsh în Philadelphia. Acești frați fuseseră ambii foarte apreciați de Ecclesia din Philadelphia. Sperau acum să obțină de partea lor influența acestei clase. La întâlnirea de duminică noapte ei și-au vărsat acuzațiile împotriva Fratelui Van Amburgh, împotriva mea și a altora. Pentru siguranța intereselor prietenilor, sunt obligat să mă abțin de la publicarea unora din lucrurile care s-au rostit atunci. Acești frați împreună cu alți câțiva la o întrunire a congregațiilor din Brooklyn ținută cât am fost eu plecat la Chicago, au încercat să aducă o moțiune înaintea congregației pentru a mă înlătura din Conducerea congregației. Dar nu au reușit. Când m-am întors am convocat o adunare a congregațiilor pentru 18 iulie în noaptea de miercuri. Acești frați și aliații lor erau acolo, gata să treacă la atac, hotărâți să-și realizeze scopurile. Când conducătorul lor nu a fost la înălțime ei au devenit slabi de înger și nu au mai încercat să-și ducă planurile la capăt. Rezultatul a fost că binecuvântarea Domnului a fost asupra adunării și iubirea dintre frați a învins și oponenții au plecat dezamăgiți. Scopul lor era să mă discrediteze pe mine în fața a cât mai mulți prieteni și apoi să dea o rezoluție prin care să mă lipsească de Conducerea Societății. Mi-au spus că se consultau cu avocați. Fratele Johnson îmi spusese: „Noi ne consultăm cu avocați și știm ce putem să facem cu tine. Din nou au fost opriți de la a-și atinge țelul: Urmând aceeași cale ca în Marea Britanie el a încercat să intre în grațiile familiei Betel de aici. Nu o văzuse pe soția lui din noiembrie și deși știa că nu se simte bine și Societatea îi oferise să-l transporte până la Columbus, el a refuzat să meargă; dar a găsit în schimb și capacitatea și timpul să parcurgă țara și să iște scandaluri. Locuia la Betel de câteva săptămâni sfidând astfel în mod deschis porunca mea pentru el de a pleca. Văzând acum că planurile lor bine ticluite dădeau greș, Fratele Johnson a venit la mine într-o nouă înfățișare.

În jurul datei de 20 iulie a venit la mine în capacitate de mediator sau împăciuitoare, exprimându-și dorința de a se ajunge la pace. L-am lăsat să-și prezinte gândurile. Nu m-a păcălit deloc. El a zis: „Frate, această problemă trebuie tratată căci dacă ajunge înaintea Bisericii vei fi discreditat.” Acest lucru nu păruse să-l preocupe pe când discuta despre aceasta cu diverși membri ai Bisericii, atât public cât și în particular și când Frații Hirsh și Hoskins procedau la fel. Devenise deodată foarte îngrijorat de bunăstarea mea. Am răspuns: „Frate Johnson nu caut aprobarea publică, sunt aici ca să-mi fac datoria indiferent cine este pentru sau împotriva mea. Eu caut numai să protejiez interesele Societății și să-l mulțumesc pe Domnul. Tu, Frate Johnson, ești cauza problemelor de-aici. Ai dorit să te-ntorci în Anglia și fiindcă am refuzat să te trimit a început acest necaz.” El a recunoscut că necazul se datora refuzului meu de a-i acorda o nouă audiere în fața Consiliului, în vederea trimiterii lui înapoi în Anglia.

Și acum, dragi frați, eu consider că nu se poate spune că eu am acționat din motive egoiste cu

gandul la avantaje ulterioare. Am fost consiliat de unul dintre cei mai buni avocați corporatiști din Philadelphia, care mi-a spus că cei patru oameni nu erau din punct de vedere legal membri ai Comitetului Director și că eu aveam autoritatea legală să numesc un nou consiliu. Eu am numit acest Comitet Director, nu dintr-un interes egoist, ci pentru a apăra interesele Societății.

Comitetul Director este acum format din Frații (Doctor) Spill, J.A Bohnet, George H. Fisher, A.H. Macmillan, A.N.Pierson, W.E. Van Amburgh și cu mine, toți fiind persoane în care Fratele Russell avea deplină încredere. Eu am credea că prietenii din toată țara au încredere în acești frați, că ei vor apăra interesele Societății. Acest Comitet Director a convenit să se întrunească lunar pentru a se îngriji de interesele Societății. ASOCIAȚIA AMVONUL POPORULUI este o corporație constituită legal la New York, având deplină autoritate pentru a-și conduce activitatea și eu am cerut Comitetului Director să creeze un Comitet Executiv care să lucreze împreună cu mine pentru a conduce și a salvagarda interesele lucrării Domnului aici.

Fratele Hirsch s-a oferit să-și retragă declarațiile injuste făcute la Philadelphia dacă el și ceilalți erau primiți înapoi în Comitetul Director. De ce insistă acum acești frați să fie membri ai Comitetului Director, ceea ce ar duce la perturbarea imediată a muncii la Betel și la Tabernaclu, deoarece majoritatea lucrătorilor ar refuza să lucreze sub conducerea lor? Ar fi interesele Societății mai sigure în mâinile lor, sau ei caută onoare și poziție preferențială?

Când am refuzat propunerea Fratelui Hirsh de a-l readuce pe el și pe colegii săi în Comitetul Director, cu condiția ca el să meargă la Philadelphia și „să facă mai mult decât să îndrepte lucrurile”, el a luat imediat poziția opusă; el a mers la Philadelphia și a făcut o declarație în fața congregației, care era chiar mai rea decât prima, iar când am spus acelei congregații despre oferta sa de a merge acolo și a o îndrepta cu condiția ca el și ceilalți să fie primiți în Comitetul Director, el nu a negat. Oare acești cinci frați erau preocupați de bunăstarea Societății și de activitatea acesteia sau aveau ei alte motive?

Oponenții nu au indicat niciodată un singur caz când eu aș fi administrat defectuos afacerile Societății. Politica lor reprezintă clar o dorință de onoruri și „conducere sau distrugere.”

Ca o dovadă concludentă că acești conspiratori, urmând exemplul pe care îl dăduse Fratele Johnson în Anglia, intenționau să ducă la îndeplinire amenințarea pe care unul dintre ei o făcuse Fratelui Wisdom, anume de a se adresa tribunalelor de drept civil în încercarea de a obține controlul asupra Societății și de a bloca fondurile Societății, astfel încât activitatea să fie împiedicată ,prezint, în continuare următoarea notificare adresată Fraților Van Amburgh, Pierson și mie:

Domnule: -:

VĂ RUGĂM LUAȚI NOTĂ că subsemnații, reprezentând majoritatea în Comitetul Director al Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii convocăm o ședință extraordinară a Comitetului Director al acestei Societății, care să se țină la St George Hotel, Brooklyn, în orașul New York, sâmbătă 23 iulie 1917, la ora 2 p.m, pentru a lua următoarele măsuri:

1. A se acționa după cum este nevoie pentru a preveni, a interzice și a împiedica pe cei care acum își creează un Comitet Director pentru această Societate, de a se amesteca sau a controla conducerea ei în calitate de Directori.

APROBARE

Noi, subsemnații am citit cu atenție cele de mai sus și după ce am comparat scrisorile cu originalele și fiind implicați personal în aceste fapte, dorim să ne exprimăm aprobarea și sprijinul față de acțiunile Fratelui Rutherford în capacitatea sa oficială ca Președinte al Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii așa cum se declară în acest document.

Credem că probele prezentate aici au fost aranjate de Domnul cu scopul de a face cunoscut celor dragi Lui, modul subtil în care Adversarul s-a străduit să distrugă lucrarea pe care noi o iubim atât de mult, și care duce la prăbușirea rapidă a împărăției sale. Cu siguranță este cuprins de mare mânie când vede că mai are puțin timp la dispoziție. Dacă Domnul este cu noi, cine poate

fi împotriva noastră!

W. E. VAN AMBURGH

A. H. MACMILLAN

W. F. HUDGINGS

DE LA TABERNACLUL BROOKLYN ȘI BETEL

D.J. COHEN

PREZBITER CONGREGAȚIA BROOKLYN

2. *A preveni, a interzice și a împiedica lucrătorii acestei Societății de a plăti fonduri altfel decât prin consimțământ și sub îndrumarea Comitetului.*
3. A proceda după nevoie pentru a împiedica vreun membru al conducerii Societății să acționeze peste puterea conferită lui de Cartă, de dispozițiile executive ale Societății și de lege.
4. A proceda după nevoie pentru a preveni, a interzice și a împiedica vreun membru al conducerii acestei Societăți de a folosi înregistrările, cărțile sau documentele ei, altfel decât cu consimțământul și sub îndrumarea acestui Comitet.
5. A proceda după nevoie pentru a preveni, a interzice și a împiedica vreun membru al conducerii acestei Societăți de a plăti din fondurile acestei Societăți, Asociația Amvonul Poporului, decât cu consimțământul și sub îndrumarea acestui Comitet

Motivul pentru care este cerută o întâlnire specială a Comitetului de către subsemnații este că Președintele Societății a afirmat fără nici o autoritate că treburile Societății sunt sub controlul său exclusiv și al încă câtorva domni care nu formează Comitetul Director.

Ai tăi, etc

J.D WRIGHT

I.F HOSKINS.

A.I RITCHIE

R.H. HIRSH

Fratele Ritchie a spus: „Dacă eram ales într-una din funcții în Pittsburgh m-aș fi considerat membru al Marii Clase a Societății.” Cum acum se zbate ca să obțină conducerea Societății pe mâna lui, încearcă el să intre în Marea Clasă a Societății?

Toată această poveste a fost una tristă. A fost o mare încercare pentru familia Betel. Ne-a întrerupt foarte mult munca de aici. Ne-am întrebat de ce a permis Domnul să se întâmple. El știe. Aceasta este o vreme de încercări de foc. În legătură cu aceasta recomandăm din inimă recitirea articolului „TIMPUL ISPITEI” scris și publicat de Fratele Russell chiar înaintea morții sale. Vorbele lui acolo par profetice, și noi acum le vedem împlinirea. Iubiților întru Domnul, să ne păstrăm inimile mereu vigilente și căutând ca nicio rădăcină amară față de nimeni să nu crească. Să ne păstrăm în iubirea Domnului și pe când focul arde nimicitor să știm că brațele Lui veșnice sunt sub noi și că El ne va susține și îi va trece de această încercare de foc pe toți acei care au trecut de ea în mod corespunzător, au fost purificați și făcuți mai adecvați scopului Stăpânului.

Inima mea sângerează datorită acestor frați. As vrea să-i ajut. Dar ei sunt în mâinile Domnului și mă rog ca el să fie milostiv cu ei și ca ei să-și revină pe deplin dacă așa va fi voia lui.

Și acum, dragi frați, v-am prezentat faptele. Sunt conștient de faptul că am procedat cum trebuie. Alții poate nu sunt de acord cu mine. Mi se amintește că în numai cinci luni îmi expiră mandatul. Vă promit solemn că prin harul lui Dumnezeu, mă voi strădui să mențin Societatea unită și să am grijă ca nicio persoană ambițioasă să nu o distrugă în următoarele cinci luni. În acel moment sunt sigur că Domnul își va îndruma poporul drag asupra drumului de urmat. Singura mea ambiție este să fac pe plac Domnului. Am avut privilegiul binecuvântat de a avea un mic rol în punerea înaintea Bisericii a ultimei lucrări a Fratelui Russell, Volumul Șapte din STUDII ÎN SCRIPTURI. Am

încercat să fiu credincios. Domnul să-mi fie judecător. Faima lumească nu are importanță și viața nu mi-e dragă. Afost o vreme de încercări de foc extrem de aspre dar socot că este un privilegiu să sufăr cu Învățătorul meu făcând ce cred eu că este bine.

Să judecăm cu milă fiind atenți să nu avem amărăciune în inimi. Să fim cu inimile treze și să privim în rugăciune. Mai presus de toate să punem dragostea care este liantul întregirii.

Rugându-mă pentru binecuvântarea Domnului asupra fiecăruia dintre voi, și cerând rugăciunile voastre pentru mine, ca să primesc înțelepciune și har de Sus, și cerând din nou spiritul Domnului ca să înfăptuiesc îndatoririle pe care mi le-a dat mie, cu devotament până la final și cu multă dragoste, mă rog să rămân,

Fratele vostru și serv prin harul Său,
J.F. RUTHERFORD

*„Cel ce răspunde la o chestiune înainte să o asculte este nesăbuit și
rușinea cade asupra lui
Totul trebuie dovedit, păstrează numai ce este bun”*

LUMINA DE DUPĂ

ÎNTUNERIC

**UN MESAJ PENTRU VEGHETORI,
UN RĂSPUNS LA „CERNEREA RECOLTEI”**

PASTORUL NOSTRU

*„Frații voștri care v-au urât, care v-au alungat datorită numelui meu, au
spus 'Fie Domnul înălțat; dar El va apare bucuriei voastre iar ei se vor
rușina.'”*

AVOCATUL NOSTRU DIN ACESTE MOMENTE

Trăim într-o vreme când, dacă s-ar putea „și cei mai aleși” ar fi păcăliți, dar Cuvântul lui Dumnezeu călăuza noastră de nădejde ne asigură că acest lucru nu poate fi făcut, chiar dacă Adversarul și-ar folosi cele mai abile instrumente în acest scop. Isus își găsea siguranța în cuvântul scris și noi trebuie să facem la fel. Nu suntem ignorați asupra mijloacelor Adversarului.

În zilele Noului Testament el folosea scrisori, cuvinte și spirite care se străduiau să vină din sursa potrivită și prin canalul Domnului ca să-i păcălească pe primii creștini dar acest lucru a fost zadarnic. A făcut chiar ca unii din cei mai apți preoți să scrie scrisori care erau atât de aproape de scrierile din Sfintele Scripturi încât unii nu le-au putut deosebi și în consecință le-aU acceptat ca pe scrieri de inspirație divină. Aceasta a creat cărțile Apocrife, care sunt în Bibliile Catolice între Vechiul și Noul Testament.

Aceasta trebuie să îi facă extrem de vigilenți pe oamenii Domnului în aceste momente, când suntem atât de aproape de capătul drumului, gata să intrăm în Ghețimani înainte de ferecarea Satanei.

Una dintre aceste pseudo-scrieri poate fi găsită într-un document publicat recent, care a fost trimis prin poștă la prietenii din întreaga lume, intitulat „Cernerea Recoltei”, care este o imitație și un fals al lucrării cu același titlu a dragului nostru Frate Russell, dar o examinare atentă a celor două scrieri având același titlu ne va dezvălui faptul că ele sunt complet diferite. Scrierea Fratelui Russell era ceva adevărat, cealaltă este o înșelătorie. Creația Fratelui Russell era în scopul oferirii unei explicații simple, clare, fără ocolișuri, iubitoare și creștine împotriva unor acuzații false aduse împotriva lui. Documentul nou însă este cu totul diferit. Este scris în scopul condamnării servilor frați ai Fratelui Russell și este lucrarea unui Procuror mai degrabă decât a unui creștin. În primul caz Adversarul a încercat să distrugă lucrarea Societății printr-o conspirație a fraților care erau cerniți, acum s-a dovedit puțin mai de succes prin procesul de uzurpare, împingând afară pe frații credincioși și apoi spunând: „Fie Domnul înălțat”.

Această pseudo „Cernere” nu este decât un document legal folosit pentru a dovedi ce Președinte minunat are Societatea – un adevărat erou care a salvat Societatea de la distrugere, când în realitate este un efort sub acoperire de a-l înfrânge pe Fratele Russell, reprezentat de frații lui servi, care merge până la împărțirea Bisericii și la folosirea banilor Domnului dăruți de poporul Său consacrat. Fratele Rutherford folosește banii Domnului în acest fel. El se folosește de poporul lui Dumnezeu și folosește timp consacrat și talent în același scop.

Dacă citești cu atenție așa numitele „Cernerii” vei observa imediat că are toate însemnele unui Avocat, ale unui Procuror. Este treaba unui avocat să accepte dosarul clientului pentru considerente bănești și să facă tot ce-i stă în putere pentru a câștiga procesul. Avocații aduc argumente doar în susținerea unei părți a cazului, și această parte este totdeauna a lor – partea egoistă. Nu este strict o chestiune de justiție (așa cum ar trebui să fie), ci de câștigare a cazului cu argumente. Pentru a realiza acest scop, se vor folosi numai argumentele ce pot susține punctul lor de vedere. Toate celelalte argumente vor fi suprimate, ignorate și omise și, în același timp ei vor face tot ce vor putea pentru a desființa argumentele celeilalte părți, oricat de adevărate ar fi ele. Pe lângă aceasta, declarațiile martorilor sunt adeseori colorate pentru a conveni cazului lor, și inducerile în eroare sunt folosite adeseori. În acest fel și în alte feluri, ei fie câștigă procesul sau ajung atât de aproape de a câștiga încât clientul se declară mulțumit, în afară de cazul când se poate face recurs. Vei găsi toate aceste lucruri folosite în așa-numitele „Cernerii” pentru a dovedi cu argumente și pentru a arăta ce apărător remarcabil are Societatea (Rutherford – Van Amburgh) în Președintele nostru.

El s-a modelat în Avocatul Bisericii și acesta este genul de consiliere pe care îl dă el. Ar fi bine de observat în acest context că acest cuvânt Consilier este unul din titlurile lui Domnului Isus și este

unul din muncile principale ale Avocatului și înainte niciodată nu a fost recunoscut că funcție în Biserică.

Avem convingerea că prietenii nu doresc ca banii pe care i-au dat pentru răspândirea adevărului să fie folosiți pentru a propaga falsități și pentru a împinge Întâietatea până la scindarea Bisericii. Nici nu doresc aceștia ca numele, amintirea, contribuțiile, sacrificiile și renumele dragului nostru Fratele Russell să fie folosite astfel. De aceea vă invităm la o analiză atentă și în rugăciune a faptelor prezentate în aceste scrieri, relatate poporului lui Dumnezeu în numele Lui, care credem noi, vor fi unul din mijloacele folosite de Domnul în aceste vremuri pentru a-și adăposti și apăra poporul Său – oile Sale – de la cei care altfel le-ar devora și le-ar distruge.

„Fie ca harul și pacea să crească în voi prin cunoașterea Domnului și a lui Isus Cristos, Domnul nostru.” - 2 Petru 1: 2,

„SĂ FIE LUMINĂ!”

„Nici o armă creată împotriva ta nu va prospera; și orice limbă care se v ridică împotriva ta în judecată, tu o vei condamna. Aceasta este moștenirea servilor Domnului și neprihănirea lor de la mine vine, a spus Domnul” - Isaia 53: 17.

J.F. Rutherford	vs.	A.N. Pierson
W.E. Van Amburgh		JD Wright
		IF Hoskins
		AI Ritchie
		R.H. Hirsh,

Nici nu ne dădeam seama când priveam la corpul lipsit de viață al marelui nostru conducător, Pastorul Russell, cu mai puțin de nouă luni în urmă, că într-un timp atât de scurt va deveni pentru noi o datorie dureroasă să trâmbițăm semnalul de alarmă poporului lui Dumnezeu de pretutindeni prin declarația ce urmează s-o facem. Nu ne închipuiam că cei care prelau conducerea treburilor Societății după moartea Fratele Russell ar încerca să corupă și să schimbe tradițiile respectate și obiceiurile încetățenite lăsate nouă de dragul nostru Pastor, sau că s-ar introduce asemenea abateri flagrante și grave de la forma de guvernare trasată în Testamentul Fratelui Russell și în Carta Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii scrisă chiar de mâna lui.

Timp de luni de zile am tot sperat să evităm problema de față, și acum este nevoie să vă relatăm istoria circumstanțelor nefericite, care au dus la situația prezentă. Chiar și acum am fi ezitat să vorbim despre aceste lucruri dacă unii frați, ale căror nume va trebui să le menționăm mai jos, nu ar fi transmis lungi declarații care au distorsionat faptele și care sunt calculate pentru a înșela poporul Domnului cu privire la situația reală de la centru. Ca atare, noi am primit sute de scrisori prin care se cere o explicație adevărată și cuprinzătoare a situație și evenimentelor de aici. Dacă nu am reuși să corectăm afirmațiile făcute să inducă în eroare și nu am reuși să vă spunem adevărul, aceasta ar însemna că ne facem vinovați de neglijență în îndeplinirea datoriei noastre solemne și sacre de a proteja și salvagarda interesele turmei Domnului .

Cititorii Turnului de Veghere au primit o hârtie numită : „Cernerea Recoltei” Ea poartă semnătura Președintelui Societății noastre, JF Rutherford. Câteva lucruri se nasc imediat în mintea tuturor celor ce citesc această publicație cu atenție, și anume:

- (1) Că autorul a încercat să omoare buna reputație a fraților săi, Membri ai Comitetului Director al Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii, care de mulți ani, sub Fratele Russell au ocupat poziții de încredere în activitatea Societății.
- (2) Că autorul „Cernerii Recoltei”, deși știe ca Sfântul Pavel spune „să nu vorbești pe nimeni de rău”, nu și-a pus de loc frâu la limbă sau la condei și în tot articolul său a dus o campanie de

calomniere și de vorbire de rău.

- (3) Că, deși pe prima pagină a „Cernerii Recoltei” sale Fratele Rutherford declară că Dumnezeu este Judecătorul lui, nu vrea ca Dumnezeu să-i judece pe frații săi, ci îi judecă chiar el pe frații lui și îi condamnă fără milă.
- (4) Că, deși pe prima pagină a „Cernerii”, fratele nostru spune că nu are sentimente de antipatie față de nimeni, el exprimă mereu sentimente de antipatie față de acești frați.
- (5) Deși în paragrafele de încheiere ale articolului său, el face apel ca niciun fel de sentimente de ostilitate să nu se instaleze, el în articolul lui a spus în mod repetat multe lucruri care stârnesc sentimente de animozitate în mințile poporului Domnului.
- (6) Că pe tot parcursul declarației sale, fratele nostru a încercat să facă o legătură între activitatea Fratelui Johnson în Anglia și activitatea majorității membrilor din Comitetul Director și acest lucru s-a întâmplat deși nu există nicio legătură între ele și deși au fost repetate proteste din partea noastră.
- (7) Că pe prima pagină a „Cernerii Recoltei”, la începutul celei de a doua coloane, autorul cere „să nu vă formați nicio opinie definitivă până ce nu citiți această declarație până la capăt”, concluzia fiind că trebuie să-ți formezi o opinie separată imediat după ce ai citit această declarație.

Avem prea multă încredere în voi, dragi frați, pentru a putea crede că, după ce ați urmat conducerea Domnului sub Fratele Russell, mulți dintre voi timp de ani și ani, ați putea ca în această oră târzie să vă lăsați atât de induși în eroare încât să nu puteți face deosebirea între această situație și spiritul înțelepților din vechime: „Cel ce răspunde la o chestiune înainte să o asculte este nesăbuit și rușinea cade asupra lui” - Proverbe 18:3, v. Volumul VI, Paginile 293, 294.

Noi nu publicăm acest articol doar pentru a ne apăra numele. Noi nu avem nimic care să nu fie total devotat Domnului și Adevărului; suferim din cauza efortului nostru pornit din credință pentru a-i servi pe aceștia și a vă servi pe voi și, făcând aceasta, noi nu suntem descurajați.

„Noi știm în cine am crezut și suntem încredințați că El este capabil să păstreze ceea ce I-am închinat Lui ca pază pentru acea zi.”

SCOPUL ACESTEI PUBLICAȚII

Scopul acestei explicații nu este nici acela de a ne răzbuna, căci, prin Mila Domnului noi credem că urmăm exemplul lui Isus „care când era insultat, nu insulta și el.” De aceea, noi vom lăsa deoparte personalitățile noastre și nu vom folosi cuvinte amare în această prezentare.

Noi credem că nu înseamnă să vorbim de rău dacă **ne limităm la câteva din actele oficiale ale Președintelui Societății, căci fiecare acționar cu drept de vot are dreptul să fie informat despre caracterul acestuia.** Singurul nostru scop, fraților dragi, este să vă prezentăm faptele astfel încât voi să puteți înțelege faptele și principiile implicate și să fiți pregătiți pentru a recunoaște conducerea Domnului și îndrumarea Lui în această încercare de foc, pentru ca voi să puteți îndura aceleași încercări, fără a fi răniți cu adevărat.

Prezentăm mai jos punctele principale, astfel ca voi să fiți ajutați în urmărirea evenimentelor care s-au petrecut până la această tristă criză:

- (1) Pe timpul vieții sale, Fratele Russell a exercitat un control total pe lângă conducerea Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii și a tuturor activităților acestuia, pentru că el a creat Societatea cu banii săi proprii și cu marea sa inteligență, sub îndrumarea specială a spiritului Domnului, spirit pe care îl deținea în mare măsură.
- (2) Că, pe când își aștepta cu bucurie moartea, nu era gândul lui să aibă un succesor în această funcție specială, ci mai degrabă ca Comitetul format din 7 Directori să „iasă în față” și să-i fie succesor și să exercite conducerea completă a Societății și a treburilor ei.
- (3) Carta Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii scrisă de Fratele Russell declara în termeni limpezi forma de guvernare a Societății Aceasta a declarat el trebuia aplicată mai ales după moartea lui.

- (4) La moartea sa, Fratele Russell a lăsat un testament (vezi „Turnul de Veghere”, 1 Decembrie 1916), în care el explică de ce avea el controlul Societății în timpul vieții lui și modul în care dorea să fie continuate treburile după moartea lui.
- (5) Fratele Russell murise doar de câteva zile când Testamentul său a fost declarat nelegal și prin urmare neobligatoriu iar prevederile lui nu trebuie respectate de cei care au preluat conducerea, astfel începând adevăratul protest împotriva hotărârilor Fratelui Russell, protest înfundat care continuă de atunci.
- (6) Fratele Rutherford știind dinainte că avea să fie ales Președinte al Societății, a întocmit niște dispoziții executive înainte de alegeri, care au fost duse la adunarea acționarilor din Pittsburgh pe 6 ianuarie, și puse în mâinile unui comitet format din trei frați, cu instrucțiunea să sugereze înainte de adunarea acționarilor ca aceste dispoziții executive să fie adoptate de Societate pentru guvernarea afacerilor ei.
- (7) Aceste dispoziții executive, pregătite de Fratele Rutherford declarau fără echivoc că Președintele trebuie să fie forța executivă și conducătoare a Societății și că el trebuie să aibă deplin control asupra treburilor ei, atât în pământuri străine cât și în America.
- (8) Adoptarea acestor dispoziții executive sub instrucțiunile Fratelui Rutherford, de către acționari era contrară Cartei Societății, și deci, neobligatorie deoarece Carta prevede ca „Directorii vor avea putere deplină în elaborarea de dispoziții executive.” (Vezi Carta, Sec. VII, tot în această prezentare.)
- (9) Fratele Rutherford, știind că aceste dispoziții executive recomandate de acționari, nu erau legale, la întoarcerea de la alegeri, a convocat o adunare a Comitetului Director la care au participat Fratele Rutherford, Van Amburgh, Pierson, Ritchie și Wright. Fratele Hoskins fiind bolnav a lipsit, iar Fratele Rockwell abia plecase de la Betel. La această adunare a Comitetului, aceste dispoziții executive care îi dădeau Fratelui Rutherford pe mână controlul au fost adoptate devenind astfel legale.
- (10) Frații prezenți la această adunare de Comitet care au participat la adoptarea acestor dispoziții executive, neputând să prevadă viitorul, și neînchipuindu-și că fratele nostru ar abuza de putere, au crezut atunci că este cel mai bine să acționeze astfel.
- (11) Nu trecuseră multe săptămâni când au început să existe îndoieli în mințile câtorva dintre directori în legătură cu înțelepciunea acțiunilor întreprinse și deși ei nu au protestat imediat, ei au înțeles că puseseră prea multă încredere în Fratele Rutherford când îi dăduseră controlul în toate, căci au văzut că el interpreta dispozițiile executive ca însemnând că el singur controla Societatea până la excluderea Directorilor,
- (12) Că una din aceste consecințe nedorite ale punerii puterii în mâinile Președintelui a fost că el a numit un cadru de conducere special, Fratele A.H. Macmillan, care timp de două luni înainte de la moartea Fratelui Russell se dovedise inapt să reprezinte Societatea și treburile ei într-o funcție atât de importantă iar acestui reprezentant special i s-a delegat putere autocrată de către Președinte, așa încât în absența Președintelui, cuvântul reprezentantului său special a fost declarat să fie definitiv în toate problemele spre supărarea și disconfortul multor lucrători
- (13) În loc să reprezinte corect Societatea și să asiste Președintele în păstrarea cartei și testamentul Fratele Russell, Fratele Macmillan a făcut exact contrariul. În mod evident el a văzut Testamentul Fratelui Russell ca pe un fleac care nu merită considerare și iar și iar pe când vizita diverse locuri din țară, el a râs și a ridiculizat Spiritul lui Dumnezeu.
- (14) În loc ca Președintele să exercite constrângere asupra reprezentantului său special, el a sancționat comportamentul nepotrivit al acestuia, așa cum se indică în declarația lui din „Cernerea recoltei”, pagina 11 unde spune că Fratele Macmillan „s-a dovedit credincios și loial”
- (15) După ce trecuseră cam trei luni, a devenit evident pentru majoritatea Directorilor că ei făcuseră o gravă greșală când dăduseră control complet în mâinile unui singur om, contrar cartei (articolul VI care spune: 'Corporația va fi condusă de un Comitet Director compus din 7 membri') și că sub această conducere a unui singur om Directorii nu aveau

voie să să îndrume și puteau primi informație puțină sau deloc cu privire la treburile Societății, pentru care legile țării însă îi făcea răspunzători.

- (16) Că Fratele Van Amburgh este singurul Director care l-a susținut întotdeauna pe Președinte în metodele și politicile sale, deși înainte de moartea Fratelui Russell, Fratele Van Amburgh de multe ori se opunea Fratelui Russell în treburile pe care le aducea înaintea Comitetului ca să fie analizate, astfel răpind ore întregi din timpul prețios al Fratele Russell. De la moartea Fratele Russell, Fratele Van Amburgh și-a oferit în totalitate sprijinul Fratelui Rutherford, și acum i se permite să exercite mai multă autoritate ca niciodată; și a refuzat în mod repetat membrilor Comitetului privilegiul de a primi informații din arhiva Societății.
- (17) Înainte de întoarcerea Fratelui Johnson din Anglia, la începutul lui aprilie treburile nu mergeau bine și astfel ca Comitetul Director să fie mulțumit și întoarcerea Fratelui Johnson nu a avut nicio legătură cu problemele adevărate.
- (18) Când Fratele Johnson s-a întors în America el s-a adresat Comitetului Director pentru o audiență despre dificultățile întâmpinate de el în Anglia. Două audiențe a permis Președintele, din care niciuna nu era o adunare oficială a Comitetului și la niciuna nu a primit Fratele Johnson destulă posibilitate să-și prezinte cazul.
- (19) Când Fratele Johnson a cerut iar și iar ca Președintele să convoace o adunare a Comitetului ca să-i dea posibilitatea corectă de a-și prezenta cazul, Președintele s-a supărat și i-a spus Fratelui Johnson și Comitetului că nu era treaba lor că conducerea este toată în mâinile lui. Și că el închisese problema episodului Fratelui Johnson și că nu avea să o redeschidă.
- (20) Când membrii Comitetului au văzut această atitudine din partea Președintelui, care nu era decât încă un exemplu al acelorași puteri autocratice pe care le exercitase de multe ori după alegerea sa, ei au considerat că este indicat să se sfătuiască între ei și s-au rugat din toată inima în legătură cu această chestiune, iar rezultatul a fost că la următoarea ședință a Comitetului Director, unul dintre noi a prezentat o rezoluție pentru a amenda dispozițiile executive pe care Consiliul le adoptase atât de neinspirat la începutul anului.
- (21) Scopul membrilor Comitetului Director în dorința lor de a amenda dispozițiile executive nu era ca cei patru membri ai Consiliului să poată prelua controlul Societății, ci ca acesta să poată fi readus la poziția sa corectă, în conformitate cu testamentul Fratelui Russell și cu carta.
- (22) Când s-a propus această rezoluție de a anula dispozițiile executive necorespunzătoare, Președintele s-a supărat foarte tare iar opoziția sa a fost atât de înverșunată încât Consiliul s-a supus sugestiei lui de a ține chestiunea în suspensie pentru circa o lună.
- (23) În acest răstimp, Președintele a făcut o călătorie pe Coasta de Vest și și-a desăvârșit planul prin care a încercat să declare Comitetul Director ilegal și să scoată din Comitet pe patru dintre membrii numiți corect, trei dintre care fuseseră recunoscuți de Fratele Russell timp de mulți ani ca Directori aleși legal.
- (24) Declarația Președintelui că de ani de zile acești membri ai Comitetului Director nu aveau nicio calitate din punct de vedere juridic pentru a fi membri ai Comitetului Director, însemna că, dacă acest lucru era adevărat, Fratele Russell desfășurase „afaceri ilegale” prin intermediul unui „Comitet ilegal” timp de mulți ani.
- (25) Trebuie să se știe deci că Fratele Rutherford în lucrarea lui „Cernerea Recoltei” a ascuns adevăratele probleme, pretinzând că Directorii au îmbrățișat cauza Fratelui Johnson și vor să-l trimită în Anglia, când de fapt noi nu aveam nicio intenție sau dorință de a face așa ceva și să se mai știe ca Fratele Johnson nu este în *niciun caz* cauza neînțelegerilor noastre de aici, de la centru.
- (26) Să se mai știe că noi nu ne-am gândit nicio clipă să întrerupem activitatea Societății prin blocarea fondurilor acesteia, așa cum ne acuza Fratele Rutherford, ci doar ca ele să fie sub conducerea Comitetului Director; și că nimic nu poate fi mai departe de noi decât intenția de distrugere a Societății. Dumnezeu vede în inimile noastre și ne cunoaște

intențiile. În realitate, noi ne-am angajat de mulți ani în susținerea lucrării Domnului și în răspândirea influenței Societății noastre și a Adevărului, pe care îl iubim atât de mult. Scopul nostru de la început până la sfârșit a fost să îndeplinim datoriile funcției noastre, pentru care trei dintre noi au fost numiți de Fratele Russell, să răspundem cu credință încrederii cu care am fost investiți; și să oprim, dacă se poate, o deviere grosolană și de mare amploare de la Testamentul Fratelui Russell, de la Carta sa, astfel ca linia politică trasată de el să fie urmată și după moartea sa, așa cum Directorii se angajaseră solemn.

.....

Nu încetăm să ne bucurăm de Domnul nostru și să mulțumim pentru toate noile dovezi că am fost acceptați de El, dovezi de care ne-am bucurat la recente noastre procese. Este adevărat că privilegiile noastre au fost întrucâtva scurtate, dar să fiți siguri că suntem întotdeauna gata să vă servim pe oricare dintre voi.

1 septembrie 1917 LUMINĂ DUPĂ INTUNERIC „ADEVĂRUL STRIVIT SE VA RIDICA DIN NOU DE LA PĂMÂNT”

Având în spate toată marea putere a Societății – atât puterea financiară consacrată, cât și puterea morală – Președintele Societății noastre a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a zdrobi la pământ pe cei patru frați al căror devotament față de Domnul, de Adevăr și de frați nu a fost niciodată pus la îndoială de nimeni. Toți au slujit mulți ani în serviciul Adevărului și nici unul nu a avut vreodată până acum degetul disprețului îndreptat spre el. Ei au lucrat cu credință alături de iubitul nostru Pastor, până la moartea acestuia, și si-au preluat îndatoririle față de noul Președinte cu hotărârea reînnoită de a-l sprijini cu aceeași loialitate cu care îl sprijiniseră pe Fratele Russell. Ei au continuat să facă acest lucru până când au văzut că Testamentul, Carta și toate celelalte vor fi atât de subminate încât va mai rămâne puțin din ele, dacă ei nu vor protesta imediat.

Este probabil suficient să spunem că „Cernerile” Fratelui Rutherford conțin peste o sută de acuzații mincinoase și afirmații care induc în eroare, toate făcute în revista TURNUL DE VEGHERE, tipărită cu mari cheltuieli și expediată din Tabernaclu, care este casa Adevărului.

DORINTELE FRATELUI RUSSELL

Adevărata întrebare, dragi prieteni, este: 'Vom rămâne noi credincioși memoriei Fratelui Russell, metodelor lui și planurilor lui pentru lucrare? Având în vedere faptul că Fratele Russell a hotărât să lase Societății toate bunurile Domnului ca un „administrator înțelept și credincios” înseamnă că întâi a încheiat o înțelegere cu Comitetul Director, lucru care este specificat în Testamentul lui, după cum urmează:

„Având în vedere faptul că am donat Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii revistele „Turnul de Veghere al Sionului”, „Vechiul Semestrial Teologic” (acum numit „Revista Lunară a Studentului Biblic”) și drepturile de autor pentru „Studii Scripturale la Rasăritul Mileniului” pe lângă alte cărți, broșuri și imnuri religioase etc, cu înțelegerea clară că pe timpul vieții voi avea control deplin asupra acestor publicații și că după moartea mea ele vor fi administrate conform dorințelor mele. Precizez acum aceste dorințe legate de cele de mai sus.”

Prima parte a acestei înțelegeri a fost îndeplinită în timpul vieții Fratelui Russell. Și acum, dragi frați, ajungem la partea a doua, așa cum este ea exprimată în Testamentul lui publicat în TURN la 1 decembrie 1916. Este bine să o citim des ca să avem toate prevederile ei mereu prezente în minte. Altă secțiune spune:

„Scopul meu în cadrul acestor cerințe este să apăr comitetul și revista de orice spirit ambițios, mândrie sau dorință de putere și ca Adevărul să fie recunoscut și apreciat pentru valoarea lui și ca Domnul să fie mai clar recunoscut în calitate de Cap al Bisericii și ca Fântână a Adevărului.”

În aceste două citate din Testament este evident că Fratele Russell nu se aștepta la un succesor în funcția sa deosebită ca „acel serv înțelept și credincios” (Matei 24: 45 – 47). El a dorit să

salvagardeze TURNUL DE VEGHERE așa încât să nu existe porțițe pentru ambiție, mândrie sau atitudine de conducător, și este tot atât de adevărat că Fratele Russell niciodată nu a intenționat ca cineva să îi succedă la controlul deplin al intereselor Societății în toată lumea și fără îndoială din același motiv vroia să nu existe spirit de conducere. Acest gând este evidențiat în multe moduri, inclusiv printr-o declarație tipărită în acest sens:

„La moartea mea, Comitetul Director va trece în față.”

Deasemeni iată un citat din Cartă, Secțiunea VI:

„Această Corporație trebuie condusă de un Comitet Director constituit din șapte membri.”

Astfel se va vedea că după moartea Fratelui Russell Comitetul Director a devenit succesorul lui în controlul treburilor Societății, așa cum Comitetul Editorial format din cinci membri a devenit succesorul ca Redactor al Turnului de Veghere.

ADVERSARUL STÂRNEȘTE UN NOR DE PRAF

Unii dintre prietenii dragi par incapabili să înțeleagă aceste adevăruri. Pe de altă parte unii par să le înțeleagă tot atât de repede cum au înțeles „Planul Divin”. Ne întrebăm dacă Adversarul nu s-a îndeletnicit cu stârnirea de nori de praf ca să estompeze aceste adevăruri importante, și să le acopere cu acuze false de ambiție aduse împotriva majorității membrilor Comitetului Director. Iar și iar în „Cernerile” Fratelui Rutherford am fost acuzați de căutare a onorurilor, funcțiilor etc, totuși ar trebui să fie evident tuturor că numai presupunerile Fratelui Rutherford sunt oferite ca sprijin pentru aceste acuzații. Astfel strădaniile noastre sincere de a ne face datoria și de a lua poziție în apărarea Societății pentru protejarea intereselor ei sacre au fost atât de deformate încât să apară mârșave, într-adevăr Adversarul nostru pune din nou „întuneric pentru lumină și lumină pentru întuneric”. - Isaia 5: 20.

Noi credem cu smerenie dragi frați și surori în Domnul că niciunul din noi nu are ambiții, în afară de credința în adevăr pusă în noi de Domnul și de iubitul nostru Pastor. Ne amintim în acest context cuvintele Domnului nostru și ale Apostolului Pavel :

„E necesar pentru administratori, ca un om să fie credincios; fiecare după abilitățile lui” - 1 Corinteni 4:2; Matei 25: 15.”

Recunoaștem fără probleme că nici unul din noi nu are mari abilități; dar este dorința noastră să folosim spre lauda lui puținul pe care îl avem, și, ca administratori ai Societății, am căutat doar să fim credincioși.

METODELE FRATELUI RUTHERFORD VERSUS METODELE FRATELUI RUSSELL

Problemele au început cu adevărat înainte de alegerile din Pittsburgh din ianuarie trecut. Dându-și seama că el avea să fie ales Președinte al Societății, și știind că prin Cartă controlul intereselor Societății este pus în mâinile Comitetului Director, Fratele Rutherford înainte să plece la alegerile din Pittsburgh, a pregătit niște dispoziții executive ca să fie prezentate la adunarea acționarilor. În acest context este bine să cităm un fragment din Carta Societății, legat de singurul corp autorizat să dea dispoziții executive. Secțiunea VII spune:

„Corporația, prin Comitetul Director (nu acționarii cu drept de vot), din care o majoritate formează un cvorum pentru tranzacționarea de afaceri, va avea putere deplină și autoritatea să dea și să pună în funcțiune dispoziții executive, reguli și ordonanțe, care vor deveni legea numitei corporații, și puterea să facă orice lucru folositor pentru binele guvernării și susținerea afacerilor sus numitei corporații.”

În ciuda acestei prevederi din Cartă potrivit căreia Comitetul Director va da dispozițiile executive, la insistențele Fratelui Rutherford a fost ales un comitet pentru dispoziții executive la Convenția de la Pittsburgh. Acestui Comitet i-au fost prezentate dispozițiile executive ale Fratelui Rutherford, și după deliberări care au durat aproape o după-amiază, Comitetul a mers la tribună pentru a le citi Convenției. Era ora stabilită pentru reconvocarea adunării, dar crezând că în timpul lungii deliberări Comitetul probabil făcuse schimbări (împotriva planului său de a prelua controlul), Fratele Rutherford i-a ținut timp de o oră în spatele tribunei în timp ce el încerca să-i forțeze să schimbe dispozițiile executive înapoi la cele pregătite de el, amenințând cu un conflict în fața Convenției dacă acest lucru nu era îndeplinit. Prea puțin știau participanții la Convenție ce se întâmpla în spatele cortinei și nici de ce era Convenția amânată atât de mult timp. Au fost câțiva martori oculari la această controversă, pe lângă Comitet, care era compus din Fratele Margheson, din Boston, Președintele ședinței; Fratele Bricker din Pittsburgh și Fratele Ostrander, din Cleveland.

DISPOZIȚIILE EXECUTIVE ALE FRATELE RUTHERFORD SUNT ADOPTATE

Comitetul a ținut piept cu curaj Fratelui Rutherford, dar temându-se de amenințarea cu conflictul și de tulburarea care ar fi rezultat la Convenție dacă Fratele Rutherford nu își îndeplinea dorințele, în final ei au prezentat dispozițiile executive în forma inițială, redactată de el. Recapitulăm aceste fapte ca să dovedim cum Fratele a reușit să preia puterea de la Comitetul Director și să o aibă în propriile-i mâini. Una din dispozițiile executive sugerate la adunarea acționarilor zice:

„Președintele Societății va fi totdeauna Directorul Executiv și Managerul General al Corporației, și va răspunde de conducerea activității și a lucrărilor atât în America cât și în țări străine.”

Altă dispoziție executivă cea față de care Comitetul Director a avut cele mai mari obiecții, a fost cea care autoriza Președintele să numească un Comitet Consultativ format din trei oameni în care Secretarul și Trezorerul, adică Fratele Van Amburgh, avea să fie membru permanent. Aceste dispoziții executive și acest Comitet în mod natural ar fi considerate de către unii că îi înlocuiesc pe Directori în capacitățile lor consultative și executive.

Președintele știind că acționarii nu pot în mod legal să dea dispoziții executive, deoarece Carta dă acest drept Directorilor, la întoarcerea lui la Brooklyn după alegeri, a convocat o adunare a Comitetului unde a prezentat aceste dispoziții executive pentru adoptarea lor. Ca și dragele oi care erau de față la adunarea acționarilor, fără suspiciuni și dornice să facă orice ca să-l ajute pe noul Președinte, Directorii au decis fără proteste să le includă în procesul verbal al ședinței. Acesta a fost modul în care aceste dispoziții executive au devenit autentice și legale, un fapt care Comitetul la vremea respectivă spera să se dovedească în interesul lucrării.

Astfel se poate vedea dintr-o privire cum Fratele Rutherford a plănuit să împiedice dorințele exprimate de Fratele Russell în această privință și să împiedice Carta care pune controlul intereselor Societății în mâinile a șapte frați în loc de unul.

Comitetul a fost acuzat de ambiție. Presupunând că era ambițios în modul său de îndeplinire a prevederilor Cartei Fratelui Russell și a testamentului acestuia, atunci ce se poate spune de eforturile Fratelui Rutherford de a prelua controlul de la membrii Comitetului Director și de a uzurpa întregul control pentru sine? Pare ușor să ridici praful pentru a ascunde adevărata problemă și aceasta este ce îl preocupă pe Adversar. Nu ne-am opri ca să menționăm aceste chestiuni, dacă ele ar fi personale. Am putea cu ușurință să sacrificăm drepturile noastre personale și să le considerăm nimicuri; dar într-un caz ca acesta, lucrurile stau altfel. Drepturile Directorilor nu sunt personale. Ei reprezintă drepturile acționarilor Societății și ei nu pot renunța la atribuțiile lor și în același timp să fie credincioși. „Administratorii li se cere să fie credincioși.” în plus, dreptul civil cere ca Administratorii să cunoască bine interesele corporațiilor lor și, dacă nu fac acest lucru, atunci în fața legii sunt vinovați de neglijență criminală.

Deoarece Președintele este avocat, ne-am aștepta în mod logic ca el să facă tot ce îi stă în putere pentru ca membrii Comitetului Director, colegii lui în acest Comitet, să colaboreze la administrarea

afacerilor Societății, pe care ei toți sunt chemați să le conducă. Aceasta ar fi calea înțeleaptă, pe care este de așteptat să meargă chiar și cei care nu se declară conduși de principiile creștine.

PERSECUȚII ȘI INTIMIDARE

N-a trecut mult și membrii Comitetului Director au recunoscut că se comisese o gravă eroare atunci când au adoptat dispozițiile executive care plasau conducerea în întregime în mâinile Președintelui, contrar Cartei. Deși ei s-au străduit să coopereze cu el în conducerea activității Societății, ei au devenit acum ținta persecuțiilor și intimidării, venite mai ales din partea Reprezentantului Președintelui, care declarase despre ei cu ceva timp în urmă că „daca nu pleacă ei, vor fi dați afară.” Știm, dragi frați, că multe dintre aceste lucruri vi se vor părea ciudate. Pare aproape imposibil ca o astfel de situație să existe între oameni cu o credință atât de valoroasă și mai ales la Betel și la Tabernaclu. Dar asta este realitatea și noi toți trebuie să ne-o asumăm mai devreme sau mai târziu și să o abordăm așa cum credem că Domnul ar dori ca noi să facem.

POLIȚIST CHEMAT SĂ-I DEA AFARĂ PE MEMBRII COMITETULUI DIRECTOR

Nicio acțiune nu i s-a părut prea drastică Președintelui și Reprezentantului său pentru a asigura și menține controlul dictatorial asupra Societății. În luna iulie, în timpul absenței Fratelui Rutherford, s-a zvonit că nu ni se va permite să intrăm în Tabernaclu. Mirați și nevenindu-ne să credem că un asemenea tratament va fi aplicat majorității Reprezentanților Societății, pe care îndatoririle lor îi obligau în mod natural să meargă la Tabernaclu, noi am cerut informații dacă un asemenea ordin fusese dat cu adevărat și de către cine. În timp ce doream să obținem aceste informații în birou, Fratele Macmillan ne-a poruncit să ieșim afară. Considerând că eram perfect îndreptățiți să fim în birou, am rămas timp de cinci minute și ne-am retras la Capela de la etaj, unde nu era nimeni în afară de noi. Imediat s-a apropiat de noi Fratele Macmillan cu un polițist.

„Domnule polițist, dă-i afară pe acești oameni!” a spus Reprezentantul Președintelui.

„Domnilor, va rog plecați!” a spus polițistul Directorilor.

„Nu aveți dreptul să ne dați afară, domnule polițist”, a răspuns unul dintre Directori, „noi suntem angajații acestei Societăți și nu deranjăm nimic și pe nimeni.”

„Bineînțeles că nu am niciun drept să vă dau afară!” a răspuns polițistul „Eu sunt cel care trebuie să plece”; și dus a fost

După acest episod, Președintele însuși și-a exprimat aprobarea și sprijinul pentru acest act de violență din partea Fratelui Macmillan.

REZOLUȚIA PRODUCE O CRIZĂ

Tinând seama de tot ce se întâmplase în lunile trecute, Directorii au hotărât că era nevoie să se ia măsuri pentru a corecta greșeala care se făcuse când i s-au dat Fratelui Rutherford puteri atotcuprinzătoare la începutul anului.

Primul pas ce trebuia făcut pentru a corecta situația era respingerea dispozițiilor executive, redând astfel Comitetului Director autoritatea sa, așa cum era prevăzut în Cartă.

În acel timp, problema cu Fratele Johnson a intrat în atenția Societății. Când s-a întors de la Anglia, el a avut două audieri, dar la niciuna dintre acestea nu i s-a dat în mod corect ocazia să-și prezinte cazul și, ulterior, aflând că existau complicații care nu fuseseră scoase la lumină și corectate, Directorii au dat asigurări Fratelui Johnson că ei erau de acord că el să aibă parte de o audiere completă și corectă. La acel moment, când Comitetul Director a insistat ca Fratelui să i se dea o nouă posibilitate să explice problemele sale, Fratele Rutherford i-a cenzurat pe Directori, spunându-le că el deținea conducerea și că problema nu-i privea și că chiar el rezolvase problema Fratelui Johnson. Astfel, adevărata problemă, cea a conducerii Societății, a ajuns pe primul plan și a dus la rezoluția de respingere a dispozițiilor executive.

La o ședință a Comitetului Director, în iunie, înainte de incidentul cu polițistul, a fost prezentată o

rezoluție pentru anularea dispozițiilor executive. Aceasta este ultima ședință a Directorilor, prezidată de Fratele Rutherford. Când s-a pus problema rezoluției, Președintele a făcut o opoziție atât de furtunoasă încât frații s-au supus apelului lui de a suspenda rezoluția până la ședința viitoare, care a fost anunțată pentru 20 iulie. Deși ulterior s-au făcut două sau trei cereri pentru ținerea ședinței înainte de această dată, aceste cereri au fost respinse de Președinte până la data de 17 iulie.

DIRECTORII FRATELUI RUSSELL DAȚI AFARĂ, CEI AI FRATELUI RUTHERFORD PRIMIȚI ÎNĂUNTRU.

Următoarele săptămâni au fost agitate. Președintele și-a dat seama acum că Directorii erau foarte conștienți de responsabilitățile lor. Dar el era hotărât ca ei să nu aibă și să nu folosească niciodată autoritatea ce le fusese conferită prin Cartă.

Președintele s-a deplasat la Philadelphia pentru a consulta un avocat. Apoi a plecat în călătoria în Vestul Americii. Pe când era plecat, el a auzit de tulburările de la Tabernaclu cu polițistul și i-a telegrafiat Fratelui McGee de la Trenton spunându-i că dacă ia legătura cu noi să ne spună să așteptăm până la întoarcerea sa, când totul se va aranja.

Nici nu ghiceam noi cum se vor aranja lucrurile. Scopul lui era ca, în urma sfatului avocatului său din Philadelphia, să declare ilegal Comitetul Director, prin intermediul căruia Fratele Russell desfășurase afaceri ilegale (?) atâtea ani. La întoarcere, el a vizitat Pittsburgh și a numit frați care să ne ia locul, de care el era sigur că nu vor încerca să anuleze dispozițiile lui executive, căci aceasta era singura lui nemulțumire cu privire la noi.

La masa de prânz din Sala de Mese Betel, în ziua de 17 iulie, Fratele Rutherford a făcut o comunicare surprinzătoare pentru toți cei adunați acolo, și anume că Membrii Comitetului Director al Societății nu fuseseră niciodată aleși legal și că el declarase locurile a patru dintre ei vacante și numise pe alții pe aceste locuri. Toți vechii Directori erau prezenți și Frații pe care îi numise el erau, de asemenea, prezenți.

COMITETUL FRATELUI RUSSELL

Fratele Rutherford
Fratele Pierson, Cromwell, Connecticut
Fratele Van Amburgh
Fratele Ritchie
Fratele Wright
Fratele Hirsh
Fratele Hoskins

COMITETUL FRATELUI RUTHERFORD

Fratele Rutherford
Fratele Pierson, Cromwell, Connecticut
Fratele Van Amburgh
Fratele Fisher, Scranton, Pennsylvania
Fratele Spill, Pittsburgh, Pennsylvania
Fratele Bohnet, Pittsburgh, Pennsylvania
Fratele Macmillan

Fratele Pierson în scrisoarea sa către Fratele Ritchie se situase și el de partea membrilor majoritari ai vechiului Comitet Director, creându-se o majoritate de cinci la doi pentru noi.

APEL CĂTRE ACȚIONARIII CU DREPT DE VOT

Noi considerăm că Fratele Rutherford a făcut o foarte gravă greșeală prin adoptarea acestor metode atât de autoritare și **facem apel la judecata în credință și la înțelepciunea acționarilor cu drept de vot din Societate și la toți cititorii „Turnului de Veghere” de pretutindeni!**

Apelul nostru nu este determinat de vreo preocupare personală pentru noi înșine.

În această controversă noi nu încercăm decât să acționăm ca reprezentanții voștri. Facem apel la voi în interesul Iubitei noastre Societăți și pentru propria voastră responsabilitate ca acționari, de a apăra binele acesteia și de a duce mai departe dorințele și planurile fondatorului ei, iubitul nostru Pastor și de a vă trezi la faptul că aceste țeluri au fost întâmpinate cu violență.

Această ultimă măsură a Fratelui Rutherford a fost contrară judecății Fratelui Russell, așa cum este

ea exprimată în Carta Societății; ea reprezintă o măsură a Fratelui Rutherford de a-și asigura întregul control al afacerilor Societății. Potrivit Cartei, pe care o tipărim în alt capitol al acestei broșuri, niciun membru al Comitetului Director nu poate fi eliberat din funcție decât „cu votul a două treimi dintre acționari” la alegerile anuale care se țin la Pittsburgh în prima sâmbătă din ianuarie. Cu toate acestea, Președintele a mers prea departe în acțiunea sa de a acapara și mai mult puterea și controlul, îndepărtând cu forța patru dintre membri și excluzându-i din Betel!

Întrebarea la care ne gândim și la care fiecare dintre voi trebuie să se gândească este : Cât de sigur este să lași conducerea activității Societății în mâinile cuiva care dă dovadă de atâta lipsă de respect și chiar dispreț pentru dorințele Fratelui Russell și pentru măsurile de salvagardare pe care el s-a străduit să le ia pentru conducerea lucrării după moartea sa? Este bine să ai controlul Societății plasat astfel încât toți lucrătorii care vor veni în conflict cu autoritățile și autocraticele idei ale Președintelui să fie excluși sumar din Betel și să nu le fie permis oricât de eficienți și de dornici ar fi, să continue munca de la centru? Condițiile actuale sunt astfel încât ele au dus direct și indirect la îndepărtarea a peste douăzecișicinci de frați și surori de la Betel și Tabernaclu în numai câteva săptămâni.

În aceste condiții mai este de mirare că Fratele Rutherford a ales ca noi Directori trei frați care locuiau atât de departe de Brooklyn – doi la Pittsburgh și unul la Scranton? Merită observat că nici Fratele Pierson nu este locuitor al Brooklyn-ului; de fapt locuiește la câteva ore distanță. Astfel majoritatea noului Comitet nu este în strânsă legătură cu lucrarea, nici nu poate superviza în mod informat acțiunile Executivului și conduita lui de lucru, în afara cazului în care acesta începe să depună declarații mult mai cuprinzătoare decât până acum cu privire la activitățile lui și la situația financiară a Societății

PRETENȚIILE JURIDICE ALE FRATELUI RUTHERFORD NU AU SUSȚINERE

Pentru a-și justifica acțiunea de demitere a celor patru Directori, Fratele Rutherford a prezentat legislația statului Pennsylvania care cere ca cel puțin trei dintre Directorii unei Corporații din acel stat să fie rezidenți din Statul Pennsylvania. Și pe acest lucru și-a bazat el numirea celor trei frați care locuiesc în Statul Pennsylvania.

Însă o clauză din această lege spune că prevederea nu se aplică corporațiilor deja înființate. Corporația Turnul de Veghere a luat ființă cu câțiva ani înainte, de aceea prevederea cu privire la cei trei directori din Pennsylvania nu se aplică în cazul directorilor Societății noastre.

Dacă Fratelui Rutherford i-a scăpat din vedere această clauză nu putem ști. Deși l-a ascultat pe Fratele McGee discutând acest subiect și alte subiecte timp de ore întregi înaintea Bisericii din Philadelphia, unde argumentările ambelor părți au fost prezentate, Fratele Rutherford deși și-a exprimat dezaprobarea, niciodată nu s-a referit la acest aspect, nici la vreun alt aspect juridic prezentat de Fratele McGee, care este Asistent al Procurorului General al Statului New York.

În acest context putem adăuga că mai mulți avocați și-au prezentat în mod voluntar părerile legate de acest caz. Unii locuiesc în Pennsylvania, New York și New Jersey și fără excepție toți au fost de acord că pe lângă faptul că este moral greșit, cursul urmat de Fratele Rutherford este în întregime ilegal

CARTA ESTE DECLARATĂ UN DOCUMENT ABSOLUT REMARCABIL

Printre prietenii Adevărului puțini sunt cei ce nu au citit în Numărul Comemorativ al „Turnului de Veghere” discursul ținut cu ocazia înmormântării Pastorului nostru la Templul din New York. Discursul a fost ținut de Fratele Rutherford și pentru a prezenta părerea lui de atunci a Cartei Societății, cităm din ea de la pagina 374, prima coloană, paragraful 2, după cum urmează

„Lucrarea [adică lucrarea Recoltării] a luat mari proporții; și, dorind să fie desfășurată într-un mod sistematic și continuată după moartea lui, el a organizat Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii

– o corporație a cărei Cartă a fost scrisă chiar de mâna lui și este recunoscută de *cei ce se pricep* ca fiind *un document absolut remarcabil*. Prin acest canal el a trimis mesajul Împărăției lui Mesia către toate națiunile pământului.”

Orice comentariu pare de prisos. Vorbește de la sine. Îl lăsăm să se așeze în mințile poporului lui Dumnezeu de peste tot din lume și singur să producă impresie. Este destul să spunem totuși că trebuie să fie clar tuturor că a apărut o mare schimbare în mintea Fratelui Rutherford între momentul alegerii și momentul când a scris „Cernirea” - o perioadă de numai șapte luni.

Arătând mai departe schimbările extreme produse în mintea lui din decembrie trecut și până acum cităm următoarele din Turnul de Veghere din 15 decembrie 1916, pagina 390, scrisă de Fratele Rutherford însuși, la puțin timp după moartea Fratelui Russell în care relatează în detaliu și exact despre organizație și scopul Societății:

ORGANIZAREA LUCRĂRII

„Este recunoscut că totul trebuie să se facă în decență și în ordine; că trebuie să existe o organizație constantă care să desfășoare lucrările. Cum poate atunci să fie desfășurată lucrarea de Recoltare dacă Fratele Russell nu mai este printre noi? Mulți prieteni din țară își pun această întrebare și altele și ne face plăcere să le răspundem:

Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii a fost organizat în anul 1884 ca mod de răspândire a Mesajului Împărăției într-un mod ordonat și sistematic. *Corporația este controlată și administrată de Comitetul Director și de cadrele ei de conducere. Comitetul Director este compus din șapte membri. Carta Corporației prevede ca Comitetul Director să se autoperpetueze:* adică, când o poziție vacantă apare prin moarte sau prin demisie, membrii supraviețuitori au puterea să umple această poziție vacantă. Fratele Russell era un membru al Comitetului Director. După două zile de la moartea lui Comitetul s-a întâlnit și l-a ales pe Fratele A.N. Pierson ca membru al Comitetului pentru a ocupa poziția apărută de plecarea Fratelui Russell. Cei șapte membri ai Comitetului așa cum este el constituit acum sunt: A. I. Ritchie, W. E. Van Amburgh, H. C. Rockwell, J. D. Wright, I. F. Hoskins, A. N. Pierson, și J. F. Rutherford”

CAZUL FRATELUI JOHNSON NU ESTE ESENȚA PROBLEMEI

Fără îndoială unii dintre cititorii noștri vor întreba: „N-ați format voi patru frați o coaliție cu Fratele Johnson ca să-l trimiteți înapoi în Anglia?” Nu dragi frați, nu am avut un asemenea gând. În legătură cu acest lucru se comit cele mai multe erori și denaturări în „Cernerea Recoltei”

În toată prezentarea Directorii sunt acuzați că au ajuns sub influența Fratelui Johnson, i-au îmbrățișat ideile și l-au făcut conducătorul lor și că ei intenționau să îl trimită înapoi în Anglia, etc.

Așa cum am spus în paginile precedente, noi credem că toți pot vedea că legarea treburilor Fratelui Johnson de Comitetul Director este o încercare de a învălui în ceață adevărata problemă, care exista înainte de întoarcerea Fratelui Johnson în America. Cum auto-exaltarea a început înainte să existe vreo problemă cu cazul din Anglia și cum obiecțiile față de calea urmată de Președinte au fost făcute din ianuarie până în martie, este clar că Fratele Johnson nu a avut nicio legătură cu problema noastră. Este în totalitate un neadevăr că Fratele Johnson a devenit în vreun fel un conducător al Directorilor. Este la fel de neadevărat că frații s-au gândit vreodată să-l întoarcă la sediul din Anglia, deși două Comitete alese de Președinte, unul în Anglia și unul în America au avut raportări favorabile în legătură cu multe din lucrările sale.

Nicio clipă nu ne-am gândit să-l concediem pe Fratele Rutherford și să-l facem pe Fratele Johnson Președinte, lucru pe care Fratele Rutherford îl știe foarte bine. El și cei din jurul lui deasemeni știu bine că nu am complotat împotriva lui ca să-l înlăturăm, și să preluăm conducerea, să ne preamărim pe noi și să-l umilim pe el. Cum noi deseori l-am asigurat de acest lucru, nu putem înțelege cum a putut să creadă și să publice contrariul. Tot ce ne-am dorit noi era să colaborăm cu el spre binele lucrării, și am fost mulțumiți că el acționează ca Președinte și ca prezident al lucrărilor. Dar nu

eram pregătiți să-l lăsăm să dea la o parte în liniște Testamentul Pastorului nostru și Carta și să „stăpânească peste moștenirea Domnului” fără să protestăm. Acel protest este cauza întregului conflict, așa cum Sfântul Pavel pe când predica Adevărul la Efesus a fost agresat și pe urmă acuzat că tulbură liniștea publică.

VIOLENȚE LA BETEL

La încheierea conferinței în apropierea prânzului vineri, 27 iulie, Fratele Rutherford a încercat să-i atragă pe Directori într-o ceartă și parțial a și reușit. Apoi într-o voce mândrie a spus că dacă vrem să-i dăm vreun ultimatum să o facem. Când i s-a spus că n avem el a răspuns: „Atunci am eu unul pentru voi” și sculându-se în picioare, ne-a dat decretat: „Autoritatea mea în această casă trebuie ascultată și voi toți veți părăsi această casă cel târziu luni la prânz. Fratele Johnson va părăsi casa azi.” După câteva clipe a avut loc în Sala de Mese de la Betel o scenă care ne face rău să o prezentăm dar credem că trebuie să știți până unde s-a ajuns pentru ca să puteți vedea genul de roade care acum apar.

La masa de la prânz, Fratele Rutherford declarase Familiei Betel că vom fi obligați să părăsim Casa Betel până luni la prânz. Frații au considerat atunci că este de datoria lor să facă o declarație Familiei. Fratele Rutherford dorea ca Familia să audă numai declarația lui; dar noi am insistat, și unul dintre noi a spus că dorește să citească o scrisoare de la Fratele Pierson unde el declara că „dorește să sprijine vechiul Comitet”. Fratele Rutherford a refuzat să lase scrisoarea să fie citită și a strigat că Fratele Johnson fusese să-l vadă pe Fratele Pierson și că îi denaturase acestuia problema. La dezmințirea fermă a Fratelui Johnson, Fratele Rutherford s-a dus grăbit la el și folosind forță fizică care aproape l-a dărâmat pe Fratele Johnson a zis într-o criză de furie: „Vei pleca din casa asta înainte de căderea nopții, dacă nu pleci de bunăvoie te dau afară.” Înainte de căderea nopții amenințarea a fost pusă în aplicare. Lucrurile Fratelui Johnson au fost literalmente scoase afară din Casa Betel și frați au fost puși ca paznici la mai multe intrări ca să-l oprească să se întoarcă iar în casă.

FRATELE PIERSON LA POZIȚIE DE PARTEA VECHIULUI COMITET

CROMWELL, CONNECTICUT, 26 IULIE 1917

Dlui A.I. Ritchie,

DRAGUL MEU FRATE RITCHIE:

Îți mulțumesc pentru sprijinul arătat pe 21, primit luna trecută. Între timp l-am slujit pe Domnul ca să știu ce să spun ca răspuns. După ce am citit scrisoarea, cuvintele psalmistului mi-au venit în minte, revenind de atunci de multe ori. „Pe cei smeriți îi va conduce în judecată și tot pe cei smeriți îi va învăța calea sa.” În consecință am lucrat fără grabă la acest răspuns:

Când am intrat în Sala de ședințe de la Betel acum o săptămână, în dimineața de marțea trecută am fost foarte surprins să constat că Fratele Rutherford alesese un nou Comitet, și așa că m-am exprimat celor prezenți. Am ascultat citirea unei scrisori de la o firmă de avocatură din Philadelphia, scrisoare în care erau prezentate faptele menționate în rezoluția citită înaintea Familiei Betel, care declara că Comitetul Director constituit nu era unul legal prin urmare membri lui nu erau în mod legal directori. Atunci mi-am exprimat gândul că dacă acești frați nu erau în mod legal membri ai Comitetului Director – care poziție o ocupau de mulți ani în ochii marii majorități a prietenilor – atunci devenea un adevăr că Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii nu avusesse niciodată un Comitet legal. Cu acestea Fratele Rutherford a fost de acord. Am spus mai departe că dacă acest comitet existase timp de mulți ani într-un mod care nu este complet în armonie cu cerințele legii și atunci el ar putea continua în același fel timp de câteva luni până la adunarea următoare. Aceasta nu a fost o moțiune, ci doar o critică sau o sugestie, la care nu s-a întreprins nimic.

Când Comitetul care pregătise rezoluția mi-a prezentat-o, le-am spus sincer că, deși nu aveam absolut nimic împotriva fraților aleși, eram împotriva alegerii unui nou Comitet. După ce am

ascultat discuția diverșilor frați, inclusiv pe Fratele McGee care a făcut rezumatul articolelor din cartă, am ajuns la concluzia că declarațiile legate de statutul legal al membrilor Comitetului nu puneau problema în lumina corectă; căci dacă patru din cei șapte membri ai Comitetului nu erau în mod legal Directori, atunci ceilalți trei, care fuseseră aleși pentru a fi cadre de conducere ai Societății de către acționari, nu puteau avea decât același statut în ce privește calitatea de membri în Comitetul Director. Deși cartă, așa cum este publicată în broșura albastră pe care am primit-o, nu are nicio prevedere pentru alegerea membrilor Comitetului Director și specifică faptul că „membrii Comitetului Director își vor păstra posturile pe viață, cu excepția cazului în care sunt demiși prin votul a două treimi dintre acționari.

Mă întreb de ce am semnat rezoluția care era atât de dăunătoare ție și celorlalți frați. Am simțit că se făcuseră greșeli de ambele părți. Fraților, unii dintre voi făcuseră declarații în Philadelphia și în alte locuri care cereau o explicație și o scrisoare explicativă se cuvenea prietenilor care cereau o astfel de explicație. Această rezoluție a fost întocmită de un Comitet a cărei intenție inițială eră să o publice, lucru la care am obiectat. Deși admir abilitățile Fratelui Rutherford și înțelepciunea lui în a rezolva multe probleme dificile pentru Societate, și deși cred în totalitate că voia Domnului este ca el să ne fie Președinte, totuși nu pot aproba anumite lucruri pe care le-a făcut în legătură cu această problemă.

Una dintre principalele mele slăbiciuni, atât cât mă cunosc pe mine însumi, este că îmi este foarte greu să spun „Nu”, mai ales fraților pe care îi iubesc atât de mult cât îi iubesc pe toți membrii Comitetului Director, inclusiv pe frații nou-numiți în funcții; adică pe toți cei care sunt cu adevărat ai Domnului. Când am semnat rezoluția am avut mari speranțe că se poate ajunge la o reconciliere între cele două părți care erau în divergență și că s-ar putea ca nici publicarea rezoluției, nici vreo altă explicație din partea uneia dintre părți să nu fie necesară. Dar înainte ca eu să semnez, o serie de afirmații la care avusesem obiecții fuseseră scoase. După ce au fost astfel modificate, s-a convenit ca exemplare din această rezoluție să fie trimise numai Claselor și fraților care auziseră despre probleme și care ceruseră o explicație. Am rezistat câteva ore împotriva unui lucru în care nu credeam, dar deoarece frații o schimbaseră, eliminând unele paragrafe discutabile, și convenind să o trimită numai prietenilor care întrebau, eu am semnat în final, făcând un compromis.

Când Secretarul nostru mi-a arătat un exemplar din rezoluția care fusese trimisă Clasei, nu am putut să nu mă gândesc că ea fusese trimisă tuturor Claselor; și m-am gândit că nu am făcut bine că am semnat-o, chiar după ce fusese modificată. Acum, când am motive să cred că această rezoluție a fost trimisă la toată lumea, vreau să vă asigur că dacă aș fi prevăzut acest lucru, nu aș fi semnat-o niciodată. Cred că v-am făcut vouă, celor patru frați, o certă nedreptate, pentru că, în opinia mea, niciunul dintre voi nu vrea să facă rău Societății sau să o dezbină, ci voi pur și simplu aveți alte opinii decât Fratele Rutherford despre controlul Societății; că dorința voastră este să vă conduceți după cartă și după principiile Fratelui Russell, care recunosc Comitetul Director ca fiind organul cu autoritate de control. M-am hotărât să iau o poziție mai fermă pentru lucrurile în care cred, și anume că numirea de noi membri în locul celor patru care nu erau membri în mod legal, în conformitate cu decizia firmei de avocați din Philadelphia nu era o soluție bună și, ca atare, eu voi rămâne alături de vechiul Comitet..

Un exemplar din această scrisoare va merge la Fratele Rutherford. Cu multă iubire creștinească, așa ca întotdeauna,

Fratele vostru în Cristos,

A. N. PIERSON

Vicepreședinte

P.S. Aveți permisiunea mea să folosiți această scrisoare cum veți crede că este înțelept.

Câteva zile mai târziu, după amenințări repetate din partea Președintelui că vor fi scoși cu forța din Casă, cei patru Directori, deși considerau Betel ca fiind casa lor și considerau că au aceleași drepturi să stea acolo ca și Fratele Rutherford și ceilalți, au hotărât să se supună ordinelor nedrepte ale Fratelui Rutherford și au plecat din Casă. Numai datorită negocierilor purtate de Fratele Pierson și intervenției acestuia, Fratele Rutherford, după ce amenințase să ne scoată cu forța, a fost de acord

să aloce o sumă care să acopere cheltuielile fraților care părăseau Casa. Suma a fost de 300 de dolari, dar în nici un caz ea nu a fost acordată ca o compensare pentru închiderea cazului, ci doar pentru a da posibilitatea fraților care, după mulți ani de serviciu, aflați acum lipsiți de mijloace, erau obligați să plece în lume și să ia viața de la capăt.

Pentru a justifica această măsură drastică și violentă față de frații lui, pe care îi arunca afară din Casă care le fusese adăpost, după ce ei colaboraseră în armonie cu Fratele Russell, Fratele Rutherford și asociații lui au spus că au făcut acest lucru deoarece noi tulburăm Familia Betel și munca acesteia și, de aceea, măsura luată a fost luată „pentru binele Cauzei.”

Noi găsim mângăiere în profeția lui Isaia, citată în Photo Dramă: „Frații voștri care v-au urât, care v-au alungat datorită numelui meu, au spus 'Fie Domnul înălțat; dar El va apărea bucuriei voastre iar ei se vor rușina.’”

Niciodată vreunul dintre noi nu a făcut sau a spus ceva în sânul Familiei Betel sau în vreuna dintre Clase, care să dea naștere la conflicte.

Miercuri, în dimineața zilei de 22 august, Frații Hoskins, Hirsh, Wright și Ritchie au primit următoarea scrisoare :

„*Dragă FRATE:*

„Deoarece voi nu mai aveți însărcinări duminică sub conducerea Asociației Amvonul Poporului, precum și deoarece cardurile voastre de serviciu erau rezervate la diverse căi ferate în numele Asociației Amvonul Poporului, vă rugăm să ne returnați aceste carduri pentru ca să evităm ceea ce căile ferate ar putea considera ca un act incorect față de ele. Cu *iubire creștină*,

Ai voștri în *serviciul* Mântuitorului,

Asociația Amvonul Poporului.”

Din cele de mai sus rezultă că ei ne retrag posibilitățile de a sluji și apoi ne cer să le predăm permisele pe calea ferată, care nu le aparțin. Dacă conducătorii Asociației Amvonul Poporului își fac datoria, ei nu au de ce să se teamă de Căile Ferate și nici de noi.

DEZBINARE LA BETEL

În legătură cu aceasta, se cuvine să ne referim și la sprijinul pe care Fratele Rutherford îl pretinde de la Familia Betel. Adevărul este că reprezentantul special al Președintelui, precum și alții, cu aprobarea oficială a Președintelui, au dus o campanie secretă de luni de zile în rândul Familiei Betel și a fraților Pelerini călătorii, răspândind știri mincinoase cu privire la membrii Comitetului Director, și insuflând prejudecăți în mințile Familiei împotriva lor. Unii dintre frații Pelerini, când au trecut prin Brooklyn, unde s-au oprit o zi sau două, au auzit aceste lucruri rele ce le-au fost șoptite în ureche, și apoi au fost trimiși ca să le spună și Claselor. După ce această campanie a fost dusă o perioadă de timp în rândul Familiei, ei au început să facă să circule petiții printre slujitori, pentru a-l susține pe Președinte și conducerea lui și a-i condamna pe Directori, lăsându-se să se înțeleagă că toți cei care vor refuza să semneze vor fi concediați; rezultatul a fost că mulți au semnat aceste petiții, unii din cauza prejudecăților, alții de teamă să nu fie aruncați afară din Betel. Astfel a apărut lista parțială a numelor membrilor Familiei Betel care apăreau în „Cernerile”. Unii, care au refuzat să semneze aceste petiții au fost concediați iar alții, care au semnat petițiile, au fost concediați cu acuzații false, pentru că de fapt ei dezaprobau „Cernerile”.

REPREZENTANTUL SPECIAL AL PREȘEDINTELUI

Autorul „Cernerilor Recoltei” are ceva de spus despre Fratele Macmillan și numirea sa de către Fratele Russell ca asistent al Președintelui în luna august trecut. Sunt citate mai multe scrisori în sprijinul acestui fapt și la pagina 22, în partea de jos a celei de a doua coloane, Fratele Rutherford

soune că „Frații Hoskins, Hirsh și Ritchie erau nemulțumiți de numirea Fratelui Macmillan de către Fratele Russell” și că ei au fost împotriva lui din prima clipă.

Credem că ajunge să spunem că nu a existat nici cea mai mică îndoială în mințile noastre că Fratele Macmillan a primit această numire de la Fratele Russell în august trecut, nici nu am contestat acest lucru niciodată, nici nu a existat nici cea mai mică obiecție în mintea noastră la această numire făcută de Fratele Russell. Dimpotrivă, este un lucru bine cunoscut de Fratele Macmillan că toți cei trei frați menționați mai sus au cooperat din toată inima cu el în momentul numirii lui de către Fratele Russell și mai multe luni după aceea. Trebuie însă să spunem că una este ca Fratele Macmillan să fie manager sub Fratele Russell și alta să fie manager sub Fratele Rutherford.

Ca exemplu de schimbarea de mentalitate de care a dat dovadă Fratele Macmillan, acest Frate s-a adresat Fratelui Hoskins, în timpul funeraliilor Fratelui Russell, la Pittsburgh, pe 6 noiembrie, și la numai câteva zeci de centimetri distanță de corpul neînsuflețit al Pastorului nostru, Fratele Macmillan a spus:

„Frate Hoskins, trebuie să-ți spun ceva care știu că te va răni foarte mult, și nu știu dacă tu ai destulă tărie de caracter pentru a-mi urma sfatul, dar îți voi spune oricum. Cred că voi toți Directorii, cu excepția Fratelui Rutherford și a Fratelui Van Amburgh aveți datoria să vă retrageți și să dați locul unor oameni cumsecade care se pricep, pentru a fi puși în locul vostru. Niciunul dintre voi nu este în stare să conducă nimic și ar trebui să vă dați demisia; și dacă nu v-o dați, veți fi toți dați afară.”

De atunci, Fratele Macmillan l-a servit în mod eficient pe Fratele Rutherford, realizând propria lui profeție - dându-i afară pe cei patru membri ai Consiliului. Și acestea erau gândurile care-l preocupau când stateam lângă catafalcul marelui nostru conducător, în timp ce ceilalți stăteau cu capetele plecate, îndurerați, gândindu-se că acela era un moment pe a-și face un profund examen de conștiință și a se apropia și mai mult de Dumnezeu.

Preferăm să nu facem referiri la persoane sau la detalii privind conduita Fratelui Macmillan și considerăm că este suficient să spunem că la scurtă vreme după moartea Fratelui Russell, nefiind ținut din scurt, Fratele Macmillan a demonstrat că nu este deloc potrivit pentru funcția ce-i fusese repartizată inițial de Fratele Russell. În decursul celor câteva luni a devenit evident pentru Membrii Comitetului Director că aveau datoria să facă unele schimbări cu privire la funcția Fratelui Macmillan, așa cum chiar și Fratele Russell făcuse adeseori schimbări în încadrarea fraților, atunci când descoperea că ei nu se potriveau cu locurile ce le fuseseră repartizate.

Declarăm cu fermitate că nu a existat răutate sau prejudecată sau gelozie în inimile noastre cu privire la el și că nu am dorit să-i luăm locul. Schimbarea a fost dorită doar în interesul muncii și pentru că erau atât de multe nemulțumiri cu privire la Fratele Macmillan.

AROGANȚA MERGE DIN RĂU ÎN MAI RĂU

Este într-adevăr ciudat că atunci când mintea o ia într-o direcție greșită, ea colorează totul după bunul plac și găsește scuze pentru a justifica aproape orice; și astfel moto-il acestora devine „scopul scuză mijloacele”

„Ajungem acum la unele îndeletniciri ale Fratelui Rutherford, ajutat de Frații MacMillan și Van Amburgh – îndeletniciri de care nu am fi crezut că acești frați erau capabili, căci nu am fi putut crede că ei erau atât de orbi la principiile dreptății și neprihănirii, dacă nu am fi fost chiar noi martori la cele întâmplate.

În a doua parte a lunii iulie, Fratele Rutherford a anunțat o ședință a membrilor Asociației Amvonul Poporului, ce urma să se țină la 31 iulie. El a declarat că scopul ședinței era de a exclude din Comitetul Director și din Asociație pe Frații Hirsh și Hoskins. Ceasul a sosit și adunarea a fost convocată cu 14 membri prezenți dintr-un total de circa 40. Acuzațiile au fost citite împotriva celor doi frați, deoarece ei își retrăseseră sprijinul moral și se opuneau lucrării Asociației. Pentru a

susține aceste acuzații au fost inventate încă câteva pe care cei doi frați acuzați le-a respins ușor și categoric. Ei au negat că își retrăseseră susținerea morală sau că lucrau în opoziție cu Asociația Amvonul Poporului și au aratat că din contra întregul lor țel era să susțină și să sprijine lucrarea atât a Asociației Amvonul Poporului cât și a Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii, **asa cum vrusese Fratele Russell să continue**. La încheierea audienței și după ce s-a răspuns la acuzații, rezultatul a fost că acuzatorii au găsit că dintre cei prezenți nu era un număr suficient care să creadă în falsele acuzații așa încât să se ajungă la expulzarea membrilor.

Ce au făcut ei atunci? Cu o îndrăzneală crudă care aduce mai degrabă a ceva satanic și de care abia am fi putut crede că era capabil un om lumesc, acești trei acuzatori, conduși de Fratele Rutherford, au strâns împreună o mulțime de procuri de la diverși Pelerini, membri ai Asociației Amvonul Poporului, care fuseseră trimise pe întâi ale anului în scopul votării de cadre de conducere ai Asociației. Mai jos prezentăm un exemplu de astfel de procură:

„PROCURĂ

.....1917

Către un membru al Asociației Amvonul Poporului:

Ești autorizat prin prezenta să acționezi în numele meu și să dai votul în numele meu la întrunirea anuală a Asociației Amvonul Poporului care va fi ținută la sediul Corporației, la 124 Columbia Heights, Brooklyn, New York., în data de 10 ianuarie 1917.

Semnat”

Aceste procuri, care erau numai pentru alegerea cadrelor de conducere în ianuarie veneau de la frați care erau absenți și habar nu aveau de acuzațiile aduse Fraților Hoskins și Hirsh pe 31 iulie. Aceste procuri au fost luate și folosite în scopul votării ca cei doi frați să fie excluși din birou și apoi au realizat excluderea lor din Directoriat și din Asociație. Dacă votul ar fi fost luat numai de la cei prezenți care auziseră acuzațiile și care singuri erau capabili de a judeca, acuzațiile și încercarea de excludere ar fi căzut. Și deși șapte din cei prezenți au protestat sincer împotriva acestor metode arogante, nimeni nu le-a ascultat protestele.

Suntem sfătuiți de o autoritate competentă că asemenea acte și asemenea conduită sunt motive pentru punere sub acuzare și dacă ar fi la tribunal ar fi pedepsite rapid și aspru.

Printre procurile deținute de Fratele Macmillan de la frații absenți la întrunire era cea a Fratelui Paul E. Thomson, fost locuitor la Casa Betel, mai târziu la Detroit Michigan. Fratele Macmillan evident simțind îngrijorare cu privire la această folosire ilegală de procuri a scris Fratelui Thomson pentru a avea acordul lui. Fratele Thomson a scris un răspuns pe care îl atașăm. Orice comentariu este de prisos:

Detroit Michigan

Dragă Frate Macmillan:

Neajungerea numărului din „Cernerea Recoltei” pe care mi l-ai trimis, a amânat răspunsul meu la scisoarea ta în care îmi ceri aprobarea pentru folosirea procurii mele pentru înlăturarea Fraților Hirsh și Hoskins din Comitetul Director al Asociației Amvonul Poporului. Tocmai am terminat de citit o copie împrumutată a „Cernerilor”.

Fără alte dovezi în afara celor date în „Cernerea Recoltei” eu nu aș fi votat împotriva Fraților menționați. Singura mea citire nu a găsit vreo acuzație clară împotriva lor, ci numai presupuneri. Dacă oamenii ar fi spânzurați pe bază de presupuneri *tu împreună cu Fratele Rutherford de mult ați fi atârnat de sus cu mine alături*.

„Dupa cate îmi amintesc, procura am dat-o pentru alegerea anuală a cadrelor de conducere și nu pentru a face schimbări în Comitet. În acest caz, ați greșit folosind-o în alt mod și Frații ar trebui să dispună de o votare corectă în acest domeniu. Din acest motiv le trimit lor scisoarea ta și o copie a răspunsului meu pentru informare.

Te rog să nu crezi că mi-am pierdut încrederea în judecata ta sau a Fratele Rutherford. Pur și simplu

nu am avut niciodată încredere în judecata nimănui. La toți ne este mai ușor să ne înșelăm decât să avem dreptate. Unii de data asta greșesc și din acești patru în doi am avut încredere în trecut. Am credea că toți încercați să faceți ce este bine și sper că într-o zi toți vom fi victorioși. Am speranța ca nu va mai fi folosită procura mea. Dorința mea este să nu mai fie folosită la votare. Fiți siguri de dragostea mea neîntreruptă pentru voi, Frate Mac, și că petițiile mele sunt zilnic de interes pentru tine.”

Fratele tău prin harul Lui, Paul E. Thomson.

„Vulturul” de Brooklyn a publicat recent o declarație care descrie condițiile tulburi de la Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii și Casa Betel și Fratele MagMillan în scrisoarea sa către Fratele Thomson aduce acuzația că „opoziția” (adică Comitetul Director) a dat informații „Vulturului”. Spunem că niciunul din membrii Comitetului nu a avut vreo legătură cu aducerea acestei declarații în paginile „Vulturului” nici nu au acești frați vreo cunoștință despre cum a ajuns informația la „Vulturul”, decât că poate a ajuns prin chemarea poliției la Tabernaclu de către Fratele Macmillan însuși.”

FĂRĂ ACȚIUNE ÎN JUSTITIE

În „Cernerea Recoltei” suntem acuzați de mari rele pentru că ne-am consultat cu un avocat în privința unor probleme juridice; dar abia când Președintele însuși ne-a spus în mod repetat că anumite porțiuni ale Cartei erau ilegale, abia atunci am considerat că este de datoria noastră să ne consultăm cu un avocat, care este un frate, bun cunosător al Adevărului. Sfatul lui, care s-a dovedit a fi sănătos, ne-a dezvăluit că opinia juridică a Fratelui Rutherford era foarte nesănătosă. Atunci Președintele a făcut o călătorie în Philadelphia pentru a se consulta cu un avocat de acolo în scopul primirii unei opinii juridice care ar justifica declararea Comitetului ca fiind ilegal. A fost o greșală ca noi să primim consiliere juridică când am văzut cum una câte una salvăgardările înțelepte ale Pastorului nostru erau date la o parte? Nu a fost dorința noastră să mergem la tribunal. Departele de noi un asemenea gând. Și totuși, toate corporațiile sunt create în carul legislativ și se supun acesteia. Legea cere ca Directorii să conducă. Ei trebuie să cunoască ce se întâmplă în Corporația lor și dacă permit unui Președinte sau altui cadru de conducere să își depășească atribuțiunile în detrimentul corporației, ei fac asta pe riscul lor, mai ales dacă sunt împinși către proces și nu iau măsurile de rigoare pentru a-și proteja organizația. Prin urmare, mulți frați au spus că deoarece Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii este o corporație, este de datoria noastră ca Directorii să-i protejăm interesele.

Dar deși suntem asigurați că tribunalele nu vor susține acțiunea Președintelui în eforturile lui de a submina Carta Societății, ci ar decide în favoarea noastră, nu este intenția noastră să intentăm un proces prietenos sau orice fel de proces care să stabilească problema aflată în discuție. Considerăm că ne-am achitat de obligațiile noastre de până acum făcând cunoscute aceste condiții Acționarilor cu drept de vot, relatându-le evenimentele care au dus la situația prezentă de la sediu central. Pe scurt, situația este că toți cei ce nu aprobă acțiunile și conduita Președintelui sunt făcuți unul câte unul să plece de aici. Acest lucru a afectat deja pe patru dintre noi împreună cu familiile noastre în ce privește locuitul la Betel și pe alți trei și în ce privește lucrarea lor iar în cazul Fratelui Hirsh care prin ordinul Președintelui, nu mai poate locui la Betel, ca membru al Comitetului Editorial însă el continuă să lucreze de la biroul lui.

ÎN PRIVINȚA ASOCIAȚIEI AMVONUL POPORULUI

Dându-și seama de labilitatea poziției lui și de inabilitatea de a menține legal control deplin asupra Societății Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii deoarece Carta afirmă că această Corporație va fi condusă de Comitetul Director, Fratele Rutherford publică în „Cernerea Recoltei” un nou argument care ar părea că este doar încă un efort de a ascunde problema adevărată.

Pe pagina 16 el aduce în prim plan Asociația Amvonul Poporului, spunând că în calitate de

Președinte al acestei Asociații el are control deplin asupra treburilor Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii în statul New York, în sensul că ar putea declara nule Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii și ar stabili Asociația Amvonul Poporului ca factor principal în cadrul lucrării. De fapt situația se prezintă exact invers – Societatea este Corporația care deține controlul. Cel mai bine este să cităm explicația Fratelui Russell din „Turnul de Veghere” din 1 decembrie 1915, pag 359, ani de zile după ce Carta Asociației Amvonul Poporului a fost copiată, cu excepția câtorva cuvinte, din carta Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii. Explicația menționată o redăm în continuare:

„Intreaga conducere este făcută de Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii și aceste organizații auxiliare ajută doar la desfășurarea lucrării. Câteodată folosim unul din nume altădată altul, așa cum oricine ar avea dreptul să folosească orice nume specific muncii sale. Tot așa de bine se poate spune că suntem Asociația Internațională a Studenților Bibliei și că ajutăm studenți din toate colțurile lumii prin paginile tipărite, prin asistentă financiară și în alte moduri. Este deasemeni potrivit să folosim numele Asociația Amvonul Poporului în legătură cu persoanele care sunt implicate în predicare și care acționează sub îndrumarea Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii.

Cu alte cuvinte, Asociația Amvonul Poporului nu poate tranzacționa afaceri decât prin Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii. Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii au conducerea iar Asociația Amvonul Poporului, desfășoară lucrarea – fără excepție.”

Următorul text apare pe scrisorile de confirmare ale Fondului Societății Căii trimise de Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii..

„N.B. Toate contribuțiile trebuie trimise la Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii, deoarece ea este părintele Corporației, și are supervizarea generală a lucrării. Toate celelalte nume corporatiste folosite în legătură cu lucrarea sunt doar auxiliare Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii.”

În acest context este bine să ținem minte că Fratele Rutherford a declarat că pregătirea Volumului Șapte nu a costat Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii nici un ban, deoarece toate fondurile (probabil peste 20.000 de dolari), au fost donate de un frate în acest scop. Cartea a fost editată fără știința vreunui Director din Comitetul Editorial, și a fost înregistrată în numele Asociației Amvonul Poporului și scoasă de aceasta. Cum niciun ban nu a fost donat Societății și deoarece câștigurile din vânzarea cărții sunt ținute separat de fondurile Societății bineînțeles că numitul frate nu va avea dreptul la 2000 sau mai multe voturi, care sunt totalul voturilor la care o asemenea donație a Societății îl îndreptățește.

Având în vedere cele de mai sus, dragi frați, nu uitați că dacă Asociația Amvonul Poporului se substituie Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii, în loc să fie un agent al Societății, toți acționarii Societății își vor pierde voturile în întregime, deoarece Asociația Amvonul Poporului deține mai puțin de 50 de voturi. Doar în Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii puteți să vă asigurați un vot pentru fiecare 10 dolari contribuți în scopul lucrării.

TESTAMENTUL DISCREDITAT ȘI DECLARAT ILEGAL

Abia se răcise corpul Fratelui Russell când Testamentul lui a fost declarat a nu fi în „formă legală”, și deci nu poate fi impus, nu este obligatoriu. Noi înțelegem că atunci când a fost scris în 1907, el știa acest lucru și gândim noi că dinadins l-a lăsat astfel ca să ne dezvăluie dacă cei ce îi urmează ca autoritate ar avea destul respect pentru el și dorințele pe care le-a exprimat, le-ar urma, chiar dacă legea civilă nu îi obligă să o facă. Evenimentele din ultimele opt luni au scos la iveală marea înțelepciune pe care a avut-o.

Paragrafele 15 și 16 sunt o parte foarte importantă a testamentului și ne dezvăluie în parte cum a aranjat Pastorul nostru ca dorințele lui legate de conducerea Societății după moartea sa să fie salvagardate, aranjând ca voturile lui să fie folosite de către cinci surori ca să se străduiască să aleagă

numai pe acei bărbați în funcțiile de Președinte, Vice-Președinte și Secretar Trezorer, pentru care aveau motive să creadă că vor urma atent litera și spiritul Cartei și al Testamentului. Așa un aranjament ar fi lăudat de orice persoană bine intenționată. Vei fi surprins să afli că Președintele nostru aproape imediat s-a distanțat de acest aranjament și a sugerat că întregul Testament și aranjament ar fi „ilegal”. Și-a procurat o părere legală de anvergură de la o firmă locală de avocați, care a fost folosită ca să prevină surorile de a vota la alegerile din Pittsburgh din 6 ianuarie. S-a spus că aceste acțiuni nu sunt altceva decât dovada calității Pastorului de membru în cadrul Bisericii și că nu pot fi lăsate prin testament. Faptul că 45.000 de acțiuni fuseseră donate Societății cu zece ani înainte, în anumite condiții (pe care ei le desconsiderau) a fost trecut cu vederea, iar aceste Surori erau administratorii acestor voturi cu zece ani înaintea morții lui, deci moartea lui nu putea să anuleze acele acțiuni. Astfel încă o salvagardare făcută de către „acel serv înțelept și credincios” împotriva posibilei acaparări a veniturilor Societății și a fondurilor ei de către bărbați ambițioși a fost distrusă. Nu vedem ivindu-se vreun pericol pentru cineva prin lăsarea voturilor să fie folosite potrivit prevederilor din Testament, și vedem ivindu-se multe pericole prin anularea lor. Când vreun aranjament făcut de Pastor nu îl mulțumește pe noul Președinte, el de obicei găsește o cale de a-l declara „nepermis”, dar dacă este în avantajul lui îl folosește și vorbește de „acel serv înțelept și credincios”.

Dacă comitetul surorilor, autorizat prin Testament, nu are o existență legală, nu este adevărat că nici Comitetul Editorial care nu există nici el decât din aceeași autoritate, este deasemeni ilegal?

CONDUCEREA PREȘEDINTELUI

Președintele s-a arătat mult prea încrezător când a spus că nu s-a găsit nimic în neregulă în legătură cu felul în care el a condus afacerile Societății. Din păcate, există mai multe chestiuni importante care se pare că au fost abordate în mod necorespunzător pe timpul administrației sale, și anume: Photo Drama, a cărei vânzare a fost anunțată de Președinte la Convenția de la Pittsburgh, ca fiind cu siguranță Voința Domnului, dar care a fost apoi returnată cu forța la Societate.

Este bine cunoscut faptul că Angelophone a fost până de curând administrată defectuos, ceea ce a dus la primirea a sute de scrisori de nemulțumire din partea prietenilor. Acest lucru ar fi putut fi evitat dacă s-ar fi respectat planul Fratelui Russell cu privire la această întreprindere, dispozițiile lui fiind să facem de îndată discuri noi, dacă vocea lui nu suna bine.

S-au făcut numeroase eforturi pentru a-l face pe Președinte să urmeze aceste dispoziții, dar el nu a putut fi convins să facă acest lucru, decât după ce o soră din Illinois a venit în întâmpinare și a plătit 1.500 de dolari pentru o nouă înregistrare a predicilor. Fratele Cooke administrează acum cu succes Angelophone, în ciuda sfatului primit de la Fratele Rutherford să o vândă celui care oferea cel mai bun preț și să scape de ea.

Activitatea pastorală a suferit și ea din cauza Fratelui Rutherford, dar în mod neintenționat, desigur. Schimbările în această privință au produs confuzii, întârzieri și mult deranj.

În plus, incapacitatea Președintelui de a lucra cu Directori atât de corecți cum erau cei pe care i-a dat afară de la Betel reprezintă o gravă lipsă a scurtei sale administrații de opt luni. Ea poartă de asemenea o pată datorată lungii liste de frați pe care el i-a făcut să se îndepărteze de colaborarea în activitatea Societății.

Progresul activității din ultimele opt luni s-a datorat aproape numai forței de muncă pe care Fratele Russell a lăsat-o în urma sa – o forță care, spre deosebire de Fratele Rutherford, era temeinic instruită să-și cunoască atribuțiile și să se ocupe de ele și care a făcut acest lucru, chiar și în ciuda greșelilor Președintelui.

DESPRE ANGELOPHONE

„Cernerea Recoltei” se referă la faptul că Fratele Ritchie a cerut Comitetului Director să-i permită să preia și să conducă contul Angelophone, când în contul Angelophone erau circa 18.000 dolari în

bancă și lasă să se înțeleagă ca Fratele Rutherford a sărit în ajutor și a împiedicat Comitetul Director să voteze ca 18.000 dolari să meargă la Fratele Ritchie. Adevărul este că Frații Rutherford, Van Amburgh și MacMillan disprețuiau ultima lucrare a Fratelui Russell, Angelophone, și i-au pus bețe în roate și au ridiculizat-o, vrând tot timpul să o omoare.

În dimineața zilei ce a urmat după moartea Fratelui Russell, Fratele MacMillan i-a dat ordin Fratelui Cooke să anuleze toate contractele și să o închidă. Văzând opoziția continuă față de Angelophone și știind de la moartea Fratelui Russell că ei vroiau să scape de el, Fratele Ritchie s-a dus la Fratele Rutherford și s-a oferit să preia afacerea așa cum era, cu cei 18.000 de dolari în bancă și să se străduiască, împreună cu Fratele Cooke, să o transforme într-un succes. Răspunsul primit a fost: "Te iubesc prea mult pentru a te lăsa să încerci. Dacă ai fi un om de lume, aş face acest lucru într-un minut."

El nu a explicat că firma avea datorii de 25.000 dolari și că în curând vor mai veni la plată 7.000 dolari. Cei ce-l cunosc pe Fratele Ritchie nu ar putea crede că el ar fi vrut să profite de Societate.

Și – A COMPUS PROPRIA BIOGRAFIE

Este regretabil că noi, frații, am fost chemați, cu prețul unor cheltuieli foarte mari să scoatem un răspuns la „Cernerile” Fratelui Rutherford. De multe ori nouă nu ne venea să facem nimic în această chestiune, ci, bizuindu-ne cu totul pe înțelepciunea și învățătura poporului Domnului, să nu judecăm, pentru a nu fi judecați. Dar Domnul cu siguranță vrea ca noi să facem ceva pentru a face cunoscute prietenilor condițiile care au existat cu adevărat la Tabernaclul din Brooklyn și la Betel, de la alegerea Fratelui Rutherford, deși puțini erau cei care cunoșteau aceste condiții până cu câteva săptămâni în urmă. Acești puțini preferau să păstreze tăcerea și să poarte povara, nespunându-le nimic nici chiar soțiilor lor, în speranța că Președintele își va veni în fire și va corecta nedreptățile.

În timpuri ca acesta apar întotdeauna cei care, dint-un motiv sau altul, vor întrece măsura pentru a-i sprijini pe cei care dețin puterea. În această clipă ne gândim la Fratele Hudgings, care însă s-a întrecut pe sine și a făcut ca lucrurile care și așa stăteau rău să se deterioreze și mai mult. Ce i-a venit să declare sub jurământ că Fratele Hirsh „a compus articolul” de pe ultimele două pagini ale numărului aniversar al revistei „Turnul de Veghere” - biografia Fratelui Rutherford – numai Fratele singur ne poate spune. În orice caz, el s-a abătut mult din calea lui pentru a-i arăta Președintelui că este alături de el, cu inima și cu sufletul. Dacă Fratele Hirsh ar fi autorul biografiei, nu i-ar fi rușine cu ea. Nu s-ar fi comis niciun lucru rău prin redactarea ei. De fapt, ar fi fost mult mai corect ca să o scrie el, decât să o scrie altă persoană, Președintele, de exemplu.

Am crezut că nu vom ajunge să menționăm acest lucru nimănui; dar, deoarece dragul frate jură că Fratele Hirsh „a compus articolul”, iar Fratele Rutherford, din motive necunoscute a considerat că se cade să publice declarația sub jurământ în „Cernerile” sale, nu vedem niciun motiv temeinic pentru ca buzele noastre să rămână în continuare pecetluite.

Această biografie a Fratelui Rutherford a apărut pentru prima dată în unul din ziarele ce apar în țară, a doua zi după alegerea lui. Pentru ca să ajungă la ziare îndepărtate pentru a fi publicat în ziua după alegerea Fratelui Rutherford, era necesar ca articolul să fie redactat cu o săptămână sau două mai înainte. Acest lucru s-a făcut la sugestia Fratelui Hirsh, dar nu a fost *compus* de Fratele Hirsh, care l-a văzut pentru prima oară atunci când Fratele Rutherford însuși i l-a înmănat.

Cu excepția câtorva reduceri de dimensiuni, articolului este practic cuvânt cu cuvânt cel original.

Și Fratele Wisdom s-a abătut mult de la felul lui de a fi pentru a-i face plac Președintelui. Scrisoarea lui, publicată în „Cernerile”, pare caracteristică. Noi toți ne amintim foarte bine cum vara trecută la convenția de la Cascada Niagara, când termometrul arăta o sută de grade (Fahrenheit – n. Trad.) sau mai mult în Sala de Conferințe, și toată lumea se topea, acest frate, timp de mai mult de o oră, spre marea disperare a celor din sală și a președintelui ședinței, l-a criticat pe regretatul Frate Abbott – deși se publicase de mult un articol despre problema respectivă în ziar și i se aduseseră unele reparații.

Se spune că Fratele Wisdom, pe când călătorea pe cheltuiala Societății, a menținut această formă

de persecuție câtva timp.

Nu am fost surprinși când am aflat că același frate și-a folosit atât vorba cât și scrisul împotriva noastră. Conversația noastră cu el a fost atât de satisfăcătoare pentru el la momentul respectiv, încât el a spus de trei ori „Nu pot spune că nu ai dreptate.” În loc ca Fratele Hirsh să caute conversația în tren, fratele însuși a spus.

” După ce te instalezi în cușetă, vino înapoi.” Se vede din scrisoarea acestui frate că el vorbea nu numai cu un frate, ci și cu alții la Brooklyn și a amestecat lucrurile atât de mult încât este practic imposibil să iei scrisoarea lui în serios. El a adunat zvonuri peste zvonuri. Există un proverb care spune că minciuna călătorește în jurul pământului în timpul în care adevărul abea reușește să se încălzească. Și cât de adevărat este proverb în cazul „Cernerilor” Fratelui Rutherford ! El a trimis-o în toate părțile pământului .

SCĂPĂRILE CONDEIULUI FRATELUI RUTHERFORD

Pe pagina 12 din „Cernerea Recoltei” la începutul coloanei a doua, Fratele Hoskins este citat cu cuvintele: „Noi, Comitetul suntem conducătorii și noi dăm ordinele.” Fratele Hoskins nu a făcut o asemenea declarație nici nu a fost vreo urmă în mintea lui de asemenea atitudine. Când Fratele Rutherford declara înaintea membrilor Comitetului că întreaga conducere era în mâinile lui și că nu era treaba Comitetului, Fratele Hoskins doar a citat Articolul VI al cartei: „Corporația va fi condusă de un Comitet Director constituit din șapte membri.”

Din nou, pe aceeași pagină Fratele Rutherford îl citează pe Fratele Hoskins cu vorbele: „Ne-am consultat cu avocați și știm ce putem să facem.” Din nou citatul este derutant. În loc de cele de mai sus, Fratele Hoskins a zis liniștit, în prezența membrilor Comitetului: „De când ne-ați spus săptămâna trecută la adunare că acționarii sunt cei ce au făcut la Pittsburgh dispozițiile executive care v-au dat puterea, ne-am gândit că este posibil să vă înșelați, și între timp m-am consultat cu un avocat care m-a informat că întradevăr vă înșelați asupra acestui fapt.”

Din nou pe pagina 12, „Cernerea” ne acuză că spunem: „Comitetul Director nu răspunde în fața acționarilor.” O asemenea afirmație nu s-a făcut de nici unul dintre noi.” Ce am spus noi este că deoarece carta Societății dă puterea Directorilor să facă dispozițiile executive, înseamnă că acele dispoziții executive care vin de la Fratele Rutherford nu sunt legale și impuse doar fiindcă la propunerea lui au fost adoptate de formă de acționari.

Din nou pe pagina 17 prima coloană, unul din membrii Comitetului Director este citat cu vorbele : „Nu va fi nici o adunare a Comitetului Director astăzi, să înțelegeți asta!” Din nou adevărul este incomplet. În locul celor de mai sus sunt adevărate următoarele: Fratele în chestiune s-a apropiat de Fratele Rutherford, l-a întrebat despre o problemă iar Fratele Rutherford i-a răspuns: „Acea problemă va fi lămurită la întrunirea de azi a Comitetului Director.” la care fratele a răspuns liniștit: „Dupa cate știu eu, Frate Rutherford în dimineața asta nu există o întrunire a Comitetului.”

Altă scăpare a condeiului fratelui nostru se găsește la pagina 17, la sfârșitul primei coloane din „Cernerea Recoltei”. Se spune acolo că Fratele Hirsh i-a spus Fratelui Rutherford: „Dacă mă numești iar în Comitet, mă duc în noaptea asta la Philadelphia și lămuresc totul cu ei și mulțumesc pe toată lumea.” Fratele Hirsh neagă acestea cu vehemență deoarece nici nu i-a trecut prin minte să îi ofere Fratele Rutherford vreo mită. În plus el nu recunoaște dreptul legal sau puterea Fratelui Rutherford de a-l scoate din Comitet. Așa că bineînțeles că n-a cerut să fie numit la loc.

Alt exemplu se găsește pe pagina 23, coloana întâi, primul paragraf, despre „Sărmanul Frate Wright” unde „Cernerea Recoltei” spune că el „a spus în repetate rânduri de când a început conflictul că a fost târât în această poveste și făcut să creadă că dacă nu îi susține pe ceilalți trei înseamnă că este necredincios, el ar fi dorit să iasă din această situație.”

De trei ori a negat Fratele Wright în prezența acuzatorilor săi că a făcut o asemenea declarație sau vreo declarație asemănătoare. Fratele Wright nu a fost târât în nicio poveste, deoarece din start a fost trup și suflet alături de ceilalți membri în apărarea principiilor Societății.

Pe pagina 17, prima coloană și pagina 23 a doua coloană, din „Cernerii” Fratele Rutherford afirmă că unul dintre frați și-a anulat întâlnirea de la Bridgeton, New Jersey ca să se întâlnească cu un alt

frate din Philadelphia. Unul dintre acești frați a avut întradevăr o întâlnire în Bridgeton duminică dimineață, dar nu a putut să o respecte datorită faptului că a pierdut trenul de legătură, dar nu a avut nicio întâlnire duminică seară; când trecea prin Philadelphia s-a întâlnit cu niște prieteni care au insistat ca el să rămână acolo pentru slujba de seară.

UNELE DIN NUMELE AFLATE CU PRECĂDERE ÎN VIZORUL PREȘEDINTELUI

Deoarece numele dragului nostru Frate Sturgeon a fost menționat în această discuție în mod inutil și necuvenit datorită așa-numitei „Cernerea Recoltei”, avem credința că prietenii de pretutindeni, care au o deosebită dragoste pentru el deoarece el, îi era foarte credincios dragului nostru Pastor, atunci când acesta s-a aflat în cea mai mare nevoie și suferință, se vor bucura să știe că dragul nostru frate se străduiește, prin mila Domnului să rămână tot așa de credincios Fratelui Russell, acum când a murit, ca atunci când el era în viață. El crede că actuala controversă privește în primul rând Comitetul Director și pe Președintele Societății și dorește, de aceea, ca Domnul să – Si facă cunoscută hotărârea pe căile ce-i sunt Lui cunoscute și la timpul hotărât de El iar până atunci el îl slujește în tăcere pe Domnul, „făcând după puterea sa ce găsesc de făcut mâinile sale,” deoarece a existat multă grijă ca el să fie ținut departe de Comitetele și Consiliile, după moartea Fratelui Russell, cu excepția Comitetului Editorial. Am ridicat această problemă deoarece noi sunt încredințați că prietenii vor aprecia gestul nostru, noi fiind toți preocupați să cunoaștem Adevărul și numai Adevărul.

De aceea nu va fi nicio surpriză pentru cititorii noștri să afle că chiar și Fratele Sturgeon a suferit de pe urma furiei Președintelui nostru, care l-a numit Iuda și trădător.

DESPRE PARABOLA BĂNUȚULUI

Autorul „Cernerii Recoltei”, împreună cu unii dintre simpatizanții săi aplică acum cu larghețe parabola Bănuțului la circumstanțele prezente, spunând că „Bănuțul” este Volumul Șapte și că „aceia care cârtesc” sunt acei Imputerniciți pe care Fratele Rutherford i-a exclus din Betel. Dar să vedem dacă se potrivește. În primul rând niciunul dintre Directorii care sunt în mod fals acuzați că sunt „cârtitori” nu a știut nimic despre publicarea Volumului Șapte, până ce acesta nu a ieșit de sub tipar. Mai mult, problema celui de al șaptelea volum a fost total în afara chestiunilor pe care frații le-au discutat cu acea ocazie. Niciunul dintre frații acuzați că ar fi „cârtitori” nu a spus nimic despre Volumul Șapte, nici nu au avut nicio atitudine împotriva Volumului Șapte. Și, mai mult, să se știe că niciunul dintre frații acuzați nu a protestat în niciun fel cu acea ocazie. Niciuna dintre declarațiile lor nu a reprezentat o reclamație, nici nu a fost pentru propria lor apărare, ci pur și simplu proteste în numele Domnului împotriva acuzațiilor false și autoritarismului metodelor Președintelui, împotriva faptului că el violează în mod grosolan Carta Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii și Testamentul Fratelui Russell. Era datoria solemnă a acestor imputerniciți să protesteze atunci. Repetăm: nici măcar o dată nu ne-am referit cu gândul sau cu vorba la Volum. Dacă aceasta este cu adevărat „cârtire”, atunci se cuvine să spunem că dragul nostru Pastor a fost un „cârtitor” întreaga sa viață, pentru că el nu a încetat niciodată să protesteze împotriva falselor doctrine și practici ale Creștinătății și a tuturor formelor de nelegiuire. Tot astfel au fost și Reformatorii vechilor „cârtitori”, pentru că ei și-au ridicat glasurile împotriva violenței și păcatelor sistemului Papal. Și în același sens, Domnul nostru a fost cel mai mare dintre toți „Cârtitorii” pentru că nici el nu a încetat niciodată să protesteze împotriva ipocriziei și înșelătoriei Scribilor și Fariseilor.

În consecință, frații care au fost acuzați de „cârtire” în după amiaza zilei de 17 iulie sunt fericiți să fie așezați alături de Fratele Russell, de Reformatori și de Domnul nostru Isus, căci niciunul dintre aceștia nu a fost cu adevărat un „cârtitor”, ci ei au fost conduși de Spiritul lui Dumnezeu pentru a protesta cu îndrăzneală împotriva păcatului și răului din vremea lor.

MESAJUL PASTORULUI NOSTRU INAINTE DE MOARTE

”Să Facem Ordine în Casă”

Am urmat sfatul Fratelui Rutherford din „Cernerea Recoltei” și am citit cu atenție articolul Pastorului nostru publicat în numărul din 1 noiembrie 1916 al Revistei „Turnul de Veghere:”, intitulat „Ora Ispitei”. De fapt, am fost atât de impresionați de el și atât de convingși că el se aplică cu precădere în momentul de față, încât am copiat o parte din el, adăugând cuvântul „Societate” după cuvântul „Clase”.

„Alegerea unor conducători nepotriviti este evident un păcat și o acțiune împotriva Claselor, care au acești conducători nepotriviti. Cum ar putea aceștia să ocupe poziții în care să reprezinte poporul Domnului, altfel decât prin votul poporului? Când va învăța poporul Domnului că talentul de a vorbi în public este numai una dintre calitățile necesare unui Prezbiter? De mai multe ori am văzut cum Cauza Domnului a fost zădărnicită și, spiritualitatea între frați a fost înăbușită prin încercări de a imita biserica nominală, scoțând la înaintare persoane pricepute la vorba, dar lipsite de spiritualitate.

„Nu este asta o dovadă de îngâmfare din partea Clasei (Societății), o dorință de a face un spectacol frumos în fața lumii? Dacă nu, de ce aleg ei asemenea persoane? Dacă ei au făcut o greșală, de ce nu o corectează ei imediat într-o manieră pozitivă și în tăcere? Când Prezbiterii încearcă să țină Clasa (Societatea) sub puterea lor, oare aceasta nu ne arată că acea Clasă (Societatea) este lipsită chiar de calitatea pe care Domnul dorește să o vadă – curaj, dorința de a învinge? Și oare Clasa (Societatea) nu face rău unui astfel de așa-zis conducător precum și sie însăși, permițându-i să reușească cu metodele lui nescriturale?

„A înșela și a fi înșelat”

Noi ne-am referit deja la faptul că spiritul ambițios și egoist duce la anarhie în lume; și tocmai am arătat cum același spirit egoist și ambițios duce și la anarhie în Biserică. Intrevedem Vremuri Tulburi pentru lume din această cauză și Vremuri Tulburi și pentru Biserică. Lumea nu se poate purifica de această clasă; pentru că atât conducătorii cât și cei conduși au spirit lumesce, care întotdeauna merge din rău în mai rău. Dar acest lucru nu se va întâmpla în Biserica lui Cristos. Noi avem spiritul Învățătorului, spiritul credinței față de Adevăr, spiritul Regulii de Aur, spiritul dragostei frățești, spiritul libertății și întrajutorării, spiritul fidelității față de ceea ce noi credem că este Adevărul. Este de neiertat pentru Biserica stăpânită de acest spirit, să continue sub dominația unor bărbați ambițioși (și uneori a unor femei ambițioase).

Dacă ei nu și-au condus Clasa (Societatea) după direcțiile cuvenite, n-ar trebui ei să înceapă să facă imediat acest lucru?” Noi credem că a venit timpul ca să facem ordine în Casa Domnului.

Dar cineva va zice: 'Am avea o mare tulburare dacă am încerca să facem ceva contrar dorințelor celor ce s-au legat de noi în calitate de lideri și conducători. Orice inițiativă de-a noastră, ar putea duce la divizarea Clasei (a Societății) și cum ne-am putea gândi la ceva care ar genera o asemenea catastrofă?'

Dar, ne întrebăm, care ar fi mai bine, să avem o Clasă (Societate) mai mică, care să funcționeze conform traseelor indicate de Domnul, sau o Clasă mai mare (o Societate) care să susțină principii contrare prevederilor Domnului, auto mutilându-se, împiedicându-și influența și încurajând în rolul de conducător pe cineva care fie că este 'lup' sau măcar este o 'oaie' care a fost prin înșelătorie condusă spre spiritul de lup? Îi încurajăm pe toți frații care au aceste dileme să fie foarte eroici, să aibă grijă să nu facă nimic din spirit de ceartă sau din vanitate, ci totul să fie în spiritul smereniei și iubirii, ca să se poată întoarce spre libertate, prin Cristos să fie liberi, și să nu fie iar vârați în sclavie umană.”

„CINE VA RĂMÂNE ÎN PICIOARE”

Dragi Frați și Surori în Cristos, se pare că suntem la o mare răscruce – calea îngustă și corectă pe de o parte și calea necredinței pe de alta. „Cine va rămâne în picioare?” „Tu? Eu?”

Avem credința că am învățat atât de bine principiile adevărului și neprihănirii încât știm când să le susținem, chiar dacă nu putem susține acțiunile presupușilor noștri pietenii pământești. Preferăm să fim de partea Domnului, a adevărului și a acelor frați care susțin principii decât să mergem cu majoritatea, decât să fim cu turma? Dacă da, este bine.

Dificultățile noastre ne-au adus multe scrisori. Unii ne scriu deplângând această stare de fapt neplăcută; alții înțeleg exact situația și așteaptă declarațiile noastre viitoare. Mulți ne-au asigurat că se roagă pentru noi și pentru toți cei implicați în această poveste. Ei își doresc ca noi să putem face ceva care să îndrepte lucrurile și să readucă pacea tuturor. Mai mult, avem credința că efortul nostru prezent poate ajuta poporul drag Domnului.

Dragi frați, să privim necazurile prezente drept în față și să ne rugăm Domnului să ne ajute, cu hotărârea de a nu ne lăsa inimile să fie acrite împotriva cuiva.

Să fim atenți cum acceptăm așa numitul Volum Șapte. Ar putea fi adevăratul Volum Șapte așa cum a dorit Fratele Russell, sau ar putea să nu fie.

De un lucru suntem siguri, anume că există în acest volum și interpretări fanteziste și unele lucruri care nu ezită să o spunem, sunt erori doctrinare – care ne învață – dacă am înțeles bine – că mințile copiilor lui Dumnezeu, care sunt credincioși, trebuie să devină „câmpul de bătlie pentru spirite malefice.” „Cel ce este născut din Domnul se păstrează curat și cel mârșav nu îl atinge.”

Să veghem pentru a ne păstra în iubirea lui Dumnezeu.” Să ne ferim de orice lucru nelegiuit. Să ținem strâns ce avem, ca nimeni să nu ne ia coroana. Să păstrăm privilegiul rugăciunii și acela de slujire în orice fel posibil. Între timp să nu ni se pară ciudat când încercări de foc se abat asupra noastră, ca și cum aceasta ar fi ceva extrem de ieșit din comun. Să nu ne descurajăm și să începem să ne retragem, lăsându-ne amărâți și plini de reproșuri față de alții. Să „Veghem și să ne rugăm”.

„Domnul fie cu tine până ne întâlnim la picioarele lui Isus.”

„Printr-o rugăciune continuă, cu toată rugăciunea și implorarea în spirit și veghind cu toată stăruința și rugăciunea pentru toți sfinții.”

SCRISOAREA AUDITORULUI CĂTRE ACȚIONARI

13 Cranberry St., Brooklyn, N. Y..

August 20, 1917.

Către cei interesați: -

Cu adânc regret în fața necazurilor și a încercărilor grele abătute asupra Bisericii prin *uzurparea* arogantă a guvernării treburilor lăsate prin Testament de fratele Russell și prin decretarea Cartei Societății care a pus conducerea în mâinile Directorilor și având în posesie mai multe date legate de metodele injuste și neprofesioniste care sunt urmate de Conducerea prezentă, cu dragoste față de toți, „cu inima pură” vă ofer protestul meu împotriva acțiunilor celor care au demis în mod ilegal pe patru dintre Directorii Societății pe când au permis altora să guverneze fără măcar ca acționarii să-și dea acordul. Acești directori demisi fusese fiecare cu o singură excepție alegerea dragului nostru Pastor, fiind timp de mulți ani în slujbă credincioasă Bisericii, și fiecare fiind numit de el pentru a fi astfel folosit inclusiv după moarta sa.

De asemeni protestez împotriva metodelor folosite cum ar fi obligarea copiilor Domnului conștiincioși și consacrați să asiste la trimiterea unui asemenea document defăimător cum ar fi „Cernerea Recoltei”, sub amenințarea excluderii din lucrare. Dezaprob deasemeni folosirea timpului unei mari părți a lucrătorilor biroului pentru emiterea unei declarații atât de josnice, nelalocul ei și crude ca cea conținută în această lucrare, intitulată „Cernerea Recoltei”. Chiar dacă

conținutul ar fi adevărat eu nu reușesc să văd înțelepciunea, corectitudinea sau dragostea în a trimite lumii asemenea declarații incendiare, mai ales în condițiile în care cei denigrați nu au acces la dreptul de a da explicații și la dreptul de a folosi facilitățile Societății în apărarea lor, ca în cazul Fratelui Johnson, care a recunoscut sincer și a cerut iertare în mod deschis înaintea familiei Betel pentru gândul lui eronat că el este „administratorul” și a fost după cate s-ar presupune iertat de către cei prezenți. A trata problema astfel mi se pare mie să dovedească alt spirit decât cel al Domnului Cristos.

Nu reușesc să văd influența bună exercitată asupra Casei Betel de către capul casei, prin avertizarea celor care cer să fie îndeplinite dorințele Pastorului nostru decedat (așa cum s-a întâmplat în sala de mese), că el – capul – încă nu a ripostat dar dacă avea să se ajungă la o bătaie el avea „să riposteze până la capăt”. Nu reușesc să văd influența bună în a pune Familia să ia parte într-o controversă între el și Comitetul Director (într-o problemă în care refuză orice discuție), a merge într-un capăt al camerei și a le porunci celor ce nu sunt de acord cu el să se duca în capul celălalt și ca cel ce este capul familiei Betel să pună mâinile pe Fratele Johnson în prezența familiei pe când alți Prezbiteri și cadre de conducere care-l susțin pe Președinte stau deoparte și fluieră într-o atmosferă care seamănă cu scandalul dintr-un bar, în timp ce alții vor să cheme poliția.

Nu văd ce influență bună se exercită la Tabernaclu dacă orele de serviciu coincid cu orele când se cântă imnuri; Directorii nu respectă ora și privilegiul, umblând de colo, colo, discutând și glumind pe seama celor care cântă. Sau să devii subiectul glumelor care se spun întotdeauna la teatrele vizitate cu o noapte înainte de unii care sunt membri ai Familiei Betel și Prezbiteri și care îl sprijină pe Președinte și metodele sale.

Cele de mai sus nu sunt decât o descriere parțială a ceea ce vedem la Betel și la Tabernaclu, și care arată cât este de necesar ca un Comitet Director să preia conducerea și controlul. Deși eu nu prezint aceste chestiuni ca să-i judec, căci eu știu că Domnul este la cârmă, cred totuși că cei care susțin lucrarea ar trebui să aibă aibă privilegiul de a fi implicați în conducerea activității prin numirea Directorilor și că ei ar trebui să știe aceste lucruri și să li se acorde privilegiul de a ști cum și unde s-au folosit banii.

As vrea să mai spun că am menționat Președintelui și altora faptul că se plătesc sute de dolari săptămânal, fără a fi înregistrați undeva, cu excepția cecului și cotorului de la cec și a scrisorilor de remitere. Comenzi mari și mici sunt date fără a se indica un preț de contract iar regularizarea conturilor este în mod constant întârziată prin contestații scrise, și cu pierderea constantă a ocaziilor de a obține reduceri de prețuri. Am descoperit aceste fapte cu ocazia eforturilor pe care le-am depus ca auditor și, pentru că am insistat ca derularea afacerilor să se facă în mod metodic au refuzat să colaboreze cu mine și mi-au spus să -mi văd de treaba mea și să fac ce mi s-a spus, căci, dacă nu, „voi avea neplăceri”.

Am refuzat să semnez ordine către Trezorier pentru trei conturi în valoare de peste 11.000 de dolari deoarece aceste conturi nu fuseseră niciodată auditate și am spus răspicat că nu exista niciun registru de casă pentru a arăta corectitudinea extrasului de cont. Prin aceasta, mi-am atras neplăcerea unor persoane influente, care au făcut ca eu să nu fiu dorit în această funcție. Nu acuz motivele, nici nu acuz pe cineva de necinste, ci pur și simplu susțin importanța unor registre ținute corect și a unei supravegheri corespunzătoare din partea Directorilor. Experiența mea ca auditor îmi spune că există o singură persoană care știe ceva despre conturi și acel om nu este nici Președintele, nici Managerul, nici Trezorierul. Cred că acționarii ar trebui să cerceteze situația și să insiste ca Directorii să conducă.

Protestez de asemenea împotriva metodelor folosite pentru a scoate din Casa Betel peste douăzeci de membri credincioși și gata să se sacrifice, doar pentru motivul că aceștia au refuzat să semneze sau au semnat la rubrica PROTEST, unul din multele documente elaborate pentru a jura credință „la bine și la rău” și a susține metodele de terorizare folosite la Betel și la Tabernaclu. Regret foarte mult că am fost așa de slab și am semnat aceste documente; mai sunt și alții care recunosc și ei că sunt vinovați în același mod. Am semnat la protest și am informat în acest sens persoana care ținea evidența numelor, precum și Conducerea. Fiind invitat de Fratele Russell să-mi aduc familia la Betel cu cateva luni înainte ca acesta să fie chemat Acasă, și fiind numit de el într-un post cu

privilegiul de slujire cu ordine cum să procedăm, și fiecare dintre noi fiind foarte loiali și credincioși datoriei noastre noi, împreună cu încă câțiva, am primit poruncă să plecăm din Betel și încă suntem lipsiți de privilegiul de slujire, pe care atât de mult și de sincer dorim să-l desfășurăm, și toate acestea numai fiindcă ne-am votat preferințele ca fiind cu cei care preferau ca Directorii să conducă așa cum prevede legea, Carta, Testamentul, ultimile dorințe ale dragului nostru Pastor. De teama acestei excluderi de la toate privilegiile pentru familia mea dragă și pentru mine însumi, așa cum am spus Conducerii la vremea respectivă, am semnat scrisoarea care era dată în numele meu în „Cernerea Recoltei”. Dacă aș fi avut cea mai vagă idee că scrisoarea avea să fie publicată n-aș fi semnat-o și mi-e rușine în inima că „am lăsat ca teama de ce mi-ar putea face oamenii” să-mi umbrească pentru moment promisiunea prețioasă „Nu te voi părăsi, nici nu te voi abandona”. Amenințarea a fost pusă în aplicare și ni s-au dat 48 de ore timp în care să plecăm. Domnul ne-a fost ajutorul și prin harul Său socotim că am avut un privilegiu binecuvântat să stăm la Betel un timp și socotim experiențele noastre ca fiind pietrele de râu care ne călăuzesc spre Casa Eterna a Cerurilor, rezervată celor ce se dovedesc credincioși în ciuda multor persecuții.

Cu credință,
F.G.Mason

O SCRISOARE DESCHISĂ CĂTRE ACȚIONARIII SOCIETĂȚII

Freehold, N. J.,
August 15th, 1917.

D- nii.Pierson, Ritchie, Wright, Hoskins și Hirsh, Căsuța Poștală
179, Brooklyn, New York

Dragi Frați,

M-ați invitat să scriu o scrisoare despre implicarea mea în sfaturile date vouă ca frați și ca Directori Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii. Înțeleg că voi vreți asistența mea ca un frate în Adevăr care are ceva cunoștințe despre legi, deoarece sunt jurist. Nu am fost însă avocatul vostru, deoarece ați plătit consiliere unei firme reputabile de avocați de înalt prestigiu, spre care v-am îndrumat eu.

Mi-am simbolizat consacrarea prin cufundare în apă în cadrul perioadei Comemorative (Martie), 1905, în prezența Bisericii din Philadelphia, după ce în 1903 devenisem foarte interesat de aceste idei și acceptând ca urmare tot atunci adevărul Acum fiind prima perioadă de care știu eu în care pot fi botezat cu apă. De atunci, nu am ratat niciodată perioada de apropiere cu frații de la Comemorarea Anuală. Am depus Jurământul singur, cred că în 1908. Am fost recomandat de Ecclesia din Trenton pentru munca de Pelerinaj Auxiliară și am făcut puțină muncă în acest sens.

Am fost ani de zile Prezbiterul principal de la Ecclesia din Trenton. Am fost un martor care a depus mărturie în favoarea Fratelui Russell în acțiunea sa împotriva Vulturului din Brooklyn, la cererea scrisă a Fratelui Rutherford.

De când m-am mutat în Freehold am avut privilegiul de a depune mărturie la Tribunal, înaintea semenilor noștri, în legătură cu doctrinele în care noi credem și din care motiv suntem dezaprobați în oraș. De când locuiesc la Freehold am desfășurat munca juridică pentru compania care a fost incorporată pentru a se îngriji de Gazetă, invenția Fratelui Woodworth. Fratele Rutherford, cu Frații Pierson, Ritchie și Woodworth, au petrecut ziua aici în Freehold în legătură cu această problemă. Am răspuns la întrebările V.D.M. (*verbum dei minister* pentru investire ca preot n. trad.) și am fost anunțat în scris de Societate că obținusem punctajul necesar de 85%. În predici cu regularitate Sâmbăta, celor consacrați care pot să participe și la toți ceilalți prezenți. Spun acestea (și aș putea să spun multe altele) pentru ca prietenii să înțeleagă să avocatul pe care Fratele Rutherford zice că l-a cunoscut și căruia i-a trimis o telegramă din Duluth, Minnesota, este un frate în Adevăr

Fratele Rutherford spune pe prima pagină din „Cernerea Recoltei” că ai acționat la sfatul unui avocat, „care nu este prea bun prieten cu Adevărul”. Această afirmație este falsă și i-am scris că afirmațiile lui legate de mine, din broșură erau false și că el are destulă experiență ca să știe că acesta nu este modul de a răspunde la criticile aduse atitudinii lui juridice. El a răspuns zicând: „Ai

uitat probabil că ai scris o scrisoare Fratelui Hoskins, datată 4 iulie, în care faci o afirmație de genul 'declarația lui Rutherford poate părea plauzibilă, dar ar fi bine să ai declarații de la diverșii donatori mari către Fondul Căii care să arate că te sprijină și să le prezinți lui Rutherford și să-l forțezi să audă ce-ai de spus.' Presupun că ai o copie a scrisorii; poate te poți uita pe ea ca să vezi dacă nu este vreo declarație acolo în acest sens și dacă da, nu s-ar fi putut obține asemenea declarații fără să-și prezinte argumentele acționarilor? Scopul lor evident a fost exact acest lucru când au venit înaintea congregației din Philadelphia în noaptea de duminică 15 iulie și au făcut declarații denigratoare cu scopul evident de a crea un curent de opinie care să exercite presiuni asupra cadrelor de conducere menționate ale Societății.”

Nu am scris o asemenea declarație Fratelui Hoskins pe 4 iulie, nici la altă dată nici vreunei alte persoane. De fapt în acest caz s-au întâmplat următoarele: Pe 3 iulie 1917, i-am scris Fratelui Hoskins, răspunzând unei scrisori venită de la el atată cu o zi înainte. Am scris următoarele: „Imi pui câteva întrebări. Nu pot să răspund întrebării tale care sugerează că Președintele Societății împreună cu alții se pot ocupa întretimp (adică, cât nu sunt la Brooklyn) să îi convingă pe acționarii Societății să ceară membrilor Comitetului Director să se abțină de la a da rezoluția din data amânată. O reprezentare neoficială de acest fel făcută în această manieră nu ar oferi după părerea mea constrângere juridică, deși poate avea un efect moral.”

Astfel vedem că Fratele Rutherford a fost dezinformat de către cineva în această problemă. Cred totuși că este corect ca să anunți pe acționarii Societății că ai fost exclus de la controlul Societății, prin metode ilegale, așa cum ai fost consiliat și să le declari circumstanțele, așa cum faci acum. Te-te-am sfătuit ca fie să faci cunoscut acționarilor Societății că ei înșiși ar trebui să voteze sau să faci procuri pentru cineva din clasa casei ca să voteze în locul lor, așa încât să prevină ca cineva sau vreun grup să câștige și să mențină controlul Societății.

În concluzie în ce privește declarația din circulară a Fratele Rutherford, legată de mine, doresc să spun că aceea era o problemă în mod normal inclusă în regulamentul de proceduri specificat în Matei 18, pe când conducerea afacerilor Societății este o problemă legală și conducerea Societății de către Directorii ei este un subiect ce trebuie comunicat acționarilor Societății, care sunt adevărații ei proprietari.

Primul membru al Comitetului Director care să mă consulte în legătură cu treburile Societății, a fost Fratele Ritchie El a spus că Fratele Russell era interesat în Angelophone iar Fratele Russell se gândise că este o idee bună să-i ajute pe cei cu resurse spirituale, atât pe cei aflați în Adevăr cât și clasa mai veche de Creștini care nu sunt încă interesați în Adevărul Prezente. Fratele Ritchie a spus că exista o instrucțiune de la sediu să se renunțe la Angelophone, dar că Fratele Russell avea așa o părere bună despre acest dispozitiv încât vroia ca această lucrare să continue, dacă se putea aranja așa ceva. Nu a adus nici un fel de documente cu el, din care să reiasă cum se prezenta problema din punct de vedere juridic, dar eu i-am dat asistență pentru propria sa orientare, atât cât am putut și el a plecat. Nu cred că i-am fost de prea mare ajutor și asta este tot ce știu în această chestiune. Am fost impresionat de autocontrolul Fratelui Ritchie și de efortul pe care l-a făcut, cu succes, pentru a nu vorbi despre ceilalți frați și, atât cât îmi aduc aminte, nu a pronunțat niciun nume, atunci când a vorbit despre cine se opunea la continuarea lui Angelophone. A spus întradevăr că se temea că până la urmă vor fi probleme în legătură cu modul cum erau gestionate lucrurile la Brooklyn.

Câteva săptămâni mai târziu, Fratele Hoskins a venit să mă vadă. El mi-a spus că ar vrea să știe dacă Directorii Societății au autoritatea de a vota dispoziții executive prin care să respingă sau să modifice dispoziții executive votate de acționari, dacă în opinia membrilor Comitetului Director, acest lucru era indicat pentru interesul Societății. I-am spus: ”Hai să examinăm legislația din Pennsylvania cu privire la corporații și să vedem ce spune.” Am examinat legislația, așa cum era formulată când s-a organizat Societatea, și cum este formulată și acum. Am descoperit că se prevedea că dispozițiile executive trebuie făcute de acționari, cu excepția cazului când carta ar prevedea un alt organ sau o altă metodă. I-am spus atunci sau mai târziu că în New York sau New Jersey, legislația prevedea că dacă autoritatea de a formula dispoziții executive era delegată directorilor, această autoritate rămânea totuși la acționari, dar că legislația din Pennsylvania nu rezerva acest drept acționarilor. I-am spus că Directorii care, în conformitate cu Carta Turnului de

Veghere Biblic și Societății Căii aveau autoritatea de a da dispoziții executive și ordonanțe, aveau această putere, dacă ei considerau că propunerile acționarilor făcute la Pittsburgh în luna ianuarie erau dăunătoare pentru bunul mers al activității; că ei puteau să le schimbe, adoptând noi dispoziții executive și noi ordonanțe, dacă considerau necesar. La data respectivă, i-am atras atenția și asupra cerinței statutare ca Directorii să fie aleși de actionari pe perioade de un an și că prevederea conținută în cartă, conform căreia ei sunt aleși pe viață, în afară de cazul când se votează eliberarea lor din funcție cu o majoritate de două treimi din voturile acționarilor, mi se părea exagerată, față de prevederile legale. El mi-a atras atenția că Judecătorul a considerat-o legală de două ori și că atunci, sau mai târziu i-am spus că în orice caz, Directorii din punct de vedere legal rămân în funcție până la alegerea de către actionarii calificați a succesorilor lor. I-am spus, atunci când a venit la mine, pe când examinam legile și hotărârile că, dacă dorea o opinie bazată pe o analiză în profunzime, ar fi mai bine să angajeze un avocat care să examineze chestiunea sub toate aspectele ei. I-am spus că i-am dat un punct de vedere, fără să știu cum vedea el personal problema sau ce ar fi dorit să realizeze sau să prevină. El mi-a spus: „Nu, Frate McGee, nu ți-am spus.”

Am aflat atunci sau la următoarea noastră întâlnire că majoritatea Comitetului Director, pe care îl voi numi în continuare „Directorii”, nu era de acord cu modul în care era condusă activitatea Societății sub noua conducere și că, într-o anumită măsură, acest lucru se datora autorității exercitate de Fratele MacMillan. Eu personal am exprimat propriile mele gânduri că Fratele MacMillan nu avea destul echilibru mental și intelectual, cu alte cuvinte destulă înțelepciune pentru a ocupa o funcție atât de dificilă și de mare responsabilitate. Fratele Hoskins s-a dus apoi la Brooklyn.

Exact în acest punct al evenimentelor m-am întrebat care ar fi calea pe care ar trebui să merg, dacă voi mai fi solicitat în această chestiune. M-am hotărât că dacă vreun frate va veni la mine să afle aspectele juridice ale chestiunii pentru propria sa orientare, ar fi absolut corect din partea mea să-i spun, dacă puteam face acest lucru, chiar și dacă și mai ales dacă nu știam care sunt părerile lui personale și dorințele lui în această problemă. Apoi am hotărât că dacă Directorii erau conducătorii de drept ai Societății – partenerii cu funcții de conducere sau curatorii, dacă vreți în locul proprietarilor, adică al acționarilor, ajutând Comitetul Director ajutam autoritatea legal constituită a Societății și că nu aș putea face nimic altceva fără a mă opune celor numiți providențial să supravegheze activitatea, inclusiv faptele și actele directorilor Executivi, *care, prin lege sunt agenții Directorilor*.

Am înțeles că la reuniunea Directorilor din 20 iunie Fratelui Rutherford i s-a propus sau i s-a sugerat că ar trebui ca Directorii să voteze niște dispoziții executive adecuate pentru conducerea Societății. (După câte știu, sau după câte știau „Directorii” nu exista niciuna cu excepția celor foarte incomplete votate de acționari la Pittsburgh la insistențele Fratelui Rutherford, care erau redactate de el înainte de a fi ales Președinte și care erau cauza problemelor.)

Fratele Rutherford s-a eschivat atunci și, după cum spune în „Cernerea Recoltei” (pag.12, col.2, par. 1), ședința Comitetului Director a fost amânată pentru 20 iulie. Apoi a plecat într-o călătorie. Și alții au plecat în călătorii.

La scurtă vreme după aceea am primit un mesaj telefonic de la Fratele Hoskins care îmi spunea că au existat probleme la Tabernaclu și mă ruga să vin în seara aceea. Am făcut cum mi-a cerut și am sosit la Betel pe la 9.00 seara. La sosire, am fost însoțit până la un apartament din apropiere, unde m-am întâlnit cu Frații Wright, Ritchie, Hirsh și Hoskins, care formau majoritatea Comitetului Director.

A reieșit că în prealabil, Fratele Rutherford promulgase un set de reguli, în calitatea lui de Președinte al Asociației Amvonul Poporului, la care toată familia Betel, inclusiv Directorii, în deplină obiectivitate, își dăduse acordul în mod spontan. Regulile prevedeau că toată lumea, cu excepția funcționarilor superiori sau a comitetelor, care nu erau angajați la Tabernaclu, să nu fie lăsați să între în timpul orelor de program. În acea zi, în timp ce Fratele Rutherford era plecat, Directorii au fost informați că se vorbea că niciunul dintre ei nu va putea să între la Tabernaclu. Acești patru frați, dnii Ritchie, Wright, Hoskins și Hirsh, a căror activitate era de așa natură încât ei trebuiau să fie la Betel, nu la Tabernaclu, au fost uluiți, pentru că ei spun că nu se gândiseră

niciodată că regulile urmau să fie obligatorii pentru curatorii Societății, care sunt prin forța legii funcționari superiori ai Societății, mai ales doi dintre ei care erau și Directori ai Asociației Amvonul Poporului. Ei au hotărât să se ducă la Fratele Martin la Tabernaclu și să se intereseze asupra prevederilor complete ale edictului emis. Ei nu aveau niciun alt motiv decât să afle care este situația.

Când cei patru Directori (dintre care doi sunt și Directori ai Asociației Amvonul Poporului) au întrebat de Fratele Martin, Fratele MacMillan a ieșit și le-a ordonat celor patru să plece (inclusiv Directorilor Asociației Amvonul Poporului). Ei au refuzat să plece. Fratele Rutherford spune în „Cernerea Recoltei” că Fratele Hirsh l-a amenințat cu pumnul pe Fratele MacMillan. Fratele Hirsh neagă acest lucru și spune că i-a făcut un semn de reproș cu degetul Fratelui MacMillan. Ceilalți Directori îl susțin pe Fratele Hirsh.

În această situație, Fratele Macmillan l-a trimis pe Fratele Martin după un polițist. Fratele Martin a spus că el va asculta de ordin. Polițistul a refuzat să-i dea afară pe Directori, spunând că nu avea niciun drept să facă acest lucru. În acel moment Directorii erau singuri la etaj, în Capelă, unde nu supărau pe nimeni. La Betel, pe 17 iulie, Fratele Macmillan a spus că a făcut ce făcuse, pentru că acești Directori deranjau activitatea; mai pe urmă, uitând de ce spusese mai înainte, a spus că unii dintre lucrătorii de acolo nici măcar nu au știut de prezența Directorilor la momentul respectiv. La scurtă vreme după aceea, acești Directori au părăsit Tabernaclul.

Am descoperit la această conferință nocturnă că Directorii nu aveau nicio dorință să îl lipsească pe Fratele Rutherford, Președintele Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii, de vreunul din prerogativele lui, dar că ei nu știau nimic despre afacerile Societății sau despre fondurile ei și nu aveau nicio supervizare exactă a lor. Ei considerau că atât Fratele Rutherford cât și Fratele Macmillan conduceau afacerile cu aroganță. Ei au spus că ori de câte ori au încercat să discute treburi importante cu Președintele el avea obiceiul de a-i informa că ei nu erau avocați și deci nu aveau competența să discute astfel de probleme. Fratele Wright a spus că odată, la puțin timp de la moartea Fratelui Russell, el a discutat cu noul Președinte despre unele probleme și că Fratele Rutherford îi zisese atunci, „Frate, acestea sunt probleme ce trebuiesc discutate pe îndelete” dar că Fratele Rutherford nu a procedat astfel mai târziu și că a devenit din ce în ce mai puțin înclinat să o facă. Fratele Wright a zis deasemeni că în zilele de început ale Societății, când Fratele Russell deținea majoritatea voturilor nu dădea atâta atenție Directorilor deoarece el prin propriile voturi controla treburile Societății, dar că mai târziu când nu a mai deținut majoritatea voturilor Fratele Russell a început să dea mai multă atenție Directorilor. Fratele Russell deasemeni a spus și a scris că Directorii aveau să iasă în față în cazul în care survine moartea lui.

Am fost informat în acea noapte că Fratele Russell (se zvonea) lăsase o sumă foarte mare de bani în numerar, care trebuiau returnați prietenilor care îi donaseră, la cererea acestora, dacă aveau nevoie de ei. Directorii nu aveau altă știință despre cum fuseseră protejați acești bani. Le-am spus că era de datoria lor să știe despre ei, pentru că răspundeau personal dacă erau neglijenți cu administrarea banilor Societății, mai ales a fondurilor administrați prin împuternicire care erau supuși înapoierii. La această întâlnire m-au informat că lor li se spusese că deoarece toată lucrarea lor din New York era desfășurată de Asociația Amvonul Poporului ei oricum nu puteau face nimic, probabil pentru că Directoratul Asociației Amvonul Poporului era controlat de Fratele Rutherford prin Directorii ei, printr-o majoritate de un membru, majoritate formată din Frații Rutherford, MacMillan, Van Amburgh și Hudgings.

Le-am spus că deoarece Asociația Amvonul Poporului își primea toate fondurile pentru îndeplinirea lucrării de la Societate, ei puteau ușor exercita control asupra Asociației prin oprirea temporară sau limitarea alimentării cu bani care merg de la Societate la Asociația Amvonul Poporului. În cazul în care Asociația încerca să preia autoritatea constituită în mod corect a Societății, în consecință dacă lua Societatea însăși de gât. Le-am spus atunci că ei aveau autoritatea legală cât și dreptul moral de a da rezoluții care să instruiască băncile să nu plătească cecuri pentru retragere sau pentru depunere dacă acestea nu aveau și semnătura a încă unui Director împreună cu cea a Trezorierului. Cu slte cuvinte, ei nu vor încerca să-i retragă Fratelui Van Amburgh controlul ce îi revine în calitate de Trezorier al fondurilor Societății, ei ar putea limita controlul său unic, cerând o a doua semnătură

la tranzacțiile sale financiare. Le-am mai spus că ei ar trebui să aibă dispoziții executive corespunzătoare pentru a conduce afacerile Societății și a guverna activitățile conducerii executive și a le stabili niște limite rezonabile. Am spus de asemenea, că legislația din Pensylvania cerea ca Societatea să adopte anumite dispoziții executive sau ordonanțe și că ei nu au făcut acest lucru. Le-am spus de asemenea că s-ar putea să existe un caz de neglijență criminală față de fondurile Societății. Le-am spus că probabil băncile se vor conforma cu notificarea lor, fără multe discuții.

A doua zi după conferință, Fratele Rutherford mi-a telegrafiat următoarele din Duluth, Minnesota : Dacă vrei să-i informezi pe Hirsh sau pe alții, te rog, pentru binele cauzei, spune-le să aștepte până la întoarcerea mea, pe 18 iulie, când lucrurile se vor aranja așa cum trebuie. Din cauza acestei telegramme, în modul cel mai sincer le-am propus să aștepte, și ei toți au fost de acord să aștepte până la întoarcerea lui. Și astfel, nicio măsură concretă nu s-a luat în lipsa lui. Se poate observa de altfel că dacă Fratele Rutherford ar fi gândit cu adevărat că „eu nu eram prea prietenos față de Adevăr”, nu mi-ar fi cerut să îi informez „pentru binele cauzei”.

Directorii au fost informați că, în lipsa Fratelui Rutherford, ceva șocant se pregătea, ceva care a fost descris ca o bombă, care urma să explodeze la întoarcerea lui din Vest., aceasta în ciuda faptului că în telegrama sa se spunea că lucrurile se vor aranja la venirea sa, în jurul datei de 18.

Frații au întrebat ce putea el face, deoarece ei auziseră că el se gândea să rezolve problemele cu ajutorul unei Societăți rivale. Le-am spus că ei erau autoritatea recunoscută în mod legal, autorizată să controleze activitatea și nu vedeam cum el ar fi putut face ceva foarte grav, atât timp cât ei funcționau în conformitate cu legea. Eu nu puteam să cred că prietenii ar prefera să-i permită Fratelui Rutherford să se comporte ilegal și să nu țină seama de lege, acționând ca și cum părerea unui avocat ar fi fost hotărârea unui Tribunal și ei ar privi cum el dă afară cadrele de conducere de drept de la supravegherea și controlul activității. Eu îi avizasem deja că numai acționarii puteau amenda Carta Societății.

După ce Fratele Rutherford s-a întors din Vestul Americii, la data de 17 iulie, eu am primit la Trenton un telefon în cursul dimineții, de la Fratele Hoskins, care mi-a spus că Președintele, Fratele Rutherford convocase o ședință a Asociației Amvonul Poporului pentru ora opt în dimineața aceea și că el îi informase pe Directorii Societății – Pierson, Hirsh, Ritchie, Wright și Hoskins că va fi o ședință a Directorilor Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii la ora 9 dimineața. Cum putea Fratele Rutherford să-i convoace pe Frații Hirsh, Ritchie, Wright și Hoskins la o ședință a Directorilor la Brooklyn pe data de 17 iulie, când mai înainte, pe 12 iulie la Pittsburgh el îi numise în secret pe frații Spill, Bohnet, Fisher și MacMillan ca membri ai Comitetului Director în locul primilor, nu pot să înțeleg. Cu alte cuvinte, pe 17 iulie, la Brooklyn a convocat la reuniunea Directorilor pe frații pe care anterior îi înlocuise, când erau alți frați despre care el declara că sunt membri numiți de el în data de 12 iulie la Pittsburgh. În plus, el a convocat ședința Comitetului Director și a comitetului nelegitim la Brooklyn, unde a spus că nu s-a putut ține.

Fratele Hoskins m-a informat la telefon că Fratele Rutherford anunțase în timpul micului dejun la Betel că spera că vor fi toți prezenți la prânz, deoarece se aștepta că ziua să fie „obositoare”. Directorii au dorit ca eu să vin și să fiu la masă. Am dat curs cererii lor. La terminarea mesei, Fratele Rutherford a spus că avea să ne facă niște comunicări, care era convins că ne vor face pe toți fericiți. Credeam că el s-a hotărât să se întâlnească cu Directorii și că tot necazul se terminase. El ne-a citit un punct de vedere al unui avocat din Philadelphia, care era de părere că cei patru frați – Hirsh, Hoskins, Wright și Ritchie nu făceau parte din Comitetul Director. De fapt, esența problemei era că singurii Directori care funcționau legal erau Președintele, Vicepreședintele și Trezorerul, care fuseseră aleși în aceste funcții la Allegheny. Avocații din New York ai Directorilor i-au avizat mai târziu că în conformitate cu Curtea de Apel din New York, o asemenea alegere în funcție, prin ea însăși nu-i făcea membri ai Comitetului Director și că în orice caz, de aici decurgea că în ianuarie trecut (dacă Fratele Rutherford și avocatul lui din Philadelphia aveau dreptate). Fratele Rutherford nu era Director atunci când a fost ales Președinte și ca atare nu avea calificarea pentru a deține funcția de Președinte, deci actualul său titlu nu era valid. Pe de altă parte, dacă Directorii dețineau corect aceste poziții ca „interimari”, atunci le puteau deține și acum și nu puteau fi înlocuiți de alții până la hotărârea acționarilor la ședința următoare. Fratele Rutherford a

anunțat că el îi numise pe ceilalți frați pentru așa-numitele posturi vacante de Directori. El a anunțat de asemenea că Volumul Șapte era gata pentru difuzare. El a mai spus că inițial nu existase intenția de a-l distribui așa de repede, dar știind de conflictele care se profilau, ei au urgentat apariția lui.

Cu alte cuvinte, el știa că divergențele vor fi precipitate prin mișcarea lui din acea zi. El i-a invitat pe toți cei prezenți să primească Volumul Șapte, știind foarte bine că luase legea în propriile mâini, lucru ilegal, și că intenționa să dea afară din locurile deținute în mod legal, persoane investite cu autoritate conform regulilor. Evident, au existat proteste față de aceasta măsură surprinzătoare și unilaterală. I-am sfătuit pe membrii nelegali să nu accepte posturile ce le fuseseră oferite, iar Fratele Pierson spune că i-a cerut Fratelui Rutherford să continue să lucreze cu Comitetul Director corect pe care chiar el îl recunoscuse întotdeauna și cu care ținuse întrunirile.

În loc să asculte, Fratele Rutherford l-a dăscălit pe Fratele Pierson timp de mai multe ore, după cum spune acesta din urmă, și în final l-a făcut să semneze împotriva voinței lui, rezoluții prin care se stabilea că nimeni din biserică în afară de Fratele Rutherford nu este atât de calificat ca el pentru a face munca pe care o face el; sau că ar fi primit mai mari dovezi din mâna Domnului de iubirea și milostenia Lui. După aceea, Fratele Pierson a înțeles că a greșit când a semnat acele rezoluții și a hotărât să stea alături de vechiul Comitet Director, comunicând în scris decizia sa.

Curtea din Pennsylvania a declarat că Directorii vor alege (așa cum prevede legislația) Directori pentru a ocupa locurile vacante până la următoarele alegeri de Directori de către acționari, în maniera prevăzută în Cartă și în Dispozițiile Executive și a spus că Directorii nu puteau declara vacante posturile altor Directori, ca apoi să ocupe ei posturile vacante. Dacă lucrurile stau așa, este clar că Președintele Societății nu poate face ceea ce nu pot face nici Directorii, măcar și pentru faptul că nu au trecut cele treizeci de zile în care Directorii trebuie să aleagă mai întâi pe cei care să ocupe locurile vacante și pentru că legislația cere ca Directorii să ocupe locurile vacante (după metoda stabilită de Societate) și este discutabil dacă Președintele poate la acel moment să numească Directori pentru locurile vacante. Cu siguranță el nu poate face ceea ce legea le interzice Directorilor să facă. Numai judecata Curții poate declara posturile vacante.

Faptul că Fratele Rutherford i-a recunoscut pe Frații Hirsh, Hoskins, Wright și Ritchie ca membri valabili ai Comitetului Director, prin faptul că a lucrat cu ei ca Directori și s-a întâlnit mereu cu ei la New York, îl pune într-o poziție foarte proastă dacă acum vrea să-i repudieze. Cred că o Curte a Legii Nescrise le-ar spune că „Cel ce caută Imparțialitatea trebuie să fie imparțial” și că „Cel ce vine la o Curte a Imparțialității trebuie să aibă 'mâinile curate!’” Oricum ar fi, aveți părerea unui avocat competent asupra acestui subiect.

A fost angajat un consilier juridic la New York pe timpul când Fratele Rutherford a lipsit, fiind plecat în Vest, dar numai pentru scopul de a da Directorilor posibilitatea de a-și face o datorie simplă, aceea de a vota acele dispoziții executive necesare pentru a- realiza acest obiectiv. Era necesar ca acele dispoziții executive foarte incomplete și slăbuțe redactate la Pittsburgh să fie completate mult, nu doar amendate. Avocații nu au fost consultați în scopul de a se merge în justiție, ci doar pentru a ne sfătui cum să rezolvăm corespunzător activitățile Societății.

Președintele pune aceste incidente nefericite și întristătoare pe seama Celui Rău și încearcă să stabilească o paralelă între acțiunile Fratelui Johnson în Europa și cele ale Directorilor de aici. Dacă există vreo paralelă, nouă ni se pare că ea este aplicabilă în altă direcție.

Fratele Johnson, în boala lui, pornind de la falsa „autoritate atotcuprinzătoare”, sau cum o numea el „puterile plenipotențiare”, ce îi fuseseră conferite de Fratele Rutherford pentru a obține pașaportul, a devenit în mod greșit (după cum credem noi) convins ca el era administratorul din parabola cu bănuțul și a acționat în conformitate cu interpretarea pe care a dat-o el parabolei. În această țară la Convenția de la Boston, Fratele Woodworth a vorbit în public despre Președinte ca administrator și după aceea și-a publicat pe cont propriu discursul. El a cerut prin aceasta prietenilor să-i scrie Fratelui Rutherford să publice dizertația lui despre parabolă în „Turnul de Veghere”; deoarece Fratele Rutherford a refuzat să o lase să apară în „Turnul”, se presupune că din modestie și nu pentru că s-ar fi îndoit cu privire la aplicabilitatea parabolei la persoana sa. Se pare că el încearcă să aplice parabola în același mod în care o aplică Fratele Woodworth, pentru că vorbește de cântărire împotriva Volumului Șapte, comparat cu bănuțul din parabolă, pe care Fratele Woodward spune că

el, ca administrator, l-a cheltuit Oricine ar fi administratorul din parabolă și orice ar reprezenta bănuțul, volumul se pretinde a fi lucrarea postumă a Fratelui Russell, ultima sa moștenire lăsată bisericii, nu cadoul noului nostru Președinte. Pentru noi însă, paralela constă în aceea că, în această țară, cineva care este considerat administrator aici, și care pare să se recunoască în această aplicare, „exmatriculează” frații și se străduiește și reușește să răstoarne autoritatea legal constituită a Societății și de aceea, paralela care s-a încercat să se facă în pamfletul „Cernerea Recoltei” nu este o paralelă deloc.

În concluzie, prietenii trebuie să hotărască asupra a două chestiuni importante, înainte de a ne ocupa de alte diferende:

În primul rând, cine are autoritatea de drept asupra Societății?

Este bine să ne amintim că sugestia pe care Fratele Pierson a făcut-o Fratelui Rutherford în legătură cu aceasta, că, dacă titlul pe care îl dețin membrii Comitetului Director nu este valabil, cu siguranță acest lucru a mers pe această cale atât de mult timp, încât el poate ușor să mai aștepte până la următoarea adunare a acționarilor, pentru a da Comitetului Director un caracter legal care să nu mai poată fi pus nicicum la îndoială. Fratele Rutherford știe foarte bine că Directorii reprezintă autoritatea legal constituită în cadrul Societății și că ei au dreptul și datoria de a se informa, inspectând activitatea Societății, după cum consideră necesar. Dacă nu ar fi așa, el nu s-ar fi grăbit să încerce să scape de Directori. Vedem deci că Directorii conduc Societatea, că ei o supervizează și în general conduc activitatea și corijează abuzurile, în interesul acționarilor.

A doua chestiune asupra căreia prietenii trebuie să decidă este: cine este ambițios în sensul rău al cuvântului?

Fiecare membru al Societății are destulă înțelepciune pentru a înțelege că cineva nu păcătuiește prin ambiție dacă dorește să facă ceea ce este plăcut lui Dumnezeu și să fie în serviciul acționarilor Societății. Dorința de a-ți face datoria este laudabilă și atât. Pe de altă parte, supun părerii voastre că a răsturna autoritatea de drept și a-ți-o însuși, a lua legea în propriile mâini, a te pune în calea celor care au de drept autoritatea de a guverna peste cineva, reprezintă un mod greșit și voluntar de a acționa, contrar Cuvântului Divin. Am impresia că prietenii, chiar dacă nu pot înțelege dificultățile legale, pot înțelege și hotărî în această chestiune dacă urmează linia onestității normale..

Fratele Rutherford, pentru că este avocat și în această calitate i-a fost deosebit de util Fratelui Russell, și pentru că este un bun vorbitor, a devenit cel mai proeminent candidat la Președinție. Prietenii nu știau că ei ar fi putut alege un nou Comitet Director și ar fi putut alege după aceea Președintele sau Trezorerul dintre noii Directori. Fratele Rutherford știa, dar nu le-a spus. În „Cernerea Recoltei” el spune că nu vroia să-i tulbure pe prieteni. Nu cred că Fratele Rutherford a fost ales pentru că era mai smerit și mai umil decât alții. Moise era omul cel mai smerit de pe pământ, și Mântuitorul era smerit și umil și totuși niciunul dintre ei nu era moale: amândoi excelați prin tărie și caracter. Cred, deci dacă s-a cârtit pe 17 iulie, cei care au cârtit au fost Fratele Rutherford și cei asociați cu el. El a murmurat cel mai tare și a arătat că are opțiunea de a-i da pe Directori în judecată. Dacă ei și-ar fi exercitat drepturile conferite prin lege, ei ar fi acum la conducere și ar deține controlul asupra activității, iar Fratele Rutherford nu ar fi avut nici el de suferit.

Fratele Rutherford spune în a sa „Cernerea Recoltei” (vezi pag. 8, coloana 2, par. 1; pag. 22, col 2, sub partea a doua): „A fost părerea unanimă a celor prezenți că Fratele Johnson nu era în toate mințile.” Cei prezenți îi includeau și pe cei din Comitetul Director. Dacă așa au stat lucrurile, ce prostie să citeze declarațiile unui om care, după părerea tuturor, era bolnav mintal., ca fiind competente în privința motivelor sau obiectivelor ce se dorea a fi atinse. Acești frați m-au asigurat că incidentul Johnson nu era decât un incident și că ei toți știu că eu nu aș fi avut nicio legătură cu acest caz dacă ar fi fost doar o încercare de a promova gândurile și faptele lui când el era bolnav sau după aceea. Dacă Fratele Rutherford nu ar fi spus că Fratele Johnson avea puteri atotcuprinzătoare, pentru a putea obține pașaportul și dacă nu ar fi scris acest lucru și celor din Anglia, pentru a evita criticile cenzorilor, Fratele Johnson fie nu ar fi mers atât de departe cum a făcut-o când a fost în Anglia, fie ar rămas acasă și tot acest necaz ar fi fost evitat. În prima situație, **necazul s-a datorat declarației neadevărate făcute față de autorități, pentru a se obține**

pașaportul , declarații pe care Fratele Russell nu ar fi trebuit să le facă, iar Fratele Johnson ar fi rămas acasă.

În mai multe locuri Fratele Rutherford îi critică pe cei patru membri ai Comitetului Director ca nu se ocupă de munca lor, ocupându-și în schimb timpul cu această chestiune; tratându-i ca pe niște funcționari subordonați lui, uitând că partea mai importantă a muncii lor este să-i supravegheze pe conducătorii executivi ai Societății.

El a spus în „Cernerea Recoltei” (pag.10, col2, par, 4) că activitatea Societății necesită în mod special conducerea de către o singură minte. În aceasta constă esența problemei. Legea, Carta și Fratele Russell au prevăzut contrariul Desigur, aranjamentele cu privire la repartizarea muncii trebuie să fie conduse în mod corespunzător, ca în orice concern cu activități multilaterale, dar dacă actionarii nu pot controla așa cum trebuie acțiunile conducătorilor executivi, cum ar putea ei să știe ce se face cu lucrarea Domnului ?

Dacă majoritatea membrilor nelegitimi ai Comitetului Director, acum în funcțiune, locuiesc în altă parte, departe de Brooklyn și este adevărat (lucru de care mă îndoiesc foarte tare) că Directorii nu se pot întruni în afara Statului Pennsylvania (deși legislația permite directorilor, acolo unde majoritatea locuiesc în afara statului să se întâlnească în afară, și deși legislația care prevede că cel puțin trei Directori trebuie să locuiască în Pennsylvania nu se aplică Societății, contrar celor spuse de Fratele Rutherford) atunci cum va ști actualul Comitet Director nelegitim sau cum vor ști viitoarele Comitate Directoare ceva despre Societate, dacă aceste aranjamente vor fi respectate ?

Nu este oare o realitate că în mai puțin de un an de la moartea Pastorului nostru vedem că societatea noastră este înhățată de la cei care au fost în mod legal și divin numiți ca managerii ei de drept pentru actionarii Societății?

Ar putea fi posibil să fie ales un nou Comitet Director în luna ianuarie la adunarea ordinară și să rămâna pentru a permite o analiză corespunzătoare a diferiților candidați și a-i alege sau re-alege pe cei corespunzători. Sper. **Acționarii ar trebui să timită pe cineva la ședință ca să voteze prin procură, nu să le trimită la sediul central. Ei nu trebuie să voteze fără să știe pe cine votează. Ei trebuie să considere că au o responsabilitate de la Dumnezeu .**

O mare răspundere morală și legală revine Directorilor Societății, care prin lege și prin Cartă sunt managerii Societății. Președintele și ceilalți funcționari superiori sunt agenți ai Comitetului Director, care sunt Imputerniciții Societății. Legea este clară – că Directorii trebuie să dea dovadă de grijă și prudență normale în îndeplinirea sarcinilor ce la-au fost încredințate, aceeași grija și prudență pe care oamenii le exercită de obicei în gestionarea afacerilor proprii. Când cineva în mod voluntar își asumă poziția de Curator sau de Director al unei corporații, buna credință, dreptatea fără excepție, și politica în serviciul public se unesc pentru a-i cere imperativ un astfel de gard de grijă și de prudență și dacă el nu face acest lucru își încalcă îndatoririle în mod grosolan.

Membrii Comitetului Director trebuie să se prezinte la adunare la timpul stabilit. Este adevărat că un singur membru nu poate vota o rezoluție validă, dar el poate cere și obține toate informațiile pe care le-ar fi putut obține dacă ar fi fost quorum; nici nu poate fi scuzat un membru pentru Președintele îl informează că nu va fi quorum. Dacă există un comitet executiv, Directorii nu sunt exonerati de obligațiile lor pentru ca au delegat datoriile lor comitetului executiv.

De aceea, considerăm că actionarii ar trebui să facă dovadă de grijă și că Directorii ar trebui să fie bine aleși și că ar trebui să vină vremea să se facă o selecție corespunzătoare a împuterniciților din noul Comitet Director, oricare ar fi ei.

Va mulțumesc pentru atenție și rămân,
Colegul vostru în slujire

FRANCIS H, McGEE.

UN CUVÂNT DE INCHEIERE

Avem încredere că toată lumea va vedea clar că protestele Comitetului Director nu sunt de auto-apărare, pentru că, așa cum am spus în mod repetat am renunța cu bucurie și am sacrifica toate drepturile noastre personale și am accepta cu bucurie ca ele să ne fie luate; dar această chestiune implică lucruri mult mai importante decât drepturile noastre personale, deoarece calitatea de membru al Comitetului Director reprezintă îndrumarea prietenilor Adevărului de pretutindeni, a celor care și-au investit în Societate banii, proprietățile și încrederea. De aceea, dacă Comitetul Director permite unor oameni ambițioși să uzurpe autoritatea și funcționarea posturilor lor, fără a protesta, aceasta ar însemna că ei se dovedesc administratori nedemni de încredere – lipsiți de credință față de încrederea cu care i-a investit poporul Domnului .

Când într-o circulară prealabilă, pe care mulți dintre voi au primit-o , am anunțat oficial că s-ar putea să se permită ca problema să fie considerată un litigiu pentru a putea fi rezolvată, ne-am bizuit pe sfatul primit de la frați proeminenți care și-au plasat banii în Societate , înțelegând că acești bani vor fi solosiți în armonie cu Carta Societății și în armonie cu Testamentul Fratelui Russell și acești frați au insistat că dojana Sfântul Pavel în legătura cu recurgerea la proces (1 Corinteni 6) nu se aplica în acest caz; că, întrucât Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii era o corporație cu scop lucrativ, bazată pe regulile și legile tribunalelor pământești, ar fi foarte potrivit ca să se permită că această chestiune să fie dusă în instanță pentru a fi soluționată, tot astfel cum Sfântul Pavel a apelat la Cezar pentru apărarea administrației sale.; și mai ales, așa cum Fratele Rutherford a spus în mod apăsător că el nu se va lăsa îndepărtat din funcția pe care o deține în prezent, indiferent câte rezoluții de protest vor ajunge la el de la Clasele din întreaga țară.

Totuși, deoarece mulți dintre prieteni ne-au scris despre dorințelor lor în această problemă declarându-se împotriva unei acțiuni în justiție, considerăm că este dorința Domnului și că cel puțin acum el nu dorește rezolvarea conflictului pe această cale.

Este cazul să observăm aici că deoarece „Cernerea Recoltei” a fost trimisă tuturor prietenilor și acționarilor, Președintele și asociații săi au făcut eforturi deosebite pentru a-și aduna în jurul lor prietenii din toate colțurile țării iar unele Clase, presupunând că acest caz nu avea decât o latură, au scris pentru a-l sprijini pe Președintele și calea sa. Credem că după ce vor citi aceste pagini, ei vor recunoaște că au acționat prematur și vor proceda la o reconsiderare a problemei.

Am prezentat acționarilor această declarație cu privire la faptele petrecute și acum dorim să încheiem pledoaria și să-i lăsăm pe acționari să ne spună dacă vor sau nu să sprijine actuala administrație să continue pervertirea tradițiilor, a uzanțelor și obiceiurilor Societății noastre.

Iar acum, dragi frați , ce este de făcut? Evident, fiecare dintre voi va face ce va crede el că este cel mai bine..Credem că ar fi o mare greșală să lăsăm lucrurile așa cum sunt. De aceea sfatul nostru este ca toți cei care au una sau mai multe acțiuni la Societate să scrie o scrisoare personală – o scrisoare scurtă, cu cât mai scurtă cu atât mai bine – prin care să-i ceară Președintelui să renunțe la poziția lui nelegală, să concedieze pe membrii Comitetului Director constituit ilegal, să ia măsuri să – și corecteze eroarea cu privire la excluderea membrilor din Asociația Amvonul Poporului și să se împace cu Societatea în orice altă privință. Noi prevedem necazuri mult mai mari pentru Societate și pentru membrii ei dacă nu se iau aceste măsuri.

Vă mai sfătuim că dacă ați fost solicitați sau veți fi solicitați să votați pentru orice schimbare viitoare în Societate, să aveți grijă să nu vă dați votul pentru lucruri pe care nu le-ați înțeles. Imputerniciții care au venit cu instrucțiuni să voteze pentru anumite persoane la ultimele alegeri au fost total nebăgați în seamă în anumite cazuri și s-a răspândit vorba că nimeni nu era obligat prin lege să voteze un imputernicit așa cum fusese instruit. De aceea îi sfătuim pe prietenii de pretutindeni fie să participe personal la adunarea acționarilor, fie să trimită un delegat din clasele lor, sau cel puțin din adunarea comitatului.

Veți înțelege cu ce se ocupă Societatea mult mai bine data viitoare, când vor fi alegerile, mai bine decât oricând până acum.

Până atunci, să ne încredem cu toții în Domnul și atunci când se ivește ocazia, să facem bine tuturor și în primul rând casei credinței.

Sa nu credeți, dragi frați că inimile noastre s-au acrit față de vreunul dintre cei ale căror nume au fost indicate în aceste pagini și despre care am considerat că este necesar să spunem niște adevăruri neplăcute. Ne dăm seama că a venit timpul ca toți să se mențină în dragostea pentru Dumnezeu și să aibă grijă ca veștmintele lor să rămână imaculate.. Noi știm că oricat de mare ar fi injustiția și răul primit din mâinile fraților noștri, chiar și expulzarea din Casa Betel și înfierarea numelor noastre cu ocara de „nume proscrise ca rele” - acestea sunt neînsemnate față de ce a suferit ilustrul nostru Cap și Predecesor, despre care s-a scris că El a fost „disprețuit și respins de oameni.”

Regretăm sincer că problemele noastre de aici vă întristează pe voi toți. Am fi dorit ca aceste lucruri să fie evitate iar voi să fiți cruțați de suferință. Dar Tatăl nostru Ceresc știe de ce avem nevoie și ce să permită să se întâmple pentru a pune la încercare și a cristaliza caracterul, care se formează în decursul anilor. Ne-am rugat ca Domnul să ne trimită încercările care sunt cele mai bune pentru noi și acum, că acest lucru s-a întâmplat, facă-se voia lui Dumnezeu .

Noi ne rugăm totuși că dacă aceasta este voința lui Dumnezeu, să continue munca de recoltare în simplitatea și puritatea în care ea s-a desfășurat timp de patruzeci de ani sub conducerea Fratelui Russell, să fiți ajutați și îndrumați de Stăpânul Recoltei pentru a ieși în față și a sprijini, apăra și păstra idealurile , principiile și memoria iubitului nostru Pastor, pentru când Recoltarea se va incheia și sfinții Lui se vor strânge Acasă - pentru a fi veșnic cu Domnul .

SCRISOARE DE LA BISERICA DIN PHILADELPHIA

Prezentăm mai jos o foarte interesată scrisoare, plină de forță, adresată Fratelui Rutherford de biserica din Philadelphia. Prietenii din Philadelphia au chemat ambele părți aflate în conflict la Philadelphia într-o seară și timp de patru ore au ascultat cum problema a fost examinată din ambele puncte de vedere. Aceasta este singura Ecclesia care a ascultat o prezentare corectă. Un exemplar din scrisoarea lor a fost trimis fiecărui membru al Comitetului Director . Această scrisoare vorbește de la sine

Philadelphia , Pennsylvania, 5 August 1917

Către:

Fratele J.F. Rutherford
122, Columbia Heights
Brooklyn, New York

Dragă Frate Rutherford:

Ecclesia din Philadelphia, s-a reunit corespunzător și, după ce a examinat cu grijă criză iminentă care amenință să distrugă organizația poporului Domnului , a hotărât cu ajutorul harului Domnului să suspende judecarea în cazul oricăruia dintre frații noștri, preferând să lase judecarea personală în mâinile Domnului, Stăpânul nostru, dar:

În măsura în care suntem informați în termeni fără echivoc că acest caz urmează să fie deferit legilor civile [această idee a fost acum abandonată], prezentăm atenției tale apelul nostru final ca să întreprinzi măsuri imediate pentru a convoca o adunare extraordinară a acționarilor Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii , care să se țină cât mai repede cu putință.

Neglijența în convocarea unei asemenea adunări te va face probabil să pierzi sprijinul Bisericii din Philadelphia și a multora dintre membrii poporului lui Dumnezeu răspândiți în străinătate, pe lângă faptul că aceasta ar fi cauza pentru care cazul ar fi aruncat în mâinile celor neconsacrați, ceea ce ar duce la o hotărâre judecătorească împotriva actualei conduceri a Societății, dacă nu chiar la suspendarea temporară a activității,

Dacă crezi că activitatea ta urmează calea corectă, te vei bucura fără îndoială de aprobarea și sprijinul singurului corp pământesc căruia noi îi dam socoteală în final; în plus Ecclesia din Philadelphia are încredere în dorința exprimată de tine de a servi cu credință cauza Domnului și în

acest scop, facem apel la tine să acționezi imediat și să convoci adunarea extraordinară de care am vorbit mai sus.

În slujba Stăpânului,
Ecclesia din Philadelphia

CARTA – FUNDAMENTUL SOCIETĂȚII NOASTRE

Ne face plăcere, așa cum am spus mai devreme, să publicăm Carta Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii. Pe baza acestui document Iubitul nostru Pastor a condus lucrarea de Recoltare timp de 34 de ani. Peste 50.000 de persoane au primit Adevărul Prezent în acest timp și poate chiar mii de alți oameni au fost conduși din întuneric în lumină semnificativă. Asemenea binecuvântări niciodată nu au fost date la atâția sfinți ai Domnului într-o perioadă de timp similară cum au fost date de când a fost scoasă Carta Societății.

Carta are aprobarea unui Judecător Asociat al Curții de Drept Comun din Pennsylvania, așa cum cere Legea statului Pennsylvania. Această aprobare certifică faptul că această carte este în spiritul legii și că membrii fondatori au dreptul să formeze o corporație „pentru scopul și în condițiile enunțate în ea”. Validitatea Cartei a fost din nou confirmată în 1896 de către Tribunalul din Pennsylvania când acesta a aprobat petiția Fratelui Russell, care cerea ca numele Societății să se schimbe din Societatea Căii Turnului de Veghere al Zionului în numele actual.

De la moartea Fratelui Russell, Fratele Rutherford a declarat pentru prima dată că această formă de guvernare făcută de Directori care rămân în funcție pe viață, în afara cazului în care două treimi dintre acționari votează pentru excluderea lor, este ilegală în conformitate cu legile statului Pennsylvania, și că de drept Directorii pot deține funcția numai un an. De asemenea, el a declarat pentru prima dată că potrivit legislației statului Pennsylvania cel puțin trei dintre Directori trebuie să fie rezidenți ai aceluia stat. Potrivit consilierului nostru, declarațiile Fratelui Rutherford în această problemă nu au nicio bază, noi suntem de drept Directori ai Societății, iar cei pe care Fratele Rutherford i-a numit în locul nostru nu pot avea nicio pretenție la funcție, și că dacă declarațiile Fratelui Rutherford erau cu temei, atunci nici el nu poate avea vreo pretenție de drept ca Director sau Președinte. Mai departe dăm o copie a Cartei Societății:

CARTA TURNULUI DE VEGHERE BIBLIC ȘI SOCIETĂȚII CĂII - CU OBSERVAȚII IMPORTANTE ANEXATE

De știut, participanții la capitalul subscris, s-au asociat împreună în scopul răspândirii Adevărilor Biblice în diverse limbi, și dorind să fie înregistrați în mod acceptabil potrivit Actului Adunării Generale a Commonwealth-ului statului Pennsylvania, intitulat „Un act care să asigure încorporarea și reglementarea anumitor Corporații”, aprobat în cea de-a douăzeci și noua zi a lunii aprilie, Anno Domini una mie opt sute șaptezeci și patru, și anexelor lui, declară, hotărâsc și certifică că mai jos sunt redate scopurile, obiectivele, articolele și condițiile numitei asociații pentru care și în care doresc să fie încorporați

1. Numele Corporației va fi: Societatea Căii Turnului de Veghere al Sionului.
2. Scopul formării acestei Corporații este răspândirea Adevărilor Biblice în diverse limbi prin intermediul broșurilor, cărțicelor, foilor și altor tipuri de documente religioase, și de asemenea prin folosirea altor mijloace legale pe care COMITETUL DIRECTOR, legal constituit le va considera de ajutor pentru promovarea scopurilor stabilite.
3. Sediul în care vor fi tranzactionate afacerile numitei Corporații este în orașul Allegheny, în Comitatul Allegheny, statul Pennsylvania.
4. Corporația va exista în mod perpetuu.
5. Numele și locul de reședință al participanților la capitalul subscris sunt după cum urmează (se omit numele).

Corporația nu deține capital sub formă de acțiuni. Fiecare donație de zece dolari către fondurile

numitei corporații va da dreptul donatorului sau împuternicitului său să dețină o acțiune și un vot pentru fiecare astfel de acțiune în Corporație. Acțiunile sunt neconfiscabile, nu pot fi evaluate, și nu sunt purtătoare de dividende. Certificatele de membru astfel dobândite vor fi emise de Secretar, și vor conține de asemenea semnătura Președintelui, pentru persoanele îndreptățite să le dețină.

6. Corporația va fi condusă de UN COMITET DIRECTOR, constituit din șapte membri; numele și domiciliul celor deja aleși Directori este dat după cum urmează:

Cei ce slujesc în prezent [1917] sunt următorii:

Joseph F. Rutherford
A. N. Pierson
W. E. Van Amburgh

J. D. Wright
A. I. Ritchie
R. H. Hirsh

Isaac F. Hoskins

7. Numita Corporație, prin *Comitetul Director*, din care o majoritate va constitui un cvorum pentru tranzacționarea afacerilor, *va avea puterea deplină și autoritatea de a produce și a pune în aplicare dispoziții executive, legi și ordonanțe* care vor fi considerate de fapt și de drept ale numitei Corporații și *puterea de a face tot ce este util pentru buna guvernare și pentru susținerea afacerilor numitei Corporații*; cu condiția ca numitele dispoziții executive, legi și ordonanțe, să nu fie în contradicție cu această Cartă, cu constituția și legile din Commonwealth-ul din Pennsylvania sau cu Constituția Statelor Unite.
8. Cadrele de conducere ale numitei Corporații sunt: Președintele, care va prezida la întrunirile Comitetului Director, un Vice-Președinte, care va prezida în absența Președintelui și un Secretar care va fi și Trezorier; iar aceste cadre de conducere vor fi alese anual dintre membrii Comitetului Director, printr-o alegere prin vot la urnă care va fi ținută la sediul principal al Corporației în Allegheny City, Pennsylvania. Membrii Comitetului Director își vor păstra funcțiile pe viață, în afara cazului când sunt excluși prin două treimi din voturile acționarilor, iar locurile vacante din Comitet produse de moarte, demisie sau excludere, vor fi ocupate în urma votului majorității membrilor rămași în Comitet, care se vor întâlni în acest scop în termen de 20 de zile de la data când locul vacant sau locurile vacante au apărut; în eventualitatea neocupării locului sau locurilor vacante, în maniera trasată mai sus, numitul loc sau locuri vacante va fi ocupat prin numirea de către Președinte iar persoana sau persoanele astfel numite își vor deține funcțiile până la alegerea anuală a cadrelor de conducere ale Corporației când asemenea loc sau locuri vacante se vor ocupa prin alegeri, în același mod în care este ales Președintele, Vicepreședintele și Secretarul/Trezorierul. Persoanele cu drept de vot la alegerile anuale ale Corporației vor fi cele care dețin certificate de membru dobândite după cum s-a arătat mai sus..
9. Numita Corporație, cu numele, caracteristicile și titlul precizat, va avea putere deplină și autoritate să facă, să dețină și să folosească un sigiliu de firmă cu inscripția pe care și-o dorește, și va putea să o modifice și să o reînnoiască după dorință iar prin numele, caracteristicile și titlul precizat mai sus va putea atât în baza legilor scrise cât și a celor nescrise să acuze și să fie acuzată, să conteste și să fie contestată la orice instanță, înaintea oricărui Judecător, în orice fel de litigiu sau de plângere, de contestație, cauză, neînțelegeri sau pretenții, și orice chestiune sau lucru ce decurge din acestea pentru a le aborda într-o manieră cât mai completă cu putință și la fel de temeinic, cum pot face sau au voie să facă orice altă persoană sau orice alte persoane, organizații politice sau corporații în cadrul Commonwealth-ului din Pennsylvania.
10. Numita Corporație, cu numele, caracteristicile și titlul precizat mai sus va avea dreptul, puterea și autoritatea, să ia, să primească și să dețină în orice formă prevăzută de lege, asemenea forme de posesiune, parcele, pământ, clădiri, locuințe, proprietăți închiriate, anuități, francize și moșteniri, după nevoi și destinații și să vândă, să arendeze, să ipotecheze sau să dispună în alt mod de ele sau de o parte a lor și ea va avea același drept,

aceeași putere și autoritate de a lua, de a primi, de a deține și de a vinde, de a închiria sau de a dispune de orice fel de proprietate privată și de bani.
Drept pentru care semnăm astăzi 12 noiembrie 1884, A.D.:
(Urmează șapte nume)

Commonwealth-ul statului Pennsylvania }
Comitatul Allegheny } ss.

În fața mea, subsemnatul, Arhivarul Actelor de proprietate din Comitatului Allegheny, s-au prezentat personal Charles T. Russell, Maria F. Russell și Jos. F. Smith, trei dintre semnarii certificatului constitutiv de mai sus al Societății Căii Turnului de Veghere al Sionului și în forma prevăzută de lege au confirmat că aceste documente reprezintă actele și documentele lor.

Drept pentru care semnăm astăzi 12 noiembrie 1884, A.D.:

W.M. H. GRAHAM (deținătorul sigiliului oficial)
Arhivar

Tribunalul de Drept Comun, nr 1, din Comitatul Allegheny, Sesiunea din Septembrie, 1884.

Astăzi 13 decembrie 1884, această Cartă și Certificat constitutiv mi-au fost prezentate mie, Judecător al numitului Comitat, împreună cu dovezile de publicare ale anunțului acestei aplicații, așa cum cere Legea Constituirii și cu decizia Tribunalului în acest caz, certific că am examinat și am citit textul în discuție și l-am găsit a fi în formatul adecvat și încadrat în scopul numit în prima clasă specificată în a Doua Secțiune al Actului Adunării Generale a Commonwealth-ului din Pennsylvania, intitulat „Act privind constituirea și reglementarea unor corporații”, aprobat pe 29 aprilie 1874, cu completările la acesta și întrucât acesta se dovedește a fi legal și a nu deranja comunitatea, prin prezenta, la recomandarea Firmei de Avocați Weir and Garrison, pentru semnarii numiți în document și pentru asociații lor, ordon și dau dispoziție ca numita Societate Turnul de Veghere al Zionului și Societatea Căii. menționată mai sus este aceeași și este aprobată prin prezenta și că la înregistrarea acesteia și la emiterea acestui ordin, semnarii acesteia și asociații lor să fie o Corporație cu numele Zion's Watch Tower Tract Society (Turnul de Veghere al Zionului și Societatea Căii n.trad.), având obiectivul și în condițiile menționate în prezenta.

F.H. COLLIER, Judecător Asociat, etc

Litigii de Drept Comun, No, 1, Allegheny Col Pensylvania

De la Grefă

JO Brown (Sigiliul Tribunalului)

Protonotar

Inregistrată la 15 dec, 1884

SCHIMBAREA TITLULUI SOCIETĂȚII

Ref: petiție pentru schimbarea numelui din

Turnul de Veghere al Zionului și Societatea Căii

în

Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii

} Nr. X Termenul din Septembrie 1896

Onorabililor Judecători ai Curții de Drept Comun numărul 1, din Comitatul Allegheny

Petiția Turnului de Veghere al Zionului și Societății Căii declară cu respect:

Că ea este o Asociație înregistrată în conformitate cu legile Commonwealthului din Pennsylvania,

de Curtea de Drept Comun Numărul 1 din acel Comitat , pe 13 Decembrie 1884, în scopul prezentat în Secția 2 (Doi) a Cartei sale, care prevede următoarele:

2. Corporația s-a constituit în scopul răspândirii Adevărilor Biblice în mai multe limbi, prin publicarea de broșuri, ziare și alte documente religioase și prin folosirea tuturor celorlate mijloace legale pe care Comitetul său Director, legal constituit, le va considera potrivite pentru promovarea scopurilor declarate.

Că acest scop este cuprins în Corporațiile din prima clasa, specificate în Secțiunea a doua a unui Act al Adunării Generale a Commonwealth-ului, intitulat „Act Pentru Constituirea Și Reglementarea Anumitor Corporații.”, aprobat pe 29 aprilie 1874. A.D.

Ca în conformitate cu prevederile acestui Act al Adunării Generale, numita Asociație dorește să schimbe numele, stilul și titlul prin care ea a fost constituită și că la o ședință a numitei Corporații, convocata conform legii, au fost adoptate legal următoarele schimbări ale numelui, stilului și titlului enunțate în respectiva cartă:

Că numele, stilul și titlul numitei Corporații să fie schimbat din „Turnul de Veghere al Zionului și Societatea Căii” în Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii

Drept pentru care numita Societatea Căii Turnului de Veghere al Zionului a aplicat sigiliul corporației, care a fost pus de Președintele și de Secretarul Asociației pe data de 8 august, A. D. 1896.

Zion's Watch Tower Tract Society
CHARLES T. RUSSELL(sigiliul firmei)
Președinte

John K, Ewing
Comitatul Allegheny
Commonwealth Pennsylvania

} ss.

A se ține minte că la data de 11 august 1896, în fața mea Notar Public din Comitatul și Statul menționat, au venit personal Charles T. Russell, Președinte al numitei Corporații, și Maria F. Russell, Secretară a numitei Corporații, care, după ce s-au legitimat conform legii, au spus că ei au fost prezenți personal la executarea petiției și au văzut sigiliul numitei Corporații, Turnul de Veghere al Zionului și Societatea Căii, aplicat pe aceasta și au spus că sigiliul este sigiliul de firma al Corporației și că petiția de mai sus a fost semnată, ștampilată și depusă conform legii pe și pentru actul și documentul numitei Corporații pentru folosirea și pentru scopul menționate în acestea și că semnăturile lor pe acestea sunt scrise de mână lor și că faptele menționate în acea petiție sunt corecte și adevărate așa cum ei cred cu adevărat.

CHARLES T. RUSSELL
MARIA F. RUSSELL

Afirmate și semnate în fața mea, în
anul și ziua menționate mai sus.
Martor cu semnătura și sigiliul notarial
JOHN K. EWING
Notar Public

DECRET INTERMEDIAR

Și acum, mai precis pe 24 august 1896, petiția de mai sus pentru schimbarea numelui, stilului și titlului cartei Societății Turnul de Veghere al Zionului și Societatea Căii, după prezentarea ei corespunzătoare în fața acestei Curți, pentru ca aceasta să poată fi considerată parte a cartei numitei Corporații, și deoarece această schimbare în numele, stilul și titlul a acestei Corporații este legal și benefic și nu încalcă cerințele Actului Adunării Generale a Commonwealthului, intitulat „Act

pentru constituirea și reglementarea anumitor corporații”, aprobat în ziua de 29 aprilie 1874, nici nu Constituția Satului și aducând dovada în fața acestei Curți, care arată că notificarea cu privire la cererea de mai sus a fost dată în mod corespunzător Auditorului General al Statului Pennsylvania, se ordonă și se decretează prin prezenta că avizul de aplicare a ei se va face prin publicare în conformitate cu legislația existentă pentru un asemenea caz.

De către Curte.

DECRET FINAL

Astăzi, 19 septembrie 1896, petiția pentru schimbarea de nume al numitei Corporații fiind prezentată acestui Tribunal împreună cu dovada publicării anunțului acestui fapt, și negăsindu-se niciun motiv pentru respingerea ei, la recomandarea lui Charles W. Dahlinger, Esq., s-a ordonat și s-a decretat ca la înregistrarea acesteia numele, caracteristicile și denumirea „Turnul de Veghere al Zionului și Societatea Căii” să fie schimbate în „Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii”, și această schimbare va fi considerată și înțeleasă ca fiind parte a Cartei numitei Corporații.

Tribunalul

Commonwealth-ul din Pennsylvania
Comitatul Allegheny } ss.

Înregistrat astăzi 22, septembrie 1896 A.D. la arhiva numitului Comitat în Cartea Cartei, Volumul 22, pag. 415.

Drept pentru care semnăm în ziua și anul menționat.

(Semnat) GEO. B. SORNSHORST
Arhivar

(Stampila Arhivei,
Allegheny County, Pa.)

DECLARAȚIA FRATELUI RUSSELL

așa cum apare în Broșura, „Expunerea unei Conspirații și Cernerea Recoltei” 23 aprilie 1894, *În Legătură cu Utilitatea Comitetului Director în Cazul Morții Lui*:

Societatea s-a format în 1881 la vremea distribuirii gratis a 140.000 de exemplare din broșura: „*Mâncare pentru Creștinii care Gândesc*” - acum epuizată. Ea era scoasă de către cinci din copiii Domnului, și problemele ei erau în întregime în grija mea. Mai târziu în 1884, la insistențele prietenilor cauzei care au sfătuit ca Societatea să aibă un temei juridic așa încât lucrarea să nu se întrerupă în cazul morții mele, Societatea a depus cerere pentru o Cartă sub legile Statului Pennsylvania și cererea a fost aprobată în data de 13 decembrie 1884...Motivul conceperii unei Carte este prezentat pe scurt în Turnul de Veghere Biblic din ianuarie 1891, pag. 16, după cum urmează:

„Aceasta este o asociație comercială, atât. A fost înregistrată ca Corporație de către Statul Pennsylvania, și a fost autorizată să posede sau să întrebuințeze proprietăți în nume propriu ca persoană juridică. Ea nu deține un crez sau o credință...De fapt, singurele motive pentru existența acestei corporații sunt:

„Mai întâi pentru a asigura un mijloc sau o bază prin care cei ce doresc își pot valorifica talentele financiare, mari sau mici spre mai buna răspândire a Adevărului decât în cazul în care fiecare persoană interesată acționa și publica independent de ceilalți. În al doilea rând Corporația a fost creată din motive de nesiguranță a vieții celor ce în prezent administrează fondurile. Unii au scris că ei fac tot ce le permit necesitățile prezente, dar că atunci când mor ar dori să facă mai mult; și au îndemnat crearea unei Corporații legale din punct de vedere juridic, deoarece și Fratele și Sora Russell pot să moară, și ei vor ca donațiile lor să continue răspândind adevărul. Având la data de 1 decembrie 1893, trei mii șapte sute cinci (3.705) voturi, dintr-un total de șase mii trei sute optzeci și trei (6.383), Sora Russell și cu mine, bineînțeles, alegem cadrele de conducere și astfel controlăm

Societatea, și acest lucru a fost în întregime înțeles de la început de Directori. *Utilitatea lor, am convenit, se va arăta în eventualitatea morții noastre.* ”

AVIZ:

Deoarece Președintele și asociații săi dețin controlul listei numelor, acționarilor și abonaților, putem să trimitem această declarație doar unui număr limitat de prieteni . Ne face plăcere, însă să o trimitem la orice adresă a prietenilor Adevărului la care doriți, atât timp cât Domnul ne pune la dispoziție aceste fonduri. Adresa,

C.P. 179,
Brooklyn, N. Y

COPIA SCRISORII DESCHISE CĂTRE PARTICIPANȚII LA CONVENȚIA DIN BOSTON

După ce „Cernerile” Fratelui Rutherford fuseseră răspândite la Convenția din Boston, un număr de prieteni care au simțit că majorității Comitetului Director al Societății i se făcuse o mare nedreptate, au îndemnat tipărirea unei declarații scurte asupra faptelor, acoperind ei de bună voie costurile acesteia. Mai departe dăm o copie a acestei declarații:

Boston, Massachussettes, August 1917.

DRAGI FRAȚI ÎN DOMNUL:

Inimile noastre au fost îndurerate pentru că a circulat în mijlocul vostru la această Convenție un articol „Cernerea Recoltei de Fratele Rutherford” în numele iubitului nostru Turn de Veghere și Societatea Căii, articol care conține așa de multă denaturare și calomniere.

Nu vom încerca să răspundem cu aceeași monedă. Nu vom discuta caractere, nu vom întoarce raul cu rău, invectivă cu invectivă, calomnie cu calomnie. Vom urma sfatul inspirat, „Nu servi la nimeni răul cu rău”. Domnul ne este judecător. Noi de bună voie lăsăm totul în seama Lui, cel pe care în mod sincer încercăm să-l servim și să-l mulțumim și lăsăm ca la timpul stabilit de El numele nostru să fie reabilitat. Credem că dragile oi ale Domnului nu vor fi prost conduse în această privință; că ele vor înțelege că această problemă nu este în nici un fel o controversă particulară.

ÎN CE-L PRIVEȘTE PE FRATELE JOHNSON

Fratele Johnson nu este în nici un fel motivul controversei dintre Președinte pe de o parte și Frații Pierson, Ritchie, Wright, Hoskins și Hirsh pe de alta. Purtarea Președintelui față de Fratele Johnson este doar una din situațiile în care nu putem aproba comportamentul Fratele Rutherford. Punctul nostru de vedere este că Fratele Johnson, în care Fratele Russell a avut mare încredere și care a dat dovadă de multă dragoste și zel pentru Adevăr în timpul celor 14 ani de serviciu public, timp în care a călătorit ca Pelerin, plătindu-și singur toate cheltuielile, cu excepția unui singur an, ar trebui să aibă posibilitatea deplină și corectă de a-și prezenta punctul de vedere . În prezent el a fost condamnat fără judecată și după știința noastră a fost calomniat și a fost tratat într-un mod rușinos.

UNELE DIN CHESTIUNILE AFLATE ÎN DISCUȚIE

Carta Fratelui Russell

Testamentul Fratelui Russell

Comitetul Director al Fratelui Russell

vor fi ele recunoscute și susținute de către prieteni sau vor fi ele date deoparte și ignorate.

Credem că nu ar trebui să fie așa. Pentru informarea cititorilor prezentăm mai jos în coloane

paralele diferențele fundamentale care există între Președinte și noi:

FRATELE RUTHERFORD

1. Crede că un singur om (el însuși) poate administra mai bine lucrarea Societății decât Comitetul Director; având astfel exact o părere opusă față de cea a Fratelui Russell în această privință.

2. Dă o interpretare personală rezoluțiilor adoptate de acționari pe 6 ianuarie 1917 la Pittsburgh, Pennsylvania, astfel încât să aibă el un control practic absolut al finanțelor Societății și al afacerilor ei în general. El a acționat întotdeauna în armonie cu această interpretare și niciodată n-a prezentat Comitetului Director, în timpul mandatului său în funcție ca Președinte, un raport financiar și alte afaceri ale Societății, de care suntem și azi în necunoștință de cauză. Vă va interesa să aflați că Fratele Rutherford însuși a scris dispozițiile executive chiar înainte să fie ales.

3. Prin interpretările lui personale date unor chestiuni procedurale, interpretări contrazise de consilieri eminenți, el a declarat patru din subsemnați ca fiind Directori aleși în mod ilegal (deși chiar el a slujit ani de zile ca Director, ales în exact același mod ca și ei) și vrea să numească alți frați să le ia locul.

PUNCTUL DE VEDERE AL COMITETULUI

1. Noi credem că planurile Fratelui Russell de a duce mai departe Lucrarea de Recoltare după moartea lui trebuie urmate: „Corporația va fi condusă de un Comitet Director constituit din șapte membri.” (Extras din Carta Societății, scrisă de Fratele Russell.) „Este de înțeles că el (Comitetul Director), va trece în față în eventualitatea morții mele” (extras din broșura publicată de Fratele Russell.)

2. Dreptul comun sau interpretarea practic universală a numitei rezoluții adoptată la Pittsburgh pe 6 ianuarie 1917, este că Președintele ca „Executiv și Administrator” este subordonat Comitetului Director, ale cărui directive el trebuie să le urmeze. Întreaga răspundere a Corporației atât față de Acționari în legătură cu fondurile donate de Societate, cât și cu obligațiile Societății față de oamenii de afaceri, nu cade numai în sarcina Președintelui, ci pe întregul Comitet Director. Ei nu pot evita această răspundere.

3.(a) Punctul de vedere al celei mai bune consilieri juridice pe care o putem obține, confirmată și de Avocatul Frate McGee, asistentul Procurorului General al statului New Jersey, este că interpretarea Fratelui Rutherford a acestor chestiuni procedurale este eronată iar noi suntem în continuare Directorii legali ai Societății.

(b) Recunoaștem o lege mai înaltă – Legea Divină – și avem obligația morală de a împlini încrederea în noi a Domnului și a Fratelui Russell. Trei dintre noi fiind aleși sub autoritatea Fratelui Russell, am slujit în armonie cu el vreme de ani de zile în Comitet, și dorința lui era ca noi să continuăm să slujim ca Directori pe durata vieții noastre, cu excepția cazului când suntem excluși de două treimi din voturile Acționarilor. Citat din Cartă: „Directorii își vor menține pe viață funcțiile avute.”

„Se cere de la administratori ca să fie găsiți credincioși și fiecare să contribuie după putință” și cea mai mare dorință a noastră este să fim credincioși Domnului și Acționarilor Societății organizate de Fratele Russell și conduse cu atâta succes de el de 34 de ani.

Noi și sute de prieteni ne-am străduit să găsim un mijloc legal de a convoca o adunare specială a Acționarilor Societății ca să supunem la vot aceste chestiuni, dar până acum nu am avut succes. Dacă nu poate conduce în mod absolut, este clar că este hotărât să scoată în față Asociația Amvonul Poporului, unde pretinde să fie Președinte pe viață.

În ce privește relația cu Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii al Asociației Amvonul Poporului și Asociația Internațională a Studenților Bibliei, dragul nostru Pastor, în Turnul de Veghere din 1 dec 1915, pag. 359, col. 2 spune:

„Astfel întreaga conducere este făcută de 'Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii' și aceste organizații auxiliare ajută doar la desfășurarea lucrării”.

* * *

„Cu alte cuvinte, Asociația Amvonul Poporului nu poate tranzacționa afaceri decât prin Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii. Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii are conducerea iar Asociația Amvonul Poporului, desfășoară lucrarea – fără excepție.”

Fratele Rutherford acum respinge toate acestea și spune că el va acționa prin Asociația Amvonul Poporului și a dat un ordin ca Frații Wright, Ritchie, Hoskins și Hirsh să fie obligați, ca și Fratele Johnson, să plece de la Betel.

În concluzie, dragi prieteni, singura noastră dorință este să fim găsiți credincioși încrederii acordate nouă. Noi credem că acesta este esența textului: „Se cere de la administratori ca să fie găsiți oameni credincioși.”

Fie ca Domnul să vă binecuvânteze și să vă țină. Ne rugăm ca toți cei în cauză să aibă înțelepciunea și harul de a călca în smerenie și circumspecție înaintea Creatorului nostru, ca astfel să fim pregătiți pentru prezența și împărăția Lui.

Frații tăi și servi ai dragului nostru Mântuitor și Rege,

A.N. PIERSON,
J. D. WRIGHT,
A. I. RITCHIE.
I. F. HOSKINS;
R. H. HIRSH.

Atât timp cât fondurile ne vor permite putem livra copii suplimentare dacă vă adresați nouă la:

Căsuța Poștală 179,
Brooklyn, N.Y.

“FEAR NOT!”

„SU
NT
INT
OT
DE
AU
NA
CU
VOI
„
"Lo, I am with you alway."

Cernerea Recoltei

(PARTEA A IIa)

„Căci noi nu ne războim cu carnea și sângele, ci cu domnitorii, cu puterile, cu stăpânitorii întunericului lumii, împotriva nelegiurii spirituale din locurile înalte.” - Efeseni 6: 12.

01.10.12

Brooklyn, N.Y.

No. 2

UN RĂSPUNS LA ARTICOLUL INTITULAT – LUMINA DE DUPĂ ÎNTUNERIC

[Pregătit de Președintele Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii la cererea Comitetului Director. Acest material nu este destinat publicului larg dar, la cerere se trimite gratuit.]

Sunt sigur, că într-un glas, ar fi de acord toți cei consacrați că marele nostru Adversar ar fi mulțumit ca noi să ne ocupăm timpul cu discuții legate de diferențele dintre noi, și să neglijăm munca de Recoltare, mai ales acum când munca de Recoltare se apropie de sfârșit și eforturi mai mari în acea direcție trebuie depuse.

Toți am fi înclinați să exclamăm: „Ce ciudat că avem acum asemenea încercări în Biserică!” Apoi ne amintim de cuvintele Sfântului Petru: „Iubiților, nu vă gândiți că este ciudată încercarea de foc din mijlocul vostru.” (1 Petru 4: 12) Va fi nevoie de răbdare, de o minte trează, de o inimă pură și de spiritul Domnului într-o măsură crescută ca să rezistăm furtunii. Domnul va furniza tot harul necesar celor ce păstrează în minte scopul final al acestui război. Împărăția Cerurilor este aproape și tot ce poate fi zguduit acum va fi zguduit. (Evrei 12: 26 – 28) Marea noastră dorință este să intrăm în acea împărăție. Cel dintâi gând din mintea oricărui creștin ar trebui să fie: Ce pot face ca să fiu sigur că voi primi acel mare premiu?

A spune că există printre noi cineva fără greșală ar însemna să nu respectăm adevărul. Toți suntem imperfecti, și judecata tuturor este mai mult sau mai puțin strâmbă. Este fără îndoială vremea să urmăm cuvintele Apostolului: „Mai presus de toate, să aveți o dragoste aprinsă [acoperitoare] unul față de celălalt căci dragostea acoperă o mulțime de greșeli.”

„Lumină după Întuneric” este un titlu impropriu al unui articol scos de Frații Hirsh, Hoskins, Wright și Ritchie, și de fapt nu este un răspuns la CERNEREA RECOLTEI. Îl voi numi mai departe „Articolul Oponenților” avându-i în minte pe cei ce l-au redactat și l-au publicat. Printre aceștia nu se află și Fratele A.N. Pierson, căci așa cum mi s-a spus, el nu a luat parte în nici un fel la publicarea articolului. Când era gata să fie publicat i s-a cerut semnătura, dar el a refuzat să semneze și a afirmat că nu mai vrea să aibă de-a face cu publicațiile sau cu vorbele lor. A se observa însă că o scrisoare emisă mai devreme la Boston care conținea numele Fratelui Pierson era atât de dibaci manevrată la încheierea „Articolului Oponenților” încât cel încrezător să creadă că documentul fusese semnat și emis de Fratele Pierson. Autorii „Articolului Oponenților” cu cuvinte neîngrădite declară că CERNEREA RECOLTEI conține nu mai puțin de 100 de acuzații false și afirmații înșelătoare și cum sunt mult mai puțin de jumătate din acel număr de puncte discutate în CERNEREA RECOLTEI, rezultă că autorii „Articolului Oponenților” mă așează pe mine și pe frații Van Armburgh, Hudgings, Macmillan, Wisdom, Cohen, Herr, Hemery, Warden, McCloy, MacKenzie și membrii ai familiei Betel în Clubul lui Anania. Nechibzuința unei asemenea acuzații trebuie să fie evidentă pentru toți cei ce privesc faptele dintr-un unghi nepărtinitor. Îmi amintesc că Sfântul Iuda a spus că chiar Domnul nostru nu a adus acuzații zdrobitoare împotriva Satanei, ci s-a mulțumit să zică: „Domnul să te mustre!” - Iuda 9.

ADEVĂRATA PROBLEMĂ

Să privim o clipă la adevărata problemă din această chestiune. Problema nu este Fratele Van Amburgh și Fratele Rutherford împotriva celorlalți – nici gând. Nu avem nimic împotriva acelor frați ci ne-ar face plăcere să-i ajutăm.

Problema nu este nici dacă au fost excluși ca membri din Comitetul Director într-un mod propriu sau impropriu, *pentru că din punct de vedere legal ei nu erau membri ai Comitetului*, și deci nu puteau fi excluși. Președintele nu are nicio putere să excludă pe cineva din Comitet. Eu nu am încercat niciodată să fac așa ceva. Erau patru locuri vacante în Comitet și Carta prevede că Președintele, după ce aceste locuri libere există de 30 de zile, *va numi persoanele potrivite să le ocupe. Asta este tot ce am făcut.* Motivele acestor numiri sunt date în CERNEREA RECOLTEI la paginile 16 și 17.

Problema nu este nici dacă Directorii erau Directorii Fratelui Russell sau dacă actualul Comitet este format din Directorii Fratelui Rutherford. Fratele Russell nu a avut niciodată un Comitet Director Nici eu nu am. Directorii Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii dețin aceste funcții datorită legilor statului Pennsylvania și datorită Cartei Corporației. Testamentul Fratele Russell nu a numit nicio *persoană* ca membru al Comitetului Director.

Adevărata întrebare este: *Era justificată numirea de către Președinte a patru membri în Comitetul Director, așa cum s-a întâmplat pe 12 iulie 1917, pentru a ocupa locurile vacante ce existau atunci și pentru a funcționa până la viitoarele alegeri anuale ce vor fi organizate cu participarea Acționarilor pe 5 ianuarie 1918? Orice altceva, în afară de faptele care influențează această chestiune nu face decât să creeze o diversiune.* Documentul publicat de frații nostri oponenți

încearcă să introducă în discuție multe lucruri care nu au nicio legătură cu adevărata problemă și care au tendință să creeze confuzie. Ei chiar încearcă să arate că unii dintre noi sunt delincvenți și ar trebui să fie trimiși la închisoare pentru că au luat măsuri pentru a apăra interesele prietenilor în general. Eu nu public acest articol pentru a mă apăra pe mine, ci pentru a da o explicație celor care o doresc. În acest scop și pentru eliminarea chestiunilor colaterale, pentru ca prietenii să poată vedea soluția reală, scriu eu acest răspuns, care va fi trimis celor care îl doresc.

După ce în CERNEREA RECOLTEI am analizat faptele care m-au făcut să iau măsurile pe care le-am luat, vă atrag atenția acum asupra unora dintre declarațiile din „Articolul Oponenților” cu privire la fapte legate de aceste măsuri și las ca fiecare dintre voi să hotărască dacă sunt „un mincinos”, un „uzurpator” și dacă vreau „să acaparez puterea”, cum am fost acuzat. Pe mine personal această acuzație nu mă afectează, dar unii frați mi-au reamintit că funcția mea este mai mult sau mai puțin publică și datorită acestora fac acum această declarație. În primul rând să ne ocupăm de unele aspecte colaterale, înainte de a ne ocupa de adevărata problemă .

TESTAMENTUL ȘI CARTA FRATELUI RUSSELL

„Articolul Oponenților” acuză (pagina 3, coloana a doua) că „Fratele Russell nu murise de mai mult de câteva zile când Testamentul lui a fost declarat ilegal și , în consecință neobligatoriu” Scopul evident era să inducă ideea că eu *sunt cel vinovat*. Declar aici că nu am declarat niciodată că Testamentul Fratelui Russell ilegal și , în consecință neobligatoriu. Singura întrebare care s-a pus în legătură cu Testamentul Fratelui Russell se referea la cota sa de vot, fapte ce sunt clar prezentate la pagina 19, coloana 2 din CERNEREA RECOLTEI , nefiind necesar să le repet.

Unii au fost dezamăgiți când au auzit că Testamentul Fratelui Russell suna așa : Eu nu făceam parte din clasă. Curând după aceea, Fratele Hirsh a început să facă un sondaj printre prieteni pentru a vedea care ar fi sentimentul lor cu privire la renunțarea la Testamentul Fratelui Russell . Ca dovadă eu vă prezint mai jos declarația sub jurământ a doi martori:

DECLARAȚIE SUB JURĂMÂNT

Statul New York
Comitatul Kings

} ss.

NOI , subsemnații Dna J.B. Walbach și Dra Mary B. Walbach , ambele din Brooklyn, New York, facem de buna voie următoarea declarație sub jurământ:

La data de 2 noiembrie 1916 sau în jurul acestei date, cu aproximativ două zile după moartea Fratelui Russell și înainte de aducerea corpului lui la Brooklyn, Fratele R.H. Hirsh a ieșit din Casa Betel și a venit la noi, care eram pe cealaltă parte a străzii și a mers cu noi până la a doua intersecție, timp în care el a făcut următoarele remarci în prezența noastră, ora fiind pe la 2.30 după amiaza, în urma citirii Testamentului iubitului nostru Pastor în Sala de Mese de la Betel la masa de prânz. El a spus:

„Ce părere aveți de Testamentul Fratelui Russell? Eu, personal, nu cred că el reprezintă dorințele sale recente. El a fost scris, după cum știți, cu mulți ani în urmă; și *cred că el nu trebuie respectat*. Testamentul, așa cum este nu este cel mai bun aranjament pentru a continua TURNUL DE VEGHERE și este nedrept față de membrii Familiei Betel. Majoritatea membrilor pe care îi menționează pentru Comitetul Editorial nu mai sunt acum membri ai Familiei Betel și nu au avut experiență în această muncă oricum; pe când sunt frați chiar aici în Casă, *cum aș fi eu* de exemplu, care am strâns ani de experiență în rezolvarea problemelor organizatorice pentru TURN; și sunt sigur că dacă Fratele Russell ar fi scris acel Testament mai recent, el l-ar fi redactat altfel, mai ales în ceea ce privește Staful Editorial. Este nevoie de experiență pentru a publica TURNUL DE VEGHERE *cum trebuie*.”

Citatul de mai sus este aproape cuvânt cu cuvânt , atât cât ne este posibil să ne amintim. Conversația este destul de clară în mințile noastre și a făcut o impresie durabilă asupra noastră. Am fost îngrozite că Fratele Hirsh, sau oricine altcineva ar putea să discute sau chiar să gândească despre aceste chestiuni acum, chiar înainte ca iubitul nostru Pastor să fie înmormântat. Când ne-a întrebat dacă nu suntem de acord cu el că ar trebui făcut ceva pentru a contesta Testamentul Fratelui Russell, noi am spus că nu aveam nimic de spus. El era foarte agitat și era evident că era supărat pentru că nu fusese menționat în Testament ca membru permanent al Comitetului Editorial, în loc să fie numit doar ca supleant. El ne-a declarat că la trei din membrii Comitetului ar trebui să li se ceară să demisioneze.

D-na. JB. WALBACH
MARY B. WALBACH

[Sjtampilă]

Semnat și depus jurământ în fața mea
astăzi 1 octombrie A.D. 1917
OSCAR L. OBERG
Notar Public
(Responsabilitatea mea expiră în martie 1918)

JONGLÂND CU TESTAMENTUL ȘI CU CARTA

„Articolul Oponenților” a jonglat astfel cu Testamentul Fratelui Russell, cu Carta Corporației și cu articolul scris în 1894 de Fratele Russell, încât să creeze confuzie în mințile cititorilor cu privire la întreaga problemă și oricine nu este la curent cu aceste documente poate fi indus în eroare.

Evident, Carta stabilește că trebuie să existe un Comitet Director , dar *niciunul dintre oponenți nu este numit în acea Cartă* și nici Fratele Russell nu i-a numit vreodată pe ei sau pe vreunul dintre ei ca Directori în Testamentul său sau în orice alt document pe care l-a scris vreodată.

Testamentul Fratelui Russell menționează numai în treacăt că „Comitetul Director al Societății va

lua măsurile necesare pentru Comitetul Editorial.” Nimeni nu este nominalizat în Testamentul său ca membru al Comitetului Director. De ce atunci trebuie ca acești frați să vă țină mereu în fața ochilor gândul că Președintele a lăsat la o parte Comitetul Director al Fratelui Russell? Nimic nu este mai departe de adevăr .

Din când în când ei citează dintr-o cărticică editată de Fratele Russell în 1894, cu peste douăzeci și trei de ani în urmă, în care atrăgea atenția de ce el și soția sa , Dna, Russell trebuie să controleze SOCIETATEA. În aceasta el spune „ S-a înțeles că utilitatea lor [a Directorilor]va veni în prim plan în cazul morții mele.” Când a scris aceste cuvinte el nu se gândea la Frații Ritchie, Wright, Hoskins sau Hirsh, deoarece la acea vreme niciunul dintre ei nu aveau legătură cu SOCIETATEA. Aceste cuvinte nu se găsesc în Testamentul Fratelui Russell , nici în Cartă; este deci incorect să se facă o încercare de a introduce aceste cuvinte în Testamentul Fratelui Russell sau în Cartă.

O altă dovadă clară de incorectitudine este dată de declarația de la pagina 5, coloana 1 din „Articolul Oponenților”. În aceasta declarație ei citează fragmente din Testamentul Fratelui Russell și din Cartă, cu scopul evident de a încerca să arate că *ei erau în mintea Fratelui Russell atunci când și-a scris Testamentul* sau că el îi proteja *pe ei* împotriva spiritului de ambiție sau de aroganță sau de ambiția de a fi conducător. Dacă îl citiți cu atenție veți vedea că primul citat din Testamentul său se referă la faptul că el trebuia să aibă controlul asupra TURNULUI DE VEGHERE BIBLIC și altor publicații *în timpul vieții sale*. Nu există nicio referire la conducerea afacerilor amănunțite ale SOCIETĂȚII. Se va observa că citatele din Testament se referă *în mod expres* la *Comitetul Editorial* și nu conțin nicio referire la Directori, pentru motivul evident că Fratele Russell știa că nicio persoană nu putea numi și da dispoziții cu privire la Directorii corporației. După citarea acestor pasaje din Testament, privitoare la Comitetul Editorial, „Articolul Oponenților” trage o concluzie, spunând: „ Se va vedea astfel că după moartea Fratelui Russell , Comitetul Director a devenit *succesorul* său în ceea ce privește controlul afacerilor Societății.”, când , de fapt nici un singur cuvânt din Testament nu a impus așa ceva.

Aici vă rog să-mi permiteți să spun că nici un singur moment nu am negat și nici măcar nu am pus la îndoială dreptul Comitetului Director de a *controla afacerile* Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii . Comitetul Director controlează acum, dar este o mare diferență între *a controla* și *a conduce amănuntele activității unei corporații*. Poziția mea a fost întotdeauna și este și acum că cei patru frați în discuție nu erau în mod legal membri al Comitetului Director în iulie anul acesta și, din cauza *amenințării proferate de ei și a scopului lor declarat de a perturba și dezorganiza munca*, am exercitat puterea pe care legea și Domnul le-a pus în mâinile mele pentru a numi membri ai Comitetului Director care să lucreze în armonie și pentru binele general al Societății. Dacă cei patru frați ar fi continuat într-o manieră liniștită și ordonată să-si facă datoria și dacă ei nu ar fi manifestat o înclinare să perturbe munca și nu ar fi amenințat că vor bloca fondurile prin acțiuni în justiție și că vor distruge SOCIETATEA, *nu ar fi existat niciodată a nicio încercare de a pune în discuție legalitate funcțiilor lor*. Această măsură s-a luat numai ca o ultimă soluție și ca o măsură de protecție până ce vor avea loc alegeri cu participarea Acționarilor și va fi ales un Comitet Director . Am arătat în CERNEREA RECOLTEI , în mod special la Pagina 16, care a fost motivul pentru numirea a patru membri ai Comitetului Director .

„Articolul Oponenților” spune la pagina 4, paragraful 21 :”Scopul membrilor Comitetului Director în dorința lor de a amenda dispozițiile executive nu era ca cei patru membri ai Consiliului să poată prelua controlul Societății, ci ca acesta să poată fi readus la poziția sa corectă, în conformitate cu Testamentul Fratelui Russell și cu Carta.” Reiterăm faptul că Testamentul Fratelui Russell nu nominalizează pe niciunul dintre cei patru membri al Comitetului Director, nici nu a încercat să facă ceva ce nu putea face, anume să stabilească prin Testamentul său un Comitet Director . Carta, evident prevede constituirea unui Comitet Director organizat pentru Societate, *ceea ce Societatea are acum*, și care de fapt deține controlul afacerilor SOCIETĂȚII și care lucrează în armonie cu dorințele Acționarilor și cu linia politică a SOCIETĂȚII din ultimii treizeci și trei de ani, anume, că Președinte va fi directorul general și administratorul general, supus, evident controlului Comitetului Director, iar Comitetul Director se va supune controlului exercitat de Acționari.

DISPOZIȚIILE EXECUTIVE

„Articolul Oponenților” în încercarea de a transmite gândul că eu sunt un autocrat, spune într-un articol cu titlul de-o șchioapă de pe pagina 5: *„Dispozițiile executive ale Fratelui Rutherford au fost adoptate.”* Câteodată ne mirăm cum de oamenii pot uita atât de mult atunci când dau declarații! De ce au asemenea lapsusuri de memorie? Frații în Adevăr trebuie și mai mult să vorbească în armonie cu faptele.

Cu puțin înainte de deces, Fratele Russell afirmase că dorea să așeze Societatea pe baze mai eficiente, și că toți cei ce rămâneau la Betel trebuie să poată înfăptui și chiar să înfăptuiască o slujire eficientă. Aceste lucruri au fost aduse în atenția Comitetului Executiv, care era compus din Frații Ritchie, Van Amburgh și eu însumi. Am discutat problema și am hotărât să cerem Acționarilor să dea niște dispoziții executive la Pittsburgh. Mergând pe teoria *că vocea poporului, Acționarii trebuie auziți*. În consecință am fost rugat de alți membri din Comitetul Executiv, probabil fiindcă sunt de profesie avocat, să redactez eu asemenea dispoziții executive și apoi să le dau Fraților Van Amburgh și Ritchie, care le-au adoptat în întregime. Fratele Ritchie ca Director al Adunării Anuale de la Pittsburgh, a ales un Comitet format din trei frați ca să examineze și să raporteze la convenție aceste dispoziții executive și aceste rezoluții. El a dus aceste dispoziții executive la Pittsburgh și cu mâna lui le-a înmănat comitetului. Când comitetul s-a întors, am întrebat dacă pot vedea și eu aceste legi, Observați discrepanțele dintre declarația din „Articolul Oponenților” și faptele așa cum au fost ele. „Articolul Oponenților” în mod premeditat afirmă că eu aveam un plan bine pus la punct ca să obțin controlul să obțin controlul afacerilor Societății, și că prin amenințări și intimidări am forțat comitetul să raporteze o dispoziție executivă care să-mi dea mie controlul. Adevărul este că, *nu s-a vorbit un cuvânt* despre acea secțiune care se referă la *cadrul de conducere executiv și administratorul coporației*, iar cuvântul „control” nici nu apare în dispozițiile executive. Aceste dispoziții executive, așa cum au fost redactate, prevedeau ca Președintele își poate numi un Comitet Consultativ format din trei membri, pe care să-l consulte în problemele pe care le dorește. *Comitetul pentru rezoluții schimbare aceste dispoziții executive ca să spună că Comitetul Director, și nu Președintele trebuie să numească Comitetul Consultativ. Aceasta a fost singura întrebare discutată între mine și comitet.* Nici legile, nici Carta nu prevăd vreun Comitet Consultativ, dar m-am gândit că ar fi bine ca oricine care îi urmează Fratelui Russell în funcție ca Președinte să aibă avantajele unor sfaturi înțelepte de la alți Acționari consacrați, fie din Comitet, fie din afara lui, cărora să le poată prezenta orice probleme importante și că deci *numai Președintele* ar trebui să dețină privilegiul de a-și alege *consilierii săi*. Dacă vrei să angajezi un avocat, vrei să poți să-l alegi; dacă vrei să angajezi un doctor, de asemenea, vrei să alegi doctorul pentru că această chestiune te privește personal. După aceea și teorie, dacă Președintele avea nevoie și dorea să aibă un sfătuitor, numai el singur trebuie să aibă dreptul să-și aleagă sfătuitorii. Aceste argumente le-am prezentat Comitetului și Comitetul a fost de acord cu mine. Frații Ritchie, Hirsh și Wright erau prezenți și au auzit discuția și ei știu că eu spun acum adevărul exact. *De ce au avut un asemenea lapsus de memorie*, nu sunt în măsură să spun. Anexez la prezenta declarația unui membru al Comitetului cu privire la Dispozițiile Executive, care a fost de față și care confirmă declarația mea și care arată că acuzația că eu am încercat să obțin controlul este absolut neadevărată:

SCRISOARE DE LA UN MEMBRU AL COMITETULUI

„N. S., Pittsburgh, Pennsylvania

„Dlui J.F Rutherford,

„Dragă Frate în Cristos: Regret că la citirea articolului „Lumina de după întuneric” am văzut că lucrurile sunt prezentate atât de incorect de către autori.

„Din păcate, am impresia că în primul articol, „Actualul nostru Consilier”, calitățile de dreptate și milostenie par să lipsească. Nu pot să nu mă întreb dacă autorul crede în cuvintele Învățătorului din Matei 7: 2: „Cu judecata cu care judeci, vei fi judecat.” și dacă da, de ce ar vrea ca Domnul să îl

trateze cu atâta lipsă de milostenie.

Văd de asemenea că Dispozițiile Executive votate de membrii Societății la alegerile din ianuarie trecut sunt menționate într-o manieră care să transmită minții cititorului că ai cerut multe schimbări că să deții mai multă putere în mâini. Poate îți amintești care era punctul de divergență. Nu era dacă Președintele trebuie să fie cadru de conducere Executiv sau dacă trebuie să existe un Comitet Consultativ – aceste lucruri fuseseră votate. Întrebarea era doar *cine trebuie să aleagă Comitetul Consultativ*. Dispozițiile executive prevedeau ca Secretarul și Trezorerul să fie întotdeauna membri ai Comitetului Consultativ și să mai existe încă doi membri aleși. Părerea comitetului în legătură cu dispozițiile executive era, că acești doi membri trebuie aleși de către Comitetul Director pe când tu erai de părere că, deoarece acest comitet avea să fie Comitetul Consultativ al Președintelui, Președintele este cel ce trebuie să numească acești doi membri ai Comitetului. Unul din membrii Comitetului Director (poate și mai mulți) a fost de față atunci și a fost de acord cu tine în această chestiune iar comitetul atunci a făcut schimbările, dându-i Președintelui autoritatea să aleagă acești doi membri ai Comitetului său Consultativ.

Aceasta a fost înainte de alegere și dacă altcineva ar fi fost ales acestea i s-ar fi aplicat lui așa cum ți se aplică acum ție.

Ridicarea chestiunii dispozițiilor executive ne-a ajutat să ne formăm o apreciere mai exactă a valorii restului articolului 'Lumina de după întuneric', și să ne dăm seama că se situează mult sub calitatea estimată inițial de noi.

Doresc să adaug, dragă Fratele Rutherford, că încă mai cred că 'Domnul Recoltei' are deplin control asupra situației și că El este mai mult decât capabil să conducă lucrarea, da, chiar și fără Comitetul Director. Cred că Domnul nu greșește și sunt sigur că dacă Domnul ar fi vrut ca acești patru frați să conducă treburile Societății, nu există forță în Cer sau pe pământ care ar fi oprit conducerea lor.

Cuvintele poetului exprimă încrederea mea și dorința inimii mele în această privință și în oricare alta.”

„Pace, suflete chinuit, nu te mai teme;

Marele tău protector este încă aproape;

Cine te-a condus până acum o va face mai departe

Fii calm și lasă-te în voia Sa.”

„Fie ca Domnul să continue să te binecuvânteze în slujba Sa, și să îți ofere puterea necesară terminării marii lucrări pe care Domnul a pus-o în mâinile tale, iată rugăciune mea sinceră,

Rămân al tău în slujba stăpânului

R.H.Bricker”

La o întâlnire a Comitetului Director care a urmat adunării anuale, aceste dispoziții executive au fost adoptate de Comitetul Director deoarece aceasta este cerința tehnică și juridică a Cartei. Atunci te poti întreba, de ce au fost ele prezentate Acționarilor? Răspunsul meu este, pentru că Acționarii formează Corporația și deși tehnic, puterea de a pune în aplicare dispoziții executive este a Comitetului Director, totuși toți ar trebui să dorească să respecte vocea majorității Acționarilor, având credința ca Domnul va vorbi prin ei.

Toți cunoaștem afirmația veche și adevărată: „*Vocea poporului este legea suprenă*”. Este recunoscut faptul că numai Congresul are dreptul să dea legi și totuși Congresul trebuie să răspundă vocii poporului care formează de fapt Guvernul. Pe baza aceluiași principiu, Comitetul Director al Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii nu are dreptul moral să ignore cu desăvârșire dorințele Acționarilor. Aceste dispoziții executive adoptate nu erau dispozițiile mele executive ci dispozițiile executive ale Societății, aprobate întâi de Acționari și apoi adoptate de Comitetul Director. Intrarea lor în vigoare reprezintă un acord solemn care trebuie să fie obligatoriu pentru părți, cu excepția cazului când validarea lor s-a realizat prin fraudă sau constrângere. Frații despre care este vorba par să considere că este necesar să mă acuze de fraudă sau constrângere pentru a găsi o oarecare scuză la încercarea lor de a neglija dorințele Acționarilor. La momentul când aceste Dispoziții Executive erau votate, Fratele Hirsh nu făcea parte din Comitetul Director, dar mai târziu, el s-a alăturat celor trei cu scopul mărturisit de a călca în picioare dorințele Acționarilor, încercând să respingă

Dispozițiile Executive care trecuseră fără probleme și să ia conducerea activităților SOCIETĂȚII din mâinile Președintelui în mâinile celor „patru”, pentru a se ocupa de aceleași activități . *Nu am încercat niciodată să obțin controlul SOCIETĂȚII* . Pur și simplu am încercat în mod sânguinos să îndeplinesc îndatoririle de manager și nu există nicio o companie de oarecare însemnătate în țară care să nu aibă și un manager, în plus față de Comitetul Director. Niciunul dintre cei patru frați și nimeni altcineva, după cunoștința mea, nu a găsit ceva greșit în managementul meu și nu a arătat cazuri concrete de management defectuos.

Carta ASOCIAȚIEI AMVONUL POPORULUI dă conducătorului executiv *control absolut*. Am spus mai înainte de ce Carta s-a scris astfel. Am cerut Comitetului Director al acelei corporații să prevadă un Comitet Executiv din patru persoane care să îndeplinească anumite îndatoriri în legătură cu controlul Casei Betel și a oficiului, dar aceasta nu afectează în niciun fel funcția de Manager General a Președintelui . Orice instituție trebuie să aibă un șef. Mărturisesc că poate au fost găsiți mulți care să îndeplinească această îndatorire mai bine decât mine, dar întrucât nu m-am pus singur în această funcție, nu poate nimeni să mă acuze cu argumente logice că am vreo vină pentru că sunt aici.

EXCLUDEREA DIN ASOCIAȚIA AMVONUL POPORULUI

La 31 iulie, Frații Hirsh și Hoskins au fost excluși din Asociația Amvonul Poporului pentru motive întemeiate. În legătură cu aceasta, „Articolul Oponenților” ne acuză pe alți frați și pe mine că suntem „vinovați de delikte penale, că suntem pasibili de acuzatii penale și de pedeapsă rapidă și severă.” Scopul evident al acestora este să influențeze judecata prietenilor împotriva noastră și să arate că noi, frații, suntem niște dictatori certați cu legea. Dar dacă frații chiar cred că aceste acuzații sunt adevărate, ei ar trebui să înceteze imediat să ne mai spună „frate”. Din acest motiv eu sunt sigur că ei nu cred în acuzație.

În 1911, la insistența Fratelui Russell a fost votată o dispoziție executivă care prevedea excluderea unui membru al Asociației Amvonul Poporului pentru motive enunțate aici. Dispoziția prevede ca excluderea să aibă loc la ședința anuală. Desigur, se înțelege că atunci când se ține adunarea generală, ea poate fi în mod legal amânată din când în când, până la amânarea finală, dar fiecare *sesiune amânată* rămâne o „adunare anuală.” La adunarea anuală din ianuarie trecut, mai mulți frați care nu au putut fi prezenți au dat procură altora. Evident, procura dă celui ce o deține autoritatea *de a vota cu privire la orice are loc înainte de ședința anuală*. Adunarea anuală s-a amânat până în martie, pentru a aborda și afaceri neterminate. La adunarea următoare, Președintele a fost absent și s-a produs o amânare până la o dată ulterioară. Documentele arată că adunarea anuală a fost amânată în mod reglementar, legal și corect până la 27 iulie 1917 și, bineînțeles, atunci când s-a întrunit în sesiunea care fusese amânată a adunării anuale, puterile ei erau identice cu cele de la prima ședință. Toate procurile rămâneau valabile dacă nu fuseseră revocate în scris. Un frate care se mutase deținea unele dintre aceste procuri și după aceea s-au dat noi procuri fraților pentru a vota, revocând prin aceasta vechile procuri. Ele erau în forma corectă și legală. Asociația Amvonul Poporului s-a reunit pe 27 iulie în formă normală și legală. Frații Hoskins și Hirsh primiseră în prealabil notificări că li se vor aduce acuzații. Ei au fost prezenți la întâlnirea din 27 iulie; o serie de alți frați erau de asemenea prezenți. Toate procurile au fost prezentate la acea dată. Li s-au citit acuzațiile și ei au cerut ca adunarea să mai fie amânată, pentru a li se acorda mai mult timp. Procesul – verbal arată că la insistența lor moțiunea a fost redactată și votată ca ședința să fie amânată din nou pentru 31 iulie, ceea ce s-a și întâmplat.

Pe 31 iulie, *adunarea generală amânată* s-a reunit din nou, în mod legal și în forma corectă. Acuzațiile au fost citite și s-au ascultat depozițiile din ambele părți, și apoi s-a votat. S-au înregistrat cinci voturi legale ca cei doi frați să nu fie excluși și unul din acestea era prin procură – ei au revendicat *șapte* voturi , dar cei doi frați puși sub acuzare nu aveau legal drept de vot într-o problemă ce privea propria lor excludere din ASOCIAȚIE. S-au înregistrat douăzeci și trei de voturi legale pentru excluderea fraților numiți , ei fiind în consecință excluși, conform prevederii dispoziției executive. Aproape toți cei care au votat prin procură au trimis ulterior scrisori de

aprobare fraților pe care îi împuterniciseră; așa încât nu numai că votul a fost legal, dar el a fost ulterior aprobat de membri. Aceste lucruri sunt arătate de procesul verbal oficial al Asociației Amvonul Poporului , pe care este liber oricine să-l citească.

„VULTURUL DE BROOKLYN” ATACĂ

Personal, eu nu știu cine a dat informația „Vulturului de Brooklyn” pe care acesta a publicat-o. Știu că un reporter de la acel ziar m-a contactat și mi-a relatat detaliile problemelor avute cu frații care au publicat „Articolul Oponenților”. I-am cerut reporterului să-mi spună cine i-a spus ceea ce îmi relatase, dar el a refuzat. Reporterul m-a contactat apoi pentru ca să dau o declarație. Singurul meu răspuns a fost, „Nu am nimic de spus.” Nu știu ca declarația din „Ziarul Vulturul de Brooklyn” să se fi oglindit asupra Fratelui Russell sau asupra altor frați . După aceea am avut o discuție cu Fratele Hirsh despre acest subiect. El mi-a declarat că pe 17 iulie (pe când ținea un discurs înflăcărat în sala de mese de la Betel), în salon îl aștepta un ziarist care ceruse să vorbească cu Domnul Hirsh. Fratele Hirsh mi-a spus că a refuzat să-l întâlnească pe reporter, dar că după câteva zile s-a întâlnit cu același ziarist pe stradă și i-a spus câte ceva în legătură cu această chestiune. Este de datoria mea să afirm aici că reporterul ziarului nu era un reporter acreditat de la „Vulturul de Brooklyn” dacă însă *el* este cel care a dezvăluit informațiile „Vulturului de Brooklyn” nu pot ști.

FRAȚII PELERINI SUNT PUȘI SUB ACUZARE

„Articolul Oponenților” acuză că președintele și alții au dus în secret o campanie în Familia Betel și printre Frații Pelerini, răspândind zvonuri false cu privire la Comitetul Director și la alții și că frații Pelerini au fost trimiși să răspândească aceste zvonuri printre clase. Cât despre adevărul sau falsitatea acestei afirmații, fac apel la fiecare dintre frații pelerini aflați în serviciu să spună public dacă lor li s-au spus asemenea lucruri și dacă li s-a cerut să răspândească asemenea acuzații. Înainte să izbucnească furtuna, nu am vorbit cu niciunul dintre frații Pelerini, în afară de fratele Wisdom, care mi-a adus informația la Chicago. Timp de trei luni, pe când eram hărțuit la Casa Betel și în munca mea de către acești frați, dintre care unii nu lucrau nimic, mai mulți frați Pelerini m-au vizitat la Betel, dar eu nu le-am spus nici măcar un cuvânt despre dificultăți. După știința mea , chestiunea nu a fost discutată de alți membri ai Familiei. Unii dintre Pelerini mi-au scris din propria lor voință despre aceasta. Prezint mai jos câteva dintre scrisori:

Lansing, Michigan, 18 septembrie 1917

„DRAGĂ FRATE RUTHERFORD,

Mă simt obligat să-ți scriu în legătură cu o afirmație care apare în broșura „Lumina de după Intuneric”. Nu îți scriu cu niciun fel de sentimente de rea-voință față de frații care au scris acea broșură, dar am sentimentul că este cu adevărat de datoria mea să resping, cel puțin în ce mă privește, afirmația din broșura menționată mai sus, cu privire la faptul că unii dintre frații Pelerini ar fi fost aduși în Casa Biblică, îndotrinați și apoi trimiși pe teren. *Eu nu am fost abordat de niciunul dintre frații implicați*, în ceea ce privește interesul lor personal..

Al tău cu iubire frățească pentru singurul lucru de care merită să ne ocupăm.”

M. A. HOWLETT

26 septembrie 1917

DRAGI FRAȚI,

„În ziarul editat de opoziție mi-a atras atenția o afirmație potrivit căreia membrii Familiei Betel, frații de la Tabernaclu și frații Pelerini au fost fie mituiți, fie intimidați de către Președinte și de aceea li s-ar permis să rămână în serviciul SOCIETĂȚII.

Fiind unul dintre frații menționați mai sus, protestez împotriva unei astfel de afirmații false.

În cursul lunii august , când eu am avut norocul să fiu la Betel în toate cele patru săptămâni, nu am

fost abordat nici măcar o dată în legătură cu acest subiect. SOCIETATEA nu mi-a scris nici măcar un singur cuvânt nici înainte de a veni acolo, nici după ce am plecat, în legătură cu această chestiune.

Cu iubire creștină, rămân
Fratele tău în Cristos,

W.J THORN”

„Mason City, Iowa, 23 septembrie, 1917

J.F. Rutherford,
Brooklyn, New York

DRAGUL MEU FRATE FUTHERFORD,

Salutări! Îți scriu în legătură cu scrisoarea ta din ultimul număr al TURNULUI, pe care tocmai l-am citit. Afirmatia de la pagina 9 din „Lumina de după Intuneric” cu privire la faptul că Pelerinii ar fi fost influențați de orice altceva în afara publicațiilor, pe care le-am primit și eu, nu mi se aplică mie sub nicio formă. Concluziile mele s-au format numai pe baza afirmațiilor primite de la SOCIETATE și de la frații care au avut o nemulțumire. Sunt încredințat că această SOCIETATE trebuie să-și facă lucrarea sa. Ea nu trebuie împiedicată și în niciun caz nu trebuie să se amestece nimeni în activitatea ei până nu termină ce are de făcut.

Atunci va fi vremea când se poate destrăma, dar nu mai înainte.

Fratele tău întru Speranța Binecuvântată de a moșteni împreună cu Cristos și Natura Divină,

J A. GILLESPIE”

Clayton New Mexico, 26 septembrie, 1917

DRAGUL MEU FRATE RUTHERFORD,

Văd în broșura intitulată „Lumina de după Intuneric” de la pagina 9 că tu sau 'reprezentantul tău' sunteți acuzați că 'ați sușotit în ureche Fraților Pelerini și le-ați otrăvit mințile în legătură cu fostul Comitet Director. Voi spune că primele „sușoteli” pe care le-am auzit veneau chiar de la cei patru frați care acuză. Am aflat de aceste probleme din prima broșură difuzată de ei.”

Al tău din bunăvoința Domnului,

R.O.Hadley”

Logansport, Indiana, 18 Septembrie 1917

„DRAGUL MEU FRATE RUTHERFORD,

De când am citit 'Lumina de după Intuneric', care mai bine s-ar numi 'Intunericul de după Lumină', m-am hotărât să-ți scriu pentru ca să-ți spun că te bucuri de toată încrederea mea, precum și de tot sprijinul pe care ți-l pot da în orice fel. Mâna Domnului este atât de evident de partea ta în toată această problemă, încât nu am nici cea mai mică îndoială că El a respins acuzațiile și că voința Lui s-a împlinit.

Acuzația conținută în 'Intunericul de după Lumină', că mințile Pelerinilor au fost otrăvite de reprezentantul tău, Fratele Macmillan, este cu siguranță falsă, în ceea ce mă privește pe mine și în ceea ce știu eu.

Din 'Intunericul de după Lumină' se pare că ei sunt motivați de furie, nu de principii și că ei fac apel la sentimentele prietenilor, în loc să apeleze la rațiunea lor binecuvântată de Domnul. Acest lucru se vede din faptul că ei folosesc fotografia Pastorului nostru pe prima pagină.

Al tău în El cu bucurie.

M. E RIEMER”

ÎN LEGĂTURĂ CU SCRISOAREA „AUDITORULUI”

„Articolul Oponenților” conține o scrisoare de la Fratele F.G.Mason care ușor ar putea fi redată aici fără comentarii. Nu mă voi obosi să o discut. În litere de-o schioapă este numită „Scrisoarea Auditorului”, și autorul însuși se caracterizează astfel în comunicat. Fratele Mason nu a fost niciodată auditorul Societății. El era funcționar subordonat în Departamentul de Achiziții la vremea când i s-a cerut să plece de la Betel. Înainte de acest post lucrase în Departamentul de Expediții și comportamentul lui față de alți frați și de alte surori fusese atât de neplăcut și de aspru încât el a fost scos de acolo și numit funcționar subordonat în Departamentul de Achiziții. Facturile verificate de el nu erau plătite până nu erau verificate și controlate de alții în special de cel care răspunde de Departamentul de Achiziții. Oricine îl știe pe Fratele Van Amburgh știe prea bine că acesta se are mare grijă de trezorerie și niciodată nu plătește o factură decât dacă primește un act justificativ și știe că acest document este corect. Acuzația că sute de dolari sunt plătiți fără documente este complet neadevărată. Cu câțiva ani în urmă a fost introdus un sistem de acte justificative care a fost aprobat de Fratele Russell asistat cu pricepere de Fratele E. W. Brenneisen, care este un contabil și auditor calificat. Acest sistem elimină multe registre inutile și a fost adoptat pentru a economisi timp și ca mai mult timp să fie devotat altor lucrări importante. Însă acest sistem protejează pe deplin indiferent de unghiul din care este privit. De aceea criticile aduse de acest frate, nu sunt față de mine ci față de Fratele Russell care a adoptat acest sistem folosit de mulți ani de către Societate și pe care eu nu l-am schimbat. Scrisoarea lui se referă la o factură de 11.000 de dolari, pe care el zice că a refuzat să o verifice. Adevărul este că el nu putea să îl verifice, pentru că nu era familiar cu acel cont și nu era un contabil versat. Contul a fost verificat de Fratele Hudgings care are în grijă acel departament și care a fost pregătit timp de câțiva ani sub conducerea Fratelui Brenneisen. Contul a fost plătit în mod corect și există o înregistrare corectă a acestui fapt. Au existat multe cazuri similare în care Fratele Mason și-a arătat neputința de a face muncă de birou acolo unde este necesară grijă specială. Odată a emis un act justificativ cerând Trezorerului să emită un cec de 950 de dolari pentru plata unei mici facturi de 9,5 dolari. Greșeala a fost depistată de șeful departamentului înainte ca actul să ajungă la biroul Trezorerului. După multe greșeli grave Fratele Mason a recunoscut că el „niciodată nu a făcut contabilitate și nu a făcut muncă de birou în viața lui” înainte de a fi transferat în noul departament de la camera de livrări din Tabernaclu cu câteva săptămâni înainte.

Fratele Mason a fost rugat să plece de la Betel datorită comportamentului său necivilizat și datorită predispoziției sale incontrolabile de a fi neplăcut și aspru cu ceilalți și pentru că și-a dovedit neloialitatea anunțând deschis că „Vulturul de Brooklyn” publicase un „articol grozav despre problemele apărute”, cu care el era de acord care articol era o reflectare directă asupra Fratelui Russell. După plecarea lui el a vândut Societății unele din bunurile sale, pe care le-am cumpărat ca să-l ajutăm. Pe când era ocupat cu aceste vânzări el a afișat multă loialitate față de conducerea Societății, voluntariind informația că fusese rugat de frații răzvrătiți să „scrie ceva ca răspuns la CERNEREA RECOLTEI” dar că el „a refuzat categoric”. Celelalte afirmații din scrisoarea Fratelui Mason nu merită a fi luate în considerare.

Nimeni nu a fost pus să părăsească Betel-ul fiindcă au refuzat să semneze un act sau să sprijine administrația prezentă. Unii membri care împreună cu alții tulburau Casa și biroul, au petrecut o mare parte a timpului vorbind despre probleme, străduindu-se să pună la cale conflicte și de aceea au fost rugați să plece. Conducerea crede că cei ce primesc beneficiile Casei și ale Societății trebuie să ofere în schimb servicii adecvate și că Betel-ul trebuie să fie un loc de pace și liniște și de muncă dedicată Domnului, nu un loc pentru certuri. Dintotdeauna a fost o regulă recunoscută, stabilită demult de Fratele Russell că „a fi la Casa Betel este un *privilegiu* și nu un *drept*” și că șederea oricui se poate încheia în orice clipă,

Nici nu este nevoie să precizăm că nu s-a folosit forța asupra Fratelui Johnson în ziua când el și alții au început un scandal în sala de mese de la Betel. Li s-a cerut să facă liniște și când el a refuzat a fost luat de mâneca de la haină și i s-a cerut să plece. Nu s-a făcut deloc uz de forță. El era la Casa

Betel, punând la cale conflicte, într-o sfidare deschisă a conducerii și a spus în mod repetat că nu pleacă decât dacă îi spune Comitetul să o facă, înțelegând prin „Comitet” cei patru preținși membri care-l susțineau în conspirația sa împotriva Societății. După câteva săptămâni de sfidare când se gândea că probabil va trebui să plece, și-a făcut bagajele și le-a lăsat în cameră. A ieșit în stradă fără pălărie și a rămas afară câteva ore. Pălăria și bagajele i-au fost duse în vestibul și când s-a întors i-au fost date la ușă și nu a mai fost primit înăuntru. Apoi i s-au dat niște bani ca să-și plătească drumul înapoi acasă în Columbus Ohio, unde nu fusese din noiembrie anul trecut. El a refuzat acest lucru. Ne pare rău de Fratele Johnson și regretăm că a fost necesar să publicăm așa de multe din evenimentele legate de episoadele lui, dar deoarece a fost găsit în mod repetat în discuții cu Frații Ritchie, Wright, Hoskins și Hirsh, și de câteva ori a venit la mine ca să-mi spună că trebuie să mă supun lor, și că sunt un „uzurpator”, că Domnul este nemulțumit de mine, că dovada este în Scripturi și că „noi ne consultăm cu un avocat și noi ne cunoaștem drepturile” și multe alte declarații care erau identice în limbaj cu cele folosite de cei patru opozanți și văzând că ei adoptă un plan identic cu cel folosit de el în Anglia, părea că este imperativ să public materialele respective. Cele ce mi-au fost spuse de Fratele Wisdom ajungeau ca să pună în gardă orice om rezonabil și să-l îndreptățească să ia măsuri pentru protejarea a ceea ce i s-a dat pe mână.

BIOGRAFIE ȘI DECLARAȚIE SUB JURĂMÂNT

Cu scopul evident de a încerca să dovedească că eu am căutat faimă, „Articolul Oponenților” prezintă pe larg biografia mea. Este evident că Fratele Hirsh a scris această secțiune din cadrul „Articolului Oponenților”. Inconsistențele sunt evidente. El sugerează că a încercat să păstreze secretul, dar că acum trebuie să declare deschis că îmi scrisesem propria biografie. El spune acolo: „Am crezut că nu vom ajunge să menționăm acest lucru nimănui; dar, deoarece dragul frate [Hudgings] jură că Fratele Hirsh a compus articolul; etc, nu vedem niciun motiv temeinic pentru ca buzele noastre să rămână în continuare pecetluite.” Cine citește ar trage concluzia că el nu a mai menționat până atunci acest fapt. Atunci, de ce s-ar gândi Fratele Hudgings să dea o declarație sub jurământ? Adevărul este că Fratele Hirsh a adus această acuzație împotriva mea în Philadelphia înaintea unei mari mulțimi pe 19 iulie, în ciuda faptului că din neatenție își atribuisese sieși meritul pentru articolul biografic din Turnul Jubiliar cu două zile mai devreme într-un discurs aprins în sala de mese de la Betel. Cei care l-au auzit la Betel pe 17 iulie au fost oarecum mirați că el a schimbat declarațiile atât de mult și așa de repede. Este evident că are o memorie foarte deficitară. Fratele Hudgings, auzind aceste acuzații și știind că ele erau false, a făcut din inițiativă proprie, fără știrea mea declarația sub jurământ și mi-a dat-o chiar înainte ca CERNEREA RECOLTEI să fie tipărită și a putut fi inserată. Faptele sunt după cum urmează:

Cu o săptămână sau zece zile înainte de întrunirea Acționarilor din ianuarie trecut, Fratele Sturgeon a sunat la biroul meu și a zis că un ziarist și un avocat erau în casă și vorbeau cu Fratele Hirsh; și că erau nerăbdători să mă întâlnească. Întâi am refuzat să-i întâlnesc dar după o analiză atentă am fost de acord să mă întâlnesc cu ei câteva minute. Acești doi domni împreună cu Frații Hirsh și Sturgeon au venit în camera mea și ziaristul împreună cu avocatul m-au copleșit cu întrebări timp de două ore și au aflat de la mine toate experiențele mele personale începând din tinerețe. După câteva zile Fratele Hirsh m-a vizitat și pe scurt mi-a spus: „Frate Rutherford, toată lumea știe că vei fi ales Președinte.” Eu nu am răspuns. Fratele Hirsh a continuat: „Dacă nu te amesteci mi-ar place să pregătesc ceva pentru presa, iar ziaristul care m-a vizitat acum două nopți dorește să îl dea spre publicare la agenția Associated Press. Apoi a zis: 'Ai fi de acord să dictezi stenografului tău acele evenimente din viața ta?' Nefiind vreun secret, și nici un motiv de ce să refuz, am dictat stenografului o scurtă declarație cu experiențele mele de viață, pe care a luat-o Fratele Hirsh și pe urmă cu ajutorul ziaristului menționat, a pregătit o declarație de presă pe care nu am văzut-o decât când a fost publicată. Pe baza acesteia Fratele Hirsh apoi a pregătit un articol similar pentru a doua ediție a Turnului Jubiliar, așa cum se precizează în declarația sub jurământ, și, care am fost informat i-a pus pe tipografi să refacă de trei ori cu costuri inutile, înainte de a-l avea compus exact așa cum îl vroia. Fratele Hudgings văzând nedreptatea evidentă pe care Fratele Hirsh încearcă acum să o

pună în aplicare , s-a oferit să dea această declarație sub jurământ evident lămurind lucrurile. Ca și alte lucruri publicate în „Articolul Oponenților” problema biografiei este una irelevantă discuției dar este abordată într-o încercare evidentă de a mă discredita cât mai mult posibil în ochii prietenilor și încețoșând și mai mult problema adevărată. Celelalte puncte din declarația sub jurământ Fratele Hirsh nici măcar nu a încercat să le nege.

„CONDUCEREA PREȘEDINTELUI”

La o adunare a Comitetului Director, Fratele Van Amburgh a cerut oponenților să dea un singur exemplu când Președintele a gestionat defectuos afacerile SOCIETĂȚII, și ei nu au putut face acest lucru. Înțelegând importanța acestei recunoașteri, „Articolul Oponenților”, la pagina 12 încearcă să găsească ceva ca acuzație împotriva conducerii SOCIETĂȚII. Ei menționează mai întâi PHOTO-DRAMA CREAȚIEI. De fapt, cel care a semnat acel contract a fost Fratele Ritchie, în calitate de Vicepreședinte, iar Comitetul Director a fost cel care mi-a dat dispoziție să închei o înțelegere cu cumpărătorii ca s-o iau înapoi.

În legătură cu Angelophone Company, Fratele Ritchie, așa cum se arată în minuta Comitetului Director, a primit această sarcină și a acționat conform dispozițiilor Comitetului Director .Nu este adevărat că Frații Van Amburgh, Macmillan și cu mine am disprețuit ceva inaugurat de Fratele Russell , Compania Angelophone a participat la contracte care, din cauza morții Fratelui Russell, amenințau să producă mari pierderi SOCIETĂȚII, debitele restante însumând aproape patruzeci de mii de dolari. Fratele Ritchie mi-a spus odată că își va asuma el obligațiile și va prelua Compania Angelophone. Atunci i-am spus că nu doream să-l văd că își ia asupra sa o povară pe care nu o putea duce. Mai târziu, la o ședință a Comitetului Director el a cerut ca cei optprezece mii de dolari să-i fie predați lui, așa cum se arată în CERNEREA RECOLTEI. Nu este adevărat ce se spune în „Articolul Oponenților” că „o soră din Illinois a venit și a plătit 1.500 de dolari pentru înregistrarea prelegerilor.” Acești bani au fost plătiți de SOCIETATE, așa cum se vede din registre.

COMITETUL DIRECTOR

Noii membri ai Comitetului Director au fost numiți nu pentru că aveam vreo dorință să fac rău cuiva. Ei au fost numiți pentru a ocupa locurile vacante și a-i împiedica pe cei care nu erau membri legali să ducă la îndeplinire amenințarea de a institui demersuri legale, a opri munca și a bloca banii SOCIETĂȚII și a o distruge dacă ei nu vor avea controlul. Am fost constrâns să acționez astfel, nu am avut de ales. Nu i-a și fi numit pe acei membri dacă nu ar fi fost această amenințare , pentru că timp de mai multe luni lucrurile merseseră bine, până când frații opozanți au început că pune piedici progresului lucrării.

DE CE AU FOST SCOȘI DIN BETEL

Fraților respectivi li s-a cerut să plece din Betel din cauza tulburărilor permanente pe care le produceau și din cauza opoziției lor față de activitatea SOCIETĂȚII. Intreaga familie Betel și personalul din birou erau ținuti într-o stare de permanentă îngrijorare și în aceste condiții munca nu se putea desfășura satisfăcător. Frații oponenți își foloseau tot timpul pentru a se consulta între ei în timpul orelor de program, arătând totală lipsă de respect față de toate regulile și nefăcând nicio muncă de Recoltare. Ei se pregăteau să înceapă o acțiune în justiție și fără îndoială ar fi făcut acest lucru, dacă Fratele Pierson nu i-ar fi împiedicat. I-am chemat la o ședință și i-am întrebat ce intenționau să facă; le-am spus că eu voi pleca două luni în călătoria mea în vest și doream ca înainte de plecare să fac aranjamentele organizatorice pentru desfășurarea muncii; că dacă ei doreau să deschidă o acțiune în instanță, eu doream să aranjez anumite lucruri înainte de plecare. Le-am spus: „Fraților, aveți de gând să instituiți proceduri judiciare sau veți renunța la tulburările voastre și vă veți apuca de lucru?” Ei mi-au răspuns: „Nu vom vorbi cu tine decât în prezența avocatului nostru.” Eu le-am răspuns: „Cu siguranță nu este necesar să avem aici un avocat pentru a discuta pe

îndelete despre aceste lucruri”. Ei au refuzat să răspundă. Atunci le-am spus: „Vă dau un ultimatum; dacă vreți să luptați, trebuie să plecați din această Casă pentru a vă duce lupta. Nu puteți rămâne aici și continua această luptă care dăunează și tulbură munca de Recoltare.”

Câteva zile mai târziu, Fratele Pierson a venit la mine și mi-a vorbit în numele celor patru frați .

Fratele Pierson m-a întrebat dacă nu exista o modalitate ca acești frați să rămână în lucrare..

I-am răspuns „Ba da, aș fi bucuros dacă ei ar rămâne pentru lucrare. Fratele Ritchie este cetățean canadian. Pelerinii noștri americani nu se pot duce cu ușurință în Canada. Dacă Fratele Ritchie va merge în Canada, și va prelua munca de pelerinaj și va pune capăt acestor neînțelegeri și va *predica Adevărul*, Societatea va fi bucuroasă să-l trimită și va asigura și întreținerea soției sale acolo.” Am mai spus: „, Societatea va face aranjamente similare și pentru Fratele Hoskins și soția sa în Statele Unite dacă el va intra în serviciul de Pelerinaj, dacă va predica Adevărul și atât. Cât despre ceilalți doi frați , vom face aranjamente convenabile și pentru ei pentru ca să rămână angajați în lucrare, cu condiția să avem pace.” Fratele Pierson s-a arătat foarte mulțumit de această sugestie și s-a dus imediat să le ducă fraților această propunere. În mai puțin de o oră, el s-a întors să-mi spună că ei refuzau să accepte un astfel de aranjament. Atunci i-am spus Fratelui Pierson:”Eu plec într-un turneu de convenții timp de două luni; nu pot lăsa această Casă și biroul în această stare de agitație; acești frați nu pot sta aici în aceste condiții.” Fratele Pierson mi-a răspuns în esență următoarele: „Imi dau seama că ai dreptate, frate. Apoi am mai spus: „Frate Pierson propun ca cei patru frați să plece într-o vacanță pe cheltuiala Societății, pentru o perioadă de două luni. Să-si lase camerele aranjate, așa cum sunt acum, să plece ca să studieze și să se roage în legătură cu această problemă și, peste două luni, când mă voi întoarce, vom vedea dacă nu putem să lucrăm în pace.” El le-a prezentat și această propunere și ei au refuzat-o, spunând că nu vor o vacanță. Atunci i-am spus Fratelui Pierson;”Ei trebuie să plece. Am făcut tot ce am putut.” Atunci Fratele Pierson m-a întrebat: „Nu se poate face ceva pentru a le asigura susținerea materială pentru câțva timp? Ei nu trebuie să fie izgoniți fără a li se da ceva bani.”

Cu aceasta am fost de acord. Când Fratele Pierson m-a întrebat cât ar trebui să li se dea, i-am răspuns:”Frate Pierson stabilește suma și eu voi fi de acord cu cât spui.” Atunci Fratele Pierson a propus trei sute de dolari pentru fiecare. Am fost de acord.

I-am spus, „Frate Pierson, propune-le să ia o suta cincizeci de dolari și să plece două luni în vacanță, sau să ia fiecare cei trei sute de dolari și să plece mâine fără condiții. Fratele Pierson le-a comunicat aceasta și s-a întors după puțin timp ca să-mi spună că ei preferau să accepte cele trei sute de dolari și să plece în ziua următoare la prânz. În ziua următoare, la prânz, trei dintre ei au plecat în liniște, fiecare luând ce el trei sute de dolari. Inima mea a fost tristă, văzându-i că pleacă, dar ce puteam face? *Munca trebuie făcută* și noi avem nevoie de pace pentru a putea desfășura munca. Aș fi încântat să-l văd pe fiecare dintre ei că se întoarce la munca de Recoltare oricând, dacă vor înceta să se opună și s-ar angaja cu zel în munca de Recoltare. Atitudinea lor prezentă nu face decât să pună piedici.

OPOZIȚIA FAȚĂ DE VOLUMUL ȘAPTE

Volumul Șapte este publicat de Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii și avem toate motivele să credem că el are aprobarea Domnului . Marea majoritate a fraților din întreaga lume se bucură să îl aibă. Este „carne la timpul potrivit” pentru casa credinței. El îi ajută pe mulți să reziste și să se bucure în fața încercărilor. El conține mesajul distrugerii Babilonului. Răspândirea lui este acum foarte importată în munca de Recoltare.

„Articolul Oponenților” arată că acești frați sunt împotriva Volumului Șapte. Ei spun (Pagina 14) „Să avem grijă cum primim *așa-numitul* Volum Șapte.” In felul acesta, ei ar întârzia, în loc să ajute, Munca de Recoltare, care acum este așa de aproape de final.

„Articolul Oponenților”, pentru prima oară neagă faptul că Fratele Hirsh a venit la mine și s-a oferit, dacă era repus în Comitetul Director, să meargă la Philadelphia și „să facă mai mult decât să îndrepte lucrurile”, retractând declarațiile făcute. Realitatea rămâne însă că Fratele Hirsh însuși , înainte de Ecclesia orașului Philadelphia în seara de 19 iulie a repetat o parte din conversația pe

care am avut-o în aceeași după amiază în Birou și, prin aceasta mi-a permis să spun tot ce mi-a spus el mie în birou, așa cum a fost publicat în CERNEREA RECOLTEI; și deși Fratele Hirsh a vorbit după mine de la aceeași tribună, *el nu a negat atunci* că a făcut o asemenea ofertă și mulți frați au comentat după aceea asupra faptului că el nu a negat.

EXAMINAREA ADEVĂRATEI PROBLEME

După ce ne-am ocupat de chestiunile secundare, care tind să creeze confuzie, să ne ocupăm un moment de problema *reală*, și anume: Ținând seama de toate faptele și circumstanțele, a avut dreptate Președintele să numească patru frați consacrați pentru a ocupa locurile vacante din Comitetul Director pentru a îndeplini această funcție până la alegerile anuale ce se vor ține în luna ianuarie?

ADEVĂRURI RECUNOSCUTE

Următoarele realități sunt recunoscute de către oponenți și de către oricine care este la curent cu situația:

Președintele Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii a acționat ca manager, fără discuție, de la înființare și până la moartea sa anul trecut; că Acționarii la întrunirea anuală din ianuarie 1917, prin vot unanim și-au exprimat dorința ca Președintele întotdeauna să dețină funcția de manager și Director Executiv al lucrării Societății.

În plus, oponenții recunosc că Comitetul Director fără murmur a acceptat o dispoziție executivă similară legată de administrație, a înregistrat-o și apoi s-au angajat solemn să o susțină ca lege a Societății.

Este de asemenea recunoscut de către frații oponenți că totul la sediul Societății mergea lin și fără probleme până în jurul lunii iunie 1917; și că într-o lună, la o întrunire a Comitetului Director, unul din frați, care era parte la „Articolul Oponenților” a introdus o rezoluție pentru a respinge dispozițiile executive și pentru a scoate conducerea Societății din mâinile Președintelui, care o deținuse timp de 33 de ani, deși Acționarii ceruseră în mod expres ca aceasta să rămână în mâinile Președintelui..

Ei recunosc că episodul cu Fratele Johnson din Anglia a reprezentat începutul problemelor prezente, și că analiza faptelor care a avut loc la puțin timp după întoarcerea lui din Anglia, a dus la introducerea rezoluției de a respinge dispozițiile executive. „Articolul Oponenților” recunoaște în mod expres (Pag. 6, Col. 2) că „astfel adevărata problemă, administrația Societății, s-a reliefat și a condus la rezoluția de respingere a dispozițiilor executive.”

Următorul fapt este recunoscut și nu este negat că cei patru frați, în calitate de comitet au petrecut o săptămână examinând documentele referitoare la episoadele Fratelui Johnson în Anglia și consultându-se cu el și că ei au raportat Comitetului Director o rezoluție în care aprobau comportamentul Fratelui Johnson – chiar și acea parte a acțiunilor lui constând în instituirea unei acțiuni în justiție și blocarea banilor Societății – și că Frații Hirsh, Hoskins, Wrlght and Ritchie, în calitate de comitet, printr-o rezoluție au făcut apel la Comitetul Director ca să-și însușească 500 de dolari din banii Societății pentru a-l rambursa pe avocatul Fratelui Johnson, pentru banii pe care-i plătitese ca penalizare stabilită împotriva lui de către Înalta Curte londoneză pentru acțiunea injustă de continuare a urmăririi penale după ce avocatul lui primise o notă de la Președintele Societății prin care se cererea oprirea procesului. (Însuși Fratele Hirsh a introdus această rezoluție pe care președintele completului de judecată a declarat-o ca fiind neîntemeiată, iar Fratele Hirsh a păstrat copia. Dacă ar fi fost înregistrată la Secretariat am fi publicat-o aici.) Președintele a declarat rezoluția ca fiind neîntemeiată pe motivul că este de datoria directorului executiv și al administratorului Societății să aducă acasă orice frate Pelerin atunci când este cazul și că acțiunea fusese intentată de Fratele Pelerin Johnson fără a deține vreun drept sau vreo autorizație legală și că era de datoria Președintelui în calitate de cadru de conducere executiv, să acționeze cu repeziciune ca să oprească asemenea acțiune în instanță. Eu am declarat că Comitetul Director nu

avea dreptul sau autorizația de a răsturna asemenea acțiune și de a își însuși banii Societății pentru a plăti un avocat care intentase și desfășurase în mod ilegal această acțiune în instanță la cererea Fratelui Johnson; Mai ales în condițiile în care Înalta Curte de la Londra hotărâse că Președintele are dreptul de a opri procesul și că avocatul, deoarece nu făcuse asta trebuia să plătească amenda pe care Curtea o evaluase împotriva lui. Această hotărâre a Președintelui este cea care a sporit problemele.

Imediat după această sentință Fratele Hirsh în numele lui și al colegilor lui, a scos din buzunar și a introdus o rezoluție de respingere a dispozițiilor executive, scoțând conducerea din mâinile Președintelui și punând-o în mâinile Comitetului Director, iar cei patru reprezentând majoritatea ar deține bineînțeles controlul. Astfel episoadele din Anglia ale Fratelui Johnson ar fi primit aprobare deplină și banii Societății ar fi fost folosiți pentru a-l plăti pe avocatul de mai sus.

„Articolul Oponenților” admite în mod expres (Pag.6, col.2) că astfel a ajuns în vizor problema reală a administrației (nu a controlului) Societății și a condus la introducerea rezoluției de respingere a dispozițiilor executive. A se lua aminte că acestea au fost începutul problemelor în Comitetul Director și că nu existase nici un fel de problemă în acest Comitet înainte ca el să fi analizat episodul Fratelui Johnson. Păstrând în minte că Președintele era pe atunci administrator, în virtutea vechiului obicei al Societății și în virtutea dispoziției executive adoptată în mod regulamentar și aprobată acum atât de Acționari cât și de Comitetul Director, întrebarea care rămâne de analizat este acum:

AU FOST JUSTIFICAȚI CEI PATRU FRAȚI

în dorința lor de a da o rezoluție care să aprobe acțiunile Fratelui Johnson prezentate mai sus? Sau nu cumva încercau ei pe nedrept să fie mai presus de Acționari și de puterea executivă și să arate desconsiderare față de acțiunile pe care Fratele Rutherford le desfășurase în mod legal și corect ca administrator în efortul lui de a salvagarda și de a proteja interesele Societății?

Când Președintele completului de judecată a hotărât că rezoluția astfel prezentată nu era validă, frații nu au încercat să o treacă ignorând veto-ul lui și astfel asumându-și întreaga răspundere, ci așa cum s-a arătat mai sus, unul din ei imediat a scos și a introdus o nouă rezoluție pregătită dinainte, rezoluție care să-i ia Președintelui administrarea Societății și să dea totul pe mâinile celor patru frați menționați. *Până în acest punct tot ce a făcut Președintele legat de conflict a fost în întregime în defensivă.*

Au avut ei dreptate în încercarea lor de a respinge o dispoziție executivă cu care fuseseră de acord în mod solemn și care dispoziție executivă Acționarii în calitate de cadre de conducere ai Domnului prin toată țara, exprimaseră în unanimitate ca fiind dorința lor și deci voia Domnului? Nu uitați, până în acel moment Președintele nu făcuse nici un lucru ca manager și președinte la care ei să aducă obiecții în afara declarării ca neîntemeiată a rezoluției cu privire la Fratele Johnson, așa cum s-a văzut mai sus.

Procedând astfel el acționa clar în limitele autorității lui, potrivit Cartei, potrivit legii și potrivit dispozițiilor executive ale Societății. În acea vreme Fratele Van Amburgh i-a întrebat pe acești patru frați să numească o singură fărădelege de care se făcea vinovat Președintele și ei nu au putut face acest lucru. Tot în acea vreme, Fratele Pierson le-a zis: „Fraților cred că este mai bine să nu răscolim ceea ce au făcut Acționarii.”

În această etapă Comitetul Director a luat o pauză de patru săptămâni. Între timp având în vedere declarația Fratelui Ritchie că voia să facă ceea ce trebuie și că dacă eu îi explic legea el ar face ce este corect, m-am gândit că ar fi înțelept să obțin părerea unui avocat neutru și la următoarea adunare să o arăt fraților și să le arăt unde greșeau. Am prezentat datele problemei care sunt relevante cazului unui avocat fără să-i comunic că erau probleme în cadrul Societății; și după câte mi se spune nici până azi, el nu știe de existența vreunei probleme. Această părere legală s-a bazat în întregime numai pe faptele reflectate în dările de seamă ale Societății. În timpul următoarelor trei sau patru săptămâni, acești patru frați au ținut în mod repetat consultări între ei și cu fratele care produsese scandalul din Anglia și se consultau cu avocați asupra căilor ce trebuie urmate. Ei au

încercat de cel puțin trei ori să forțeze o ședință a Comitetului Director în absența Fratelui Van Amburgh și a Fratelui Pierson. Fratele Johnson îmi spusese în esență următoarele: „Ești un uzurpator, te agăți de putere, nu ai dreptatea de partea ta, Domnul este nemulțumit de tine, ar trebui să te supui voinței Comitetului Director [adică voinței celor patru] și dacă nu te supui vei ajunge să fii discreditat în ochii prietenilor. Noi ne consultăm cu avocați și ne știm drepturile.” Având în vedere că ceilalți patru frați, în diverse ocazii, spusese practică același lucru, ar putea exista un om întreg la minte care să ezite vreo clipă de la a crede că cei cinci conspirau împreună? În plus eu personal i-am văzut împreună de mai multe ori și iar și iar alți membri ai familiei Betel mi-au spus că ei se întâlneau în Casa Betel pentru a se consulta.

Având acum în vedere toate datele și circumstanțele, a fost justificat Președintele să aleagă patru frați buni, capabili, consacrați, de toată nădejdea, pentru a umple locurile vacante din Comitetul Director pentru ca un Comitet legal să-și facă datoria și astfel să protejeze și să salvgardeze interesele Societății până la următoarele alegeri? Puneți-vă în locul lui și întrebați-vă: 'Eu ce aș fi făcut?' Sigur, Președintele s-ar fi putut da la o parte ca să spună: „Li voi lăsa să-și facă voia”, dar nu ar fi însemnat asta lipsă de credință în îndeplinirea datoriei pe care o avea în funcția ocupată?

Să presupunem că cineva ar încerca să vă distrugă proprietatea și a fost contracarat de o acțiune promptă din partea dumneavoastră. Apoi să presupunem, că după câțiva ani, aceeași persoană care a încercat să vă facă rău era găsită consultându-se și sfătuindu-se cu alții, pe care dv îi cunoșteți iar apoi informații de încredere vă erau aduse că aceste persoane împreună încercau să vă distrugă proprietatea, ați sta cu mâinile în sân și ați aștepta până v-o distruge sau ați urma o cale acceptabilă, acționând repede pentru a preveni distrugerea? Ca Președinte al Societății mă confruntam exact cu această situație:

O SITUAȚIE DIFICILĂ

Un frate, în Marea Britanie, dăduse afară doi dintre administratorii biroului londonez, îi forțase să-și părăsească locuințele, confiscase cărțile, corespondența și banii Societății și începuse o acțiune în judecată la Înalta Curte de la Londra și astfel împiedica lucrarea. Acest frate între timp se întorsese în America și pentru că nu i se făcea pe plac în legătură cu trimiterea lui înapoi în Marea Britanie, el se adresează celor patru frați care, presupune el, sunt membri legali ai Comitetului Director. El scrie un material pe care îl duce la cei patru și îi pune să îl semneze, și apoi chiar el îl prezintă Președintelui Societății, cerând ca Comitetul Director să fie convocat pentru a-i da lui (Fratelui Johnson) o nouă audiență. (A treia la număr) Aceasta a dus la prezentarea rezoluției de către Fratele Hirsh, rezoluție menționată mai devreme, care aproba comportamentul Fratelui Johnson în Anglia, și aceasta fiind declarată neîntemeiată a dus la introducerea noii rezoluții de a lua administrarea afacerilor Societății din mâinile Președintelui care se ocupa în mod legal de aceste afaceri așa cum au hotărât Acționarii și Comitetul Director și de a le pune în mâinile celor patru care erau sfătuiți de Fratele Johnson.

Această problemă, care a continuat câteva săptămâni, a dus la o tulburare a lucrătorilor din birou produsă de cei patru frați și de asemenea la o tulburare a Familiei Betel. Un număr de lucrători ai Biroului și-au exprimat intenția de a-i lăsa pe cei patru frați să preia controlul administrației. Unul din cei patru frați menționați m-a amenințat pe ocolite, în prezența altora, că avea de gând să blocheze fondurile Societății.

Mă așteptam ca o ședință a Comitetului Director să aibă loc la scurtă vreme după venirea mea de la Chicago. Dacă așteptam până la ședință și mă opuneam căii lor de acțiune, era rezonabil să mă aștept că ei își vor duce la îndeplinire amenințarea fără întârziere și vor declanșa procesul înainte ca eu să pot face ceva. Era deci înțelept din partea mea să aștept sau era înțelept să acționez repede? După ce am analizat problema și m-am rugat, am considerat că este în interesul lucrării să acționez fără întârziere, de aceea m-am dus de la Chicago direct la Pittsburgh și i-am numit pe cei patru frați capabili numiți mai sus, pentru a ocupa posturile vacante din Comitetul Director

Atunci când am obținut o opinie juridică din partea avocatului din Philadelphia, nu am făcut-o pentru scopul de a numi pe alții, care să ocupe locurile vacante, ci pentru a putea să-i conving pe

frați care este situația reală. Până ce Fratele Wisdom nu mi-a prezentat faptele care au fost publicate deja, și care arătau situația periculoasă și necesitatea unei intervenții rapide, nu m-am hotărât ce să fac. Atunci m-am hotărât să ocup acele posturi vacante. Am convocat o ședință pentru 17 iulie, la care i-am invitat pe Frații Wright, Ritchie, Hirsh și Hoskins să participe, în scopul de a le citi opinia avocatului și a-i informa asupra situației; eu speram că ei vor recunoaște fără discuții, că acest conflict se va încheia și că munca se va relua fără probleme. În ziua aceea ei erau toți la Betel, dar au refuzat să participe, obligându-mă astfel să anunț în sala de mese, în fața familiei și a altora numirea Fraților Spill, Bonnet, Fisher și Macmillan și motivul pentru care am luat această măsură. Acest lucru a coincis cu data când Volumul Șapte a fost anunțat pentru prima dată și a fost dat familiei, motiv pentru care cerusem întregii familii să fie prezentă la masa de prânz.

Am fost eu împins de vreun sentiment personal împotriva celor patru frați să iau o asemenea măsură? Nu, de loc. Nu am niciun fel de resentimente față de ei acum și nu am avut niciodată. Aș fi încântat să fac orice care i-ar putea ajuta să se reangajeze activ în munca de Recoltare a Domnului și să lucreze în armonie.

Cei patru frați, Frații Hirsh, Hoskins, Wright și Ritchie au fost ei lezați prin faptul că eu am ocupat cele patru locuri vacante? Nu, deloc, decât dacă se consideră că ei nu au primit ceea ce unii ar putea numi onoruri și că prin aceasta ei au fost lezați.

A suferit SOCIETATEA sau activitatea în vreun fel pentru că eu am ocupat aceste posturi vacante?

Nu, deloc. Dimpotrivă, realitatea arată că munca a crescut cu fiecare zi după aceea. Fiecare ramură a activității a progresat.

S-a pus întrebarea: dacă cei patru membri menționați nu erau legal membri ai Comitetului Director, cum era posibil ca Fratele Van Amburgh, Fratele Pierson și cu mine să devenim legal Directori aleși la Pittsburgh? Răspunsul meu este că noi fusesem aleși prin votul Acționarilor în calitate de cadre de conducere ale Societății și, în virtutea acestei alegeri, eram în mod legal membri ai Comitetului Director ai SOCIETĂȚII, în conformitate atât cu legea cât și cu Carta. „Articolul Oponenților” publică ceea ce ei pretind că este Carta, dar ei au schimbat paragraful VI al Cartei originale, omițând titlurile oficiale ale membrilor aleși. Prezintă-mi mai jos paragraful VI din Carta originală, după cum urmează:

VI Corporația urmează să fie condusă de către un Comitet Director format din șapte membri; numele celor șapte membri care au fost deja aleși Directori sunt următoarele:

Președinte: Charles T. Russell

Vicepreședinte: Wm I. Mann

Secretar și Trezorier: Maria F. Russell

Joseph F. Smith

Wm. C. Macmillan

Simon O Blunden

J.B Adamson

Dacă „Articolul Oponenților” ar fi citat Carta corect, ar fi arătat lucrurile așa cum sunt și anume că intenția autorului Cartei precum și a Tribunalului care a aprobat-o este ca Președintele, Vicepreședintele și Secretarul – Trezorier *în virtutea faptului că au fost aleși în funcțiile respective*, să fie membri ai Comitetului Director. De la data organizării SOCIETĂȚII până la moartea lui, Fratele Russell nu a fost niciodată la o adunare generală pe postul de Director în cadrul Comitetului Director, dar alegerea lui anuală ca Președinte îi conferea calitatea de membru al Comitetului Director. Același lucru era valabil și pentru ceilalți doi. De aceea prin alegerea celor trei cadre de conducere, și anume Președintele, Vicepreședintele și Secretarul – Trezorier la alegerile anuale din ianuarie 1917, aceștia au fost declarați în mod legal membri ai Comitetului Director. Fratele Ritchie a devenit membru al Comitetului Director numai în urma alegerii sale ca Vicepreședinte în 1916 și înainte de această dată, dar a încetat să mai fie membru când Fratele Pierson a fost ales ca să-i urmeze în funcție. Ceilalți trei nu au fost aleși niciodată și de aceea nu au fost niciodată membri legali ai Comitetului Director. Legea cere ca membrii Comitetului Director să fie aleși anual.

ADUNAREA ACȚIONARILOR

Am primit mai multe scrisori prin care mi se cerea să convoc o adunare extraordinară a Acționarilor pentru a rezolva diferendul. O asemenea ședință ar costa mult timp și mulți bani și ar însemna pierderea unor oportunități pentru a lucra în câmpul de Recoltare. A mai rămas puțin până la 5 ianuarie când trebuie să se țină adunarea anuală pentru alegerea unui nou Comitet Director și a unor noi cadre de conducere. Să oprim lucrarea acum și să ne adunăm pentru a rezolva problema dacă cei patru frați au fost Directori legali și dacă ei trebuie să servească în această funcție în aceste câteva săptămâni care au mai rămas până la viitoarele alegeri anuale? Sau ar fi mai plăcut Stăpânului Recoltei ca noi să ne unim eforturile pentru a face munca și a lăsa cealaltă problemă să aștepte până la alegerile anuale?

În ce mă privește, eu prefer să văd munca făcută, dar nu vreau să procedez arbitrar și voi face așa cum va cere majoritatea Acționarilor. Dorința și scopul meu sunt să-l servesc pe Domnul și poporul său. Eu nu am nicio ambiție pentru putere pământescă sau pentru onoruri. Nu am căutat să obțin alegerea ca Președinte și nu voi căuta să obțin realegere. Domnul este capabil să se ocupe de problemele lui.

La o ședință a Comitetului Director, când au început aceste tulburări pentru prima dată din partea fraților oponenți, atunci pe loc eu m-am oferit să demisionez din funcția de Președinte, dacă această demisie ar aduce pacea. Ulterior am mai făcut o declarație similară în sala de mese în prezența întregii familii și în prezența celor patru frați. Deplâng din toată inima luptele și tulburările. Acestea îi țin departe de Impărăție pe cei care lucrează pentru ea. Mai presus de orice, eu vreau să ajung în Impărăție. Aceasta este cea mai mare dorință a mea pentru frații mei. Am încercat să evit acest conflict.

Să avem pace! Munca de Recoltare este de o importanță supremă, deasupra onorurilor sau intereselor oricărui om. Să-l cinstim mai întâi pe Domnul și, mai presus de toate să mergem uniți înainte pentru lucrarea Sa. Cuvintele Apostolului sunt atât de potrivite acum:

„Uitați-vă la voi, ca să nu pierdem acele lucruri pe care le-am făurit, ci să primim răsplătă deplină.”

Cu multă dragoste și multe rugăciuni pentru toți copiii dragi lui Dumnezeu, ma rog să rămân Fratele și servitorul vostru prin mila Lui,

J. F. RUTHERFORD.

SCRISOARE DESCHISĂ CĂTRE POPOARELE DOMNULUI DE PE TOT PĂMÂNTUL

DRAGI FRAȚI ÎNTRU DOMNUL:
Salutări iubitoare în Numele Învățătorului!

Vă prezentăm mai jos textul petiției pe care am trimis-o Fratelui Rutherford, celor patru Directori concediați ai Societății. Această petiție a fost redactată după ce ne-am rugat și am analizat cu grijă, animați de dorința sinceră de a vedea această tristă controversă care ne-a șocat și ne-a îndurerat pe noi și, fără îndoială pe voi toți, rezolvată în mod echitabil și corect.

Majoritatea subsemnaților locuim în Brooklyn și în imediata vecinătate a acestuia și am avut numeroase ocazii să vedem influența negativă a acestor probleme nerezolvate asupra noastră. Am văzut cum această controversă ia amploare, până a ajuns să amenințe grav armonia din New York City Ecclesia; am văzut cum crește răceala și lipsa de înțelegere între frați care suntem siguri că au spiritul Domnului și am auzit de situații asemănătoare și în alte părți.

Inimile noastre sunt foarte întristate de această situație. Ce este de făcut?

Chestiunile în discuție nu sunt atât de clare încât noi să putem judeca rapid cum este corect și apoi să ni le scoatem din minte. Este imposibil pentru noi să cunoaștem caracterul fraților care sunt în

divergentă cu actualii conducători ai Societății, pentru ca noi să putem accepta sugestiile făcute de unii care au o optică superficială asupra chestiunii, spunând ca „ei au părăsit Adevărul”; că ei sunt „împotriva Canalului”, etc. Noi știm că, dimpotrivă, ei îl iubesc pe Domnul și se străduiesc să-L slujească pe El și poporul Său, zi de zi.

Atunci ce se poate face pentru a hotărî asupra importantelor principii aflate în discuție și a pune capăt acestei controverse? Cum îi putem ajuta pe frații noștri să îndrepte ceea ce nu este drept și să poată din nou să conviețuiască în puritate și în unitate, reconciliindu-se astfel unii cu alții?

Cum putem lua atitudine ca poporul Domnului într-un efort de a contracara intenția evidentă a Adversarului de a ne abate mințile de la „lucrurile mai bune”, Cuvântul Domnului și slujirea Adevărului? Vom realiza acest lucru închizând ochii și urechile la probleme și lăsându-ne manipulați spre o parte sau alta, „*judecând* astfel lucrurile înainte de a le *auzi*?” Suntem convinși, dragi frați, că acel curs, care va avea aprobarea Domnului și va îndeplini Voința Lui va fi cel ce va urma Cuvântul Lui și va „auzi” acele probleme care s-au iscat între frații noștri, iar apoi va da o hoată răre imparțială.

Pentru noi este clar că ambele părți ale acestei controverse au făcut apel la poporul Domnului în general, pentru rezolvarea cazului. De aceea avem o răspundere pentru a acorda toată asistența pe care putem să o dăm, în armonie cu Matei 18: 15-17 și cu comentariile Fratelui Rutherford cu privire la aceasta, în Volumul 6. Nu ne putem întâlni cu toții ca să examinăm aceste întrebări în unitate; dar îi *putem* îndemna să formeze un comitet imparțial care să audieze cazul și să prezinte concluziile, hotărârile și recomandările la adunarea Acționarilor la Pittsburg, care se apropie cel mai mult cu putință de o adunare a tuturor membrilor Bisericii, în carne și oase.

S-ar putea face propunerea ca un asemenea comitet să se întâlnească și să aibă loc audieri la întrunirea de la Pittsburgh din ianuarie. Dacă ne gândim puțin, vom vedea că acest lucru este imposibil. Acolo nu se va putea acorda destul timp pentru audieri sistematice și temeinice. Dacă acest comitet nu este numit *înainte* de întrunirea din ianuarie și nu are timp să investigheze temeinic aceste probleme, care sunt atât de importante pentru noi, poporul Domnului, nu vom avea *informațiile de care avem nevoie* pentru a exprima în mod inteligent alegerea Domnului pentru Directori și Functionari Superioari și Hotărârea Lui asupra altor chestiuni care pot ajunge în fața Convenției.

Voi vreți să ajutați pentru ca să aibă loc audieri corecte și o rezolvare corectă a acestei controverse? Puteți să faceți acest lucru, dacă vreți.

„Votul neoficial” propus a avea loc pe 21 noiembrie 1917 ne va cere ca, în afara de cazul când refuzăm să votăm pentru oricare dintre cei care sunt implicați în această controversă, să votăm ca Directori și Cadre de Conducere ale Societății (care, dacă sunt aleși, vor ocupa funcții de supraveghetorii generali ai Bisericii în întreaga lume) asupra cărora planează acuzații grave, care nu le-ar permite să fie aleși ca Prezbiteri în nicio congregație locală, atâta timp cât nu se fac audieri cu privire la acuzațiile respective și acestea nu sunt respinse. Așa ceva nu ar fi în armonie cu ordinea cea bună, care este în concordanță cu Cuvântul Domnului.

Alegerile adevărate sunt în ianuarie; „votul neoficial” din 21 noiembrie nu este necesar. În loc de a se lua parte la acel vot atunci, sugerăm prietenilor ca ei să prezinte la adunările lor locale o rezoluție care să cuprindă o petiție către Fratele Rutherford și Directorii pe care i-a dat afară, pentru constituirea unui Comitet de Investigație, așa cum se propune mai jos. Dacă această rezoluție este votată, aveți grijă ca un exemplar să fie trimis la Brooklyn. Dacă doriți ca să arătați în plus aprobarea voastră pentru acest demers, *trimiteți o cerere personală* Fratelui Rutherford și celorlalți frați.

Domnul poate folosi aceste mijloace pentru a da posibilitatea tuturor celor interesați să ajungă la o înțelegere amiabilă și la un acord, îndepărtând tot ce este rău, în fapte și în gând și, îndreptând tot ce este rău, să facă posibil ca dragostea să se manifeste cu adevărat în noi toți. Credem că aceasta ar duce la spălarea reputației tuturor fraților de ambele părți, pe care noi îi iubim întru Domnul și al căror bine îl dorim, precum și la marea ușurare, mângâiere și binecuvântare a poporului Său de pretutindeni.

Cu multă dragoste și rugându-ne pentru voi și pentru noi toți să avem toată îndrumarea din partea

Domnului , toată binecuvântarea și Spiritul Său din ce în ce mai mult, suntem

Frații voștri întru Domnul
(Pentru semnături, a se vedea petiția următoare)

PETIȚIE CĂTRE FRATELE RUTHERFORD ȘI CĂTRE CEI PATRU DIRECTORI CONCEDIAȚI AI TURNULUI DE VEGHERE BIBLIC ȘI SOCIETĂȚII CĂII

DRAGI FRAȚI:

Subsemnații, împreună cu mulți alții din întreaga lume am fost din ce în ce mai dezamăgiți de controversa dintre Directorii și cadrele de conducere ale Societății, care a apărut atunci când dragul nostru Frate Russell ne-a părăsit, acum un an de zile, și care a continuat de atunci încolo, și care a afectat buna reputație a voastră a tuturor și a altor frați a căror poziție în rândul oamenilor Domnului fusese bună până atunci. Nouă ni se pare că în momentul de față există o mare nevoie să aflăm poruncile Domnului și, acționând în armonie cu acestea, să depunem împreună cele mai mari eforturi pentru a avea o audiere justă și imparțială și o rezolvare asemenea, a problemelor care au tulburat și continuă să întristeze poporul Domnului în întreaga lume și care ajung chiar să amenințe unitatea congregațiilor din unele locuri.

Necesitatea de a se acționa prompt pentru asemenea audieri cu privire la toate persoanele și problemele care fac obiectul criticilor se impune mai ales în lumina apropiatelor alegeri anuale pentru Directori și Funcționari Executivi ai Societății; și datorită numeroaselor publicații care au fost trimise de părțile în conflict, reputația tuturor celor implicați a fost afectată. În prezent este imposibil pentru mulți, inclusiv pentru subsemnații să pună de acord declarațiile din aceste documente deoarece ele sunt contradictorii. Acest fapt singur vă pune pe toți într-o poziție nefavorabilă la viitoarele alegeri. Unii dintre prietenii noștri sunt dispuși să acorde o mai mare încredere în materialele publicate de Fratele Rutherford, fiind deci influențați de la început împotriva celorlalți frați; dar și reversul este adevărat, pentru că alți frați au mai mare încredere în afirmațiile Directorilor concediați și ale celorlalți.

Această situație, și mai ales faptul că noi și alți frați din întreaga lume trebuie să nominalizăm și să alegem ca directori și Funcționari Superioari ai Societății frați care acum se află sub acuzații foarte grave, așa cum sunteți voi toți, ni se pare că este inversul bunei rânduieli din Biserică, așa cum este ea prezentată în Cuvântul Domnului și în prelegerea Fratelui Russell din Volumul Șase. Fără îndoială, Directorii și Executivii ocupă în Societate o poziție tot atât de responsabilă ca aceea a Prezbiterilor din congregațiile locale, singura diferență practică fiind că sfera Prezbiterului este locală, în timp ce cadrele de conducere Societății au o însărcinare de ansamblu de a veghea asupra Bisericii în întreaga lume. Cerințele privind caracterul acestor executivi ai Societății trebuie să fie tot atât de stricte ca atunci când sunt aleși Prezbiterii în alegerile la nivelul congregațiilor. Fratele Russell arată în Volumul Șase, pag. 418, că a calomniat un Prezbiter într-o congregație înseamnă a calomniat întreaga congregație care l-a ales. Este evident pentru toată lumea că acuzații grave au fost aduse împotriva voastră și împotriva altor cadre de conducere ale Bisericii; și astfel întreaga Biserică a devenit implicată și are o răspundere legată de audierea și judecarea acestora.

Suntem conștienți de faptul că toți declarați că varianta voastră de afirmații neplăcute despre partea adversă nu reprezintă calomnii sau răutăți, așa cum ar fi fost, dacă ați fi urmat această cale ca Prezbiteri la o congregație locală. Ne închipuim că gândurile voastre la publicarea acestor declarații care au șocat atât de mult Biserica, au fost că ați depus toate eforturile pentru a lămurii lucrurile între voi dar fără folos, și că în aceste articole făceați apel la Biserică în general, ai carei cadre de conducere, puteți spune, că erați. Totuși în loc să lămurească problema aceste articole au creat o și mai mare confuzie printre prieteni, printre care ne numărăm și noi.. Ele conțin numeroase contradicții una despre cealaltă. O întrebare care revine cu mare forță este: Cum putem noi în aceste condiții să judecăm drept în această problemă și să exprimăm alegerea Domnului prin

voturile noastre pentru Directori și cadre de conducere ale Societății? Nu am dori ca cineva să slujească în asemenea funcții dacă nu posedă într-o mare măsură Spiritul Domnului, sau dacă se face vinovat de denaturare și fals. Gândiți-vă la situație din punctul nostru de vedere, lăsând deoparte toate părerile personale. Ne înțelegeți dilema, nu? Și nu ne ajutați să o depășim și să luăm parte la alegeri într-un mod informat și astfel să exprimăm pe cât putem, gândurile Domnului?

Cum putem să ajungem la adevăr în privința întrebărilor și persoanelor implicate în această controversă, și cum putem fi în cunoștință de cauză despre cum să ducem mai departe lucrarea care a fost atât de bine începută și supervizată timp de mulți ani de către servul special al Domnului, dragul nostru Fratele Russell? Credem că aceasta ar putea fi realizată prin numirea unui comitet reprezentativ de frați, Acționari ai Societății, care să analizeze dovezile legate de aceste controverse, inclusiv activitățile Societății și ale cadrelor de conducere ale ei din ultimul an; și că acestui comitet (ales în modul prezentat în continuare) ar trebui să i se dea informațiile depline în privința condițiilor financiare ale Societății, în privința organizării ei, a statutului legal, a legăturii cu Asociația Amvonul Poporului, filialele din străinătate – de fapt, a tuturor datelor necesare pentru o înțelegere temeinică a lucrărilor Societății și a sferei ei de activitate ca mijloc de transmitere a Adevărului, așa cum a fost creată de Fratele Russell pentru progresarea lucrării pe care el, a inițiat-o prin providență divină și peste care a fost făcut responsabil; și acest comitet după ce ascultă toate declarațiile și verifică adevărul în privința afirmațiilor contradictorii care au fost publicate, va da un raport complet Acționarilor adunați la Pittsburgh pe 4 ianuarie, cu o zi înainte să aibă loc alegerea Directorilor și a cadrelor de conducere.

Sugerăm această abordare deoarece dorim ca noi și tot poporul lui Dumnezeu să aibă liniște sufletească în legătură cu greutățile care au apărut în ultimile luni, ca scindarea care a avut loc între frați să se șteargă și ca Acționarii să dețină informații, atât despre activitățile din ultimul an, despre starea prezentă a Societății și posibilitățile din viitor, ca să poată plănuși în mod înțelept continuarea lucrării, și să aleagă ca Directori și cadre de conducere, frați a căror reputație este nepătată așa cum erau reputațiile multora din cei ce au fost proeminenți și eficienți în lucrarea Societății în trecut.

În armonie cu cele de mai sus noi cerem în mod respectuos să creați un Comitet de Investigații compus după cum urmează:

Fratele Rutherford să aleagă trei (3) membri.

Cei patru Directori demisi să aleagă trei (3) membri.

Acești șase (6) frați să mai aleagă unul.

Cei șapte (7) constituiți astfel să aleagă prin vot restul membrilor comitetului, care noi am sugera să fie în total 15. (Acesta ar fi, considerăm noi, un comitet destul de mare pentru a analiza și a da un raport legat de aceste probleme și ar fi în armonie cu vederile Fratelui Russell într-o problemă similară, anume, comitetul constituit să analizeze și să judece acuzațiile împotriva oricărui membru din Comitetul Editorial al Turnului de Veghere Biblic, care comitet are tot în jur de acest număr de membri.)

Sugerăm ca acești frați să fie aleși datorită cunoașterii solide a Adevărului, credinței în lucrarea Domnului și datorită deținerii unei măsuri reprezentative a Spiritului Său; ei să fie însărcinați atât de părțile implicate în controversă cât și de cei pe care îi reprezintă, anume, Biserica în general și mai ales pe Acționari, să analizeze situația cu imparțialitate și în teamă de Domnul să-și raporteze și să-și exprime hotărârile împreună cu recomandările lor la adunarea Acționarilor din Pittsburgh de pe 4 ianuarie.

Sugerăm ca acest comitet să fie format cât se poate de repede, așa încât să existe suficient timp pentru analizarea și cântărirea dovezilor prezentate și pentru formularea raportului și a recomandărilor.

Cu dragoste creștină și rugăciune ca și noi și voi să primim binecuvântarea și călăuzirea Domnului,

O. KUEHN
GENEVIEVE SANFORD
H: F. ROCKWELL
H. CLAY ROCKWELL

E. NICHOLS
C. R. NICHOLS
M. A. THOMSON
H. W. NEWMAN

E. B. RAETERY
FLORENCE ROGERS
JULIUS GRAEVES . .
CHARLOTTE GRAEVES

LILLIAN CURTIS
 VIOLA CURTIS
 EMILY M. SINNOCK
 LAURA I. MAITLAND
 FRANCES L. MAITLAND
 ISABEL M. PAINE
 MINNIE M. EIBEL.
 GRACE ALEXANDER
 J. M. BERRY
 FRED L. MASON
 M. ALICE BANKS
 SAMUEL LEVINE
 CORA A. KUEHN
 IDA MILLS
 ANNIE. H. ESTWICK
 HATTIE HENDERSON
 RUTH HENDERSON
 J. L. COOKE
 W. J. HOLLISTER
 GRACE .A. HOLLISTER
 J. SHAW
 M. J. MORRISON
 F. RAFTERY
 PRUDENCE RAFTERY
 C. C. HARRISON
 E. V. DYER
 M. DAHL
 EDITH HOSKINS
 COREY MITCHELL
 NORMA G. MITCHELL
 Doamna. C. C. BEALE
 Doamna W. GREGORY
 HARRY EHLERS
 V. S. COBB
 G. M. BRAND
 DOROTHY N. COOKE
 MABEL COOKE
 C. W. M. HARRISON
 H. M. COMER
 EMMA COMER
 BENJ. BOULTER
 W. REDWOOD
 F. H. WEST
 G. L. WILEY
 LUELLA RAMBO
 BENJ. MC CLELLAN
 THEO. WALLACE
 W. S. BARCUS

Doamna .H. W. NEWMAN
 W. A. RENGELLY
 A. E. BURGESS
 LAURA W. BURGESS
 GEORGE AVERY
 J. S. AVERY
 PERCY READ
 F. CLARK
 EDITH M. READ
 E. CHRISTIE
 HANNAH A. PATTEN
 NIEL MCNAUGHTON
 E. MCNAUGHTON
 S. W. MONAHAN
 K. BELL
 E. MCKAY
 W. A. LANGILLE
 M. S. PERROW
 F. S. BARRET
 EMILY J. MASON
 MARIA C. LUNDQUIST
 J. YAMASOCKEY
 S. M. HAWN
 MARIA ROBERTS
 GEORGE ROBERT
 LOISE GAFFELNIN
 M. CARLSON
 M. E. WEST
 C. H. WEST
 F. A. LINNELL
 J. PERROW
 M. E. PERROW
 L. LIMPER
 MARION CAMP
 E. M. FIELD
 MARY HYNDMAN
 ELIZABETH HAM
 D. N. F. GREENVILLE
 F. GREENVILLE
 E. T. BETT
 SOPHIE GREBE
 RUTH I. GALBRAITH
 CLARA RAFTERY
 LIBERTA MICHAELS
 MINNIE REIMANN
 JAMES H. BUCKMAN
 C. E. JONES.
 W. M. J. COOK

E. KERR
 MARION F. MASON
 IDA C. SOLL
 E. M. BAUER
 J. SAW
 J. SHEPFIELD
 M. CAMEROK
 G. NELSON
 A. E. HAZEL
 FRED. G. MASON
 MARTIN FISCHER
 MARTHA THOMAS
 EVELYN PANTING
 JAMES A. PANTING
 CORA. M. REID
 GWENDOLYN WALLAOE
 ELIZABETH STANARB
 MARY E. BARCUS
 EMMA LANDRUM
 JOHANNA W. COOK
 MARGARET HOLDEN
 ELIZA BOLTE
 JOHANNA SARGENT
 W. L. SARGENT
 ALVINA KLUDAS
 F. C. KLUDAS
 TILLIE B. PHILLIPS
 EMILE LAVEALLE
 ELIZA A. MARVIN
 EDNA MARVIN
 JOHN DAHLSTROM
 HILMA DAHLSTROM
 JOS. HOLDEW
 A. LASSANE
 CHAS. R. COATES
 RETHA E. DALTON
 JOHANNE OLSEN KJET
 MARIE ANDERSON
 SCOTT CHAPMAN
 SARAH CHAPMAN
 W. J. MASON
 G. H. SOLL
 D. E. BRIDGE
 SUSIE M. COATES
 MARGARET BIRD
 MINNIE S. BUCKMAN
 JOHN WARNER
 W. A. HALL

CE TREBUIE SĂ ȘTIE ACȚIONARIII

Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii

„Ce altceva cere Domnul de la tine, decât să fii drept, să iubești mila, și să mergi în smerenie cu Dumnezeuul tău?”

15.11.12

Brooklyn, New York

1917

A ȘAPTEA LUCRARE

Cu referire la

Cernerea Recoltei

Această Publicație Conține

INSTRUCȚIUNI

în privința

Drepturilor, Privilegiilor, Sugestiilor și Îndatoririlor
legate de

ALEGEREA

Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii
la Pittsburgh

5 ianuarie 1918

Deasemeni ridică unele semne de întrebare și conține
Formulare pentru Votul prin Procură

Această lucrare este publicată cu scopul de a veni în ajutorul prietenilor pentru a-și putea exprima vederile și dorințele corect în cunoștință de cauză la alegerile din ianuarie de la Pittsburgh, așa încât să poată da răspunderea fiecărui membru în modul cel mai corect cu putință. Se dorește de asemenea ca lucrarea să îndeplinească același rol și în legătură cu vocile claselor care vor fi auzite pe 21 noiembrie 1917.

Directorii „excluzi” doresc doar să-și îndeplinească responsabilitățile primite de la Domnul și de la frați, astfel încât gurile prietenilor să tacă după aceea în privința comentariilor împotriva lor. Este o axiomă juridică care spune că un om intenționează *consecințele* faptelor sale și se presupune că prietenii Adevărului de asemenea intenționează consecințele acțiunilor pe care le vor întreprinde. Astfel stând lucrurile, fiecare trebuie să poarte răspunderea propriei decizii în această problemă.

PROCURI

Legea statului Pennsylvania permite votarea prin procură. Un formular de completat pentru votarea prin procură este pus la dispoziția dv în cadrul acestei lucrări. Procura dată de prezenta conducere a Societății nu este corectă. Legea statului Pennsylvania cere *un martor* la semnarea de către persoana care execută Procura dar pe acel formular nu exista o căsuță pentru semnătura martorului. Formularele date aici sunt legale și efective și pot fi completate în siguranță.

O procură în Pennsylvania este valabilă numai două luni de la data emiterii ei, deci orice Procură dată înainte de 5 noiembrie 1917 nu va fi validă!

O PROCURĂ NOUĂ O ANULEAZĂ PE CEA VECHĂ

O procură cu data mai nouă, dacă este prezentată pentru vot, este corectă și validă și anulează vechea procură dacă aceasta este deja executată și înmănată. .

Dacă cineva dă o procură pentru întrunire și apoi vine în persoană la aceasta, procura este eliminată și revocată prin prezența votantului însuși, care trebuie să voteze în persoană

Procura trimisă cu TURNUL din 1 noiembrie este una care permite persoanei care votează pentru alta să nu țină seama de dorința acesteia. Ea permite celui ce deține procura să voteze la adunarea anuală sau la orice sesiune amănată sau la orice sesiune ulterioară a adunării generale pentru alegerea directorilor sau a cadrelor de conducere, după cum hotărăște persoana ce deține procura.

O procură ordinară dă numai dreptul de a vota la Adunarea Anuală pentru Directori și Cadrele de Conducere și pentru lucruri legate de acestea. Noi dăm două procuri, din care poate fi folosită oricare, dar nu amândouă de către aceeași persoană. Una dintre procuri dă deplină discreție celui desemnat să acționeze, cealaltă dă o autoritate specială și particulară de a vota numai pentru anumite persoane. Se poate da o procură din acest al doilea fel, prin care împuternicitul este restricționat să procedeze conform dispozițiilor primite sau să nu procedeze deloc. Prietenii vor alege. Felul al doilea este cel pe care Fratele Russell l-a sugerat întotdeauna pentru chestiuni ce țin de Biserică. Fiecare votant, adică fiecare persoană care a donat zece dolari sau sume mai mari, în orice moment are dreptul la un vot pentru fiecare zece dolari. *În mod legal el nu poate fi privat de votul sau voturile sale! Fiecare acționar are dreptul la un certificat în care să se arate câte voturi are.*

NU ESTE NEVOIE CA DIRECTORII SĂ FIE REZIDENȚI ÎN PENNSYLVANIA

După o examinare și un studiu atent al hotărârilor adoptate în Pennsylvania, se poate trage concluzia că Legile statului Pennsylvania cu privire la corporații, care prevăd ca trei directori ai acelor corporații să fie rezidenți în Pennsylvania, nu se aplică Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii. În consecință, acționarii nu sunt restricționați ca la votarea directorilor să voteze pentru frații care locuiesc în Pennsylvania. Societatea Turnul de Veghere *nu este o Societate religioasă de rugăciune pentru public*, așa cum este o Biserică, ci o corporație de afaceri, non-profit, iar legile prin care se cere corporațiilor religioase de acea natură să aibă trei directori în Pennsylvania, nu se aplică. Legea prin care se cere ca o treime din directorii anumitor companii să locuiască în acel Stat nu se aplică Societății, iar secțiunea șase din legea corporațiilor prin care se cere ca trei dintre membrii fondatori care au subscris la capital să trăiască în Pennsylvania nu cere Societății să aibă trei Directori locali.

DREPTUL LA VOT

Dreptul la vot este un drept Statutar și un asemenea drept nu poate fi retras în mod legal printr-o dispoziție executivă! Se poate da o dispoziție executivă pentru a reglementa votul, dar nu se poate retrage dreptul de vot printr-o asemenea dispoziție.

Este improbabil că va fi un număr suficient de mare de oameni care doresc să voteze pentru conducerea Societății și au acest drept, care să nu creeze în Adevărul Prezent, astfel încât să pună Societatea în pericol; cu toate acestea, recunoscând spiritul dispoziției executive (care, după cum spune Președintele Societății, există) prin care se interzice celor ce nu sunt în armonie cu Societatea să voteze, vă informăm *că toți cei care se consideră în conștiința lor în armonie cu scopurile care au fost stabilite de ani de zile la pagina doi din „Turnul de Veghere”, sub deviza : ”Acest Jurnal și Misiunea sa Sacră”, sunt deplin calificați să voteze la alegeri în spiritul și litera dispoziției executive și să răspundă „da” la întrebarea din Procura prezentată în TURNUL din 1 noiembrie 1917.*

Desigur, aceștia pot tot în mod conștiincios să spună că ei au credința că Societatea este agentul Domnului pentru executarea muncii de Recoltare, până când Acționarii înșiși hotărăsc vreodată în viitor să schimbe politica Societății. Cu siguranță un singur om, cum ar fi Fratele Rutherford, nu poate fi Societatea și toți Acționarii care urmează dorința sau tacticile prin care el îi atrage, decât dacă ei singuri hotărăsc acest lucru și dacă ei au hotărât astfel, iar ei nu vor putea face acest lucru înainte de 5 ianuarie 1918 prin votul acționarilor la Adunarea Anuală, pentru că ei sunt Societatea! Societatea are dreptul să-și închidă registrele cu un timp rezonabil înainte de alegeri (adică la 10 decembrie 1917), pentru a da posibilitatea Secretarului să verifice la câte voturi are dreptul fiecare; dar Societatea nu are dreptul să spună că nimeni nu poate vota decât dacă Secretarul îl confirmă și spune că el are voie să facă acest lucru.

Secretarul trebuie să fie pregătit la locul unde se țin alegerile cu o listă de vot și cu registrele Societății. Registrele reprezintă testul pentru dreptul de vot, începând din 10 decembrie. Oricine poate verifica acest lucru, deoarece dacă votează personal se va duce la întrunire și nu la Fratele Van Amburgh în Brooklyn pe 10 decembrie 1917. Nici nu i se va cere să trimită procura la Brooklyn. La întrunire Inspectorii pot să îi verifice dreptul de vot așa cum apărea el în registre pe data de 10 decembrie trecut.

Dacă certificatele ar fi fost trimise așa cum s-a făcut anul trecut, votarea ar fi fost mai simplă. Metoda propusă acum, va avea ca rezultat dacă este adoptată, luarea controlului înapoi de la prieteni.

Clasele, dacă adoptă propunerea din Turnul de Veghere numărul din 1 noiembrie 1917, vor vota să-și arate preferințele pe 21 noiembrie 1917. Această votare a claselor a celor ce sunt declarați consacrați nu are nicio legătură juridică cu Societatea. Nimeni nu este membru al societății decât dacă deține voturi. Societatea este o corporație de afaceri nonprofit, este o creație a legii statului Pennsylvania și nu este (după lege) o corporație religioasă!

Poate nu există nicio obiecție pentru a trimite o procură la Brooklyn pentru a fi verificată de Secretar, dar dacă un frate sau o soră nu își primește înapoi procura la timp pentru a o trimite fratelui care vrea să se duca la întrunirea anuală din cadrul clasei, a comitatului sau a statului său, el poate emite o nouă procură cu o dată mai nouă decât cealaltă procură iar aceasta va deveni cea legală, și Inspectorii Alegerilor trebuie să o accepte.

Va fi în întregime acceptabil ca toți consacrații în Adevărul Actual să răspundă cu „da” la întrebările din procură, deoarece Președintele *nu are dreptul să impună condițiile într-un așa mod și el nu este Societatea sau Canalul!*

Pare un efort studiat de a exclude de la votare pe cei care nu sunt de acord cu cei trei frați principali care au subminat treburile prin forță și vicleșug.

INSPECTORII ALEGERILOR

Legea cere ca urnele să fie luate de Inspectorii Electorali. Legea cere ca ei să jure să își execute îndatoririle în mod corespunzător. Acești inspectorii ar trebui să fie aleși prin votul Acționarilor prezenți, care votează fie personal, fie prin procură. Inspectorii trebuie să primească votul și să hotărăască. Registrele trebuie să arate cine poate vota și câte acțiuni are. Dacă un Acționar poate demonstra Tribunalului Statului Pennsylvania că alegerile s-au desfășurat fraudulos sau prin forță, legea prevede că el poate adresa o întâmpinare Cancelariei Tribunalului pentru a numi un Maestru de Cancelarie care să conducă alegerile. Ar putea fi bine ca frații să aleagă doi frați, care sunt avocați pentru a îndeplini funcția de Inspectori Electorali, sau unul să fie avocat, iar celălalt să fie un frate, dar, evident, ambii trebuie să fie persoane dezinteresate.

Nu Existau Locuri Vacante în Comitetul Director al Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii - Deci Nu Era Loc Pentru Noi Directori

„CERNEREA RECOLTEI”, nr. 2 (pagina 1) afirmă că cei patru Directori nu erau membri legali ai Comitetului Director . *Noi credem că această afirmație nu este adevărată. De fapt, noi suntem siguri că ea nu este adevărată.!*

Legea Statului Pennsylvania prevede că „în caz de moarte, de excludere sau de demisie a Președintelui sau a oricărui director, a Trezorierului sau a aluit funcționar superior al acestei companii, ceilalți directori pot acoperi locul vacant astfel creat, *până la viitoarele alegeri.*

Tribunalele din Pennsylvania au susținut că „Directorii numiți pentru a ocupa locuri vacante rămân în funcție până la alegerea succesorilor lor.

în Turnul de Veghere din 1 noiembrie 1917 (pag. 328, col. 2, par. 2 și 3), Fratele Rutherford spune că după alegerea primului Comitet Director (în 1894) nu a mai existat nicio altă alegere de directori. El spune „Succesori pentru acei Directori inițiali nu au fost *niciodată* aleși de acționari.”

Cazul Asociației Producătorilor de Lapte din Pennsylvania contra First National Bank (20 Pennsylvania C.C. 540) indică în mod expres că „Directorii numiți pentru a ocupa posturi vacante rămân în aceste posturi *până la alegerea înlocuitorilor lor.*

Tribunalele din Pennsylvania declară că Directorii rămân în funcție până ce au loc alegeri reale și valabile, chiar dacă timpul alegerilor pentru Directori s-ar putea să fi trecut

Este de asemenea un lucru general că în diferite state, acești directori „interimari” pot ține ședințe, ocupa locuri vacante în Comitetul Director și vota pentru a vinde proprietăți, la fel ca atunci când s-ar fi ținut alegeri normale. (A se vedea Kent Co. Agricul. Society contra Houseman, 81 Michigan 609.)

Cărțile de specialitate de asemenea spun că vechii Directori continuă să rămână în funcție până ce înlocuitorii lor *sunt aleși conform regulilor.* (V. Cook on Corporations, Ediția 7, Sec. 624).

Secția 61 a Legii din 1891, Legea Corporațiilor din Pennsylvania, prevede că „Directorii vor fi aleși anual la data fixată prin dispoziții executive, și vor rămâne în funcție până ce alții vor fi aleși și calificați în locul lor. Directorii interimari trebuie să îndeplinească îndatoririle stabilite prin lege, așa cum fac Directorii aleși prin procedurile normale. (V. Kenard contra Wood, 139 Pac. R. 194; Cook on Corp. Secția 713, Ediția 7)

Faptul că acești Directori interimari au fost numiți de către Directori pentru a ocupa locuri vacante, cu ocazia ședințelor din afara Statului Pennsylvania nu îi descalifică, pentru că legea acelui Stat prevede că acolo unde o companie a fost înregistrată în conformitate cu legile acelui Stat și majoritatea directorilor, membrii corporației și acționarilor acesteia sunt cetățeni ai unui alt Stat, companiile respective pot fi organizate și toate ședințele acelor companii, ale Directorilor sau acționarilor pot fi ținute în acel loc, fie în Statul Pennsylvania sau în altă parte, după cum stabilește acea majoritate din timp în timp; cu condiția însă ca ALEGEREA ANUALĂ a funcționarilor superiori ai acelei corporații să se țină în Statul Pennsylvania la timpul și locul și cu procedura de notificare, cu publicare în ziarele acelui Stat, pe care o stabilesc dispozițiile executive ale acelei corporații. Secția 1, P.L. 1866.

Deci vedem că atât timp cât adunarea anuală a acționarilor se ține anual la Pittsburgh, adunările Directorilor se pot ține la Brooklyn, dacă majoritatea Directorilor locuiește acolo. De aceea, nu ar exista niciun motiv pentru a încerca să ocupăm locurile vacante pentru această pretinsă cauză.

Într-un astfel de caz, deși directorii nu formează corporația, ei pot acționa ca agenți ai Societății, atunci când acționează ca un corp, în afara granițelor statului Pennsylvania, unde există corporația, și conform legii, ei pot ocupa locurile vacante în numărul lor, *până la viitoarele alegeri*, nu doar până la data următoarelor alegeri, cu condiția să existe alegeri valabile.

După cum s-a văzut, avem declarația Fratelui Rutherford în „Turnul” din 1 noiembrie 1917, potrivit

căreia nu au avut loc niciodată alegeri pentru directori, după ce Comitetul Director a fost prima dată organizat, deci potrivit legii și hotărârilor Curții, Directorii din Comitetul Director, așa cum s-a constituit la 20 iunie 1917, erau conducători valabili ai Societății, având calificarea necesară pentru a funcționa și nu era niciun loc vacant.

Chiar dacă ar fi adevărat, ceea ce nu este cazul, că erau locuri vacante, așa cum spune Fratele Rutherford, el însuși, după ce s-a întâlnit cu Comitetul Director și a recunoscut persoanele respective ca membri ai acestuia, putea fi el însuși oprit de la a pune la îndoială autoritatea lor, pentru că aceasta ar fi contrazis afirmațiile lui anterioare.; tot astfel, „o persoană care participă la o ședință a Directorilor, care se ține în afara Statului (New Jersey), nu poate avea obiecții față de acea ședință din acest motiv.” (Wood contra Bing. 21 Atl. 574, a se vedea Cook contra Corp 713 a.) Fratele Rutherford a participat la multe ședințe ale Directorilor Societății, la Brooklyn și el a participat la alegerea Fratelui Hirsh pentru a ocupa locul vacant creat prin demisia Fratelui Rockwell în același an iar Fratelui Rutherford nu îi este permis să pună aceasta la îndoială din punct de vedere legal și trebuie să recunoaștem cu toții că o astfel de inconsecvență din partea lui nu este deloc lăudabilă!

Ținând seama de cele de mai sus, știind, așa cum știm, că *nu existau locuri vacante* în Comitetul Director, suntem pregătiți să ne dăm seama că următoarea afirmație de la pag. 1 din „Cernerea Recoltei” ,nr. 2, col 2 nu este adevărată. Afirmația era următoarea:

„Adevărata problemă este: Avea Președintele dreptate să numească patru membri ai Comitetului Director, așa cum a făcut la data de 12 iulie 1917, pentru a ocupa locurile vacante ce existau atunci și a rămâne în funcție până la viitoarele alegeri anuale ce urmau a fi ținute cu participarea acționarilor pe 5 ianuarie 1918?”

Se poate vedea imediat că Președintele stabilește o falsă premiză, deoarece adevărata întrebare era următoarea: *Exista vreun loc vacant ce trebuia ocupat?* Și noi putem da un răspuns negativ la această întrebare.

Presupunând că ar fi fost adevărat că existau locuri vacante ce trebuiau ocupate, era Fratele Rutherford îndreptățit să hotărască că asemenea locuri vacante existau și să acționeze așa cum a făcut?

Am văzut că după ce i-a recunoscut pe acești Directori, el nu putea să-i repudieze tot el și, în plus, vedem că deși Carta îl autorizează pe Președinte să numească, dacă acest lucru nu l-au făcut Directorii timp de treizeci de zile, noi știm că acest lucru nu putea să însemne că Președintele putea să acționeze în secret și să facă numiri, când preținsele locuri vacante nu erau cunoscute Directorilor, astfel încât ei mai întâi să hotărască dacă să ia sau nu măsuri pentru a ocupa locurile vacante, dacă doreau acest lucru.

Cu siguranță, acționarii ar fi preferat să urmeze planurile trasate în diferite moduri de Fratele Russell , mai ales așa cum sunt prezentate în Carta Societății; dar toți pot vedea că dacă legalitatea conținutului Cartei și altor documente este pusă la îndoială de Președinte, devine necesar să facem ce este legal pentru excluderea a ceea ce nu corespunde.

Fratele Rutherford a acționat după sfatul avocatului său din Philadelphia și a spus că prevederea conținută în Cartă, conform căreia Directorii trebuie să rămână în funcție pe viață este ilegală și că ei trebuie să fie aleși anual. Avocatul său a mai spus că „orice prevederea a Cartei care este contrară legilor trebuie să nu fie luată în seamă și că acea parte a Cartei care este în armonie cu legea va fi susținută.” Acum, dacă ne întoarcem la legea din Pennsylvania, vedem că aceasta spune că în caz de deces, îndepărtare (legală) sau demisie a Directorilor, Directorii *rămăși* pot acoperi locul vacant apărut astfel, până la viitoarele alegeri, iar acestea pot avea loc numai când există o majoritate a Comitetului Director, pentru a constitui un quorum pentru că o minoritate nu poate umple locurile vacante, deoarece este nevoie de un quorum. Vedem că acolo unde nu avem o majoritate trebuie convocată o adunare a Acționarilor pentru a alege , iar Curțile au hotărât astfel în alte cazuri.

PREFAȚĂ

Dacă Acționarii doresc să-l învingă pe Președinte și pe Trezorier și pe oricare dintre membrii pseudo-Comitetului Director în semn de dezaprobare pentru managementul temporar prezent, ei trebuie să țină minte că voturile împrăștiate nu vor realiza niciodată acest lucru, Cum mulți votează întotdeauna pentru cei de la putere, vă sugerăm că Domnul poate ne-a indicat la vremea morții Pastorului nostru, prin asocierea cu el și prezența alături de el a Fratelui Menta Sturgeon, că el ar putea fi un Președinte satisfăcător. De aceea, noi vă propunem ca Fratele Sturgeon să fie votat pentru funcția de Director și apoi să fie votat de către cei care doresc să aleagă un nou Președinte

Cei care cred că acei Directori ar trebui lăudați care au curajul să facă ce este corect cu prețul poziției și vieții lor, ar trebui să voteze pentru a-i susține pe Directorii concediați. Sugerăm acest lucru, ca o încurajare pentru ei și pentru ca viitoarele Comitate Directoare să poată urma întotdeauna o cale dreaptă.

Prezentăm mai jos numele celor care să fie votați ca Directori și cadre de conducere:

1. MENTA STURGEON, Director și Președinte
2. ALFRED I. RITCHIE, Director și Vicepreședinte
3. H, CLAY ROCKWELL, Director și Secretar-Trezorier
4. J. DENNIS WRIGHT, Director
5. ISAAC F. HOSKINS, Director
6. ROBERT H, HIRSH, Director
7. ANDREW N. PIERSON, Director.

Deci, în sens strict, prevederea Cartei conform căreia Președintele trebuie să numească este contrară legilor și astfel, în acele cazuri, Președintele nu are nicio autoritate să facă numiri, iar Fratele Rutherford greșește în ambele cazuri, deoarece el nu este decât unul din cei șapte Directori, fiind evident în minoritate în Comitetul Director.

În New Jersey, aceste posturi vacante în Comitetul Director pot fi ocupate, dacă dispozițiile executive prevăd astfel, de către Președinte singur, sau de o minoritate, dacă Comitetul Director hotărăște astfel, deoarece legea din acel Stat nu cere ca locurile vacante să fie ocupate, până la alegerile viitoare, de către Comitetul Director, ci prevede doar că locurile vacante trebuie ocupate în modul prevăzut de dispozițiile executive ale companiei. Vedem deci, că dacă Societatea ar fi fost înregistrată în New Jersey, reglementările cu privire la măsurile pe care le poate lua Președintele pentru ocuparea unui loc vacant ar fi fost diferite față de cele din Pennsylvania.

CE PREVĂD LEGEA ȘI CARTA SOCIETĂȚII CU PRIVIRE LA NUMIREA DIRECTORILOR PE VIAȚĂ

S-a dat o mare însemnătate faptului că Tribunalul de Drept Civil din Pennsylvania, prin Judecătorul Collier a examinat Carta în 1884 și a confirmat că ea este în forma corectă și corespunde obiectivelor enunțate în prima clasă, precizată în Secția a 2-a a Legii din 29 aprilie 1874 și în adăugirile la aceasta și că modificarea Cartei în 1896 a fost certificată de același Judecător ca fiind corespunzătoare. Amendamentul, evident, ne trimite la Carta originală (ca și în cazul amendamentelor la legi) și din acel moment el trebuie considerat ca făcând parte de la început din Cartă însă acest amendament cu poate să facă o corporație corespunzătoare din acel punct de vedere față de o lege votată după incorporare și înainte de amendament, dacă ea nu ar fi fost altfel afectată de amendament, deoarece un amendament este diferit de reactivarea unei corporații a cărei Cartă a expirat.

Carta spune: „Corporația va avea ca funcționari superiori un Președinte, care va conduce ședințele Comitetului Director; un Vicepreședinte, care va conduce în absența Președintelui; un Secretar, care va fi și Trezorier; și aceste cadre de conducere vor fi alese dintre membrii Comitetului Director, anual în prima sâmbătă din fiecare an, prin vot cu bulletine de vot, ce se va ține la biroul principal al corporației, în Allegheny City, Pennsylvania. Membrii Comitetului Director vor deține funcțiile respective pe viață, cu excepția cazului când ar fi îndepărtați cu votul unei majorități de două treimi din acționari, iar locurile vacante din Comitetul Director, rezultate ca urmare a morții, demisiei sau concedieri, vor fi ocupate cu votul majorității membrilor rămași în Comitetul Director, care se vor întâlni în acest scop, în termen de douăzeci de zile de la data când acest post vacant sau aceste posturi vacante au apărut, iar în cazul când nu s-ar reuși ca acest loc sau aceste locuri vacante să fie ocupate în maniera expusă mai sus, în termen de treizeci de zile de la data când acest loc sau aceste locuri vacante au apărut, prin numirea Președintelui, iar persoana, sau persoanele astfel numite vor deține funcția sau funcțiile lor până la următoarea alegere anuală a funcționarilor superiori ai corporației, când acel post vacant sau acele posturi vacante vor fi ocupate prin alegeri, în același mod în care sunt aleși Președintele, Vicepreședintele și Secretarul sau Trezorierul.

PREȘEDINTELE, VINOVAȚ DE DISENSIUNI

Am văzut că Directorii aleși de Acționari sau de Directori, pentru a ocupa locurile vacante, ocupă aceste locuri până la următoarele alegeri pentru Directori; de aceea, atât timp cât, și până la alegerile pentru Directori, acești Directori sunt legali și Curtea a considerat, probabil, că nu se va întâmpla nimic rău dacă li se permite Directorilor să rămână în post, cu condiția ca Acționarii să fie de acord cu aceasta..

Vedem însă acum că deoarece noul Președinte a pus această problemă, Acționarii trebuie să țină alegeri pentru Directori și să aleagă conducerea companiei din rândul acestor Directori, și nu că cei aleși ca Președinte, Vicepreședinte sau Trezorier vor fi considerați aleși în Comitetul Director, iar Carta nu prevede nici un astfel de aranjament prin care să fie autorizată o astfel de construcție.

Directorii sunt valabili până când au loc alegeri pentru Directori; și astfel nu a existat nicio nevoie în tot acest timp ca să aibă loc alegeri pentru Directori, cadrele de conducere au fost alese dintre ei. În consecință, dacă totul este acceptat prin Cartă, totul ar fi continuat an după an și *noul Președinte poarta vina pentru schimbare.*

INTENȚIA DIRECTORILOR CARE L-A SPERAT ATÂT DE TARE PE PREȘEDINTE

Ce acțiune s-a gândit majoritatea Directorilor să întreprindă pe 20 iulie 1917, acțiune care este în acord cu declarația către Fratele Rutherford din 20 iulie 1917?

Răspunsul poate fi găsit citind dispozițiile executive propuse, dispoziții executive care au fost înmânate unor avocați din New York, N.Y., anume Davies, Auerbach & Cornell, înainte ca Fratele Rutherford să-și anunțe încercarea de a umple presupusele locuri vacante. Aceste dispoziții executive tocmai au fost obținute de la firma de avocați pentru a fi introduse în paginile acestei publicații.

A nu se uita că aceste dispoziții executive au fost date și în scopul eliminării Fratelui Macmillan din conducere, deoarece Directorii considerau că el ar fi trebuit să fie eliminat după procesul dispozițiilor executive propus de Acționari.

Nu se poate face afirmația că aceste dispoziții executive, așa cum intenționau Directorii să le propună, sunt așa cum ar fi fost în forma lor finală, deoarece, fără îndoială, avocații din New York le-ar fi făcut niște ajustări juridice dar ele dovedesc intenția Directorilor și dovedesc că ei nu au avut niciodată o asemenea intenție absurdă cum este cea a distrugerii Societății, așa cum a lansat acuzația Președintele.

DISPOZIȚII EXECUTIVE, REGULI ȘI ORDONANȚE PENTRU CONDUCEREA TURNULUI DE VEGHERE BIBLIC ȘI SOCIETĂȚII CĂII

Având în vedere că prin Mila lui Dumnezeu, iubitul nostru Pastor și regretatul Președinte al Societății noastre, Fratele Charles. T. Russell a plecat dintre noi, după ce a condus activitatea

acestei Instituții timp de aproximativ patruzeci de ani, spre *evidenta* satisfacție a tuturor; și

Având în vedere că la adunarea anuală ordinară a Acționarilor votanți ai Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii, care a avut loc la Philadelphia, Pennsylvania pe 6 ianuarie 1917, când noul nostru Președinte, Fratele Jos. F. Rutherford a fost ales, și un exemplar din dispozițiile executive scrise a fost prezentat Convenției, fiind recomandat Comitetului Director de către Acționarii Societății; și

Având în vedere că Comitetul Director a fost astfel influențat prin votul Acționarilor să adopte pentru încercare dispozițiile executive ce le-au fost astfel prezentate și în speranța că dispozițiile executive vor fi utile; și

Având în vedere că acum aflăm, spre durerea și supărarea noastră, că acele dispoziții executive sunt în detrimentul muncii noastre, amenințând stabilitatea și armonia tuturor părților sale, și că ele sunt subversive pentru drepturile, privilegiile și autoritatea managerilor săi numiți legal și conform prevederilor, Comitetului Director care, deține exclusiv puterea de a elabora dispoziții executive și a conduce Societatea; de aceea, să fie

Hotărât că noi, Comitetul Director, luăm acum în propriile noastre mâini drepturile, privilegiile și puterile investite în noi prin Carta scrisă de iubitul nostru Pastor, care a decedat, și ne luptăm, cu ajutorul lui Dumnezeu și a Domnului nostru, Isus Cristos, să fim devotați încrederii care ni s-a acordat. De acum înainte să rămână hotărât că dispozițiile de mai sus, sunt anulate și respinse prin prezenta și că în locul lor intră în vigoare următoarele :

Dispoziții Executive

- (1) să rămâna consfințit ca lege care sa guverneze Comitetul de Conducere al acestei Societăți că deși majoritatea membrilor va constitui un quorum, așa cum se precizează în Cartă, nicio problemă de afaceri nu va fi hotărâtă cu mai puțin de votul majoritar al celor șapte membri ai Comitetului Director
- (2) Vor exista întâlniri lunare regulate ale Comitetului Director, care se vor ține în prima zi de joi din fiecare lună; la acestea se vor face raportări generale despre starea lucrării și în mod special despre finanțele Societății, precum și pentru a informa pe deplin și prin alte modalități despre ce face Societatea noastră. Se pot convoca și ședințe speciale ale Comitetului Director, în orice moment, de către patru din membrii săi.
- (3) Comitetul Director își rezervă dreptul permanent pentru membrii săi să aibă activități individuale curente în legătură cu birourile Societății (cu excepția Vicepreședintelui, din motive evidente) și să facă tot ce se pricepe cel mai bine pentru promovarea lucrării în conformitate cu poziția lor de Membri ai Comitetului Director, și așa cum îi recomandă aptitudinile lor, și care le vor da posibilitatea, în măsura în care acest lucru este posibil și practic, să fie prezenți la fiecare ședință a Comitetului Director – în rest fiind egali cu ceilalți. De asemenea, fie în calitate de Comitet Director fie individual, ori de câte ori ei apreciază că acest lucru este în avantajul lucrării, *ei se pot interesa* la orice departament sau la orice salariat din orice departament sau departamente cu privire la orice chestiune care prezintă interes pentru Societate, dar nu să se amestece în orice prerogativă *evidentă* a conducerii directe a lucrării sau să dea dispoziții în această lucrare. *Comitetul Director, prin Comitetul său de Supraveghere, în măsura în care este posibil trebuie să exercite control direct în toate departamentele și ramurile lucrării, și să-i îndrume pe cei care vor activa și maniera și timpul de slujire al tuturor călătorilor predicatori, numiți Pelerini.*
- (4) *Președintele și doi dintre Directorii Societății vor constitui Comitetul de Supraveghere al Comitetului Director, care va fi numit de Comitetul Director și care va funcționa trei luni și ale cărui îndatoriri imediate vor fi să aibă grijă ca interesele activității Societății să fie*

îndeplinite într-un mod satisfăcător. Cel puțin unul din aceste Comitete va fi la Tabernaclu, iar Supraveghetorul desemnat al Tabernaclului, iar cel puțin unul la Bethe; și Supraveghetorul desemnat al Betel; s-ar putea găsi că este în cel mai bun interes al lucrării ca unul să servească o parte din timp la Tabernaclu, iar cealaltă parte de timp la Betel.

Acest Comitet va lucra împreună în armonie, dar în cazul oricărui dezacord, chestiunea va fi supusă Comitetului Director pentru a decide. În cazul când orice membru al acestui Comitet de Supraveghere lipsește pentru scurt timp, ceilalți doi membri vor desemna cine din Comitetul Director va funcționa în locul lui. Nu se va institui nicio muncă nouă, nu se va încheia niciun contract nou și nu se va face nicio achiziție de mai mult de 100 dolari, fără permisiunea Comitetului Director, acordată prin vot majoritar. Președintele, pe lângă îndatoririle lui ca membru al Comitetului de Supraveghere și preșident în cadrul Comitetului Director, va reprezenta Societatea în public, cu autorizarea Comitetului Director, iar datoriile lor se vor limita la aceasta.

(5) Comitetul de Supraveghere poate numi pe oricine dorește din cadrul Forței de Lucru, cu excepția Secretarului – Trezorier, pentru diferitele departamente ale muncii de birou, numai sub rezerva ratificării de către Comitetul Director, așa cum este prevăzut în Secțiunea 3, cu privire la membrii Comitetului Director. Nu vor fi aduși la Betel lucrători noi pentru munca de birou. Nu vor fi concediați lucrători din această muncă, nici din serviciul Societății, fără consimțământul Consiliului Managerilor, constituit în mod corespunzător – Comitetul Director.

(6) Dacă va părea utilă crearea unui departament sau unor departamente, acest departament sau departamente vor fi prezentate Comitetului Director pentru a se obține permisiunea și avizul acestuia.

Pe scurt, orice se cuvine a fi făcut pentru Societate, cu respectarea domeniilor din țară și din străinătate, se va face într-o manieră calculată pentru a face cel mai mult bine tuturor celor interesați, și pentru a-i ține pe toți membrii Comitetului Director informați temeinic cu privire la fiecare aspect al lucrării, iar șefii de departamente vor raporta cu regularitate la fiecare ședință ordinară a Comitetului Director și vor menține, în măsura posibilului, înaltele standarde de eficiență stabilite de regretatul nostru Pastor și Președinte, Fratele Russell.

(7) Toți banii primiți de Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii vor fi primiți în numele acestei Societăți și toate fondurile primite, care nu sunt necesare pentru a fi folosite imediat în lucrare, vor fi depuse în numele Societății la Nassau National Bank of Brooklyn pentru prezent, dar pot fi transferați total sau parțial la altă instituție de depuneri, dacă Comitetul Director va da dispoziții în acest sens.

DECLARAȚIA DATĂ DE VICEPREȘEDINTE ÎMPOTRIVA CONDUCERII ÎN LUNA AUGUST

Următorul text, așa cum este citat a fost înmănat Fratelui McGee la convenția de la Boston din luna august trecut, de către Fratele A. N. Pierson, Vicepreședinte al Societății, ca o declarație cu privire la ceea ce el și Directorii ar trebui să știe, și nu știu, și a fost în mod deliberat ținut ascuns fața de ceilalți cinci membri ai Comitetului, de către Președinte și Trezorier, în calitatea lor de membri ai Comitetului. Declarația a fost făcută la circa nouă luni după alegerea Fratelui Pierson ca Director și ea arată în ce măsură treburile Societății au fost ascunse de Directori. Exact cât de mult nouă nu ni se adusesese la cunoștință în momentul când am scris.

Această declarație a fost înmănată Fratelui McGee pentru a o folosi la o întâlnire care a avut loc la Boston între Fratele Pierson și Van Amburgh în ultima duminică a Convenției, când Fratele McGee a fost prezent la cererea Fratelui Pierson. Documentul nu a fost folosit atunci, și nu s-au pus întrebări, deoarece nu s-a ivit ocazia, dar atunci i s-a sugerat Fratelui Pierson de către Fratele Van Amburgh, ca să se trimită după Fratele Thompson, din Washington D.C., care era prezent la Convenție, pentru a-l informa pe Fratele Pierson despre situația

financiară a Societății, așa cum se vedea ea din registre atunci când Fratele Thompson le-a examinat la momentul când Fratele Russell inițiasse acțiunea în justiție pentru defăimare, împotriva „Vulturului de Brooklyn” (Brooklyn Eagle), cu câteva zile mai înainte. I s-a propus apoi Fratelui Pierson că după ce va fi satisfăcut, el ar putea să – și dea demisia. Fratele Pierson nu a vrut să adopte propunerea de a-l îndepărta din Comitetul Director și din postul de Vicepreședine în acest mod. Urmează declarația:

„Să presupunem că cineva care a depus bani cu destinație precisă (în trust) la Societate ar vrea să dea în judecată Societatea și noi, în calitate de Directori, am fi chemați la raport. Am fi obligați să spunem că noi nu am știut nimic despre asta. Aceasta ar fi o scuză penibilă pentru niște Directori,

NU AM AVUT NICIODATĂ UN RAPORT SATISFĂCĂTOR DE LA TREZORIER, DE CÂND SUNT EU DIRECTOR. Noi nu știm în ce stare se află fondul plasat „în trust” nici nu știm în ce situație se află Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii. Care sunt relațiile financiare dintre Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii pe de o parte și Asociația Amvonul Poporului pe de altă parte? Care sunt garanțiile? Ce dobândă aduc ele?

NOI DORIM CA COMITETUL DIRECTORS SĂ FIE RECUNOSCUT ȘI SĂ I SE PERMITĂ SĂ CONTINUE SĂ-ȘI DESFĂȘOARE ACTIVITATEA PÂNĂ LA SFÂRȘITUL ANULUI, SAU PÂNĂ CÂND NOI VOM PUTEA DEMISIONA, CÂND NU VOM MAI AVEA NICIUN FEL DE RĂSPUNDERI FINANCIARE SAU DE ALTĂ NATURĂ.

Care este situația fondurilor Societății? De unde s-a împrumutat suma de 100.000 dolari, care a fost împrumutată pentru lucrarea privind Drama? Cui i s-au returnat banii? Ce dobândă s-a plătit pentru acest împrumut?

În situația când această chestiune va ajunge în instanță, bineînțeles că aceste informații vor deveni publice. De ce atunci să nu ni se dea nouă aceste informații, în calitate pe care o avem de membri ai Comitetului Director, aceste informații trebuie să ne fie furnizate.

Dacă Curtea ar spune :”Care este situația fondului?” fiecare membru al Comitetului Director ar trebui să răspundă că el nu știa nimic despre asta. Dacă banii au fost prost investiți, Directorii, ca membri ai corporației, ar trebui să răspundă.

Noi nu putem fi ținuți răspunzători pentru tranzacții făcute în timpul Fratelui Russell , dar Comitetul are dreptul la o explicație completă cu privire la situația conturilor după moartea sa.”

- (8) Toate cecurile emise de către Departamentul Trezoreriei trebuie să fie semnate de cel puțin doi membri ai Comitetului Director, iar unul dintre aceștia trebuie să fie ori Trezorierul, ori Președintele sau Vicepreședintele iar celălalt fie Auditorul, fie Auditorul Adjunct (care va fi și el membru al Comitetului), când aceștia sunt prezenți, dar niciodată de Președinte și Trezorier sau de Auditor și Auditor Adjunct pe același cec. Auditorii vor fi aleși de Comitet. Auditorul Adjunct va funcționa în lipsa Auditorului, iar Președintele în lipsa Trezorierului și vice versa. În cazul în care atât Președintele sau Vicepreședintele ar fi absenți în același timp, sau Auditorul și Auditorul Adjunct ar lipsi, oricare doi membri ai Comitetului Director pot semna sau orice Director și sef de departament pot semna în locul lor. Se va avea grijă ca niciodată toți aceștia să nu lipsească în același timp. Si niciodată nu i se va cere unui membru al Comitetului Director să lipsească din Brooklyn împotriva voinței lui. Ordinele de plată în numerar din seiful Societății vor fi semnate după aceleași reguli care guvernează și cecurile.
- (9) Acolo unde este posibil și compatibil cu legile Statului New York, numele „Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii” va fi scris foarte vizibil în fața membrilor Societății, deoarece ACEASTA este INSTITUȚIA în CARE EI ÎȘI TIN COTELE DE VOT. În acest scop, se va folosi hârtie de scris și plicuri cu antetul Societății iar sigla se va tipări pe toate etichetele, cărțile, etc.
- (10) Comitetul Director va avea autoritatea de a finanța rezonabil întreținerea și suportul necesar și ajutorul în natura pentru cei ce slujesc Societatea în cazul în care sunt bolnavi sau

în incapacitate de muncă.

- (11) Toate scrisorile cu caracter doctrinar precum și scrisorile care conțin întrebări cu privire la învățăturile biblice ale Societății și orice scrisori care conțin probleme pe care Comitetul Director le apreciază ca importante, vor primi răspunsuri redactate de un Comitet al Bordului, constituit conform dispozițiilor periodice ale Boardului, cu excepția scrisorilor adresate Comitetului Editorial, care vor fi livrate acelui departament de către persoana însărcinată să distribuie corespondența. Toate celelalte scrisori adresate diferitelor departamente vor fi, bineînțeles, distribuite după regulă, așa cum a stabilit Comitetul Director. Toate scrisorile cu caracter juridic, care se referă la activitatea Societății vor fi aduse la Comitetul Director .
- (12) Orice alte dispoziții executive sau rezoluții cu privire la registrele Societății, care sunt contrare prevederilor de mai sus sunt anulate.
- (13) Aceste dispoziții executive vor intra în vigoare imediat, la votarea lor de către Comitetul Director, reunit în sesiune ordinară.

Ordinea de Zi

- (1) Deschiderea ședinței
 - (2) Citirea (și aprobarea) minutei ședinței precedente
 - (3) Rapoartele Comitetelor Speciale
 - (4) Rapoartele Comitetelor Permanente
 - (5) Raportul Trezorerului
 - (6) Chestiuni în Suspensie
 - (7) Raportul Președintelui
 - (8) Raportul Comitetului de Supraveghere
 - (9) Chestiuni noi
- Închiderea ședinței.

Ordonanțe

(1) Se ordonă prin prezenta de către Comitetul Director reunit pe 20 iulie 1917 ca TESTAMENTUL regretatului și mult iubitului nostru Pastor și Frate Russell să fie acceptat și este prin aceasta Ordonanță adoptat ca prin rânduială, linie politică și spirit al acestei Societăți, în special în ceea ce privește managementul și politica editorială a „TURNULUI DE VEGHERE”, care este proprietatea Societății în virtutea donației lui; și, de asemenea cu privire la cotele de vot ale Fratelui Russell , care sunt de asemenea, proprietatea Societății prin donația lui, cu cel puțin zece ani înainte de moartea sa, și care au fost plasate de el în mâinile Comitetului de cinci surori, numite „Trustees

(2) Se ordonă în continuare că numeroasele nume prin care lucrarea Societății noastre este desemnată se referă practic la „același lucru”, așa cum arată Fratele Russell în TURNUL DE VEGHERE din 1 decembrie 1915, după cum urmează:

„Aceste trei Societăți diferite au devenit necesare în baza Legilor din diferite State și țări. Pentru unele lucruri „Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii” este numele preferabil. *Este Societatea mamă și cea către care se fac donații.* Oricine dorește să facă o donație trebuie să o facă pe numele Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii. Asociația Amvonul Poporului este singura dintre cele trei care poate face afaceri aici, în New York, iar Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii lucrează cu Asociația Amvonul Poporului, ca și cum ar fi două organizații independente. Cu toate acestea, ele sunt același lucru – exact ca în cazul unor Societăți diferite ale Bisericii nominale, care poate ar avea același Trezorer. [După ce această ordonanță a fost scrisă, Comitetul Director a aflat în iulie că Societatea Turnul de Veghere își poate desfășura activitatea la New York cu consilierea avocaților din New York.]

Astfel, *întreaga conducere* se realizează de către Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii, iar aceste organizații auxiliare *ajută numai la desfășurarea lucrării*

Noi folosim câteodată un nume, câteodată altul, așa cum oricine are dreptul să folosească orice

nume corespunzătoare pentru munca lui. Tot așa este corect să spunem că noi suntem Asociația Internațională a Studenților Bibliei. Noi suntem Studenții Bibliei și îi ajutăm pe Studenții Bibliei din toate colțurile lumii, cu materiale tipărite, cu asistență financiară, și în alte moduri. Este de asemenea corect să se folosească denumirea Asociația Amvonul Poporului în legătură cu persoane care se ocupă de predicare și care lucrează sub îndrumarea Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii

Cu alte cuvinte, Asociația Amvonul Poporului, *nu poate face tranzacții*, decât prin Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii. Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii *are managementul*, iar *Asociația Amvonul Poporului* lucrarea – *în mod absolut*.

Asociația Internațională a Studenților Bibliei *nu are personalitate juridică decât* în Marea Britanie; Asociația Amvonul Poporului nu are personalitate juridică decât în New York. Noi păstrăm antetul Turnului de Veghere proeminent pe scrisori, etc, astfel încât prietenii să nu ne înțeleagă greșit și să creadă că Turnul de Veghere a ieșit din activitate.

(3) Să mai fie dispus și validat ca Comitetul Director al Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii la fiecare ședință a Acționarilor Asociației Amvonul Poporului și a Asociației Internaționale a Studenților Bibliei, pentru alegerea cadrelor de conducere și tranzacționarea oricărei alte afaceri care în mod normal trebuie supusă acestor organe, să fie reprezentat de oricine va fi desemnat de Comitetul Director al Turnului de Veghere prin votul majorității acestui Comitet și acel cadru de conducere va vota conform directivelor Comitetului. Orice dispoziții executive, reguli, ordonanțe sau reglementări pentru Casa Betel, Tabernaclu sau Templu, care ar putea fi contrare acestei secțiuni sunt anulate prin prezenta

Citirea acestor ordonanțe arată că Directorii nu aveau nicio intenție să-l dea jos pe Președinte sau să distrugă Societatea, ci să o protejeze.

Era corect din partea Directorilor să încerce prin dispoziții executive să corecteze greșelile Comitetului Executiv, așa cum s-a descoperit în practică prin folosirea de dispoziții executive propuse de Acționari la Pittsburgh și redactate de Fratele Rutherford.

Tribunalele sunt de părere că dispozițiile executive adoptate de Acționari nu sunt valabile dacă întreaga putere este investită numai în Directori, așa cum este cazul Societății. Când legea statului permite Directorilor să dea dispoziții executive și nu rezervă acest drept și Acționarilor, puterea rămâne la Directori, dacă acest lucru este prevăzut în Cartă, așa cum este cazul aici. În legea statului Pennsylvania nu există nicio prevedere prin care Carta să păstreze vreun drept pentru Acționari. Cu toate acestea, Directorii au adoptat dispozițiile executive la o ședință a Directorilor la New York, conform propunerii Acționarilor la alegerile din ianuarie și s-au străduit să le aducă la îndeplinire și, așa cum se va vedea din dispozițiile executive pe care le-au votat în iulie, ei au păstrat un asemenea comitet, pe care l-au numit „Comitetul de Supraveghere” și au păstrat Președintele comitetului, singura schimbare fiind aceea prin care comitetul care a recomandat dispozițiile executive la Pittsburgh a făcut apoi eforturi pentru a le schimba, dar nu a reușit din cauza împotrivirii Fratelui Rutherford, astfel încât să prevadă că Directorii ar trebui să numească membrii Comitetului Consultativ sau Comitetului Executiv, în locul Președintelui care a insistat să-i numească.el.

ASOCIAȚIA AMVONUL POPORULUI

Președintele și Vicepreședintele Asociației Amvonul Poporului (Frații Rutherford și McMillan) au folosit înșelăciune prin procuri, la 27 iulie 1917, la o ședință a Asociației Amvonul Poporului, care ei pretind că a fost adunarea anuală amânata. Fratele Rutherford afirmă în „Cernerea Recoltei”, nr. 2 (pagina 28, col.1) că Procurile date pentru ședința din ianuarie erau încă valabile și că autoritatea membrilor era identică cu cea pe care au avut-o la ședința anuală inițială.

Ședința a fost amânată pentru 31 iulie 1917, din cauză că timpul pentru notificare era prea scurt.

Fratele Rutherford spune că Procurile votate la ședința din 31 iulie puteau fi folosite, și desigur, dădeau votantului autoritatea de a vota în legătură cu orice subiect care ar fi fost ridicat la adunarea

anuală.

Afirmația este foarte înșelătoare și eronată. Este adevărat că procurile pentru o adunare anuală pot fi folosite pentru a vota la o adunare anuală amânată, dar ele pot fi folosite pentru a vota numai pentru chestiuni care ar fi apărut înainte de adunarea anuală, nu pentru probleme noi, de altă natură care au apărut după adunarea anuală regulată. Nu numai aceasta, dar forma procurii nu permitea ca ea să fie folosită într-un astfel de scop, pentru că ea era doar o procură pentru alegerea Directorilor și folosirea ei în alt scop era complet nelegală; iar Frații Hirsh și Hoskins sunt încă membri legali și Directori ai Asociației Amvonul Poporului . (A se vedea forma de Procură folosită, așa cum este tipărită la pagina 10 din „Lumina de după Intuneric.”}

Procura despre care se spune că a fost folosită pentru a vota de către Directorii concediați nu a fost folosită nici de Fratele Hirsh, nici de Fratele Hoskins.

O INTREBARE CARE NECESITĂ RĂSPUNS

Ce am vrea să știm este cine a scris procesul verbal în registrul de minute al Directorilor Amvonului Poporului, astfel încât documentul arată că adunarea anuală a fost reprogramată pentru 27 iulie 1917? Cum au știut Directorii că ei vor dori să se întâlnească pe 27 iulie 1917 pentru a exclude membri? Când a fost scris procesul verbal? La acea adunare nu s-a făcut nimic altceva are. (Vezi Cernerea Recoltei, Partea a II-a, pagina 28, Col 1)

Legea Statului New York cu privire la Corporațiile pe bază de membri, așa cum este Asociația Amvonul Poporului, acordă toată puterea Comitetului Director, dar nicio putere neobișnuită, cum cere Fratele Rutherford în baza Cartei, nu poate fi exercitată de el în mod legal.

El pretinde să dețină funcția pe viață, în baza Cartei, dar Carta poate fi modificată de membri atunci când ei sunt pregătiți .

Dacă Fratele Rutherford nu este reales la Președinția Societății Turnul de Veghere, el ar trebui, bineînțeles, să demisioneze din funcția de Președinte al Asociației Amvonul Poporului .

Pare o sugestie rezonabilă că Clasele să voteze asupra acestei chestiuni. Dar dificultatea constă în aceea că votul Claselor nu operează satisfăcător în acest caz pentru că prietenii, cunoscând prea puțin din adevăratele circumstanțe și nefiind atât de bine informați cum sunt Acționarii influenți, nu se pot proteja și sunt manipulați de influența Clasei în ședințele organizate de cei care doresc să-i influențeze prin sugestii spontane. Ei ar ajunge la o cunoaștere corespunzătoare și la concluzii cu circa un an mai târziu decât Acționarii, care sunt mai bine informați.

Modul corect de a face lucrurile este în general modul cel mai bun. Totuși nu există nimic care să-i împiedice pe Acționari să urmeze dorința Claselor, dacă ei cred că pot face aceasta în mod corect, dar desigur, voturile Acționarilor vor decide în această chestiune pe 5 ianuarie 1918, la Pittsburgh, Pennsylvania.

În majoritatea firmelor, Acționarii aleg Directorii și apoi Directorii aleg conducerea, așa cum este Președintele. Aceasta dă posibilitatea Directorilor să-i protejeze pe Acționari, pentru că membrii conducerii raportează Directorilor care pot astfel să știe ce face Președintele. .

Dacă Acționarii doresc să-si protejeze afacerile în acest mod, ei ar trebui să modifice Carta Societății.

FREEHOLD, NEW JERSEY

FRANCIS H. McGEE

ÎN PRIVINȚA FRAȚILOR

ȘTIAȚI CĂ: Sora Mary Walbach însăși a fost cea care a făcut remarcă despre Testamentul Fratelui Russell, găsită în declarația ei sub jurământ și atribuită Fratelui Hirsh?

ȘTIAȚI CĂ: ea a sugerat că el ar fi un redactor mai bun decât unii dintre cei nominalizați de Fratele Russell și a mai spus și multe altele, prea multe pentru a fi menționate, dar că Hirsh nu a spus nimic spre confirmarea lor?

ȘTIAȚI CĂ: mama acestei Surori al cărui nume apare deasemeni pe listă, nu este în Adevăr și că chiar această Soră este cunoscută pentru inexactitatea și lungimea remarcilor ei? (Nu este de mirare că în aceste condiții încălcă instrucțiunile lui Isus Cristos și ale Sfântului Iacov de „a nu jura nicicum”)

ȘTIAȚI CĂ: în „Lumina de după întuneric” se spune că au existat obiecții printre membrii Comitetul Director față de controlul exercitat de Fratele Rutherford asupra treburilor Societății înainte de întoarcerea din Anglia a Fratelui Johnson pe când în „Cernerea Recoltei” partea a doua Fratele Rutherford spune că majoritatea Comitetului Director a fost de acord că toți erau mulțumiți de comportamentul acestuia înainte de întoarcerea Fratelui Johnson?

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Mason făcea munca numită de Fratele Russell muncă de „auditor” - verifica facturi și emitea vouchere pentru cecuri?

ȘTIAȚI CĂ: după publicarea articolului „Cernerea Recoltei” nr.2 Fratele Mason datorită declarațiilor din „Cernerii” nr. 2, a cerut Fratelui Rutherford să discute acest conflict în prezența a doi martori (Matei 18) și că Fratele Rutherford a refuzat această idee?

ȘTIAȚI CĂ: o soră zeloasă și devotată a dat agoniseala ei de-o viață Fratelui Russell ca să fie folosită în lucrare și să-i fie returnată în caz de nevoie și că ea s-a implicat în lucrare, plătindu-și singură camera din afara incintei Betelului, dar s-a mutat la Betel la invitația specială a Fratelui Russell dar a fost chemată de Fratele Rutherford la scurt timp după alegerea lui și a fost acuzată de lenevie și i s-a spus că ar trebui să-i plătească Fratelui Amburgh 1500 de dolari – chiria pe cinci ani, deoarece nu exista vreo dovadă că ar fi lucrat vreodată? Dar știți că chiar dacă ar fi datorat bani, la un preț de 7 cenți pe masă, costul meselor de la Betel, după calculul Fratelui Russell, nu s-ar fi ajuns nici la 150 de dolari?

ȘTIAȚI CĂ: a fost creată în cadrul Societății o asemenea stare de confuzie prin faptele nesăbuite ale Președintelui încât prietenii din toată lumea sunt perplecși și doresc lămuriri despre organizarea Societății, situația ei financiară, activitatea ei din ultimul an și cum pot Acționarii să ducă până la capăt planurile fondatorului, Fratele Russell?

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Rutherford a dat ordin pentru o rezoluție care a fost trecută prin congregația orașului New York prin care el devine Directorul Permanent al Bisericii, așa încât el controlează totul în Biserică și că cei ce nu îl urmează în toate sunt priviți ca dușmani?

ȘTIAȚI CĂ: Fraților A. I. Ritchie, I. F. Hoskins, J. D. Wright, R. H. Hirsh, Menta Sturgeon, W. J. Hollister, J. L. Cooke, W. T. Newman, și J. G. Kuehn, toți Prezbiteri din Ecclesia orașului New York, li s-a refuzat dreptul slujirii ca Prezbiteri pentru că ei susțin îndeplinirea dorințelor Fratelui Russell potrivit Testamentului său și potrivit Cartei?

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Rutherford în „Cernerea Recoltei” nr. 2 (pag.1, col.2) spune că „Lumina de după întuneric” caută să aducă în discuție multe alte probleme care nu sunt legate de problema principală, dar care au darul de a crea confuzie. (Tocmai afirmase ceea ce considera el să fie adevărata problemă, anume, dacă avea autoritatea de a numi Directori să ocupe posibile locuri vacante.) și nu vedeți că dacă așa stau lucrurile atunci Fratele Rutherford însuși s-a străduit să creeze confuzie asupra adevăratei probleme făcând afirmațiile devenite publice despre Fratele Johnson în „Cernerea Recoltei” nr. 1, pentru că comportamentul Fratelui Johnson în Anglia nu are nici o legătură cu posibilele locuri vacante din Comitetul Director sau cu puterea Președintelui de a pune oameni în aceste funcții? Nu este tendința descrisă mai sus a Președintelui să creeze confuzie asupra problemei și astfel să-i oblige pe frați să răspundă, ceea ce francezii numesc „Camouflage”? Camouflage sunt peisaje pictate pentru a ascunde adevărata priveliște. Pe mare, vasele ascundeau vederii manevrele lor prin perdele de fum. Nu a vrut Fratele Rutherford să-l facă pe Fratele Johnson

și Volumul Șapte un „camuflaj” sau o perdea de fum, pentru adevărata problemă și nu recunoaște el acest lucru în articolul lui „Cernerea Recoltei” nr. 2?

ȘTIAȚI CĂ: în „Cernerea Recoltei” nr. 2, Fratele Rutherford, la pag. 29, recunoaște că el singur și-a scris biografia și că i-a dat-o Fratelui Hirsh și că a acceptat de la Fratele Hudgings o declarație sub jurământ că Fratele Hirsh îi scrisese biografia și că el, Fratele Rutherford, a pus declarația sub jurământ a Fratelui Hudgings în „Cernerea Recoltei” nr. 1 după ce o citise știind desigur că făcea să pară că Fratele Hirsh i-o scrisese? Biografia a fost tipărită de Fratele Rutherford care nu numai că a furnizat datele dar a și scris-o așa cum a apărut în ziar și mai târziu în „Turn”, cu excepția unor tăieturi din text ca să încapă mai bine în pagină.

ȘTIAȚI CĂ: deși nu era nelalocul lui pentru Fratele Rutherford să își scrie biografia nu era corect să-i lase pe prieteni să capete o impresie eronată așa cum s-a arătat mai sus și că în „Cernerea Recoltei” nr. 2, unde încearcă să explice problema, el afirmă că el a dictat biografia stenografului său și că Fratele Hirsh a luat-o, ceea ce ar însemna că Fratele Hirsh era prezent când a dictat-o, când de fapt Fratele Hirsh nu era prezent atunci și a primit articolul de la acesta mai târziu?

ȘTIAȚI CĂ: pentru a fi drepti cu Fratele Hudgings, trebuie spus că deși el a dat singur declarația sub jurământ se crede acum că el a făcut confuzie între această biografie cu o biografie a Fratele Russell pe care Fratele Hirsh a scris-o într-adevăr cu mâna lui?

ȘTIAȚI CĂ: acuzația de nebunie făcută de Fratele Rutherford împotriva Fratelui Johnson și răspândită în toată lumea în lucrarea Fratelui Rutherford „Cernerea Recoltei” a fost una din cele mai mari înșelătorii pusă la cale de un serv asupra altui serv? Și că răspunsul dat fără patimă împotriva nedreptăților, de către Fratele Johnson, răspuns acum în curs de apariție, în care se resping toate acuzațiile facute împotriva lui, este încă un pas către adevăr care în cele din urmă îi va lega de mâini și de picioare pe cei ce au comis asemenea mari nelegiuiri?

ȘTIAȚI CĂ: îi faceți o mare nedreptate Fratelui Johnson dacă nu citiți declarația lui care în mod clar respinge afirmațiile grav eronate legate de el făcute de Președintele Societății?

ÎN PRIVINȚA MIJLOCULUI DE COMUNICARE

ȘTIAȚI CĂ: tovarășul de călătorie și secretarul Fratelui Russell, care cu atâta devotament s-a îngrijit de nevoile sale personale în timpul ultimei sale călătorii pe pământ a plecat de la Societate și de la Casa Betel deoarece și-a dat seama că dorințele Fratele Russell nu erau îndeplinite așa cum ceruse el?

ȘTIAȚI CĂ: aproximativ 50 de lucrători eficienți au fost scoși de la Betel de când administrația prezentă a preluat controlul?

ȘTIAȚI CĂ: practic totul de la Tabernaclu și de la Betel fusese șimbat la un an după ce Fratele Russell ne-a părăsit?

ȘTIAȚI CĂ: la comemorarea morții și a glorificării Fratelui Russell s-a ținut ultima slujbă în Templul din New York City și că Templul acum nu se mai află în mâinile Societății din lipsă de fonduri?

ȘTIAȚI CĂ: Societatea nu mai reprezintă ideile legate de lucrare ale Fratelui Russell?

ȘTIAȚI CĂ: în dimineața de după moartea Fratele Russell, Fratele Macmillan a hotărât anularea contractelor Angelophone?

ȘTIAȚI CĂ: o soră s-a oferit să doneze 1500 de dolari pentru a înregistra discurile Angelophone așa cum aflăm din „Lumină după întuneric” și că acest lucru este adevărat dar că atunci când Fratele Rutherford a aflat de circumstanțe el a propus amânare contractului de înregistrare a predicilor și concomitent a acceptat prin Societate banii Surorii și imediat a dat banii Societății ca plată pentru înregistrare și așa deși tehnic vorbind banii au fost plătiți de Societate, așa cum apare în registre, de fapt ei au fost donați de Soră așa cum s-a văzut mai sus și deci afirmația de pagina 30 din „Cernerea Recoltei” induce în eroare.

ȘTIAȚI CĂ: după acțiunile și faptele Președintelui Societății împotriva celor patru Directori el i-a invitat să între în slujba de pelerinaj dar făcând o astfel de ofertă el și-a contrazis propria-i atitudine

față de prieteni și a demonstrat inconsecvență?

ȘTIAȚI CĂ: ideii înșelătoare despre mijlocul de comunicare a lucrării Domnului, au fost răspândite în străinătate – subliniindu-se ideea că Domnul trebuie să continue să folosească același mijloc de comunicare, fără să punem la socoteală faptul binecunoscut că El a schimbat în mod repetat acest mijloc, atunci când mijlocul devenea corupt – lepădându-se de catolicism și de diverse denominații Protestante? Mijlocul este important numai cât conținutul este acceptabil. Adevărul poate ușor să ajungă contaminat de eroare și un semi adevăr sau un adevăr corupt este mult mai periculos decât un adevăr simplu. În plus, cele șase volume din STUDII ÎN SCRIPTURI au fost scrise de Pastorul Russell. Al șaptelea este scris de *alți bărbați* și abundă de comentarii prolifice venite de la încă alți bărbați – *adică este un cu totul alt mijloc de comunicare.*

ȘTIAȚI CĂ: mulți din cei ce sprijină conducerea prezentă a Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii au declarat public că „ei știu că Fratele Rutherford nu are deloc dreptate, dar că ei trebuie să susțină canalul (mijlocul de comunicare)?

ȘTIAȚI CĂ: atunci când Dumnezeu îl aproba pe Fratele Russell pentru a fi canal, nu existau acuzații false care să tulbure apa?

ȘTIȚI de ce a lăsat Domnul ca Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii să fie Canalul?

ȘTIȚI CĂ aceasta deoarece Rezervorul ales pentru apa pură a Adevărului este „acel serv” care este singurul ce are voie să deschidă ecluza ca apa să curgă prin Canal?

ȘTIAȚI CĂ: numai apă pură poate curge printr-un CANAL aprobat de Dumnezeu?

ȘTIAȚI CĂ: cele șase volume ale STUDII ÎN SCRIPTURI de multe ori nu mai sunt menționate în adunări publice peOntru a fi călăuze în înțelegerea corectă a planului lui Dumnezeu, și că în schimb este promovat Volumul 7?

ȘTIAȚI CĂ: după ce Fratele Woodworth predicase că Fratele Rutherford este Administratorul din Matei 20:8 la convenția de la Boston, Fratele Rutherford neîntârziat l-a trimis pe Fratele Woodworth la Convenția din Aurora, unde din nou la predicat pe Fratele Rutherford ca Administratorul – toate acestea după ce Fratele Rutherford a răs când s-a menționat că Fratele Johnson ar fi Administratorul?

ȘTIAȚI CĂ: de când cele două ediții „Cernerea Recoltei” au trecut prin Canal (?) fără probleme, putem spune aproape siguri că de-acum aproape orice poate trece?

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Rutherford a recunoscut că a făcut afirmații neadevăratemautorităților pentru a fi sigur de un pașaport pentru a-l trimite pe Fratele Johnson afară din țară și că acestea au reprezentat doar una din multele muște care au ajuns în unsoare în ultimul an?

ȘTIAȚI CĂ: dicționarul Webster definește un Canal ca fiind „acel lucru prin care trece orice”?

ȘTIAȚI CĂ: arderea pe rug săvârșită de Calvin asupra fratelui său creștin Servetus, s-a datorat opoziției acestuia din urmă față de așa numitul canal?

ȘTIAȚI CĂ: sunt din cei ce încă nu știu că acel Canal prin care a curs vreme de 40 de ani știința Planului Divin a plecat pe alte meleaguri acum un an și că pentru a continua lucrarea acelui canal noi trebuie „să-l urmăm așa cum l-a urmat el pe Cristos”?

ȘTIAȚI CĂ: Scripturile vorbec de numai șapte îngeri ai Bisericii , dar că mulți fără să-și dea seama se poartă de parcă îngerii ar fi opt?

ȘTIAȚI CĂ: mulți fără să-și dea seama se poartă acum ca și cum Fratele Rutherford ar fi „servul credincios și înțelept” de care vorbește Domnul nostru?

ȘTIAȚI CĂ: „bărbatul cu călimara la brâu” spunea „am făcut precum Tu mi-ai poruncit?”

ÎN PRIVINȚA VOLUMULUI ȘAPTE

ȘTIAȚI CĂ: Volumul Șapte nu este lucrarea postumă a Pastorului Russell, deoarece nu conține nimic pe care Pastorul Russell l-a publicat dinainte care apoi să fie publicat pentru prima dată după moartea lui?

ȘTIAȚI CĂ: Volumul Șapte este bănuțul ? Din parabola „Bănuțului”?

ȘTIAȚI CĂ: cei mai vehemenți apărători ai Volumului Șapte sunt cei ce nu au citit vreodată acest volum?

ȘTIAȚI CĂ: Volumul Șapte nu a trecut prin Canal? Deasemeni nu a fost menționat în Turn înainte de apariția lui și nu a trecut de inspecția Comitetului Director sau al Comitetului Publicistic?

ȘTIAȚI CĂ: Publicarea Volumului Șapte s-a făcut în grabă pentru a preîntâmpina pe alții de la publicare, și nu datorită vreunei noi iluminări, iar Fratele Rutherford înainte de alegeri, când a recomandat să fie publicată a zis că datorită marii dorințe pe care o au prietenii pentru publicarea ei, oricine-o publică ar putea scoate între 40 și 50.000 de dolari de la prieteni și pentru a preîntâmpina asta, fără știrea Directorilor sau al Comitetului Editorial, volumul a fost redactat și tipărit?

ȘTIAȚI CĂ: în Martie Fratele Woodworth a făcut Fratelui Ritchie o prorocie că Volumul Șapte avea să fie publicat în octombrie și că imediat „va aduce mari persecuții sfinților” dar din motive speciale Fratele Rutherford l-a scos în iulie și încă nu a adus persecuțiile prorocite?

ȘTIAȚI CĂ: Volumul Șapte prorocște că războiul avea să se termine în jurul datei de 1 octombrie dar că de fapt războiul este acum în toi?

ȘTIAȚI CĂ: interpretarea Cântecului lui Solomon din Volumul Șapte nu este lucrarea postumă a Fratele Russell ci a fost scrisă de Fratele Woodworth și trimisă Fratelui Russell cu câțiva ani în urmă și că el a pus-o deoparte iar manuscrisul a fost găsit și returnat Fratelui Woodworth la cererea lui după moartea Fratelui Russell?

ȘTIAȚI CĂ: Volumul Șapte la pagina 58, declară că Fratele Russell a fost văzut „stând nemișcat toată noaptea în rugăciune” pe când de fapt cu două ocazii în sala de mese Betel el a afirmat foarte clar că niciodată nu s-a rugat toată noaptea, nici peste jumătate de oră odată, și că nu vede cum poate cineva face asta fără să ignore porunca Domnului de a evita „repetările fără rost”?

ȘTIAȚI CĂ: la pagina 229, Volumul Șapte ne învață că Frații Woodworth și Fisher „au călcat strugurii” la Scranton; dar că Fratele Rutherford și acoliții săi acum încurajează pe prieteni să folosească Volumul Șapte strugurii viei pământului - *după ce strugurii fuseseră călcați*?

ȘTIAȚI CĂ: în Volumul Șapte, pagina 230 ni se prezintă o presupusă dovadă a originii cărții, și că aceasta se bazează pe distanța între Scranton și Betel; dar cei 1200 de furlongi sunt cu totul incorecți, distanța regăsindu-se într-un singur manuscris obscur, distanță respinsă de toți oamenii erudiți și nici un pic din lucrare nu s-a făcut în punctul imaginar de la mijlocul distanței dintre casele autorilor și poșta nu este transportată pe traseul ales de Fratele Woodworth ca să coincidă distanțele, poșta trece peste Podul Brooklyn până la Oficiul Poștal din Brooklyn, la 5/8 dintr-o milă dincolo de Betel și este transportată înapoi în același loc și este foarte puțin probabil ca vreo parte a manuscrisului să fi fost adus pe traseul precizat de Fratele Woodworth decât dacă a adus el o parte special ca să se potrivească numerele?

ȘTIAȚI CĂ: Autorul celor șase volume din STUDII ÎN SCRIPTURI, adică Fratele Russell a fost redactorul Turnului de Veghere? Vi se pare corect ca Președintele Societății să permită și să încurajeze doi frați din afară să scrie cartea și el apoi să o tipărească în secret fără știrea Societății și a Directorilor și fără știrea sau participarea la redactarea volumului a redactorilor „Turnului de Veghere”? Credeți că dacă așa cum susține Fratele Rutherford, Societatea Turnului de Veghere a fost folosită de Domnul pentru a fi canal în chestiuni de afaceri în munca de Recoltare dusă sub îndrumarea Fratelui Russell ca servitor al Domnului că Volumul Șapte trebuia înregistrat cu drept de autor în numele Asociației Amvonul Poporului în loc să fie în numele Societății Turnului de Veghere?

ȘTIAȚI CĂ: banii pentru Volumul Șapte nu au venit de la Societatea Turnului de Veghere, ci au fost deturnați pentru finanțarea directă a editării volumului fără știința Directorilor sau Redactorilor Turnului de Veghere și deci volumul nu a fost emis așa cum s-a declarat, sub patronajul sau drepturile de autor sau din ordinul Societății și deci nu este un produs al acestui canal? Îți pasă de acest lucru sau vei sprijini pe oricine sau orice care reușește să controleze Societății prin viclenie, prin forță sau în alt mod, indiferent dacă are sau nu dreptate? Nu pare probabil că acțiunile Fratelui Rutherford de a numi noi Directori la Pittsburgh în 12 iulie a fost pentru că se temea că dacă Directorii ar fi descoperit ce făcea legat de Volumul Șapte ei ar fi insistat asupra redactării lui de către Comitetul Redacțional și că dispozițiile executive pe care le-ar putea da pe 20 iulie le-ar permite să preia controlul și să afle de planurile lui secrete și de scopurile lui astfel încât să împiedice distribuirea acestor materiale doctrinare? De ce se gândea el că ei ar obiecta la emiterea

volumului? n-a zis el în „Cernerea Recoltei” Nr. 2 (pag. 26, col.2, paragraful 2), că dacă cei patru frați ar fi fost liniștiți și nu ar fi manifestat un interes să vadă ce făcea el în treburile Societății, nici nu ar fi existat vreo încercare să se ridice problema legalității funcției lor? Crezi că a fost corect din partea Fratelui Rutherford, care considera că ei ocupau funcțiile în mod ilegal [și ce este ciudat este că și el ocupa funcția sa într-un mod la fel de ilegal ca și ei] să-i aprobe și să-i accepte ca Directori și pe urmă să-i înlăture când nu i-a mai vrut, știind că în tot acest răstimp ar fi putut face așa, după judecata lui? Nu vezi că oricine care ar avea dorința de a face rău ar proceda la fel? Nu vezi că el zice că nu a avut nici o neînțelegere cu ei înainte de 17 iunie, în jurul datei când a fost terminat și publicat Volumul Șapte? Ce crezi că l-a făcut să-i păcălească pe acești frați cărora Fratele Russell nu le găsea nici o vină și de care până acum Fratele Rutherford nu a avut motive să se plângă?

Cine i-a dat autoritatea ca să acționeze astfel, el ca membru dintr-un grup de alți șapte membri? Crezi că Fratele Russell ar fi fost de acord cu un asemenea comportament? Crezi că Domnul îl aprobă? Ce este cu Volumul Șapte care face necesară publicarea lui în acest mod? Îți pasă dacă este sau nu corect din punct de vedere doctrinar?

ȘTIAȚI CĂ: Bănuțul Fratelui Rutherford este publicat într-o singură limbă, și că va fi imposibil să fie tradus în diverse limbi înainte de data stabilită de el pentru glorificarea Bisericii – primăvara? Și astfel, dacă acesta este Bănuțul, frații străini vor fi într-un mare dezavantaj?

ȘTIAȚI CĂ: deoarece va fi imposibil de tradus Volumul Șapte în toate limbile până la venirea primăverii, șansele ca frații de limbă străină să între în Împărăție sunt foarte mici?

ȘTIAȚI CĂ: Volumul Șapte ne învață că Marea Societate se va dezvolta după înviere? (Vezi pagina 585)

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Russell totdeauna a subliniat faptul că „adevărurile din Apocalipsa nu sunt pentru toată lumea, nici pentru creștinii de rând, ci doar pentru Biserică, corpul lui Cristos, adică cei sfinți – Biserica întâilor născuți, care sunt scriși în Ceruri”? (Vezi Cuvânt Înainte, pagina 3, la începutul paginii - „Bătălia de la Armaghedon”)

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Russell niciodată nu a recurs la ideea că dacă nu ieși ca să-i vinzi un volum nu vei ajunge în Împărăție, așa cum au făcut unii în legătură cu Volumul Șapte?

ÎN PRIVINȚA CARTEI

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Rutherford a declarat în mod public într-o mare congregație că această Cartă a Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii este cel mai bine scris document de felul său care i-a fost adus în atenție în toată cariera sa legală?

ȘTIAȚI CĂ: în Cartă se precizează că doar Directorii sunt eligibili pentru funcții în Societate, și că dacă nu ar exista Directori legali nu ar exista nici alegeri legale și atunci am fi fără Președinte?

ȘTIAȚI CĂ: în Cartă se precizează că Directorii dețin funcția pe viață, în afara cazului în care își dau demisia sau sunt demiși prin vot de o majoritate de 2/3?

ȘTIAȚI CĂ: acesta este motivul pentru care niciun Director nu a fost ales în Comitet de mai multe ori deși majoritatea dețin de ani de zile această funcție?

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Russell ca toți ceilalți, trebuia să fie Director înainte să devină candidat eligibil pentru funcția de Președinte al Societății?

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Russell a zis că nu există *procură* prin care să-i dai altei persoane puterea de-a vota pentru tine așa cum consideră *el* că este cel mai bine? Că dacă ai fi prezent ți-ai da votul pentru cine alegi *tu*? El a spus că în politică există un spirit de partid care încearcă să profite de celălalt partid, dar acest lucru nu trebuie să se întâmple între cei din poporul lui Dumnezeu; că atunci când ne întâlnim pentru alegeri vrem ca fiecare Frate și fiecare Soră să aibă posibilitatea deplină a exprimării; astfel vrem să descoperim care este voința Divină; vrem să exprimăm ceea ce credem că este voința lui Dumnezeu. Cei absenți își pot trimite procura - *dar aceasta nu ar fi procură după părerea lui în Biserică să dai altuia puterea de a vota pentru tine așa cum crede el de cuviință* (Vezi cartea Fratelui Jones „Ce a spus Pastorul Russell”, pagina 233, prima ediție, pagina 245, ediția doua).

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Russell a zis că deși legile parlamentare sunt în general înțelepte, juste și drepte, totuși Iubirea este mai presus de toate legile parlamentare? Iubirea vrea ca toți (Acționarii) să aibă putere egală la Alegeri, și nu îl va priva pe nimeni de dreptul la vot. El a spus că cineva poate fi mai versat și mai experimentat și îi poate zăpăci pe ceilalți până când ar vota cena pe care nu-l înțeleg și apoi ar fi nesatisfăcuți.

O alegere acceptabilă este una care este atât de deschisă și de dreaptă încât drepturile tuturor ar fi luate în considerare și toți ar fi mulțumiți de rezultate. *El a spus că nu este normal să votezi încheierea nominalizărilor după ce propria-ți nominalizare a fost votată, astfel luându-le posibilitatea fraților mai timizu să nominalizeze și să voteze pe candidatul lor preferat.* (Pagina 238, prima ediție, „Ce a spus Pastorul Russell”)

ȘTIAȚI CĂ: legea americană și Carta Societății prevăd că certificatul de membru să fie emis de Secretar și contrasemnat de Președinte pentru persoanele îndreptățite să îl dețină, arătând numărul de voturi, un vot pentru fiecare zece dolari donați, și că deci neputința de a da un asemenea certificat în acest an așa cum s-a dat anul trecut și cererea ca să-ți trimiți procura la Brooklyn cel târziu pe 10 decembrie este o încercare de a evita legea și deci de a controla cine va vota?

ȘTIAȚI CĂ: organizarea cu formulare de procură emise de conducere pentru următoarele Alegeri Anuale diferă de organizarea din alți ani și este GÂNDITĂ să excludă voturile a sute – dacă nu mii – de oameni consacrați Domnului să participe la Alegeri, dacă aceștia nu se

ȘTIAȚI CĂ: sau vă amintiți că în Turnul de Veghere din 1 noiembrie 1917, articolul având subtitlul „cine are drept de vot” nu este în conformitate cu carta când spune că cotele de vot nu pot fi transferate?

ȘTIAȚI CĂ: acolo unde articolul VIII din Cartă zice: „locurile vacante din Comitet produse de moarte, demisie sau excludere, vor fi ocupate în urma votului majorității membrilor rămași în Comitet” se „continuă” Comitetul, prin ocuparea posturilor în acest mod, și membrii nu sunt doar *numiți* pentru a ocupa temporar funcția?

ȘTIAȚI CĂ: sau nu ați gândi măcar că „spiritul unei judecăți sănătoase” ar percepe imediat că prevederea Cartei, că două treimi din voturile Acționarilor pot scoate pe oricare membru sau pe toți membri Comitetului, ar fi siguranță destulă pentru Acționari împotriva oricărui număr de oameni ce se lipesc de Societate împotriva voinței acesteia?

ȘTIAȚI CĂ: în Carta Societății se prevede ca „Fiecare donație de zece dolari către fondurile numitei corporații va da dreptul donatorului sau ÎMPUTERNICITULUI SĂU să dețină o acțiune și un vot pentru fiecare astfel de acțiune în Corporație. Acțiunile sunt *neconfiscabile*, nu pot fi evaluate, și nu sunt purtătoare de dividende.”

ȘTIAȚI CĂ: ar fi greșit din partea prezentei administrații a Societății să caute să forțeze vreun Acționar să își cedeze votul deoarece Carta declară că aceste acțiuni sunt „ne-confiscabile”?

ȘTIAȚI CĂ: această ultimă instrucțiune dată Acționarilor - care este în parte un citat din dispozițiile executive votate pe 6 ianuarie 1917, este o contravenție a secțiunii V din Cartă care afirmă că aceste voturi sunt „ne-confiscabile”?

ÎN PRIVINȚA COMITETULUI

ȘTIAȚI CĂ: Directorii totdeauna au ales în locurile vacante din Comitetul Director pe nominalizații Fratelui Russell și prin urmare acesta a lăsat Comitetul Director în alcătuirea dorită de el?

ȘTIAȚI CĂ: dacă posturile celor patru frați excluși erau vacante atunci și cel al Fratelui Rutherford era și el vacant?

ȘTIAȚI CĂ: aceasta l-ar fi făcut ne-eligibil pentru a fi candidat la președenție și alegerea sa ar fi deasemeni ilegală?

ȘTIAȚI CĂ: acest lucru ar însemna că și dispozițiile lui executive sunt ilegale, și deci că el nu putea avea autoritatea executivă și administrativă a Societății în țară și în străinătate?

ȘTIAȚI CĂ: acest lucru ar duce la faptul că Societatea nu ar avea Comitet Director?

ȘTIAȚI CĂ: treisprezece avocați capabili, inclusiv Adjunctul Procurorului General al Statelor

Pennsylvania și New Jersey. și-au exprimat părerea că Fratele Rutherford în excluderea celor patru Directori nu a fost doar moralmente ci și legal în culpă? Și toți sunt uimiți că cineva *care se declară creștin* ar încerca o asemenea acțiune asupra fraților săi creștini?

ȘTIAȚI CĂ: deși Directorii au înțeles că există posibilitatea preluării unei puteri prea mari de către noul Președinte ei au zis că este bine să-l lase să primească ceea ce vroia , astfel ca scopurile lui, fie ele modeste sau ambițioase să fie rapid dezvăluite?

ȘTIAȚI CĂ: sub conducerea lui nu s-a dat nici un raport financiar Comitetului Director și deseori li s-a spus: „Aceste lucruri nu sunt treaba Comitetului Director” și că în „Cernerea Recoltei” Nr. 1 Fratele Rutherford face afirmația că el are control deplin; pe când în „Cernerea Recoltei” Nr. 2, după ce formează un așa numit Comitet Director supus voinței lui, el spune că Comitetul Director are control deplin?

ȘTIAȚI CĂ: cei patru Directori nu ar fi putut să accepte, fără să se înjosească, oferta Președintelui de a pleca în muncă de Pelerinaj până când acesta îndrepta greșelile care i se imputau?

ȘTIAȚI CĂ: Comitetul Director inițial dorea să investigheze finanțele Societății așa încât să apere interesele contributorilor, dar ei au fost demiși sumar așa încât să se prevină investigația , și apoi au fost acuzați că încearcă să distrugă Societatea? Nu vi se pare că este ceva în neregulă – că există ceva care nu va fi investigat?

CONTROLUL – DEASEMENI VOTAREA, ETC, IANUARIE, 1917

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Ritchie, pe când era Vicepreședinte nu știa nimic despre rezoluția propusă în ianuarie anul trecut pentru a fi adoptată de către Acționari, și a aflat de ele abia după ce fuseseră redactate și arătate lui de către Fratele Rutherford?

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Ritchie nu a zis o vorbă în favoarea acestor rezoluții, nici nu le-a dus la Pittsburgh și nici nu le-a dat Comitetului de Rezoluție, așa cum a afirmat Fratele Rutherford?

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Van Amburgh le-a dat Fratelui Margeson, Președintelui Comitetului de Rezoluții recomandând ca să fie prezentate favorabil de către Comitet?

ȘTIAȚI CĂ: una din aceste rezoluții prevedea ca persoana care deține o funcție de conducere de 15 ani să devină definitiv membru al Comitetului Consultativ?

ȘTIAȚI CĂ: Astfel Frații Rutherford și Van Amburgh puteau să obțină și să mențină controlul treburilor Societății, dacă ceilalți Directori nu făceau apel la Tribunal sau dacă Acționarii nu se ocupau de această problemă?

ȘTIAȚI CĂ: rezoluția legată de Comitetul Consultativ era una dintre metodele folosite pentru a lipsi Comitetul Director de controlul Societății?

ȘTIAȚI CĂ: nu ar fi fost nevoie de un Comitet Consultativ dacă Fratele Rutherford ar fi intenționat să se supună unui control din partea Comitetului Consultativ?

ȘTIAȚI CĂ: Comitetul de Rezoluții a modificat rezoluția Comitetului Consultativ deoarece prin Comitetul Director doreau să-l limiteze pe Președinte?

ȘTIAȚI CĂ: „Lumina de după întuneric” declară în mod expres la sfârșitul paginii 5 și la începutul paginii 6, că disputa dintre Fratele Rutherford și Comitetul de Rezoluție era analizat de Comitetul Consultativ?

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Rutherford în „Cernerea Recoltei” Nr. 2 acuză, pe larg, majoritatea Comitetului Director că neagă aceste lucruri?

ȘTIAȚI CĂ: cei ce trimit împuterniciri care îi desemnează pe alți candidați pentru Președinte au fost împiedicați să-și dea voturile pentru candidatul preferat? Și că ele au fost în schimb date pentru noul Președinte?

ȘTIAȚI CĂ: de mai multe ori după moartea Fratelui Russell, Fratele Rutherford a schițat o modalitate prin care cineva poate fi nominalizat la Convenție pentru un post de conducere și că lista de nominalizări se poate închide după discursurile de susținere astfel împiedicând alte nominalizări și că deși pare ciudat Fratele Macmillan a adoptat această metodă de lucru la Pittsburgh și mai târziu în prezența martorilor el s-a arătat foarte satisfăcut de propria sa inteligență?

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Rutherford care de ani de zile printre prieteni trecea drept un foarte bun

cunoscător al legilor, îndură acum fără îndoială o grea ocară pentru a fi redus la nivelul care i se cuvine, căci este acum evident că el a tras concluzii greșite legate de aproape toate întrebările importante apărute în timpul mandatului său ca Președinte, și că din acest motiv, pe lângă altele care încă au fost menționate ar fi o dublă greșeală să-l realegem ca Președinte în Ianuarie?

ȘTIAȚI CĂ: un al doilea termen fără îndoială ar duce la comiterea multor altor greșeli, implicând astfel Societatea în așa o încurcătură încât nici nu ar mai merita ca problema să fie lămurită?

ȘTIAȚI CĂ: cineva înțelept ar fi acceptat bucuros propunerile binevoitoare de colaborare venite de la Directori și s-ar fi folosit de sfaturile lor? Un frate smerit care ajungea într-o asemenea funcție ar dori în mod corect să conducă Societatea ca unul din șapte Directori, și ca agent al lor, și nu și-ar dori să-i domine sau să-i elimine, așa cum a încercat el?

ȘTIAȚI CĂ: „*politica*” Societății menționată în „Turnul de Veghere” 1 noiembrie 1917, pag. 329, Nr. 2 citând din dispozițiile executive curente, este că Președintele *va conduce fără opreliști* iar Acționarii nu vor avea dreptul să zică ce poate și ce nu poate face Președintele, pentru că ar fi oprți de la a vota?

ȘTIAȚI CĂ: „linia politică” menționată merge până acolo încât chiar declară că Comitetul Director trebuie oprit de la a intra în biroul Tabernaclului, acolo unde îndatoririle lor de Directori sub lege și îndatoririle lor de birou îi obligă să meargă?

ȘTIAȚI CĂ: această linie politică în plus *permite* violența față de acești Directori și i-a forțat să părăsească Casa Betel?

ȘTIAȚI CĂ: numita politică deja a creat o campanie de calomniere care a căpătat proporții mondiale?

ȘTIAȚI CĂ: această politică deja a stricat reputația Societății cu oameni care înainte erau măcar amiabili față de lucrarea ei?

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Rutherford susține că el este capul Societății și că acest lucru implică controlarea ei?

ȘTIAȚI CĂ: el a manipulat situația încât să-și asigure șefia?

ȘTIAȚI CĂ: declarația prezentă a Fratelui Rutherford că el niciodată nu a pretins dreptul de a controla treburile Societății este contrazisă de mulți frați care l-au auzit afirmându-și controlul în treburile Societății?

ȘTIAȚI CĂ: Comitetul Director este „singurul cap” în treburile Societății și că acest lucru îl exclude pe cel mai înalt cadru de conducere de la dreptul de a deveni acel „singur cap”?

CREDEȚI CĂ: Președintelui ar trebui, fie singur, fie controlând în Societate Comitetul Director supus lui, fie ca Președinte al Asociației Amvonul Poporului, peste care declară că are autoritate absolută pe viață, să i se permită să hotărască cine să fie Pelerini, transformând astfel Societatea și cele trei corporații (și anume Turnul de Veghere, Asociația Amvonul Poporului și Asociația Internațională a Studenților Bibliei) într-un monolit având o singură minte călăuzitoare așa cum a spus că este Societatea în „Cernerea”, Nr. 1, iar acea minte este dată de mintea lui? Sincer – așa credeți?

ȘTIAȚI CĂ: la adunarea anuală a Bisericii din New York de luna trecută numărul necesar pentru alegerea Prezbiterilor este de trei pătrimi din voturi, și că chiar dacă aveau ajutorul Familiei Betel Președintele și alții nu ar fi putut să fie aleși ca Prezbiteri pentru anul următor și de aceea alegerea a fost amâbată pentru ianuarie?

ȘTIAȚI CĂ: s-a propus cu complicitatea Președintelui și a altora, ca frații numiți în „Cernerea Recoltei” Nr. 1 și în „Lumina de după întuneric” să nu fie votați ca Prezbiteri ai Bisericii din New York, și s-a spus de către Președinte că cei care acționează ca Pelerini sunt Prezbiterii Bisericii aflați pe drum și deci nu au nevoie să fie votați deloc, iar acest plan i-ar fi eliminat dintre Prezbiteru pe cei patru Directori „concediați”, deoarece ei au fost dați afară ca Pelerini prin influența Președintelui și la porunca acestuia, și că frații numiți în „Cernerea Recoltei”, care participă ca Pelerini activi ar deveni, datorită faptului că sunt Pelerini, Prezbiteri ai tuturor Bisericilor din lume, fără a fi fost aleși ca Prezbiteri de nicio Biserică, nici măcar de cea din New York? Astfel Președinte ar crea o ierarhie care ar rivaliza cu ierarhia bisericii catolice. Credeți că un asemenea plan ca cel schițat în secțiunea precedentă este unul cinstit? Mulți din Ecclezia new yorkeză nu au

considerat astfel. Și-au exprimat dezaprobarea prin aducerea în atenție a unei rezoluții deja înregistrate care spune: „Nimeni nu poate fi considerat Prezbiter al acestei congregații decât dacă este ales în mod corespunzător pentru acest post.”

ȘTIAȚI CĂ: persoanele care sunt victimele acuzațiilor multe pe care le-ați citit, li se refuză orice posibilitate de a-și restabili reputația după aceste neadevăruri?

ȘTIAȚI CĂ: prin susținerea acestei conduite, și neprotestând împotriva ei, se încalcă Scripturile?

ȘTIAȚI CĂ: Conducerea informează că Societatea primește în medie o mie de dolari pe zi pentru lucrare?

ȘTIAȚI CĂ: nu știți la ce se folosesc acești bani, și că nimeni altcineva nu știe, dintre cei care ar trebui să știe, că această cunoaștere o dețin numai Frații Rutherford, Van Amburgh și Macmillan?

ȘTIAȚI CĂ: unii dintre sfinții Domnului au fost forțați să plece din Betel cu un previz de numai câteva ore ca să-și caute hrană și adăpost?

ȘTIAȚI CĂ: Comitetului Director nu i s-a permis controlul așa cum cere Carta, de când Fratele Rutherford s-a asigurat de adoptarea dispozițiilor executive scoase de el?

ȘTIAȚI CĂ: el, împotriva legii oamenilor și împotriva Legii Divine, a exclus patru Directori legali ai Societății și că prin tăcere îl sprijini în această gravă fărâdelege?

ȘTIAȚI CĂ: el a făcut acestea pentru că ei ca majoritate în Comitetul Director, au încercat să ia de la el autoritatea Comitetului Director, pe care o uzurpase și să-i dea numai funcțiile manageriale?

ȘTIAȚI CĂ: el jonglează cu sensul cuvântului „managerial” pentru a-și ascunde uzurpațiunile?

ȘTIAȚI CĂ: conflictul iscat între majoritatea Comitetului Director și el se datorau controlului treburilor Societății și nu managementului ei, ca unitate distinctă față de control?

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Rutherford prin publicarea declarațiilor lor sub jurământ, îi încurajează pe frați să încalce interdicțiile date de Isus și Iacob, de a nu face jurăminte de asigurare reciprocă? (Matei 5: 34 și Iacov 5:12)

ȘTIAȚI CĂ: deși Fratele Rutherford a afirmat că nu ar fi înțelept să se ia timpul și banii consacrați de la lucrarea de Recoltare pentru a ține o adunare a Acționarilor pentru a se dezbate situația Comitetului Director, el folosea mult din acești bani și o mare parte din timpul poporului Domnului la Betel, printre biserici și la Convenții, fără precedent ca număr, pentru a-și justifica acțiunile și a-i atrage pe frați de partea lui, pentru a-și promova ambițiile și calea sa cea rea?

ȘTIAȚI CĂ: că cineva care a a cufundat poporul Domnului în această confuzie într-un timp atât de scurt după alegerea sa nu este potrivit să fie Președinte ?

ȘTIAȚI CĂ: Vicepreședintele Societății ar fi trebuit să țină locul Președintelui de la moartea Fratelui Russell și până la alegeri, dar, în loc de aceasta, el a fost dat la o parte de Consilier?

ȘTIAȚI CĂ: termenul Consilier în Biserică se aplică numai Domnului Isus și este lucrarea Avocatului? Consilier al Bisericii este altceva decât consilier juridica angajat de corporație.

ȘTIAȚI CĂ: atunci când Fratele Rutherford, cu fapta, nu cu numele, și-a asumat obligațiile de Președinte înainte de alegeri, el a încălcat hotărârea Domnului pentru acea lucrare în intervalul de timp dintre moartea Fratelui Russell și alegerile de la Pittsburgh din luna ianuarie viitoare?

ȘTIAȚI CĂ: între octombrie 1916 și ianuarie 1917, adică de la moartea Fratelui Russell până la alegerea unui nou Președinte, Fratele Rutherford a acaparat practic toată munca Vicepreședintelui și și-a folosit toată influența sa persoanlă la Convenția de la Pittsburgh pentru a-l învinge pe Vicepreședintele Ritchie în favoarea unui Vicepreședinte care locuiește în Connecticut?

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Rutherford era atât de interesat de Resoluția de la Pittsburgh, încât a interceptat Comitetul care se afla pe drum pentru a raporta la Convenție și timp de o oră i-a constrâns să revina la textul pe care îl redactase el, astfel încât Fratele Van Amburgh și cu el să poată deține controlul peste toate?

TESTAMENTUL FRATELUI RUSSELL

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Russell a donat „Turnul de Veghere”, B. S. M. și drepturile de autor pentru „Studiile Scripturale” și multe alte broșuri, cărți de imnuri, etc, Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii cu prevederea explicită că după moartea lui ele vor fi conduse după dispozițiile și

dorințele sale? (Vezi Z, 1 Decembrie 1916, pagina 358.)

ȘTIAȚI CĂ: timp de 24 de ani, el a investit mai mulți bani în societate decât toți ceilalți membri la un loc?

ȘTIAȚI CĂ: numai unul dintre cei cinci frați numiți în testamentul Fratelui Russell pentru a forma Comitetul Editorial lucrează efectiv?

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Russell în Testamentul său a numit cinci alți frați ca fiind printre cei mai indicați dintre care să fie ocupate posturile vacante ce ar putea apărea în Comitetul Editorial și că ultimul rămas în viață numit dintre cei pentru această a doua alegere a fost primul care a activat în acest comitet de la moartea Fratelui Russell ?

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Hirsh, al cărui nume apare în „Turnul” ca făcând parte din Comitetul Editorial nu a fost lăsa să lucreze în această calitate de câteva luni?

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Rutherford pretinde că cele cinci surori pe care Fratele Russell le-a desemnat cu mai mulți ani înainte de moartea sa pentru a vota cu acțiunile lui în Societate nu sunt recunoscute de Președinte ca persoane de încredere pentru acest scop, dar atunci când s-au proferat acuzații împotriva Fratelui Hirsh ca membru al Comitetului Editorial, așa cum era prevăzut în Testamentul Fratelui Russell, s-a propus, așa cum se vede din schimbările aduse, ca aceste surori să fie considerate persoane de încredere?

ȘTIAȚI CĂ: acuzațiile aduse Fratelui Hirsh erau în esență acuzații datorate faptului că el îi criticase pe Frații Rutherford, Van Amburgh și Macmillan și că astfel acești frați sperau să-l convingă pe Fratele Hirsh să încerce întrebarea cea mare mai repede?

ȘTIAȚI CĂ: acuzațiile proferate împotriva Fratelui Hirsh, în urma cărora el a fost suspendat din activitatea pe care o depunea la Comitetul Editorial, nemaiputând astfel să controleze lucrurile privitoare la „Turnul de Veghere” trebuia să fie discutate de Consiliul de Judecată în termen de șaizeci de zile, adică până pe 4 noiembrie 1917 inclusiv, dar el nu a fost judecat niciodată de acel Consiliu pentru aceste acuzații sau pentru orice acuzații și că totuși nici acum lui nu i se permite să lucreze în Comitetul Editorial?

ȘTIAȚI CĂ: lista Comitetului Editorial publicată pe pagina a doua a „Turnului de Veghere” nu a fost niciodată conformă cu adevărul, deoarece unii dintre frații numiți nu au lucrat niciodată?

Fratelui Robinson nu i s-a permis niciodată să slujească, numele Fratelui Rockwell a mai apărut luni de zile după ce își dăduse demisia, Fratelui Hirsh nu i se permite acum să lucreze , iar Fratele Fishe locuiește la peste o sută de mile de birou.

ȘTIAȚI CĂ: nu a fost respectat în ceea ce privește stabilirea unei conduceri sau a unei ierarhii, ceea ce este contrar cu politica sa generală?

ȘTIAȚI CĂ: noul Voluntar B.S. M. nu au fost formate din „retipăriri din predicile publicate ale Fratelui Russell” așa cum se ceruse și că primul număr din acest an din „Voluntarul” a constatat din două articole ale Fratelui Rutherford ?

ȘTIAȚI CĂ: articolul Fratelui Russell intitulat „Justiție” a fost scos din unul din numerele publicației „Pământul în flăcări” și în schimb a fost pus un articol aparținând Fratelui Rutherford și că atunci când a fost tăiat au lăsat neterminat alt articol de-al Fratelui Russell, neîncheiând nici măcar fraza?

ȘTIAȚI CĂ: deși Biserica stă cel mai sus în îndeplinirea politicilor Fratelui Russell, așa cum sunt ele trasate în Carta și Testamentul său , ea pare să fie victima unei mari înșelătorii și în mare măsură pentru a avea pace, ea se alătură celor care sibminează tot ceea ce nouă ne este atât de drag?

Scriptura ne spune: „Înțelepciunea de sus este

În primul rând - Pură!

Apoi - Pașnică!

MANAGEMENTUL PREZENT

ȘTIAȚI CĂ: Asociația Amvonul Poporului a câștigat supremație asupra Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii în doar un an de la moartea Fratelui Russell?

ȘTIAȚI CĂ: *Societatea, Biserica și toți cei implicați ar fi dus-o mult mai bine dacă management-ul*

ar fi respectat Testamentul și dorințele dragului nostru Pastor, dus dintre noi?

ȘTIAȚI CĂ: multe clase din New York și împrejurimi nu mai sunt mulțumite de serviciile de Pelerinii oferite de prezentul management, și că Diaconii și mai puțin decât Diaconii sunt adeseori folosiți în această latură importantă a slujirii?

ȘTIAȚI CĂ: managementul prezent se vorbește adeseori de „greșelile” Fratelui Russell?

ȘTIAȚI CĂ: sub managementul prezent Biserica totală a fost marcată de controverse și aproape s-a divizat în două? Ce ne spun acestea despre management?

ȘTIAȚI CĂ: lucrarea este acum administrată pe bază de reglementări, promptitudine și favoritisme în loc să fie administrată pe bază de Dreptate și Iubire?

ȘTIAȚI CĂ: Biblia spune, 'Dacă temelia este îndepărtată ce se vor face cei neprihăniți?'

ȘTIAȚI CĂ: cu îndepărtarea temeliei de Dreptate super-structura în final se va prăbuși în șanț?

ȘTIAȚI CĂ: chiar persoanele pe care cu înțelepciune Fratele Russell le supraveghea sunt promovate și favorizate de administrația prezentă?

ȘTIAȚI CĂ: Președinte își face singur rău și face rău Casei Betel, Tabernaclului, „Turnului de Veghere”, Societății și Bisericiideoarece refuză să primească vreo muștrare și vreo atenționare de la Sfinții iubiți ai lui Dumnezeu răspândiți prin toată lumea, care să-i indice convingerea voastră că ar fi mai bine pentru lucrare din toate punctele de vedere dacă el ar urma ideile Fratelui Russell, așa cum au fost ele exprimate în Cartă în testament și în metodele aprobate și în experiența de 40 de ani în lucrarea de Recoltare?

NU ȘTIAȚI CĂ: credința Domnului include credință față de Administratorul său?

NU ȘTIAȚI CĂ: Domnul a dat voie să între răul în Societate și în Canal ca să testeze și să-i dezvolte pe cei ce sunt mai mult decât biruitori? A colabora cu răul înseamnă necredință față de Domnul și față de Adevăr.

NU ȘTIAȚI CĂ: cineva poate ieși din Adevăr în practică, nu doar doctrinar? Cineva poate chiar susține Adevărul în nelegiuire?

ȘTIAȚI CĂ: marele spor de lucru la sediu nu înseamnă neapărat că interesele Adevărului sunt reprezentate mai mult sau mai bine?

ȘTIAȚI CĂ: o mare parte din această cheltuire în plus a timpului și a lucrului se datorează următoarelor motive: (1) moartea Fratelui Russell; (2) Schimbări care nu erau necesare în desfășurarea muncii așa cum fusese ea stabilită de Fratele Russell; (3) publicarea Volumul Șapte; (4) publicarea lucrării „Cernerea Recoltei” cu confuzia și tulburarea ce a rezultat în sânul Bisericii; (5) căutarea „aprobării și acordul managementului actual”; (6) succesiunea de Convenții fără precedent din ultimile luni, mai ales pentru a mări șansele de realegere a Președintelui; (7) aranjamentele legate de alegerile care vor veni, așa cum au fost ele trasate în „Turnul” din 1 noiembrie, care cu siguranță vor produce o explozie în corespondența acestui an?

ȘTIAȚI CĂ: deși s-a spus (Volumul Șapte pag. 227) că Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii a fost orgnizată în scopul avansării lucrării Fratele Russell (Z.'17, pag. 22) totuși, sub managementul ei prezent, practic toate ramurile de activitate stabilite de el au fost fie restrânse mult fie chiar eliminate?

ȘTIAȚI CĂ: deși Fratele Robison a încercat să își preia îndatoririle din Comitetul Editorial al Turnului de Veghere el a fost oprit de la aceasta de niște acuzații inventate preluate imediat de Frații Rutherford și Van Amburgh?

ȘTIAȚI CĂ: i-au făcut viața Fratelui Sturgeon așa de grea, pe când se străduia să slujească în Comitetul Editorial, încât acesta și-a dat demisia, nu numai din funcția de Redactor al „Turnului” dar și din funcția din Comitetul V.D.M și deasemeni din poziția de membru al Familiei Betel?

ȘTIAȚI CĂ: deși numele Fratelui Rutherford nu a fost menționat de Fratele Russell între membrii Comitetului Editorial inițial, ci era al zecelea pe listă, el acum nu numai că este primul pe listă, dar și conduce cu atâta aroganță încât nimeni nu îndrăznește să critice ceva scris de el fără a avea teama că va fi demis din funcție?

ȘTIAȚI CĂ: Comitetul Director, Comitetul Editorial și Comitetul V.D.M al Fratele Russell au avut atât de mult de suferit datorită procesului de lovire realizat de conducerea Rutherford-MacMillan-Van Amburgh încât marea majoritate a membrilor fie au fost izgoniți de la Betel fie nu li se permite

să vină să își preia îndatoririle?

ȘTIAȚI CĂ: sprijinul pe care prietenii Adevărului îl dau Fratelui Rutherford în ciuda faptelor comise de el, este văzut de el ca o încurajare să continue să-și ignore obligațiile față de Fratele Russell?

ȘTIAȚI CĂ: Fratele Russell cu siguranță nu ar fi lăsat Societății toate bunurile sale dacă știa dinainte că Testamentul avea să-i fie dat deoparte, Carta avea să-i fie declarată ilegală și încălcată în mod flagrant, Comitetul său Director demis iar Biserica din toată lumea avea să-l sprijine în continuare pe Președintele care face toate acestea?

ȘTIAȚI CĂ: înșelăciunea pe care Fratele Rutherford a creat-o în Biserică până acum-făcând-o să creadă că el sprijină politicile Fratelui Russell și că le îndeplinește, când de fapt nu este așa-poate fi una din „puterile înșelătoare” („energia înșelării”) de care vorbește Sfântul Pavel ca cei ce nu dețin Adevărul în neprihănire absolută să „creadă o minciună”?

ȘTIAȚI CĂ: Comitetul Director a făcut o promisiune solemnă Fratelui Russell înainte ca el să doneze Societății, tot ce avea de valoare, și că acest legământ era că Comitetul Director avea să conducă treburile Societății potrivit dorințelor sale din timpul vieții și deasemeni potrivit dorințelor exprimate de el, lăsate după moarte? Și

ȘTIAȚI CĂ: atunci când majoritatea Comitetului Director a ales să își păstreze legământul făcut cu Fratele Russell, Fratele Rutherford și-a arătat disprețul față de îndatoririle lui din legământ, în care venea ca succesor, încălcând Testamentul Fratelui Russell, Carta sa și excluzând Comitetul său Director?

PUNCTUL DE VEDERE AL UNUI MEMBRU AL BAROULUI DIN PHILADELPHIA

FIRMA DE AVOCATURA

J. FITHIAN TATEM

STEPHEN GIRARD BUILDING, PHILADELPHIA, PENNSYLVANIA

Ținând seama de faptul că Fratele Rutherford și-a bazat acțiunea pe opinia unui avocat din Philadelphia, s-a considerat că este recomandabil să cerem unui membru competent al baroului din Philadelphia să examineze aceste chestiuni din punctul de vedere al Tribunalului din Pennsylvania, astfel încât noi să putem vedea lucrurile așa cum avocații Statului de domiciliu al Societății le vor examina și de asemenea, pentru a stabili definitiv dacă un avocat capabil din Philadelphia va confirma punctul de vedere obsinut de Președinte, sau va confirma opinia exprimată de firma Davies, Auerbach & Cornell din New York, care i-a consiliat pe Directori. Firma din New York se află în fruntea firmelor de avocatură din New York, după cum v-ar spune orice avocat informat, dacă îl întrebați, iar Domnul Tatem, al cărui punct de vedere este redat mai jos are multă experiență și este un om foarte atent și foarte versat în domeniul dreptului corporatist.

Iată opinia lui:

Din ce înțeleg eu, această Societate este o corporație de prima mână, organizată în baza paragrafului doi din Secțiunea a doua a Legii Corporațiilor de la noi, care reglementează organizarea corporațiilor pentru „sprijinul oricărei întreprinderi cu scop de bunăvoință, caritabil, educațional sau cu caracter misionar.” Ca răspuns la întrebarea dumneavoastră, vă prezint în cele ce urmează răspunsul meu:

1. O corporație înființată legal în conformitate cu legile Statului în care este înregistrată, devine din toate punctele de vedere o persoană juridică și, în afară de cazul când ar exista o interdicție expresă în legea Statului în care este înregistrată sau în jurisdicția unde își propune să-și desfășoare activitatea, ea poate să-și desfășoare activitatea oriunde. Legile Statului Pennsylvania nu conțin astfel de interdicții; în principiu o asemenea corporație ar trebui să aibă dreptul să activeze în Statul New York, în afară de cazul când prin aceasta ar

încălca legile acelui Stat.

2. Conform unui principiu general, „o ședință a Directorilor unei corporații se poate ține în afara Statului unde a fost înființată corporația, în afara de cazul când Carta sau o lege interzic în mod expres o asemenea ședință. Hotărârile, lucrările și contractele unei ședințe a Comitetului Director ținute în afara Statului sunt valabile și produc efecte.” (Cook despre Corporații, Ediția a șaptea, 713, a.)
3. Prevederile Legii din 27 noiembrie 1865 (Purdon's Digest, Vol 1, titlul „Corporații”, Secția 74), nu numai că nu interzic organizarea adunărilor Directorilor în afara Statului Pennsylvania, dar ele autorizează în mod expres organizarea adunărilor Directorilor în interiorul sau în exteriorul oricărui Stat. *Singura restricție este că adunarea anuală pentru alegerea cadrelor de conducere trebuie să se țină în Statul Pennsylvania.*
4. În opinia mea, prevederea din legea corporațiilor din Pennsylvania, conform căreia trei dintre membrii fondatori ale căror nume apar în Carta corporație (incorporator) trebuie să fie cetățeni ai Statului Pennsylvania, nu cere ca să existe în permanență trei membri ai Comitetului Director, care să fie cetățeni ai acestui Commonwealth. Cerința se aplică numai organizației corporației. Cazurile care sunt invocate uneori pentru a susține o opinie contrară, în fapt nu se referă la această chestiune deloc. Ma gândesc în mod concret la cele citate în 1 Purdon 775, nota i.
5. Mai trebuie observat în continuare că în Carta Societății, care a fost înregistrată conform celor de mai sus, la paragraful doi și secțiunea 2 din Legea Corporațiilor din Pennsylvania, care se ocupă de organizarea corporațiilor de prima mână, așa cum a fost aprobată și autorizată de Curte, *nu conține nicio prevedere prin care să se ceară ca trei Directori să fie rezidenți ai Commonwealthului Pennsylvania.*
6. Directorii unei corporații rămân în funcție nu numai până la următoarele alegeri anuale de Directori, ci până ce sunt aleși efectiv succesorii lor. Pe timpul când ei rămân în funcție deoarece corporația nu a reușit să-i aleagă în mod legal pe succesorii lor, ei sunt *Directori în sens deplin și complet, atât de facto, cât și de jure.* În acest timp, ei pot alege cadre de conducere, și, totodată sunt pasibili de aceleași sancțiuni pentru orice neîndeplinire a îndatoririlor lor survenită în timpul cât ei mai rămân în funcție. (Cook on Corporations, ediția șapte, Paragraful 713.) A se vedea și Asociația Producătorilor de Lapte din Pennsylvania, 20 Pennsylvania, C.C. Reprezentant., 540; Jenkins contra Baxter, 160 Statul Pennsylvania, 199.
7. *În cadrul Legii corporațiilor din Pennsylvania, autoritatea de a ocupa locurile vacante din Comitetul Director revine membrilor rămași din Comitetului Director.* Dacă legea statului prevede o metoda explicită de a face un lucru, ea trebuie urmată în locul metodei prevăzute în Cartă, care este contrară legii statului și, ca atare, lipsită de autoritate.
8. Întrucât Carta corporației prevede că cei care au contribuit cu o anumită sumă care le dă drept de vot., cadrele de conducere, sau Directorii, sau chiar Acționarii (așa-numiți) nu au niciun drept să adopte un amendament care să stabilească un criteriu contradictoriu cu privire la dreptul de vot, și anume că cineva trebuie să fie în deplină armonie cu Societatea

Un asemenea amendament nu ar avea niciun efect asupra drepturilor celor care su respectat Carta și au ca atare dreptul de vota. Singurul mod în care ei ar putea fi lipsiți de aceste drepturi ar fi printr-o amendare oficială a Cartei.

9. În ceea ce privește Procurile ce trebuie folosite la un proces de votare, este, evident, posibil ca o corporație să prevadă prin dispoziții executive adoptate corespunzător, ca acțiunile transferate cu mai puțin de un anumit număr de zile înainte de adunarea anuală să nu dea drept de vot. O atare prevedere dă cadrelor de conducere să pregătească o listă a Acționarilor cu drept de vot. Dacă o asemenea dispoziție executivă nu există, acțiunile pot fi transferate până în data adunării. Procurile pot fi prezentate la adunare și pot participa la vot. Organizatorii trebuie să aibă o listă a Acționarilor la adunare și trebuie de asemenea să aibă registrul de acțiuni și registrul de transferuri. Deoarece vorbim despre o corporație înregistrată în Pennsylvania, nu trebuie să uităm că în conformitate cu legea statului nostru,

o Procură datată cu mai mult de două luni înainte de adunare sau de alegeri își pierde valabilitate, și că pentru o Procură se cere prezența martorilor. (1 Purdon Corp, Para. 85)

Am credința că am răspuns în mare la întrebările mai importante care mi-au fost prezentate și rămân,

Al dumneavoastră

J. FITHIAN TATEM

DECLARAȚIA NOASTRĂ

Această lucrare a fost pregătită acordându-se mare grijă acurateței afirmațiilor conținute în ea, așa cum s-a făcut și cu „Lumina de după întuneric”. Cinci frați au petrecut mult timp și au depus multă muncă în pregătirea lucrării și noi credem încă faptul că dat fiind numărul mic de cinci frați, ea este pe cât se poate de exactă atât în literă cât și ca spirit

Întrebările „ȘTIAȚI CĂ” care ocupă o parte însemnată a lucrării, au fost scrise de un număr mare de prieteni bine intenționați din congregația new yorkeză, care, împreună cu noi, vă asigură de adevărul afirmațiilor făcute în aceste întrebări. Prefața nu a fost scrisă de noi, nici nu am avut cunoștință de redactarea ei.

Întrebările juridice mult deplânse, care au fost ridicate de Președinte în această controversă, au fost din partea noastră în grija Fratelui McGee care este un avocat binecunoscut pentru mii de prieteni, dintre care mulți, inclusiv dragul nostru Pastor care ne-a părăsit, l-au consultat din când în când în privința unor importante probleme legale. Fratele McGee este unul din avocații din echipa Procurorului General al statului New Jersey, și opinia lui în legătură cu întrebările juridice ridicate de Fratele Rutherford a coincis cu cea a 12 avocați toți interesați de acest caz, din care doi sunt avocați din Pennsylvania [în care stat a fost emisă Carta Societății], iar opinia unuia este deasemeni publicată în această lucrare.

Nu ne face nicio plăcere să scoatem în evidență aici erorile grosolane făcute de către Președinte în conducerea treburilor Societății în ultimul an, atât juridic cât și nejuridic. Problemele ridicate în mod inutil de el și răspândite de el în toate direcțiile, sunt prelate de noi numai pentru că credem că informațiile date în „Cernerea Recoltei” sunt în multe cazuri atât de departe de Adevăr încât creează prietenilor o impresie foarte falsă – de fapt creează „o mare înșelăciune”.

De aceea simțim, că am fi foarte neglijenți în datoria pe care o avem dacă nu am fi expliciti și singurul scop pe care l-am avut în scoaterea acestei lucrări este ca să oferim servicii complete Acționarilor și de fapt tuturor fraților. Controversa nu este una de natură personală, ci este legată de principii de dreptate, pe care nu le putem neglija.

Scrisoarea inclusă înmănată nouă chiar înainte ca această lucrare să fie trimisă la tipar, care scrisoare propune trimiterea problemelor în discuție către 15 Acționari înțelepți și imparțiali, pentru a putea raporta rezultatele investigațiilor lor la adunarea Acționarilor din ianuarie, ne atrage foarte mult, și este rugăciunea noastră că și Fratele Rutherford va avea aceeași atitudine în această chestiune ca și noi. Ni s-a spus că peste 150 de semnături din congregația new yorkeză sunt atașate apelului, și că multe altele le-ar fi urmat dacă ar fi fost destul timp.

A.I. RITCHIE
J.D.WRIGHT
I F. HOSKINS
R. H. HIRSH
C.P. 179, BROOKLYN, N.Y.

P.S. - Procurile pentru Alegerile ce urmează a fi ținute în Allegheny Pennsylvania, pe 5 ianuarie, pot fi trimise la oricare din următoarele adrese:

W.J. Hollister, 92 Columbia Heights, Brooklyn, N.Y.

F.H.McGee, Freehold, N.J.

J.L.Cooke, 84 Str Fulton, Brooklyn, N.Y.

G.L. Wiley, 55 Str Liberty, New York City, N.Y.

Sigur, ar fi de preferat ca Acționarii care o pot face să participe personal la Adunarea Anuală, și am prefera ca cei ce votează prin Procură să le trimită prin cineva din clasa lor. Numele persoanei autorizate să voteze prin procură trebuie completat. De fapt toate căsuțele din Procură trebuie completate.

Păstrați o copie a acestei procuri ca să folosiți alta la nevoie

PROCURĂ

Care Restricționează Votarea cu Excepția Persoanelor Indicate

O procură este o împuternicire și cel ce o folosește este limitat la puterea primită

Spre știința tuturor, subsemnatul deținător de acțiuni în Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii, prin această procură, numește pe

.....
Numele persoanei care dorești să voteze pentru tine

împuternicit al subsemnatului, pentru și în numele subsemnatului, spre a vota cu toate acțiunile subsemnatului din cadrul Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii, la adunarea anuală a Acționarilor care va fi ținută la Pittsburgh, în Comitatul Allegheny, statul Pennsylvania, în ziua de 5 ianuarie, 1918, la ora 10 dimineața, sau la orice adunare reprogramată sau nu, și atunci să voteze cu numărul de voturi la care am dreptul în alegerea Directorilor și a cadrelor de conducere ale numitei Societăți pentru persoanele numite în continuare pentru funcția de Director

1	Și pentru următoarele Cadre de Conducere dintre Directorii aleși, dacă este cazul:
2	Pentru Președinte
3	
4	Pentru Vicepreședinte
5	
6	Pentru Secretar și Trezorer
7.	

Și pentru nicio altă persoană sau persoane, decât cele numite aici, deoarece această împuternicire este limitată scopurilor precizate aici, drept care anulez orice împuternicire sau împuterniciri date anterior.
Drept pentru care semnez și ștampilez

Datat191

Trece data

.....
Nume

.....
Martor

.....
Adresa

(Completează și această porțiune)

(Lasă această porțiune necompletată)

INFORMAȚII CERUTE DE SECRETAR	ACORDUL SECRETARULUI
<u>Intrebare:</u> Ești în armonie deplină cu Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii, și crezi că ea este mijlocul Domnului de a-și efectua lucrarea de Recoltare?	Certific prin prezenta că:
<u>Răspuns</u>	
<u>Intrebare:</u> Ai făcut vreodată contribuții de 10 dolari sau peste Societății, în orice alt nume decât cel de pe această împuternicire? Dacă da, te rugăm să precizezi numele anterior folosit și adresa.	din are dreptul de a vota cu un număr de voturi la alegerile anuale ale Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii ținută în 5 ianuarie 1918 A.D.
<u>Răspuns:</u>	(Semnat)
.....	
.....	
.....	
	Secretar

N.B. - O contribuție mai mică de 10 dolari trimisă anterior nu îi dă donatorului dreptul la un vot.
Formulare de împuternicire adiționale pot fi trimise la cerere.

(întoarceți pagina)

Păstrați o copie a acestei procuri ca să folosiți alta la nevoie

PROCURĂ

Ce Lasă Puterea de Decizie Persoanei care Votează

O procură este o împuternicire și cel ce o folosește este limitat la puterea primită

Spre știința tuturor, subsemnatul deținător de acțiuni în Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii, prin această procură, numește pe

.....
Numele persoanei care dorești să voteze pentru tine

împuternicit al subsemnatului, pentru și în numele subsemnatului, spre a vota cu toate acțiunile subsemnatului din cadrul Turnului de Veghere Biblic și Societății Căii, la adunarea anuală a Acționarilor care va fi ținută la Pittsburgh, în Comitatul Allegheny, statul Pennsylvania, în ziua de 5 ianuarie, 1918, la ora 10 dimineața, sau la orice adunare reprogramată sau nu, cu toate drepturile de care ar beneficia subsemnatul dacă ar fi prezent. Anulez orice împuternicire sau împuterniciri date anterior.

Dat191

.....
Trece data

.....
Semnătură

.....
Martor

.....
Adresa

Împuternicirea de mai sus va fi folosită, după completare, cu înțelegerea că puterea de decizie este delegată persoanei numite în împuternicire.

Numesc mai jos preferințele mele pentru Directori și cadre de conducere pentru a fi votați dacă este cazul.

1 Director și Președinte

2 Director și Vicepreședinte

3 Director, Secretar și Trezorier

4 Director

5 Director

6 Director

7. Director

(Completează și această porțiune)

(Lasă această porțiune necompletată)

INFORMAȚII CERUTE DE SECRETAR

Intrebare: Ești în armonie deplină cu Turnul de Veghere Biblic și Societatea Căii, și crezi că ea este mijlocul Domnului de a-și efectua lucrarea de Recoltare?

Răspuns

Intrebare: Ai făcut vreodată contribuții de 10 dolari sau peste Societății, în orice alt nume decât cel de pe această împuternicire? Dacă da, te rugăm să precizezi numele anterior folosit și adresa.

Răspuns:

.....

.....

.....

ACORDUL SECRETARULUI

Certific prin prezenta că:

.....

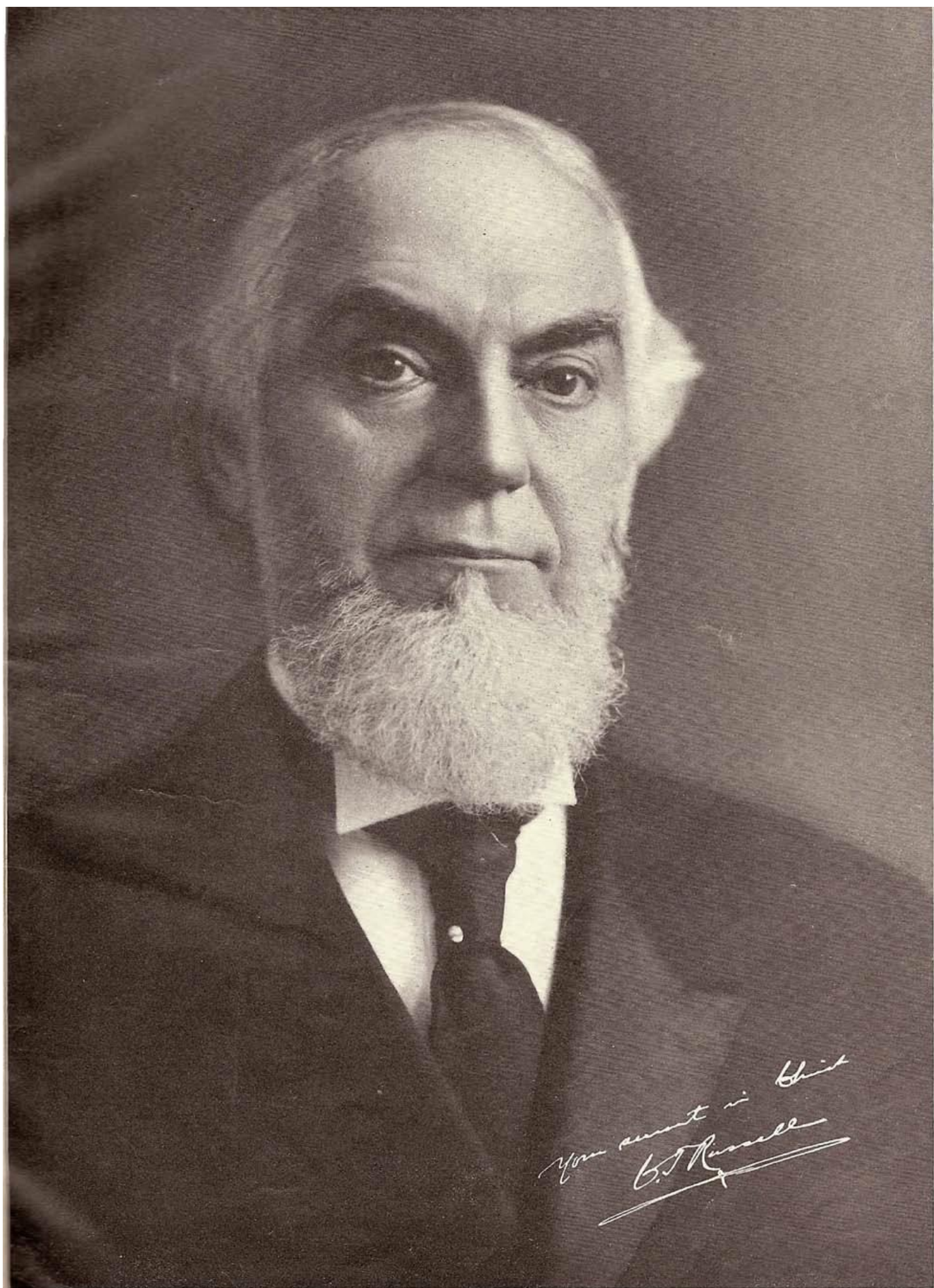
din
are dreptul de a vota cu un număr de voturi la
alegerile anuale ale Turnului de Veghere Biblic și
Societății Căii ținută în 5 ianuarie 1918 A.D.

(Semnat)

Secretar

N.B. - O contribuție mai mică de 10 dolari trimisă anterior nu îi dă donatorului dreptul la un vot.
Formulare de împuternicire adiționale pot fi trimise la cerere.

(întoarceți pagina)

yours in the comradeship
of the service of our Master.
M. E. Iders

Very truly yours in Christ.
J. S. Hopkins.

"The Father himself loveth you"
Your brother servant in the Lord
Paul S. L. Johnson

Your brother in Christ,
A. H. Macmillan.

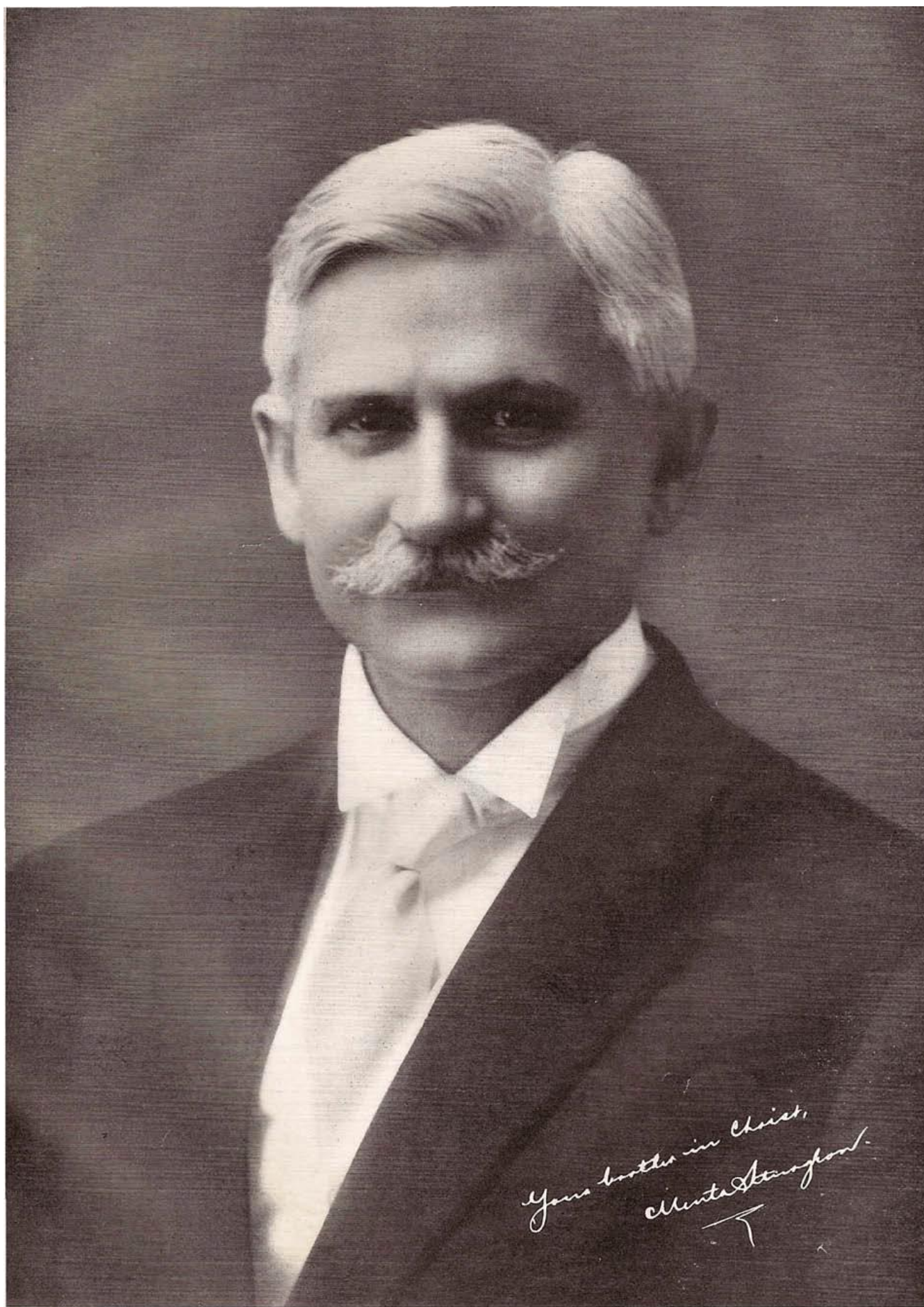
*Yours in our dear Redeemer,
J. H. Robinson*

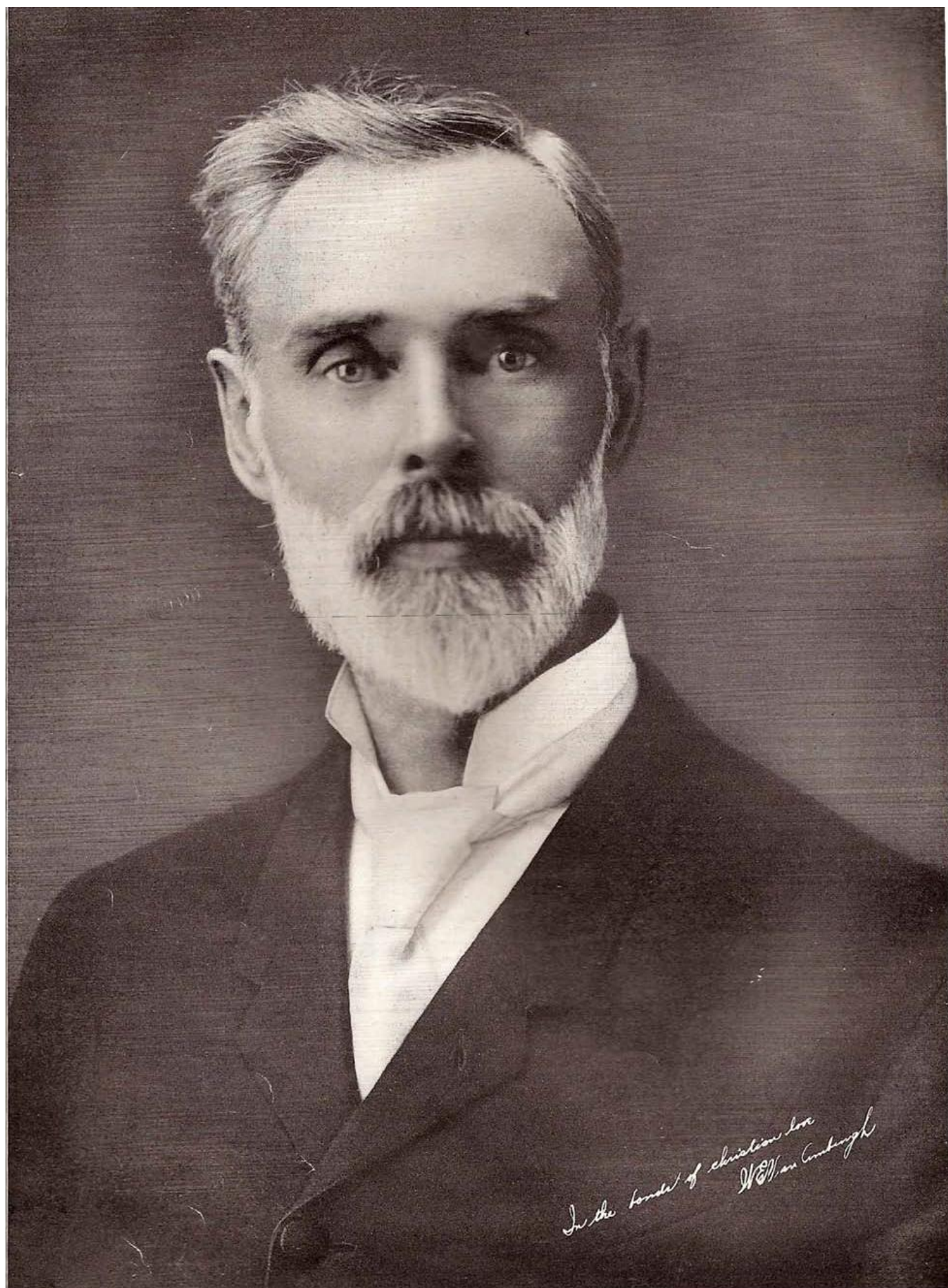
Yours in Christian service,
H. May Rockwell.

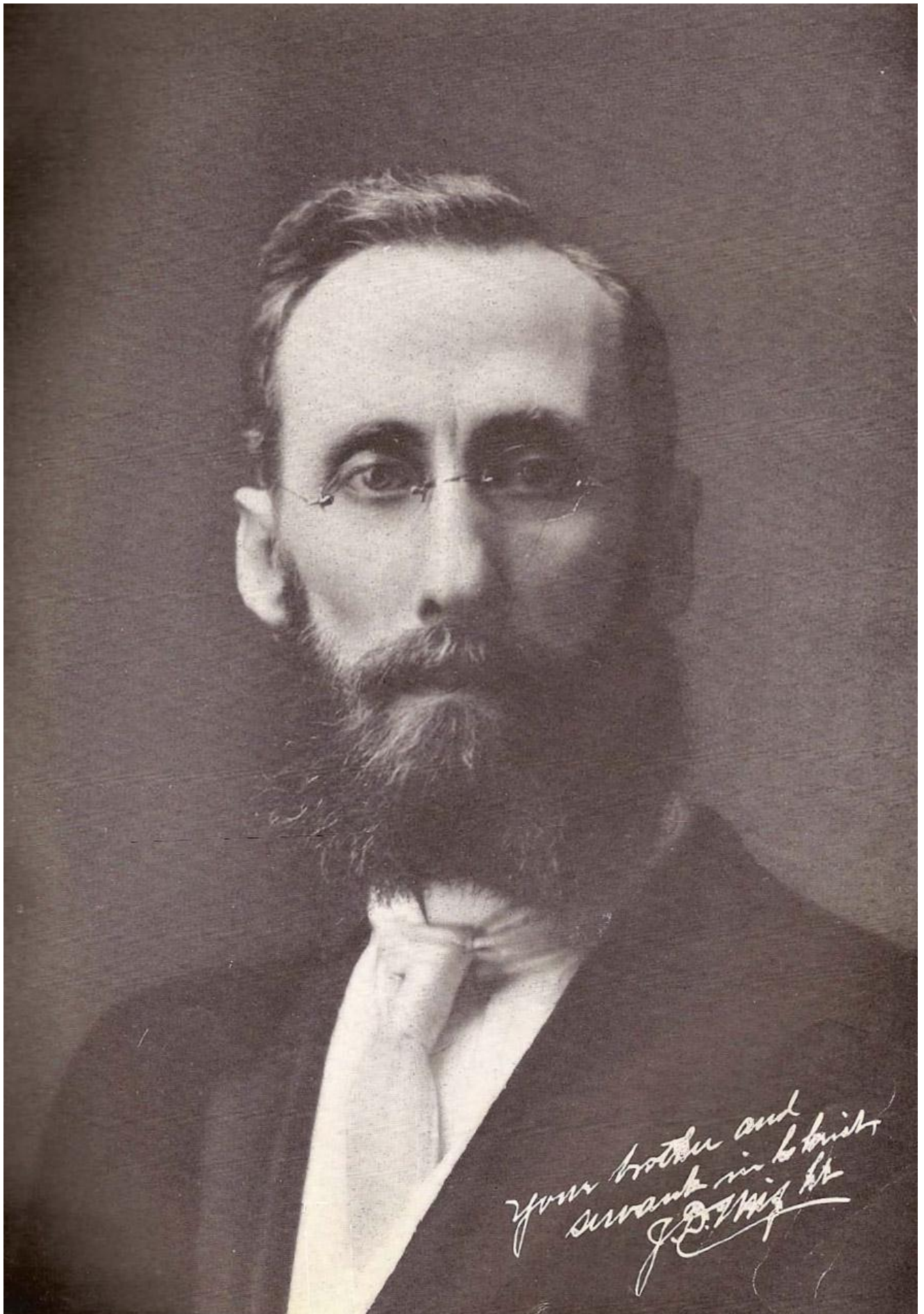
Your fellow servant
J. H. H. H. H.

Your brother in Christ,
Monte Thompson

In the bonds of christian love
W. E. van Amburgh

your brother and
servant in Christ
J. D. [Signature]